

PRAKSISOVERSIGTER • SAMLET UDGAVE

Praksis fra *Erhvervsankenaevnet*

Klager over Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet – selskab, FIL, revision, hvidvask.

OVERSIGTER

10

AFGØRELSE

269

PERIODE

1993–2026

10 OVERSIGTER

Indhold

01	Administrativ udslettelse af registrering og grænsen til domstolene	12 afg.
02	Afgift for for sent indsendt årsrapport	15 afg.
03	Klageadgang, partsbegreb og kompetence ved Erhvervsankenævnet	21 afg.
04	Nægtelse af selskabsregistrering og stråmandskontrol	56 afg.
05	Registrering og dokumentation af reelle og legale ejere	44 afg.
06	Revisionspligt, regnskabskontrol og påbud om omgørelse af årsrapport	30 afg.
07	Revisorgodkendelse, obligatorisk efteruddannelse og fratagelse	12 afg.
08	Sagsbehandlingsfejl, hjemmel og hjemvisning ved Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet	24 afg.
09	Tvangsopløsning og genoptagelse af kapitalselskaber	27 afg.
10	Ulovlige kapitalejerlån og ulovlig kapitalafgang	28 afg.

Hver oversigt er et selvstændigt kapitel med introduktion, principper, gennemgang, lovgrundlag og citerede afgørelser. Titlerne er klikbare, og kapitlerne findes også som bogmærker i PDF-læseren.

01

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over administrativ udslettelse af registrering og grænsen til domstolene

Erhvervsankenævnets afgrænsning mellem Erhvervsstyrelsens administrative korrektion (fejlskrift og åbenbar nullitet) og domstolenes kompetence efter selskabslovens § 20

Version 1 Opdateret 29. maj 2026 12 afgørelser · 2007-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Når en selskabsretlig registrering først er gennemført i Erhvervsstyrelsens it-system, kan den som udgangspunkt kun slettes af domstolene, jf. selskabslovens § 20. Denne praksisoversigt samler Erhvervsankenævnets afgørelser om, hvornår Erhvervsstyrelsen undtagelsesvis må korrigere administrativt – nemlig ved en utilsigtet fejlskrift eller en åbenbar nullitet – og hvornår spørgsmålet kræver en bevisbedømmelse, der falder uden for styrelsens og nævnets kompetence. Erhvervsankenævnet har gennem en lang og konsekvent praksis fastlagt, at omtvistet ejerskab, påstået dokumentfalsk og fortolkning af ejeraftaler hører under domstolene, men at nævnet i stedet ofte pålægger Erhvervsstyrelsen at spærre for fremtidige registreringer, indtil forholdet er afklaret.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erhvervsankenævnet fastholder, at en registrering foretaget i overensstemmelse med anmeldelsen – som anmelder indestår for – kun kan slettes administrativt, hvis den beror på en fejlskrift eller åbenbart er en nullitet; ellers hører sletningen under domstolene, jf. selskabslovens § 20.
- 02** Erhvervsankenævnet afviser administrativ sletning, så snart afgørelsen forudsætter en bevisbedømmelse, fx vidneafhøring om en påstået forfalsket underskrift eller fortolkning af en omtvistet ejeraftale.
- 03** Erhvervsankenævnet kræver, at en åbenbar nullitet kan konstateres objektivt – typisk at en beslutning er truffet helt uden det kompetente selskabsorgan, fx en ledelsesændring uden den vedtægtskrævede generalforsamling.
- 04** Erhvervsankenævnet accepterer ikke, at en efterfølgende praksisændring hos Erhvervsstyrelsen eller en senere lovændring kan begrunde administrativ ophævelse af en allerede foretagne registrering.
- 05** Erhvervsankenævnet afviser, at anmelderens og selskabets enighed om, at en registrering var en fejl, i sig selv gør registreringen til en nullitet, der kan slettes administrativt.

- 06** Erhvervsankenævnet pålægger i stedet ofte Erhvervsstyrelsen at spærre for fremtidige registreringer (dagældende § 16, stk. 3, nu § 23 c), når der er tungtvejende tvivl om lovligheden, indtil domstolene har skabt klarhed.
- 07** Erhvervsankenævnet anser en påstand om dokumentfalsk for at berettige både henvisning til domstolene efter § 20 og samtidig spærring for selvbetjening efter § 23 c.
- 08** Erhvervsankenævnet lægger vægt på, at ejeraftaler ikke er bindende for selskabet (§ 82), hvorfor en sletning, der bygger på fortolkning af en ejeraftale, kræver domstolsprøvelse og ikke administrativ korrektion.
- 09** Erhvervsankenævnet korrigerer Erhvervsstyrelsen i begge retninger: nævnet har både genoprettet en uberettiget administrativ sletning og pålagt en udeladt udslettelse, hvor nullitet var åbenbar.

§ 1 Retsgrundlaget: sletning af en foretagens registrering hører som udgangspunkt under domstolene

Erhvervsstyrelsen er registreringsmyndighed for de oplysninger, der efter selskabsloven skal anmeldes til Det Centrale Virksomhedsregister. Når en registrering først er gennemført, er udgangspunktet klart: spørgsmålet om dens sletning hører under domstolene. Det fremgår direkte af [Selskabsloven § 20, stk. 1](#):

"Mener nogen bortset fra i tilfælde, der omfattes af § 109, at en registrering vedrørende en beslutning, som er truffet af stifterne, generalforsamlingen eller selskabets ledelse, er den pågældende til skade, hører spørgsmålet om sletning af registreringen under domstolene."

Sagen skal anlægges mod selskabet senest 6 måneder efter registreringens offentliggørelse, jf. [§ 20, stk. 2](#). Bestemmelsen er en videreførelse af den tidligere **aktieselskabslov § 159 b, stk. 3** (og anpartsselskabslovens § 78, stk. 3). Forarbejderne til selskabsloven præciserer rækkevidden og den snævre administrative undtagelse:

"Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan alene administrativt ændre registreringer, hvis der er tale om en utilsigtet fejlskrift fra anmelders side i de tilfælde, hvor anmeldelse er registreret ved brug af de af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen tilbudte it-registreringsløsninger. Tilsvarende kan der ske korrektioner af registreringer, der er foretaget i forbindelse med sagsbehandling i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvis fejlen beror på en sagsbehandlerfejl. Det samme er tilfældet, hvis det registrerede åbenbart er en nullitet. [...] Det er endvidere heller ikke muligt at ændre på allerede registrerede forhold som følge af praksisændringer eller efterfølgende lovændringer."

Baggrunden for den begrænsede prøvelse er anmelderansvaret. Efter [Selskabsloven § 15, stk. 2](#) indestår anmelderen for, "at registrering eller anmeldelse er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig." Styrelsen foretager derfor ved en straksregistrering ingen materiel prøvelse, og en efterfølgende tvist om det materielle retsforhold må afgøres af domstolene.

Erhvervsankenævnet prøver Erhvervsstyrelsens afgørelser fuldt ud retligt, men nævnet er undergivet samme kompetencegrænse som styrelsen: nævnet kan ikke selv foretage den bevisbedømmelse, som en omtvistet sletning ofte forudsætter. Det blev tidligt slået fast i **Erhvervsankenævnets kendelse af 21. november 2007** (-j.nr. 2006-0009492), der fortsat fungerer som ledende afgørelse på området, og er gentaget i bl.a. j.nr. 18/09688.

LOV

[Aktieselskabsloven § 159b, stk. 3](#)

[Selskabsloven § 15, stk. 2](#)

[Selskabsloven § 20, stk. 1, 2](#)

[Selskabsloven § 109](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afvisning af sletning af selskabsregistreringer, men påbud om spærring for fremtidige registreringer grundet ledelsesstrid 26.10.2020

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Ikke grundlag for administrativt at ophæve registrering af ugyldige vedtægter i aktieselskab 21.11.2007

Erhvervsankenævnets grundtest: fejlskrift eller åbenbar nullitet – § 2 ellers domstolene

Den bærende test i nævnets praksis er en snæver undtagelsesregel: en gennemført registrering kan kun genoptages og slettes administrativt, hvis den beror på en fejlskrift eller åbenbart er en nullitet. Den klassiske formulering stammer fra den ledende **kendelse af 21. november 2007** (j.nr. 2006-0009492), der angik en vedtægtsbestemt tvangsindløsning af ihændehaveraktier i strid med **aktieselskabsloven § 18, stk. 2**:

"En stedfunden registrering foretaget i overensstemmelse med anmeldelsen, for hvilken anmelder [...] indestår for lovligheden af, kan efter ankenævnets opfattelse, hverken på styrelsens eget initiativ eller efter modtagen klage fra nogen, der mener sig krænkede af en registrering, genoptages med henblik på genbehandling af anmeldelsen og udslettelse af den allerede skete registrering, medmindre denne beror på en fejlskrift, eller af anden grund åbenbart er en nullitet."

Kendelsen fastslog samtidig et selvstændigt princip: en **efterfølgende praksisændring** hos styrelsen kunne ikke begrunde ophævelse af en gammel registrering. Selv om styrelsen i 2006 havde ændret praksis for registrering af vedtægtsbestemt tvangsindløsning, hørte spørgsmålet om den tidligere registrerings udslettelse fortsat under domstolene, jf. dagældende **aktieselskabslov § 159 b, stk. 1** og **§ 81, stk. 1**.

Nævnet har gentaget testen ordret med henvisning til forarbejderne, bl.a. i j.nr. 18/09688:

"Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan alene administrativt ændre registreringer, hvis der er tale om en utilsigtet fejlskrift fra anmelders side [...] Det samme er tilfældet, hvis det registrerede åbenbart er en nullitet."

At tærsklen er høj, illustreres af **kendelse af 10. juli 2025** (j.nr. 24/08623) om syv selskaber, der havde fået ændret revisor i CVR uden samtykke. Selv om alle parter var enige om, at registreringerne var fejlagtige, fandt nævnets flertal, at hverken fejlskrift eller åbenbar nullitet forelå, og at betingelserne for administrativ korrektion efter **Selskabsloven § 23 h, stk. 2** ikke var opfyldt; spørgsmålet hørte derfor under domstolene, jf. **§ 20, stk. 1**. Et mindretal mente derimod, at fraværet af enhver organbeslutning gjorde registreringen til en nullitet uden for § 20. Afgørelsen viser, at parternes enighed om en fejl ikke i sig selv åbner for administrativ sletning.

LOV

[Aktieselskabsloven § 18, stk. 2](#)

[Aktieselskabsloven § 81, stk. 1](#)

[Aktieselskabsloven § 159b, stk. 1](#)

[Selskabsloven § 15, stk. 2](#)

[Selskabsloven § 20, stk. 1](#)

[Selskabsloven § 23h, stk. 2](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser administrativ sletning af fejlagtige revisorregistreringer i CVR-historikken	10.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afvisning af sletning af selskabsregistreringer, men påbud om spærring for fremtidige registreringer grundet ledelsesstrid	26.10.2020
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Ikke grundlag for administrativt at ophæve registrering af ugyldige vedtægter i aktieselskab	21.11.2007

§ 3 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på ved nullitetsvurderingen

Den afgørende skillelinje i nævnets afgørelser er, om manglen kan **konstateres objektivt** uden bevisførelse, eller om den forudsætter en vurdering af modstridende forklaringer. Erhvervsankenævnet lægger navnlig vægt på:

- **Om der overhovedet er truffet en beslutning af det kompetente selskabsorgan.** Mangler beslutningsgrundlaget helt, er der tale om en åbenbar nullitet.
- **Om manglen kan konstateres objektivt** (fx tidsmæssig umulighed eller manglende vedtægtshjemmel) eller kræver en bevisbedømmelse.
- **Om den formelle indkaldelse og afholdelse af generalforsamlingen er sket korrekt.**
- **At materiel ulovlighed i en formelt korrekt truffet beslutning ikke gør registreringen til en nullitet** – den må prøves ved domstolene.

Nullitet forelå i **kendelse af 20. oktober 2020 (j.nr. 20/03483)**, hvor en direktør var registreret fratrådt, selv om selskabets vedtægter krævede, at direktører vælges og afsættes af generalforsamlingen, og det var ubestridt, at ingen generalforsamling var afholdt, jf. [Selskabsloven § 94](#). Nævnet ændrede styrelsens afgørelse og **pålagde** administrativ udslettelse, fordi der ikke var tale om en bevisvurdering, men om en konstatering af manglende beslutningsgrundlag.

Modsat blev der afvist nullitet i **kendelse af 29. maj 2020 (j.nr. 18/09561)** om en "skrivebordsgeneralforsamling". Selv om indkaldelse efter [Selskabsloven § 94](#) ubestridt manglede, var parterne uenige om, hvorvidt der forelå forudgående samtykke til fravigelse efter [§ 76, stk. 2](#). Da dette krævede en bevisbedømmelse, hørte sletningen under domstolene, jf. [§ 20](#).

Grænsen illustreres skarpest af **kendelse af 28. september 2021 (j.nr. 19/08127)**. Her havde Erhvervsstyrelsen selv tilbageført en registrering af en tvangsindløsning, fordi vedtægterne efter styrelsens opfattelse manglede indløsningshjemmel, jf. [§ 107, stk. 2](#). Nævnet **ændrede styrelsens afgørelse og genoprettede registreringen**: generalforsamlingen var formelt indkaldt og afholdt korrekt, og da beslutningen hvilede på et aftaleretligt grundlag, kunne registreringen ikke karakteriseres som en åbenbar nullitet. Spørgsmålet om indløsningens materielle lovlighed måtte afgøres ved et civilt søgsmål efter [§ 109, stk. 1](#) eller eventuelt [§ 362, stk. 2](#). Afgørelsen viser, at styrelsen ikke må slette administrativt, blot fordi den anser den underliggende beslutning for ulovlig, når beslutningen formelt er gyldigt truffet. Materielle aktionærtvister om selve indløsningen behandles i [praksisoversigten om aktionærkonflikt](#).

LOV	Selskabsloven § 20, stk. 1	Selskabsloven § 76, stk. 2	Selskabsloven § 94
	Selskabsloven § 107, stk. 2	Selskabsloven § 109, stk. 1	Selskabsloven § 362, stk. 2

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kendelse om administrativ udslettelse af ejerregistrering i B A/S	28.09.2021
---------	---	------------

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder ledelsesregistrering: Manglende generalforsamling gjorde registreringen til en åbenbar nullitet	20.10.2020
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Ledelsesændring i ApS ikke administrativt ophævet, men fremtidige registreringer spærret	29.05.2020

Bevis- og dokumentationskrav: dokumentfalsk, ejeraftaler og omtvistet ejerskab

§ 4

Erhvervsankenævnet kræver, at en tvist kan afgøres, uden at styrelsen skal veje modstridende forklaringer eller tage stilling til dokumenters ægthed. Tre tilbagevendende sagstyper henvises derfor til domstolene:

Påstået dokumentfalsk. I **kendelse af 24. april 2025 (j.nr. 24/12224)** havde en part registreret sig som eneejer på grundlag af en overdragelsesaftale, som modparten hævdede var forfalsket; modparten fremlagde pasdokumentation for udlandsophold, mens anmelderen tilbød to vidner på underskriftens ægthed. Nævnet stadfæstede, at en afklaring forudsætter en bevisbedømmelse, herunder afhøring af vidner, der ligger uden for styrelsens kompetence, og at registreringen derfor ikke kunne anses for en åbenbar nullitet. Nævnet bemærkede tillige, at forholdet ikke var omfattet af [§ 109](#), da tvisten ikke angik en generalforsamlingsbeslutning, men gyldigheden af en civilretlig aftale mellem to parter.

Sletning som følge af en ejeraftale. I **kendelse af 6. juni 2023 (j.nr. 22/16658)** var en kapitalejer slettet som legal ejer, efter at de øvrige ejere gjorde en tilbagekøbsret i en ejeraftale gældende ved ophør af et ansættelsesforhold. Nævnet stadfæstede, at registreringsens lovlighed beroede på en fortolkning af aftalegrundlaget og en bevisvurdering af den påståede misligholdelse, og at der derfor ikke var tale om en åbenbar nullitet. Afgørende var bl.a., at ejeraftaler efter [Selskabsloven § 82](#) "ikke [er] bindende for kapitalselskabet og de beslutninger, der træffes af generalforsamlingen"; en tvist om en sådan aftale er et civilretligt anliggende for domstolene, jf. [§ 20](#), og [§ 23 h, stk. 2](#) kunne ikke anvendes til administrativ korrektion.

Omtvistet ægthed af en aktieoverdragelse. I **kendelse af 29. november 2017 (j.nr. 17/01248-)** havde et barnebarn efter ejerens død registreret sig som eneejer på grundlag af en bestridt aktieoverdragelsesaftale. Nævnet stadfæstede afslaget på administrativ sletning: aftalens ægthed og de afledte generalforsamlingsbeslutninger måtte afgøres af domstolene efter [§ 20](#) og [§ 109](#).

Det samme bevisbedømmelses-hensyn gælder, før en registrering er gennemført. I **kendelse af 4. april 2016 (j.nr. 2015-7661)** bestred et bestyrelsesmedlem at have underskrevet en overdragelseserklæring, hvilket havde ført til et civilt søgsmål; nævnet tiltrådte, at afklaring af ejerforhold ved tvist er et anliggende for domstolene, og at styrelsen kunne nægte registrering, jf. dagældende [§ 16, stk. 3](#). Den forudgående nægtelse af en ny registrering behandles nærmere i [praksisoversigten om nægtelse af selskabsregistrering](#).

Bevisbyrdemæssigt indestår anmelderen for lovligheden, jf. [§ 15, stk. 2](#). Bliver lovligheden bestridt, kan styrelsen inden for 5 år kræve bevis for, at registreringen er lovligt foretaget, jf. [§ 23 h, stk. 1](#), og ved fortsat uklarhed henvise til domstolene og samtidig spærre.

LOV

[Selskabsloven § 15, stk. 2](#)[Selskabsloven § 20, stk. 1](#)[Selskabsloven § 23h, stk. 1, 2](#)[Selskabsloven § 82](#)[Selskabsloven § 109, stk. 1](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk

24.04.2025

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af at tvist om sletning af legal ejer som følge af ejeraftale henhører under domstolene	06.06.2023
Erhvervsankenævnet · Tvivl om ejerskab og ledelsesændringer i selskaber efter dødsfald førte til blokering af fremtidige registreringer	29.11.2017
Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af omdannelse fra aktieselskab til anpartsselskab grundet tvivl om ejerforhold	04.04.2016

§ 5 Spærring for fremtidige registreringer som proportionalt mellemtrin

Når Erhvervsankenævnet ikke kan udlette en registrering administrativt, men der er tungtvejende tvivl om lovligheden, er nævnets faktiske retsmiddel ofte at pålægge Erhvervsstyrelsen at **spærre for fremtidige registreringer**, indtil der er skabt klarhed – typisk gennem et søgsmål. Hjemlen var oprindeligt den **dagældende selskabslovs § 16, stk. 3**, som med Kontrolpakken (lov om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven, revisorloven m.fl., i kraft 1. januar 2021) blev videreført i **Selskabsloven § 23 c**:

"Bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet."

Efter **§ 23 c, stk. 3** kan styrelsen i disse tilfælde tillige registrere ledelsens fratræden. Spærringen er et indgribende skridt, men nævnet har gentagne gange fundet det proportionalt, hvor der både var afslag på sletning og fortsat uafklaret tvist:

- I **j.nr. 17/01248** stadfæstede nævnet afslaget på sletning, men hjemviste med pålæg om spærring, da der både verserede en civil retssag og en politianmeldelse om ejerforholdene: "Erhvervsankenævnet finder efter en samlet vurdering, at der foreligger en sådan tvivl om lovligheden af foretagne eller anmeldte registreringer, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet, jf. selskabslovens § 16, stk. 3."
- I **j.nr. 18/09561** og **j.nr. 18/09688** stadfæstede nævnet afslaget på sletning, men ændrede styrelsens afgørelse og pålagde spærring på grund af de uafklarede ledelses- og ejerforhold.
- I **j.nr. 24/12224** tiltrådte nævnet, at en påstand om dokumentfalsk både berettiger henvisning til domstolene efter § 20 og spærring for selvbetjeningsadgangen efter **§ 23 c**.

Kontrolpakken kodificerede samtidig den administrative korrektionsadgang, som tidligere kun fulgte af forarbejder og praksis: efter **§ 23 h, stk. 2** kan styrelsen foretage administrativ korrektion, hvis der er registreret "åbenbart urigtige oplysninger". Som **j.nr. 22/16658** viser, finder bestemmelsen dog ikke anvendelse, når der reelt er tale om en omtvistet, fortolkningskrævende registrering.

LOV	Selskabsloven § 9, stk. 1	Selskabsloven § 23c, stk. 1, 3	Selskabsloven § 23h, stk. 2
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk 24.04.2025 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afvisning af sletning af selskabsregistreringer, men påbud om spærring for fremtidige registreringer grundet ledelsesstrid 26.10.2020 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Ledelsesændring i ApS ikke administrativt ophævet, men fremtidige registreringer spærret 29.05.2020 Erhvervsankenævnet · Tvivl om ejerskab og ledelsesændringer i selskaber efter dødsfald førte til blokering af fremtidige registreringer 29.11.2017		

§ 6 Klagebehandling, sagsbehandlingskrav og forholdet til domstolene

Erhvervsstyrelsens afgørelser om sletning, korrektion og spærring kan påklages til Erhvervsankenævnet, hvis afgørelser er bindende, og hvor søgsmål til prøvelse efter de bagvedliggende bekendtgørelser typisk skal anlægges inden 6 måneder. Nævnet foretager en fuld retlig prøvelse inden for den kompetencegrænse, som § 20 sætter.

Uanset at det materielle spørgsmål om sletning hører under domstolene, prøver nævnet styrelsens overholdelse af de **forvaltningsretlige krav**:

- I **kendelse af 19. oktober 2022** ([j.nr. 21/10629](#)) ophævede nævnet en afgørelse om tilbageførsel af en ejerregistrering og hjemviste sagen, fordi styrelsen havde tilsidesat klagerens advokatrepræsentation og truffet afgørelse uden at afvente advokatens bemærkninger.
- I **kendelse af 13. marts 2026** ([j.nr. 25/07012](#)) ændrede nævnet en afregistrering af en direktør, fordi en stråmandsformodning skulle have fremgået eksplicit af begrundelsen; afgørelsen knytter sig til det skærpede kontrolregime mod stråmænd, jf. § 23 f, der behandles nærmere i [praksisoversigten om nægtelse af selskabsregistrering og stråmænd](#).
- Modsat fandt nævnet i [j.nr. 17/01248](#) ikke, at styrelsen havde begået sagsbehandlingsfejl i strid med [Forvaltningsloven § 19](#), [§ 22](#) eller [§ 24](#).

Forholdet til domstolene styres af to supplerende bestemmelser. Efter [Selskabsloven § 20, stk. 2](#) skal sag om en registrerings sletning anlægges mod selskabet senest 6 måneder efter offentliggørelsen, hvorefter retten sender udskrift af dommen til styrelsen, der offentliggør udfaldet. Angår tvisten selve generalforsamlingsbeslutningens gyldighed, anlægges sag efter [§ 109, stk. 1](#) af en kapitalejer eller et ledelsesmedlem, som udgangspunkt senest 3 måneder efter beslutningen, jf. [§ 109, stk. 2](#).

Direkte publiceret praksis fra by- og landsret samt Højesteret, der specifikt efterprøver denne grænsedragning, er sparsom i det tilgængelige materiale; de detaljerede kriterier er i praksis udviklet af Erhvervsankenævnet selv. Nævnets afgørelser peger dog gennemgående videre til parallelle domstolssager – eksempelvis fremlagde klageren i [j.nr. 18/09561](#) en byretskendelse af 23. august 2019 om ejerandelen, mens tvisterne i [j.nr. 17/01248](#) og [j.nr. 2015-7661](#) udmøntede sig i civile søgsmål. Eventuelle erstatningskrav i tilknytning til urigtige registreringer (fx ledelses- og revisoransvar) føres som selvstændige civile sager.

LOV	Forvaltningsloven § 19	Forvaltningsloven § 22	Forvaltningsloven § 24
	Selskabsloven § 20, stk. 2	Selskabsloven § 109, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse grundet tilsidesættelse af advokatrepræsentation i sag om ejerregistrering Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Ledelsesændring i ApS ikke administrativt ophævet, men fremtidige registreringer spærret Erhvervsankenævnet · Tvivl om ejerskab og ledelsesændringer i selskaber efter dødsfald førte til blokering af fremtidige registreringer Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af omdannelse fra aktieselskab til anpartsselskab grundet tvivl om ejerforhold		
	13.03.2026 19.10.2022 29.05.2020 29.11.2017 04.04.2016		

§ 7 Sammenfatning: grænsedragningen mellem styrelsen og domstolene

Erhvervsankenævnets praksis tegner en stabil og forudsigelig grænse mellem administrativ korrektion og domstolsprøvelse:

- **Styrelsen retter/udsletter administrativt**, når fejlen kan konstateres objektivt – en utilsigtet fejlskrift eller en åbenbar nullitet, dvs. en registrering uden nogen beslutning fra det kompetente selskabsorgan (jf. [j.nr. 20/03483](#)).
- **Domstolene afgør sletningen** efter [Selskabsloven § 20](#), så snart spørgsmålet kræver en bevisbedømmelse eller en fortolkning af et aftalegrundlag – fx påstået dokumentfalsk, omtvistet ejerskab eller en ejerftale (jf. [j.nr. 24/12224](#) og [j.nr. 22/16658](#)).
- **Spærring efter § 23 c** (tidligere § 16, stk. 3) er det proportionale mellemtrin, indtil domstolene har afklaret forholdet.

Den ledende **kendelse af 21. november 2007** ([j.nr. 2006-0009492](#)) etablerede testen, og linjen er fastholdt frem til flertalsafgørelsen i [j.nr. 24/08623](#) (2025); Kontrolpakken kodificerede i 2021 både korrektionsadgangen (§ 23 h) og spærringshemlen (§ 23 c). Nævnet korrigerer Erhvervsstyrelsen i begge retninger: det genoprettede en uberettiget administrativ sletning i [j.nr. 19/08127](#) og pålagde en udeladt udslettelse i [j.nr. 20/03483](#). Genoptagelse efter tvangsopløsning ligger uden for denne oversigt og behandles i [praksisoversigten om tvangsopløsning og genoptagelse](#).

LOV	Selskabsloven § 20, stk. 1	Selskabsloven § 23c, stk. 1	Selskabsloven § 23h, stk. 2
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser administrativ sletning af fejlagtige revisorregistreringer i CVR-historikken 10.07.2025 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kendelse om administrativ udslettelse af ejerregistrering i B A/S 28.09.2021 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder ledelsesregistrering: Manglende generalforsamling gjorde registreringen til en åbenbar nullitet 20.10.2020 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Ikke grundlag for administrativt at ophæve registrering af ugyldige vedtægter i aktieselskab 21.11.2007		

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Aktieselskabsloven § 159b	stk. 3	Selskabsloven § 15	stk. 2
Selskabsloven § 20	stk. 1	Selskabsloven § 23h	stk. 2
Selskabsloven § 23c	stk. 1	Selskabsloven § 82	
Selskabsloven § 109			

MATERIALE Citerede afgørelser

12 afgørelser

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		12
13.03.2026	Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen	25/07012
10.07.2025	Erhvervsankenævnet afviser administrativ sletning af fejlagtige revisorregistreringer i CVR-historikken	24/08623
24.04.2025	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk	24/12224
06.06.2023	Stadfæstelse af at tvist om sletning af legal ejer som følge af ejeraftale henhører under domstolene	22/16658
19.10.2022	Ophævelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse grundet tilsidesættelse af advokatrepræsentation i sag om ejerregistrering	21/10629
28.09.2021	Erhvervsankenævnets kendelse om administrativ udslettelse af ejerregistrering i B A/S	19/08127
26.10.2020	Stadfæstelse af afvisning af sletning af selskabsregistreringer, men påbud om spærring for fremtidige registreringer grundet ledelsesstrid	18/09688
20.10.2020	Erhvervsankenævnet omstøder ledelsesregistrering: Manglende generalforsamling gjorde registreringen til en åbenbar nullitet	20/03483
29.05.2020	Erhvervsankenævnet: Ledelsesændring i ApS ikke administrativt ophævet, men fremtidige registreringer spærret	18/09561
29.11.2017	Tvivl om ejerskab og ledelsesændringer i selskaber efter dødsfald førte til blokering af fremtidige registreringer	17/01248
04.04.2016	Nægtelse af registrering af omdannelse fra aktieselskab til anpartsselskab grundet tvivl om ejerforhold	2015-7661
21.11.2007	Erhvervsankenævnet: Ikke grundlag for administrativt at ophæve registrering af ugyldige vedtægter i aktieselskab	2006-0009492

02

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over afgift for for sent indsendt årsrapport

Erhvervsankenævnets restriktive praksis om eftergivelse efter årsregnskabslovens § 152

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 15 afgørelser · 1997-2013

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Praksisoversigten samler Erhvervsankenævnets faste og restriktive linje for de personlige afgifter, som Erhvervsstyrelsen (tidligere Erhvervs- og Selskabsstyrelsen) pålægger hvert enkelt ledelsesmedlem, når en virksomheds årsrapport modtages for sent, og for den meget snævre adgang til eftergivelse efter [årsregnskabsloven § 152](#). Afgiften er lovbunden og adfærdsregulerende, og ansvaret for rettidig indsendelse er objektivt og personligt; Erhvervsankenævnet prøver derfor i realiteten kun, om der foreligger "ganske særlige omstændigheder", som det enkelte ledelsesmedlem konkret kan dokumentere. Gennemgangen af mere end femten af nævnets kendelser viser, at postforsinkelse, revisor- og rådgiverfejl, udokumenteret sygdom, frivillig akkord uden for konkursloven samt opstartsvanskeligheder og ukendskab til reglerne konsekvent afvises som fritagelsesgrunde.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Afgiften efter årsregnskabsloven § 151 er lovbunden i indhold og størrelse og er adfærdsregulerende; ansvaret for rettidig indsendelse er objektivt og påhviler hvert enkelt ledelsesmedlem personligt efter § 8, stk. 2.
- 02** Erhvervsankenævnet kræver "ganske særlige" og "ganske upåregnelige" omstændigheder og kræver, at ledelsesmedlemmet konkret kan dokumentere at have søgt at fremme indsendelsen, før afgift eftergives efter § 152.
- 03** Erhvervsankenævnet lægger afgørende vægt på modtagelsestidspunktet i styrelsen – ikke afsendelsestidspunktet – og på, at en manglende modtagelseskvittering burde have fået ledelsen til at reagere.
- 04** Erhvervsankenævnet afviser postforsinkelse som fritagelsesgrund, medmindre der fremlægges dokumentation fra postvæsenet for, at forsinkelsen skyldes postvæsenets egen fejl (fx poststrejke); selv én dags forsinkelse fastholdes, og revisors interne logbog eller en frimærkekvittering er ikke tilstrækkeligt.
- 05** Erhvervsankenævnet afviser, at fejl begået af revisor, advokat eller andre rådgivere fritager ledelsen, jf. § 152, stk. 2 – forholdet er et mellemværende mellem ledelsesmedlemmet og rådgiveren.

- 06** Erhvervsankenævnet accepterer kun sygdom som fritagelsesgrund ved lægedokumenteret, længerevarende uarbejdsdygtighed hos en person af afgørende betydning for regnskabsaflæggelsen – og sygdom er uden betydning, hvis årsrapporten allerede var godkendt på generalforsamlingen inden fristen.
- 07** Erhvervsankenævnet kræver, at akkord eller rekonstruktion er indledt efter konkursloven for at udskyde fristen efter §§ 140 og 142; frivillig akkord med én kreditor – også en offentlig myndighed – fritager ikke.
- 08** Erhvervsankenævnet afviser usikkerhed om regnskabet, turbulent opstartsfasen og manglende kendskab til reglerne som fritagelsesgrunde; usikkerhed skal i stedet oplyses i den rettidigt indsendte årsrapport.
- 09** Erhvervsstyrelsen har ingen hjemmel til at dispensere fra indsendelsesfristen i § 138, og en virksomhed med ekstraordinære vanskeligheder er henvist til at indsende et regnskab med de nødvendige forbehold i revisors påtegning inden fristen.

Fristen, påkravet, afgiften og den snævre eftergivelse – lovens fire trin

§ 1

Reglerne om afgift for for sent indsendt årsrapport hviler på et sammenhængende sæt bestemmelser i årsregnskabsloven, som Erhvervsankenævnet anvender helt ensartet.

Indsendelsesfristen. Efter [årsregnskabsloven § 138, stk. 1](#) skal den reviderede og godkendte årsrapport være *modtaget* i Erhvervsstyrelsen inden fristens udløb. Fristen er i dag 6 måneder efter regnskabsårets afslutning for virksomheder i regnskabsklasse B og C og 4 måneder for klasse D (børsnoterede og statslige aktieselskaber). Fra 2001 til 2022 var fristen 5 måneder for klasse B og C, og samtlige nedenstående afgørelser er derfor truffet under den dagældende 5-måneders frist – men princippet er uændret. Forlængelsen fra 5 til 6 måneder skete ved [lov nr. 700 af 24. maj 2022](#) (bøgføringsloven), bl.a. for at harmonisere med fristen for oplysningsskema til Skatteforvaltningen. Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne, at fristerne er absolutte, og at der alene kan dispenseres i de situationer, der nævnes i §§ 140 og 141.

Påkravsproceduren. Modtager styrelsen ikke årsrapporten rettidigt, sender den efter [årsregnskabsloven § 150](#) et påkrav til virksomhedens ledelse med en ny frist på 8 hverdage fra påkravets datering. Indsendes rapporten inden påkravsfristen, pålægges der ikke afgift; ellers løber afgiften fra den første dag efter udløbet af § 138-fristen.

Afgiftens størrelse. Afgiften efter [årsregnskabsloven § 151](#) er personlig, pålægges hvert enkelt ledelsesmedlem og forfalder automatisk. Den er trinvist stigende efter forsinkelsens længde:

Forsinkelse efter indsendelsesfristen	Afgift pr. ledelsesmedlem
Til og med 1. påbegyndte måned	500 kr.
2. påbegyndte måned	2.000 kr.
3. påbegyndte måned og derefter (maksimum)	3.000 kr.

For et selskab med flere ledelsesmedlemmer kan beløbet hurtigt løbe op: i **j.nr. 2010-0021517** blev en direktør for tre anpartsselskaber pålagt i alt 9.000 kr. (3.000 kr. pr. selskab), jf. [kendelsen](#). Forarbejderne til § 151 fastslår selve formålet:

"De gældende bestemmelser om pålæggelse af afgift til den øverste ansvarlige ledelse på grund af for sen indsendelse af årsregnskab, som blev indført i 1994 med det formål at tilskynde virksomhedsledelserne til at prioritere regnskabsaflæggelsen højt, foreslås derfor videreført ... Afgiften er personlig og pålægges hvert enkelt medlem af virksomhedens øverste ansvarlige ledelse ... da den enkelte har et personligt ansvar for, at årsrapporten indsendes rettidigt ... Afgiften forfalder automatisk til betaling, hvis årsrapporten modtages efter indsendelsesfristens udløb."

Eftergivelsen. Kun [årsregnskabsloven § 152](#) giver adgang til hel eller delvis eftergivelse, og kun ved "ganske særlige omstændigheder". Efter [§ 152, stk. 2](#) fritager det ikke et ledelsesmedlem, at det ansvarspådragende forhold er begået af virksomhedens ansatte, rådgivere eller lignende. Det individuelle ansvar følger desuden af [årsregnskabsloven § 8, stk. 2](#), og er gentaget på bekendtgørelsesniveau i [indberetningsbekendtgørelsens § 2](#), hvorefter ledelsen er ansvarlig, "uanset om ledelsen har anmodet en rådgiver, f.eks. en revisor eller en advokat, om at forestå indberetningen til styrelsen". Retsstillingen er aktuel: der er ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer af §§ 151 og 152 efter lovens seneste konsolidering i 2026.

LOV

[Årsregnskabsloven § 8, stk. 2](#)[Årsregnskabsloven § 138, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 150](#)[Årsregnskabsloven § 151](#)[Årsregnskabsloven § 152, stk. 2](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendte årsrapporter fastholdt trods påstand om postforsendelse

26.08.2010

§ 2 Erhvervsankenævnets prøvelse: lovbunden afgift, intet frit skøn og objektivt ledelsesansvar

Erhvervsankenævnets prøvelse på dette område er snæver. Selve afgiften er lovbunden i både indhold og størrelse, og nævnet prøver derfor reelt kun, om de strenge betingelser for eftergivelse i [§ 152](#) er opfyldt. Nævnet – og styrelsen – har **ingen hjemmel til at dispensere** fra fristen i [§ 138](#).

Det blev fastslået allerede i **j.nr. 97-160.023**, hvor bestyrelsen havde opdaget omfattende uregelmæssigheder begået af selskabets direktør og derfor ikke kunne underskrive regnskaberne i tide. Nævnet stadfæstede afgifterne og udtalte, at selskabet under sådanne omstændigheder er henvist til *inden* fristens udløb at indsende et regnskab med de nødvendige forbehold i revisors påtegning, jf. [kendelsen](#). Samme synspunkt går igen i koncernsagen **j.nr. 00-177.851**, hvor nævnet tiltrådte, at der ikke er hjemmel til at udsætte indsendelsen, jf. [kendelsen](#).

Når nævnet vurderer eftergivelse, **lægger Erhvervsankenævnet gennemgående vægt** på følgende objektive momenter, som går igen på tværs af afgørelserne:

- **Modtagelsestidspunktet, ikke afsendelsen, er afgørende.** Det er ledelsen, der bærer risikoen for, at forsendelsen rent faktisk når frem til styrelsen, jf. **j.nr. 2010-0022885**, hvor revisors interne tidsregistrering af afsendelsen ikke kunne fritage ledelsen ([kendelsen](#)).
- **Den manglende kvittering burde have udløst en reaktion.** Da indberetning sker digitalt, genereres der en kvittering ved modtagelsen. Nævnet lægger vægt på, at ledelsen burde have reageret, da kvitteringen udeblev – fx i **j.nr. 2009-0018747** ([kendelsen](#)) og **j.nr. 2012-0026849** ([kendelsen](#)).

- **Ansaret er individuelt.** Afgiften pålægges hvert ledelsesmedlem personligt, og det fritager ikke et medlem, at andre i ledelsen eller en rådgiver skulle have stået for indsendelsen.

Resultatet er en næsten undtagelsesfri håndhævelse: I samtlige gennemgåede kendelser blev styrelsens afgørelse stadfæstet.

LOV

Årsregnskabsloven § 8, stk. 2

Årsregnskabsloven § 138, stk. 1

Årsregnskabsloven § 151

Årsregnskabsloven § 152, stk. 1

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afslag på eftergivelse af afgifter for for sent indsendt årsrapport trods påstand om postforsinkelse	26.09.2012
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afgifter til bestyrelsesmedlemmer for for sent indsendt årsrapport trods påstand om postfejl	28.01.2011
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ledelsesaftgifter for for sen indsendelse af årsrapporter trods påstået postfejl	25.08.2009
	Erhvervsankenævnet · Afgifter for sen indsendelse af årsregnskaber opretholdt for koncernselskaber trods søsterselskabs tvangsakkord	14.06.2001
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afgifter for forsinket årsregnskab trods direktørs uregelmæssigheder	29.06.1998

§ 3 Postforsinkelse fritager kun ved dokumenteret fejl fra postvæsenet

Den hyppigste indsigelse i sagerne er, at årsrapporten blev afsendt rettidigt, men forsinket i posten. Erhvervsankenævnet afviser konsekvent denne indsigelse og henviser til forarbejderne til § 152, som udtrykkeligt opregner postforsinkelse blandt de forhold, der *ikke* fritager:

"Som eksempler på forhold, som ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem for afgift, kan nævnes følgende: ... at årsrapporten er blevet forsinket ved fremsendelse med posten (medmindre der kan fremlægges dokumentation fra postvæsenet for, at forsinkelsen skyldes postvæsenets fejl, f.eks. poststrejke) ..."

Nævnet kræver altså **dokumentation fra postvæsenet** for, at forsinkelsen skyldes postvæsenets egen, ekstraordinære fejl. Bevisbyrden er ledelsens, og praksis viser, at den i realiteten er meget vanskelig at løfte:

Kendelse	Påberåbt forhold	Resultat
j.nr. 2010-0021931	A-post afsendt 2 dage før fristen, sekretærerklæring, 1 dags forsinkelse	Afgift fastholdt
j.nr. 2012-0032408	Frimærkekviktering kl. 14:39, A-post, 1 dags forsinkelse	Afgift fastholdt
j.nr. 2009-0018747	Revisors interne logbog over afsendelse	Afgift fastholdt
j.nr. 2010-0022885	Revisors tidsregistrering af to afsendelser	Afgift fastholdt
j.nr. 2006-0007186	Brev fejladresseret (Ballerup i stedet for Skovlunde)	Afgift fastholdt
j.nr. 2009-0018854	Selvvalgt videresendelse af post til anden adresse	Afgift fastholdt

Selv en forsinkelse på **én dag** fastholdes. I j.nr. 2010-0021931 var rapportererne afsendt som A-post to dage før fristen og modtaget dagen efter; nævnet fandt det udokumenteret, at forsinkelsen skyldtes postvæsenets fejl.

Tilsvarende i [j.nr. 2012-0032408](#), hvor hverken en frimærkekvittering eller et eksempel på et forsinket brev fra styrelsen blev anset for tilstrækkelig dokumentation.

Nævnet skelner skarpt mellem intern dokumentation hos afsenderen og dokumentation fra postvæsenet. En **revisors logbog eller tidsregistrering** dokumenterer kun afsendelsen – ikke en fejl hos posten – og fritager derfor ikke, jf. [j.nr. 2009-0018747](#) og [j.nr. 2010-0022885](#). Hvor forsinkelsen kan henføres til virksomhedens egne forhold – fx en **fejlagtig adressering** ([j.nr. 2006-0007186](#)) eller en **selvvalgt postomdirigering** ([j.nr. 2009-0018854](#)) – er fritagelse helt udelukket.

LOV	Årsregnskabsloven § 8, stk. 2	Årsregnskabsloven § 138, stk. 1
	Årsregnskabsloven § 152, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Bestyrelsesmedlemmer nægtes fritagelse for afgift ved for sent indsendt årsrapport – postforsinkelse ikke tilstrækkelig dokumentation	11.01.2013
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afgifter til bestyrelsesmedlemmer for for sent indsendt årsrapport trods påstand om postfejl	28.01.2011
	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport fastholdt trods påstand om postforsinkelse	22.10.2010
	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendte årsrapporter fastholdt trods påstand om postforsendelse	26.08.2010
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ledelsesafgifter for for sen indsendelse af årsrapporter trods påstået postfejl	25.08.2009
	Erhvervsankenævnet · Afslag på eftergivelse af afgift for for sent indsendt årsrapport trods postleveringsfejl	20.08.2009
	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet – forkert adressering kan have forsinket postlevering	12.12.2006

§ 4 Revisors og rådgiveres fejl er ledelsens egen risiko – § 152, stk. 2

Et gennemgående tema er, at forsinkelsen skyldtes selskabets revisor eller advokat. Her er retsstillingen helt klar: [§ 152, stk. 2](#) bestemmer, at det ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem, at det ansvarspådragende forhold er begået af virksomhedens ansatte, rådgivere eller lignende. Forarbejderne uddyber, at et sådant forhold "er et anliggende imellem ledelsesmedlemmerne og de pågældende ansatte eller rådgivere".

Erhvervsankenævnet anvender princippet uden undtagelse:

- I **Erhvervsankenævnets kendelse af 2. oktober 1997** havde selskabets advokat – der var aftalt at skulle forestå indsendelsen – overskredet fristen ved en fejl. Nævnet fastslog, at ledelsens selvstændige ansvar ikke bortfalder, "blot fordi en advokat, revisor eller anden rådgiver har påtaget sig indsendelsen og herved ved ekspeditionsfejl eller forglemmelse ikke overholder fristen", jf. [kendelsen](#).
- I [j.nr. 2007-0013644](#) havde revisoren først afsendt årsrapporten mere end tre uger efter den lovbestemte frist. Nævnet fremhævede både, at der ikke var dokumentation for, at ledelsen havde søgt at fremme indsendelsen inden fristen, og at revisorens forhold ikke fritager efter § 152, stk. 2, jf. [kendelsen](#).
- Selv hvor forsinkelsen skyldtes en direktørs **strafbare uregelmæssigheder**, fastholdt nævnet afgiften, fordi ledelsen kunne have indsendt et regnskab med forbehold i revisors påtegning inden fristen ([j.nr. 97-160.023](#)).

Linjen understøttes af [indberetningsbekendtgørelsens § 2](#), hvorefter ledelsen er ansvarlig for den rettidige indberetning, uanset om en revisor eller advokat er anmodet om at forestå den. At revisor ikke har kunnet nå at revidere regnskabet, er tilsvarende udtrykkeligt nævnt i forarbejderne som et forhold, der ikke fritager.

LOV	Årsregnskabsloven § 8, stk. 2	Årsregnskabsloven § 152, stk. 2	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport opretholdt – postal forsinkelse ikke dokumenteret som postens fejl		21.11.2007
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afgifter for forsinket årsregnskab trods direktørs uregelmæssigheder		29.06.1998
	Erhvervsankenævnet · Bestyrelsesmedlemmer i K A/S nægtes fritagelse for afgift ved for sen indsendelse af årsregnskab trods betalingsstandsning		02.10.1997

§ 5 Sygdom kræver lægedokumenteret, længerevarende uarbejdsdygtighed hos en nøgleperson

Sygdom er det eneste forhold, som forarbejderne udtrykkeligt fremhæver som en mulig fritagelsesgrund – men kun under meget snævre betingelser. Forarbejderne til [§ 152](#) anfører:

"Dette gælder navnlig alvorlig sygdom, som medfører dokumenteret længerevarende uarbejdsdygtighed i perioden op til indsendelsesfristens udløb hos en person, som er af afgørende betydning for regnskabsaflæggelsen. Det er dog en forudsætning, at den pågældende har gjort alt, hvad der var muligt for at sikre, at årsrapporten trods hindringen blev aflagt og indsendt så hurtigt som muligt til styrelsen."

Det stiller tre kumulative beviskrav, som Erhvervsankenævnet håndhæver: (1) sygdommen skal være **lægedokumenteret**, (2) den skal medføre **længerevarende uarbejdsdygtighed** i perioden op til fristen, og (3) den syge skal være **af afgørende betydning** for regnskabsaflæggelsen.

Den ledende afgørelse er **j.nr. 2006-0007354**, hvor en registreret revisor påberåbte sig, at "den sidste underskrift" var blevet forsinket på grund af sygdom. Nævnet stadfæstede afgiften af to selvstændige grunde, jf. [kendelsen](#):

- **Manglende dokumentation.** Styrelsen havde udtrykkeligt anmodet om lægeerklæring for uarbejdsdygtighedens varighed, en redegørelse for, hvordan sygdommen konkret forsinkede indsendelsen, og oplysning om, hvad de øvrige ledelsesmedlemmer havde gjort. Ingen dokumentation blev fremlagt.
- **Sygdommen var uden årsagssammenhæng.** Årsrapporten var allerede *godkendt på generalforsamlingen* inden udløbet af påkravsfristen. Havde ledelsen indsendt den godkendte rapport uden ugrundet ophold, kunne den have nået styrelsen i tide. Sygdommen var dermed uden selvstændig betydning for forsinkelsen.

Pointen om generalforsamlingen er central: når regnskabet først er godkendt, refterer kun den rent ekspeditions-mæssige indsendelse, og en efterfølgende hindring kan derfor sjældent begrunde eftergivelse.

LOV	Årsregnskabsloven § 8, stk. 2	Årsregnskabsloven § 152, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afgift for forsinket årsrapport ikke eftergivet – sygdom udokumenteret og rapport ikke indsendt rettidigt efter generalforsamling		08.01.2007

§ 6 Akkord og rekonstruktion udskyder kun fristen, når de sker efter konkursloven

En virksomhed i økonomiske vanskeligheder kan ikke uden videre udskyde regnskabsaflæggelsen.

Fristforlængelse forudsætter, at der er indledt akkordforhandling eller rekonstruktion **efter konkursloven**, jf. [årsregnskabsloven § 140, stk. 3](#). [Årsregnskabsloven § 142](#) afskærer udtrykkeligt andre redningsforsøg:

"Andre bestræbelser for at rekonstruere en virksomhed end de i §§ 140 og 141 nævnte fritager ikke virksomheden for pligten til at indsende årsrapport inden udløbet af fristen i § 138, stk. 1."

Den ledende afgørelse er **j.nr. 2005-0004918**, hvor tre selskaber havde indledt en *frivillig* akkord med Økonomistyrelsen for at skaffe midler til at færdiggøre regnskaberne. Erhvervsankenævnet fastholdt maksimumsafgiften på 3.000 kr. pr. ledelsesmedlem pr. selskab og lagde til grund, at akkordforhandlingerne ikke var foretaget efter konkursloven. Det var uden betydning, at den eneste kreditor var en offentlig myndighed, jf. [kendelsen](#). Nævnet afviste samtidig, at upræcis vejledning på styrelsens hjemmeside kunne begrunde fritagelse.

Samme strengthed gælder i koncernforhold. I **j.nr. 00-177.851** havde ét datterselskab (C A/S) indledt tvangsakkord ved Sø- og Handelsretten, og revisor mente derfor, at moder- og søsterselskabernes regnskaber ikke kunne færdiggøres. Styrelsen frafaldt afgiften for det selskab, der reelt var under akkord efter konkursloven, men nævnet stadfæstede afgifterne for de øvrige selskaber: usikkerhed afledt af et koncernselskabs forhold skal oplyses i regnskabet, ikke begrunde udsættelse, jf. [kendelsen](#).

Endelig fritager **betalingsstandsning** ikke, hvis regnskabet allerede var godkendt forinden. I

Erhvervsankenævnets kendelse af 2. oktober 1997 var årsregnskabet godkendt på generalforsamlingen, før selskabet standsede sine betalinger; ledelsen bevarede sin kompetence og dermed pligten til at indsende rettidigt, jf. [kendelsen](#).

LOV

[Årsregnskabsloven § 138, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 140, stk. 3](#)[Årsregnskabsloven § 142](#)[Årsregnskabsloven § 152](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet – frivillig akkordforhandling opfylder ikke kravet om akkord efter konkursloven	08.12.2006
	Erhvervsankenævnet · Afgifter for sen indsendelse af årsregnskaber opretholdt for koncernselskaber trods søsterselskabs tvangsakkord	14.06.2001
	Erhvervsankenævnet · Bestyrelsesmedlemmer i K A/S nægtes fritagelse for afgift ved for sen indsendelse af årsregnskab trods betalingsstandsning	02.10.1997

§ 7 Usikkerhed, opstartskaos og ukendskab til reglerne er ikke "særlige omstændigheder"

Erhvervsankenævnet afviser også en række forhold, som virksomheder ofte oplever som undskyldelige.

Forarbejderne til [§ 152](#) er udtrykkelige om, at **usikkerhed om regnskabsgrundlaget** ikke fritager:

"Usikkerhed omkring opgørelsen af regnskabet berettiger heller ikke i sig selv til afgiftsfritagelse, uanset hvad grunden hertil måtte være. I så fald må der oplyses om usikkerheden i årsrapporten ... Af hensyn til kreditorer og investorer er det netop særlig vigtigt, at årsrapporten offentliggøres rettidigt i denne situation."

I **j.nr. 02-228.907** havde fem koncernforbundne selskaber haft en vanskelig opstart, og et datterselskabs uafklarede økonomi smittede af på de øvrige regnskaber. Nævnet fastslog, at væsentlig usikkerhed skal oplyses i regnskabet og ikke kan begrunde udsættelse – og afviste samtidig en indsigelse om, at afgørelserne var ugyldige på grund af forkerte lovhenvisninger, da de materielle regler var indholdsmæssigt identiske, jf. [kendelsen](#).

Hverken **manglende kendskab til reglerne** eller **manglende aktivitet** i en nystiftet enhed fritager. I **j.nr. 2009-0018854** var fondens stifter uerfaren og kendte ikke kravene, og fonden havde ikke haft aktivitet i sit første regnskabsår; nævnet fastholdt alligevel afgiften og lagde vægt på, at styrelsen i god tid havde sendt en erindringsskrivelse om fristen, jf. [kendelsen](#). Det er med andre ord ledelsens eget ansvar at gøre sig bekendt med og tilrettelægge bogføring og regnskabsaflæggelse, så fristen kan overholdes.

LOV [Årsregnskabsloven § 152, stk. 1](#)

PRAKSIS **Erhvervsankenævnet** · Afslag på eftergivelse af afgift for for sent indsendt årsrapport trods postleveringsfejl 20.08.2009

Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsregnskab ikke eftergivet – usikkerhed om datterselskabs økonomi er ikke særlige omstændigheder 18.11.2003

§ 8 Klagegang, frister og forholdet til domstolene

Afgiften pålægges af Erhvervsstyrelsen, og det enkelte ledelsesmedlem kan herefter dels anmode styrelsen om eftergivelse efter [§ 152](#), dels påklage afgørelsen til Erhvervsankenævnet, der er et uafhængigt, domstolslignende klagelæge. Klagen indgives mod betaling af et **klagegebyr** – i **j.nr. 2010-0021517** var gebyret 4.000 kr. ([kendelsen](#)). Erhvervsankenævnets kendelser er **bindende** for Erhvervsstyrelsen; nævnet stadfæster, ændrer eller hjemviser styrelsens afgørelse.

Nævnet citerer i sin praksis først og fremmest forarbejderne til loven og – som det fremgår af de foregående afsnit – anvender en gennemført ensartet linje på tværs af afgørelser fra 1997 og frem til i dag. Praksis fremstår dermed som en samlet, intern præcedens, hvor f.eks. princippet om rådgiverfejl og det objektive ledelsesansvar går igen uden ændringer.

Forholdet til domstolene. Erhvervsankenævnets afgørelser kan efter udtømt administrativ rekurs indbringes for de almindelige domstole, jf. grundlovens § 63 om domstolenes prøvelse af forvaltningens afgørelser. Søgning i offentliggjort praksis fra Højesteret, landsretterne og byretterne har imidlertid ikke vist domme, der direkte prøver – endsige underkender – Erhvervsankenævnets restriktive linje for eftergivelse af afgift efter årsregnskabslovens § 152. Området afgøres således i praksis overvejende administrativt. Det skal holdes adskilt fra den domstolspraksis om ledelsens og revisorers *erstatningsansvar* (fx i forbindelse med pengeinstitutters sammenbrud), der angår et andet retsgrundlag og behandles under praksisoversigten om [bestyrelsesansvar](#).

LOV [Årsregnskabsloven § 151](#)

[Årsregnskabsloven § 152, stk. 1](#)

PRAKSIS **Erhvervsankenævnet** · Afgift for for sent indsendte årsrapporter fastholdt trods påstand om postforsendelse 26.08.2010

§ 9 Sammenfatning: en næsten undtagelsesfri håndhævelse

Erhvervsankenævnets praksis om afgift for for sent indsendt årsrapport er blandt de mest forudsigelige på erhvervsrettens område. Hovedlinjerne kan sammenfattes således:

- **Ansaret er objektivt og personligt.** Afgiften efter § 151 forfalder automatisk, når rapporten modtages for sent, og pålægges hvert ledelsesmedlem individuelt, jf. § 8, stk. 2. Det afgørende er modtagelsen i styrelsen, ikke afsendelsen.
- **Eftergivelse er undtagelsen.** § 152 kræver "ganske særlige" og "ganske upåregnelige" forhold, og ledelsesmedlemmet skal konkret kunne dokumentere at have søgt at fremme indsendelsen. I samtlige gennemgåede kendelser blev afgiften fastholdt.
- **De typiske undskyldninger holder ikke.** Postforsinkelse (uden dokumentation fra postvæsenet), revisor- og advokatfejl, udokumenteret sygdom, frivillig akkord uden for konkursloven, regnskabsmæssig usikkerhed, opstartskaos og ukendskab til reglerne fritager ikke.
- **Den praktiske handlemulighed** for en ledelse i vanskeligheder er at indsende et regnskab med de nødvendige forbehold eller usikkerhedsoplysninger *inden* fristen – ikke at udsætte indsendelsen.

En ledelse, der vil undgå afgift, bør derfor sikre sig en kvittering for styrelsens modtagelse i god tid før fristen og reagere straks, hvis kvitteringen udebliver. Oversigten dækker alene selve afgiften og eftergivelsen; den behandler ikke oversendelse til tvangsopløsning og genoptagelse efter manglende årsrapport (se [tvangsopløsning-genoptagelse-selskab](#)), påbud om omgørelse eller revision af et indsendt regnskab (se [revisionspligt-regnskabskontrol-paabud](#)) eller ledelsens erstatningsansvar (se [bestyrelsesansvar](#)).

LOV	Årsregnskabsloven § 8, stk. 2	Årsregnskabsloven § 151	Årsregnskabsloven § 152
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendte årsrapporter fastholdt trods påstand om postforsendelse 26.08.2010 Erhvervsankenævnet · Afgift for forsinket årsrapport ikke eftergivet – sygdom udokumenteret og rapport ikke indsendt rettidigt efter generalforsamling 08.01.2007 Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet – frivillig akkordforhandling opfylder ikke kravet om akkord efter konkursloven 08.12.2006		

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Årsregnskabsloven § 8	stk. 2	Årsregnskabsloven § 138	stk. 1
Årsregnskabsloven § 140	stk. 3	Årsregnskabsloven § 142	
Årsregnskabsloven § 150		Årsregnskabsloven § 151	
Årsregnskabsloven § 152			

MATERIALE Citerede afgørelser

15 afgørelser

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS	15
11.01.2013 Bestyrelsesmedlemmer nægtes fritagelse for afgift ved for sent indsendt årsrapport – postforsinkelse ikke tilstrækkelig dokumentation	2012-0032408

26.09.2012	Afslag på eftergivelse af afgifter for for sent indsendt årsrapport trods påstand om postforsinkelse	2012-0026849
28.01.2011	Stadfæstelse af afgifter til bestyrelsesmedlemmer for for sent indsendt årsrapport trods påstand om postfejl	2010-0022885
22.10.2010	Afgift for for sent indsendt årsrapport fastholdt trods påstand om postforsinkelse	2010-0021931
26.08.2010	Afgift for for sent indsendte årsrapporter fastholdt trods påstand om postforsendelse	2010-0021517
25.08.2009	Stadfæstelse af ledelsesafgifter for for sen indsendelse af årsrapporter trods påstået postfejl	2009-0018747
20.08.2009	Afslag på eftergivelse af afgift for for sent indsendt årsrapport trods postleveringsfejl	2009-0018854
21.11.2007	Afgift for for sent indsendt årsrapport opretholdt – postal forsinkelse ikke dokumenteret som postens fejl	2007-0013644
08.01.2007	Afgift for forsinket årsrapport ikke eftergivet – sygdom udokumenteret og rapport ikke indsendt rettidigt efter generalforsamling	2006-0007354
12.12.2006	Afgift for for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet – forkert adressering kan have forsinket postlevering	2006-0007186
08.12.2006	Afgift for for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet – frivillig akkordforhandling opfylder ikke kravet om akkord efter konkursloven	2005-0004918
18.11.2003	Afgift for for sent indsendt årsregnskab ikke eftergivet – usikkerhed om datterselskabs økonomi er ikke særlige omstændigheder	02-228.907
14.06.2001	Afgifter for sen indsendelse af årsregnskaber opretholdt for koncernselskaber trods søsterselskabs tvangsakkord	00-177.851
29.06.1998	Erhvervsankenævnet stadfæster afgifter for forsinket årsregnskab trods direktørs uregelmæssigheder	97-160.023
02.10.1997	Bestyrelsesmedlemmer i K A/S nægtes fritagelse for afgift ved for sen indsendelse af årsregnskab trods betalingsstandsning	

03

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over klageadgang, partsbegreb og kompetence ved Erhvervsankenævnet

Afgørelsesbegreb, klageberettigelse, gebyr og kompetencegrænser

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 21 afgørelser · 1994-2026

[Læs online](#)**INTRODUKTION**

Denne praksisoversigt kortlægger de processuelle adgangsbetin­gelser for at få en sag realitetsbehandlet ved Erhvervsankenævnet: hvem der er klageberettiget, hvad der udgør en påklagelig "afgørelse", klagefrist og gebyr, samt hvilke beslutninger der falder uden for nævnets kompetence. Erhvervsankenævnet er klageinstans for afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, men kun i det omfang klageadgang er hjemlet i lov, og som hovedregel kun for den, afgørelsen retter sig til. Oversigten hviler på nævnets egen praksis om afgørelsesbegrebet og det udtømmende partsbegreb i lov om finansiel virksomhed § 355, suppleret med Højesterets parallelle krav om retlig interesse og afvisning af actio popularis. Den behandler ikke det materielle indhold af Finanstilsynets afgørelser, jf. [finans­tilsynets-afgørelser](#), Det Finansielle Ankenævns kompetence, jf. [finansielle-ankenævn-kompetence-proces](#), eller materielle sagsbehandlingsfejl der fører til hjemvisning, jf. [erhvervsstyrelsen-sagsbehandling-hjemvisning](#).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erhvervsankenævnet prøver kun administrative afgørelser, hvor klageadgang er udtrykkeligt hjemlet i lov eller i henhold til lov; vejledende udtalelser og tilkendegivelser af en retsopfattelse er ikke afgørelser og afvises.
- 02** Erhvervsankenævnet afviser klager fra kunder, forsikringstagere, pensionskassemedlemmer og koncernforbundne tredjeparter, fordi partsbegrebet i lov om finansiel virksomhed § 355 er udtømmende og fraviger det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb.
- 03** Erhvervsankenævnet accepterer kun partsstatus for andre end afgørelsens adressat efter en konkret vurdering af, om klageren har en væsentlig, individuel og direkte interesse i afgørelsen.
- 04** Erhvervsankenævnet afviser klager over beslutninger om politianmeldelse (procesledende) og administrative bødeforlæg (strafferetlige), da disse falder uden for nævnets kompetence.
- 05** En fejlagtig klagevejledning fra Erhvervsstyrelsen eller Finanstilsynet skaber ikke kompetence for Erhvervsankenævnet, hvis loven ikke hjemler klageadgang.

- 06** Afgørelser om oversendelse til tvangsopløsning er ved lov afskåret fra klage til nævnet, jf. erhvervsvirksomhedsloven § 23 b, stk. 2.
- 07** Klagegebyret tilbagebetales, når en klage afvises – også ved afvisning på grund af manglende klageberettigelse.
- 08** Spørgsmål, som nævnet afviser på grund af manglende kompetence eller partsstatus, kan søges prøvet ved domstolene, men Højesteret kræver tilsvarende retlig interesse og afviser actio popularis.

§ 1 Lovgrundlaget og rammen for nævnets prøvelse

Erhvervsankenævnets prøvelseskompetence er afgrænset i [Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 1-](#), hvorefter nævnet behandler klager over afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller den færøske registreringsmyndighed – men kun "i det omfang det er fastsat i den øvrige lovgivning". Nævnet er altså ikke et almindeligt tilsynsorgan, men en lovbestemt rekursinstans, hvis kompetence forudsætter, at den enkelte materielle lov hjemler klageadgang.

De to vigtigste hjemler i den finansielle ret er [Lov om finansiell virksomhed § 372](#) og [Lov om kapitalmarkeder § 232](#). Efter § 372, stk. 1, kan en afgørelse "af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende". Tilsvarende kan afgørelser efter de i § 232 nævnte bestemmelser i kapitalmarkedsloven indbringes inden 4 uger, mens stk. 2 udtrykkeligt undtager visse afgørelser fra klageadgang. Klagebehandlingen er i øvrigt rammesat af [Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7](#) (gebyr) og [§ 8](#) (afvisning).

Af disse bestemmelser udspringer tre selvstændige adgangsbetingelser, som nævnet prøver af egen drift, før en klage realitetsbehandles:

- Der skal foreligge en **afgørelse** (ikke en vejledende udtalelse eller en procesledende beslutning).
- Klageren skal være **klageberettiget** – typisk den, afgørelsen retter sig til.
- Klagen skal være omfattet af **nævnets kompetence** og indgivet rettidigt.

Når blot én af betingelserne svigter, afvises klagen uden prøvelse af realiteten, jf. § 8. Det illustreres bl.a. af [j.nr. 25/06432](#), hvor nævnet afviste en aktindsigtsklage, fordi den underliggende sag ikke kunne påklages til nævnet, og af [j.nr. 25/01546](#), hvor klageadgangen blev målt op imod [Lov om kapitalmarkeder § 232](#).

LOV

[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 1](#)
[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7](#)
[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 372, stk. 1](#)
[Lov om kapitalmarkeder § 232](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets afvisning af klage over aktindsigt grundet manglende kompetence

28.08.2025

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over aktindsigt i sag om markedsmisbrug grundet manglende kompetence

08.04.2025

§ 2

Afgørelsesbegrebet: vejledende udtalelser og tilkendegivelser af retsopfattelse kan ikke påklages

Erhvervsankenævnet prøver kun *afgørelser*. En myndigheds tilkendegivelse af sin generelle retsopfattelse – eller en vejledende udtalelse afgivet som led i den almindelige oplysningsvirksomhed – er ikke en afgørelse og kan derfor ikke påklages.

Den ledende afgørelse på det finansielle område er [j.nr. 2006-0008068](#). Et forsikringsselskab havde nægtet at efterleve en afgørelse fra Ankestyrelsen om erhvervsevnetabserstatning, og skadelidte klagede til Finanstilsynet over manglende overholdelse af reglerne om god skik, jf. [Lov om finansiell virksomhed § 43](#). Nævnet lagde til grund, at Finanstilsynet med sin skrivelse alene havde tilkendegivet sin retsopfattelse over for klageren – ikke truffet en afgørelse over for ham – og at klageren som kunde ikke havde en så direkte og væsentlig interesse, at han kunne tillægges partsbeføjelser. Klagen blev afvist.

Samme sondring ses i selskabsregistreringssagerne. I [j.nr. 03-223.014](#) var styrelsens svar afgivet på en hypotetisk henvendelse om et anonymiseret selskab; nævnet fandt, at skrivelsen "ikke udgør en afgørelse i forhold til en konkret virksomhed". I [j.nr. 2009-0020682](#) afviste nævnet en klage over styrelsens tilkendegivelse af, at navnetvister hører under domstolene, da en sådan tilkendegivelse af retsopfattelse ikke er en afgørelse.

Et gennemgående træk er, at **en fejlagtig klagevejledning ikke skaber kompetence**. I [j.nr. 03-223.014](#) fastslog nævnet:

"Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har givet klagevejledning, medfører ikke, at ankenævnet bliver kompetent til at behandle klagen."

Tilsvarende i [j.nr. 94-50.431](#):

"Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved en fejl har givet klagevejledning, kan ikke medføre, at ankenævnet - i strid med loven - bliver kompetent til at behandle klagen."

Sondringen mellem afgørelser og procesledende beslutninger genfindes i forvaltningsretten generelt: efter [Forvaltningsloven § 25](#) skal procesledende beslutninger kun ledsages af klagevejledning, hvis de kan påklages særskilt – hvilket understøtter nævnets linje om, at hverken vejledende udtalelser eller procesledende skridt udløser klageadgang.

LOV

[Forvaltningsloven § 25](#)

[Lov om finansiell virksomhed § 43](#)

[Lov om finansiell virksomhed § 355, stk. 4](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over brug af slægtsnavn i virksomhedsnavne grundet manglende kompetence	16.03.2010
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over Finanstilsynets skrivelse om forsikringsselskabs manglende efterlevelse af Ankestyrelsens afgørelse om erhvervsevnetabserstatning	08.01.2007
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over vejledende udtalelse om ophævelse af frivillig likvidation – klagevejledning skaber ikke kompetence	18.08.2004
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	22.05.1995

§ 3 Det udtømmende partsbegreb i den finansielle lovgivning

Det helt centrale processuelle filter i finansielle klagesager er det særlige partsbegreb i [Lov om finansiell virksomhed § 355](#). Erhvervsankenævnet lægger gennemgående til grund, at opregningen i § 355 er **udtømmende** og fraviger det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb. I [j.nr. 18/08036](#) citerede nævnet forarbejderne:

"§ 355 i lov om finansiell virksomhed indeholder en opregning af, hvem der er part i forhold til Finanstilsynet i sager omfattet af lov om finansiell virksomhed [...] Opregningen er udtømmende, og bestemmelsen udgør således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb."

Begrundelsen er hensynet til Finanstilsynets tavshedspligt: udvides partskredsen, udvides også adgangen til aktindsigt, og tavshedspligten ville blive udhulet. Konsekvensen er, at klagers subsidiære argument om partsstatus efter almindelige forvaltningsretlige principper aldrig kan føre til realitetsbehandling, når § 355 finder anvendelse.

Nævnet har på dette grundlag konsekvent afvist klager fra dem, der står *uden om* afgørelsens adressat:

Afgørelse	Klager	Udfald
j.nr. 6666-0030	Forsikringstager (porteføljeoverdragelse)	Afvist – ikke part
j.nr. 2007-0013349	Pensionskassemedlem	Afvist – ikke part
j.nr. 2007-0014729	Koncernforbundne selskaber (afgørelse rettet mod bank)	Afvist – ikke part
j.nr. 18/08036	Kapitalejer i andelskasse	Afvist – ikke part
j.nr. 19/02561	Tidligere bestyrelsesmedlem	Afvist – ikke part

I [j.nr. 2007-0014729](#) var Finanstilsynets afgørelse rettet mod en bank, og nævnet fastslog under henvisning til § 355 og [§ 372](#), at afgørelsen "er rettet mod B Bank A/S – ikke K Fonden", hvorfor de koncernforbundne selskaber hverken var parter eller klageberettigede. I forsikringstager-sagen [j.nr. 6666-0030](#) udtalte nævnet om en porteføljeoverdragelse:

"Godkendelsen kan derimod ikke betragtes som en afgørelse i forhold til de enkelte forsikringstagere, som disse kan indbringe for Erhvervsankenævnet."

Kapitalejer- og bestyrelsessagerne fra 2019 viser, at selv en betydelig økonomisk interesse ikke rækker. I [j.nr. 18/08036](#) og [j.nr. 19/02561](#) angik klagerne en afgørelse om, at en andelskasse var *forventeligt nødlidende* efter [Lov om finansiell virksomhed § 224a](#). Nævnet fastslog, at undtagelsen i [§ 355, stk. 2, nr. 8](#) – der giver kapitalejere og ledelsesmedlemmer partsstatus ved nægtelse eller inddragelse af tilladelse – ikke fandt anvendelse:

"§ 355, stk. 2, nr. 8, finder alene anvendelse i tilfælde, hvor Finanstilsynet har truffet afgørelse efter § 14, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, og stk. 2, § 224 eller § 225, stk. 1. Det forhold, at betingelserne for at inddrage tilladelsen er opfyldt, ændrer ikke herpå. Eftersom Finanstilsynet har truffet afgørelse efter § 224 a, finder bestemmelsen således ikke anvendelse."

Det afgørende er altså selve *hjemmelsgrundlaget* for afgørelsen, ikke om betingelserne for en mere indgribende afgørelse i øvrigt var opfyldt. Disse sager afdækkede et hul: når Finansiell Stabilitet overtager en nødlidende virksomhed, ville den eneste klageberettigede være den institution, som Finansiell Stabilitet nu kontrollerede. Det er efterfølgende imødegået i [§ 372, stk. 3](#), der i dag tillægger den bestyrelse og direktion, som modtog en § 224a-afgørelse, klageret, "uanset om Finansiell Stabilitet har overtaget kontrollen med virksomheden".

LOV

[Lov om finansiel virksomhed § 224a](#)[Lov om finansiel virksomhed § 355, stk. 1, 2](#)[Lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 3](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Tidligere bestyrelsesmedlem fik afslag på aktindsigt i Finanstilsynets nødlidende-afgørelse mod andelskasse	13.06.2019
	Erhvervsankenævnet · Kapitalejer i andelskasse nægtet partsstatus ved Finanstilsynets afgørelse om forventet nødlidende status	11.04.2019
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage fra K Fonden: Ikke partsstatus ved afgørelse rettet mod bank	21.07.2008
	Erhvervsankenævnet · Pensionskassemedlem nægtet partsstatus hos Finanstilsynet – klage over overskudsanvendelse afvist	21.11.2007
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage fra forsikringstager over Finanstilsynets godkendelse af porteføljeoverdragelse	08.09.1994

§ 4 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på ved partsvurderingen

På tværs af afgørelserne tegner der sig et fast vurderingsmønster for, hvem nævnet anerkender som klageberettiget. Erhvervsankenævnet lægger afgørende vægt på:

- **Hvem afgørelsen retter sig til/mod.** Udgangspunktet er, at kun adressaten er klageberettiget. I koncern- og banksagen j.nr. 2007-0014729 var det dette kriterium alene, der afgjorde sagen.
- **Om interessen er individuel, direkte og væsentlig.** Hvor det særlige finansielle partsbegreb ikke gælder, vurderes klageberettigelsen efter de almindelige forvaltningsretlige kriterier. En blot afledt eller økonomisk interesse er ikke tilstrækkelig.
- **At en anmelder ikke bliver part.** I j.nr. 2016-5114 fastslog nævnet, at "en anmelder ikke opnår partsstatus alene ved at have givet anledning til en sag".
- **At et mindretal i et kollektivt organ ikke kan klage på organets vegne.** I samme sag afviste nævnet klager fra et bestyrelsesmindretal og en stifterefterkommer i en erhvervsdrivende fond, da afgørelser efter [Lov om erhvervsdrivende fonde § 130](#) som udgangspunkt kun kan påklages af adressaten – fonden, repræsenteret ved den samlede bestyrelse.

Kontrasten ses i j.nr. 2016-2340, hvor en minoritetsaktionær fik partsstatus efter en konkret vurdering ved en beslutning om at slette et børsnoteret selskab fra handel og officiel notering. Nævnet lagde vægt på, at sagen var af vidtrækkende og principiel betydning, at der var tale om en betydelig minoritetsgruppe på knap 20 %, som ikke var underlagt tvangsindløsning efter [Selskabsloven § 70](#), og at klageren havde en individuel væsentlig interesse som følge af de direkte økonomiske konsekvenser og tabet af omsættelighed, jf. [Værdipapirhandelsloven § 84 b, stk. 2, nr. 6](#).

Mønsteret er dermed klart: hvor klageadgangen ikke er udtømmende afskåret af et særligt partsbegreb, foretager nævnet en konkret vurdering – men kravet om en *individuel, direkte og væsentlig* interesse fastholdes, og almene, kollektive eller afledte interesser er ikke nok.

LOV

[Lov om erhvervsdrivende fonde § 130](#)[Selskabsloven § 70](#)[Værdipapirhandelsloven § 84b, stk. 2](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage fra mindretal i fondsbestyrelse grundet manglende partsstatus	21.03.2017
---------	--	------------

Erhvervsankenævnet · Minoritetsaktionærs partsstatus ved sletning af børsnoteret selskab fra handel og officiel notering	14.04.2016
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage fra K Fonden: Ikke partsstatus ved afgørelse rettet mod bank	21.07.2008

§ 5 Beslutninger uden for nævnets kompetence: politianmeldelse, bødeforlæg, tvangsopløsning og afledt aktindsigt

Selv hvor klageren utvivlsomt er part i den underliggende sag, er en række beslutningstyper ved deres karakter eller ved udtrykkelig lovbestemmelse afskåret fra prøvelse ved Erhvervsankenævnet.

Politianmeldelse (procesledende). I [j.nr. 22/14119](#) afviste nævnet at behandle klagen over Erhvervsstyrelsens politianmeldelse af en advokat, da en beslutning om politianmeldelse ikke er en forvaltningsretlig afgørelse, der kan påklages til nævnet. (Sagens øvrige punkter blev henholdsvis hjemvist og stadfæstet.)

Administrative bødeforlæg og strafferetlig forfølgning. I [j.nr. 25/01546](#) gennemgik nævnet klageadgangen i [Lov om kapitalmarkeder § 232](#) og konstaterede, at sager om administrative bødeforlæg eller strafferetlige forfølgninger ikke er omfattet af de afgørelser, der kan indbringes for ankenævnet. Da den materielle sag ikke kunne påklages, kunne det afledte aktindsigtsspørgsmål heller ikke prøves.

Tvangsopløsning (lovbestemt klageafskæring). I [j.nr. 24/06075](#) afviste nævnet klagen over en anmodning til skifteretten om tvangsopløsning, da [Erhvervsvirksomhedsloven § 23 b, stk. 2](#) udtrykkeligt afskærer klageadgangen for afgørelser truffet efter § 20 a, stk. 1. Det samme princip ses tilbage i 1995 i [j.nr. 94-50.431](#), hvor en oversendelse til skifteretten var lovbestemt afskåret fra klage – og hvor en fejlagtig klagevejledning ikke kunne skabe kompetence.

Afledt aktindsigt følger den materielle kompetence. I [j.nr. 25/06432](#) afviste nævnet en aktindsigtsklage under henvisning til [Offentlighedsloven § 37, stk. 1](#): aktindsigtsklager skal følge den myndighed, der er øverste klageinstans for den underliggende sag, og når den materielle sag ikke kan indbringes for nævnet efter [Lov om finansiel virksomhed § 372](#), kan aktindsigtsspørgsmålet det heller ikke. Erhvervsankenævnet lægger således vægt på, at klageadgangen til aktindsigt er *accessorisk* til kompetencen over hovedsagen.

LOV	Erhvervsvirksomhedsloven § 23b, stk. 2	Lov om finansiel virksomhed § 372
	Lov om kapitalmarkeder § 232	Offentlighedsloven § 37, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets afvisning af klage over aktindsigt grundet manglende kompetence 28.08.2025 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over aktindsigt i sag om markedsmisbrug grundet manglende kompetence 08.04.2025 Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA 09.12.2024 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering 09.02.2023 Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning 22.05.1995	

§ 6 Klagegang: gebyr, frist og afvisningens form

Klagebehandlingen indledes ved skriftlig klage til nævnets sekretariat ledsaget af et gebyr. Efter [Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7](#) udgør gebyret 4.000 kr., dog 2.000 kr. ved klager over forhold uden forbindelse med klagerens aktuelle eller fremtidige erhvervsudøvelse, og der opkræves ikke gebyr ved klager over afslag på aktindsigt. Betales gebyret ikke inden en frist fastsat af formanden, afvises klagen.

Klagefristen er som hovedregel **4 uger** fra afgørelsens meddelelse, jf. [Lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 1](#) og [Lov om kapitalmarkeder § 232](#). For visse krisehåndteringsafgørelser gælder en skærpet frist på 24 timer, jf. [Lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 3](#).

Afvisning kan ske ved formanden alene. Efter [Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8](#):

"Ankenævnet eller formanden på dets vegne kan afvise klager, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, er indgivet for sent, eller som er indgivet af en, som ikke er klageberettiget. Afvises en klage, tilbagebetales gebyret."

Den sidste sætning har selvstændig praktisk betydning: **gebyret tilbagebetales ved afvisning** – også når afvisningen skyldes manglende klageberettigelse. Det skete konkret i pensionskassesagen j.nr. 2007-0013349-, hvor nævnet afviste klagen, fordi pensionskassemedlemmet ikke var part, og samtidig tilbagebetalte klagegebyret. En afvisning er altså ikke en realitetsbehandling og udløser ikke endeligt gebyrtab for klageren.

LOV

[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7](#)[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8](#)[Lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 1](#)[Lov om kapitalmarkeder § 232](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Pensionskassemedlem nægtet partsstatus hos Finanstilsynet – klage over
overskudsanvendelse afvist

21. 11. 2007

§ 7 Sammenhæng med domstolsprøvelse: kravet om retlig interesse og forbuddet mod actio popularis

Når Erhvervsankenævnet afviser en klage på grund af manglende kompetence eller partsstatus, er klageren ikke retsløs – spørgsmålet kan søges prøvet ved de almindelige domstole, jf. grundlovens almindelige adgang til domstolsprøvelse af forvaltningsakter. Domstolene anvender imidlertid et parallelt filter: kravet om **retlig interesse**, og hovedreglen om, at der ikke gælder actio popularis i dansk ret.

Højesteret formulerede udgangspunktet skarpt i [BS-24622/2025-HJR](#):

"Foreninger, der ikke selv er konkret og individuelt berørt af de spørgsmål, der ønskes pådømt, og som ikke ved lov er tillagt klageret, partsstatus eller søgsmålskompetence, kan kun anses for at have retlig interesse, hvis særlige omstændigheder taler herfor."

I den parallelle sag [BS-24667/2025-HJR](#) afviste Højesteret en privatpersons søgsmål, fordi han ikke var "adressat for de afgørelser, sagen angår" og heller ikke af anden grund var konkret og individuelt berørt. Begge sager stadfæstede Østre Landsrets afvisninger, jf. [BS-31133/2024-OLR](#) og [BS-26806/2024-OLR](#). Kravet er det samme, hvad enten påstanden retter sig mod en generel regel eller en konkret afgørelse: i [BS-499/2023-HJR](#) afviste Højesteret et søgsmål om generelle miljøregler, fordi der ikke var truffet konkrete afgørelser over for sagsøgerne, og påstandene var for generelt udformet.

Parallellen til det finansielle tilsyn ses i [BS-20317/2024-HJR](#), hvor Højesteret afviste Forbrugerombudsmandens anerkendelsespåstande mod en bank: da Finanstilsynet allerede havde udøvet

sin tilsynskompetence, og kunden reelt havde opnået det ønskede resultat, forelå der ikke retlig interesse. Domstolene og Erhvervsankenævnet anlægger dermed en grundlæggende sammenfaldende linje: **adgangen til prøvelse forudsætter, at man er adressat for eller konkret og individuelt berørt af afgørelsen** – almene, afledte eller kollektive interesser giver hverken klageadgang ved nævnet eller søgsmålsret ved domstolene.

PRAKSIS	Højesteret · Humanitære organisationer afvist: Ingen retlig interesse i at prøve F-35 våbeneksporttilladelser	18.03.2026
	Højesteret · Palæstinensisk statsborger havde ikke retlig interesse i prøvelse af danske F-35 våbeneksporttilladelser – Højesteret stadfæster afvisning	18.03.2026
	Højesteret · Højesteretsdom: Forbrugerombudsmandens søgsmålskompetence og retlig interesse i sager om kreditværdighedsvurdering	08.11.2024
	Højesteret · Højesterets dom om manglende retlig interesse i at prøve generelle miljøregler uden konkrete afgørelser	03.05.2024
	Landsretten · Østre Landsrets afvisning af søgsmål om standsning af dansk eksport af F-35-komponenter til USA grundet manglende retlig interesse	11.04.2025
	Landsretten · Afvisning af søgsmål fra humanitære organisationer om dansk våbeneksport til F-35-programmet grundet manglende retlig interesse	11.04.2025

§ 8 Sammenfatning af nævnets linje

Erhvervsankenævnets praksis om klageadgang, partsbegreb og kompetence kan sammenfattes i nogle få faste linjer.

For det første er nævnet en *lovbestemt* rekursinstans: det prøver kun afgørelser, hvor klageadgang er hjemlet, og en fejlagtig klagevejledning udvider ikke kompetencen. For det andet skelner nævnet skarpt mellem afgørelser og vejledende udtalelser/tilkendegivelser af retsopfattelse – kun de førstnævnte kan påklages, jf. [j.nr. 2006-0008068](#).

For det tredje er partsbegrebet i [Lov om finansiel virksomhed § 355](#) udtømmende: kunder, forsikringstagere, pensionskassemedlemmer og koncernforbundne tredjeparter er som hovedregel ikke parter og dermed ikke klageberettigede, jf. [j.nr. 18/08036](#) og [j.nr. 2007-0014729](#). Hvor det særlige partsbegreb ikke gælder, kan partsstatus opnås efter en konkret vurdering af, om interessen er individuel, direkte og væsentlig – som det skete for minoritetsaktionæren i [j.nr. 2016-2340](#).

For det fjerde ligger procesledende beslutninger (politianmeldelse), strafferetlige skridt (bødeforlæg) og lovbestemt afskærpe afgørelser (tvangsopløsning efter [Erhvervsvirksomhedsloven § 23 b, stk. 2](#)) uden for nævnets kompetence. Endelig tilbagebetales gebyret ved afvisning, jf. [Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8](#), og de spørgsmål, nævnet ikke kan prøve, kan søges for domstolene – dog under det samme krav om retlig interesse, som Højesteret håndhæver i bl.a. [BS-24667/2025-HJR](#).

LOV

[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8](#)[Erhvervsvirksomhedsloven § 23b, stk. 2](#)[Lov om finansiel virksomhed § 355, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Palæstinensisk statsborger havde ikke retlig interesse i prøvelse af danske F-35 våbeneksporttilladelser – Højesteret stadfæster afvisning	18.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Kapitalejer i andelskasse nægtet partsstatus ved Finanstilsynets afgørelse om forventet nødlidende status	11.04.2019

Erhvervsankenævnet · Minoritetsaktionærs partsstatus ved sletning af børsnoteret selskab fra handel og officiel notering	14.04.2016
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage fra K Fonden: Ikke partsstatus ved afgørelse rettet mod bank	21.07.2008
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over Finanstilsynets skrivelse om forsikringsselskabs manglende efterlevelse af Ankestyrelsens afgørelse om erhvervsnetabserstatning	08.01.2007

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 1	Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7
Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8	Erhvervsvirksomhedsloven § 23b stk. 2
Lov om finansiel virksomhed § 355 stk. 1	Lov om finansiel virksomhed § 372 stk. 1
Lov om kapitalmarkeder § 232	

MATERIALE Citerede afgørelser

21 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

4

18.03.2026	Humanitære organisationer afvist: Ingen retlig interesse i at prøve F-35 våbeneksporttilladelser	24622-2025
18.03.2026	Palæstinensisk statsborger havde ikke retlig interesse i prøvelse af danske F-35 våbeneksporttilladelser – Højesteret stadfæster afvisning	24667-2025
08.11.2024	Højesteretsdom: Forbrugerombudsmandens søgsmålskompetence og retlig interesse i sager om kreditværdighedsvurdering	6566-7889
03.05.2024	Højesterets dom om manglende retlig interesse i at prøve generelle miljøregler uden konkrete afgørelser	bs-499-2023-hjr

LANDSRETEN · ANKEINSTANS

2

11.04.2025	Østre Landsrets afvisning af søgsmål om standsning af dansk eksport af F-35-komponenter til USA grundet manglende retlig interesse	10405-12244
11.04.2025	Afvisning af søgsmål fra humanitære organisationer om dansk våbeneksport til F-35-programmet grundet manglende retlig interesse	10508-12388

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

15

28.08.2025	Erhvervsankenævnets afvisning af klage over aktindsigt grundet manglende kompetence	25/06432 og 25/06435
08.04.2025	Erhvervsankenævnet afviser klage over aktindsigt i sag om markedsmisbrug grundet manglende kompetence	J.NR. 25/01546

09.12.2024	Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	24/06075
09.02.2023	Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering	22/14119
13.06.2019	Tidligere bestyrelsesmedlem fik afslag på aktindsigt i Finanstilsynets nødlidende-afgørelse mod andelskasse	19/02561
11.04.2019	Kapitalejer i andelskasse nægtet partsstatus ved Finanstilsynets afgørelse om forventet nødlidende status	18/08036
21.03.2017	Afvisning af klage fra mindretal i fondsbestyrelse grundet manglende partsstatus	: 2016-5114
14.04.2016	Minoritetsaktionærs partsstatus ved sletning af børsnoteret selskab fra handel og officiel notering	2016-2340
16.03.2010	Afvisning af klage over brug af slægtsnavn i virksomhedsnavne grundet manglende kompetence	2009-0020682
21.07.2008	Erhvervsankenævnet afviser klage fra K Fonden: Ikke partsstatus ved afgørelse rettet mod bank	2007-0014729
21.11.2007	Pensionskassemedlem nægtet partsstatus hos Finanstilsynet – klage over overskudsanvendelse afvist	2007-0013349
08.01.2007	Erhvervsankenævnet afviser klage over Finanstilsynets skrivelse om forsikringsselskabs manglende efterlevelse af Ankestyrelsens afgørelse om erhvervsevnetabserstatning	2006-0008068
18.08.2004	Erhvervsankenævnet afviser klage over vejledende udtalelse om ophævelse af frivillig likvidation – klagevejledning skaber ikke kompetence	03-223.014
22.05.1995	Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	94-50.431
08.09.1994	Afvisning af klage fra forsikringstager over Finanstilsynets godkendelse af porteføljeoverdragelse	6666-0030

04

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over nægtelse af selskabsregistrering og stråmandskontrol

Erhvervsankenævnets praksis om Erhvervsstyrelsens registreringskontrol, kravet om faktisk ledelse og spærring for straksregistrering

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 56 afgørelser · 2014–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Erhvervsstyrelsen udtager løbende anmeldelser om stiftelse og om ændring af ledelses- og ejerforhold til manuel kontrol og nægter registrering, når der er tvivl om, hvorvidt den anmeldte direktør reelt vil udøve den faktiske ledelse – eller afregistrerer et allerede registreret ledelsesmedlem. Erhvervsankenævnet har i en tæt række kendelser fra 2021 og frem opstillet den afgørende begrænsning: nægtelse og afregistrering efter selskabslovens § 23 f kræver en konkret formodning om stråmandsvirksomhed, og utilstrækkelig dokumentation eller ren passivitet er ikke i sig selv nok. Samtidig stadfæster Erhvervsankenævnet næsten undtagelsesfrit spærring for straksregistrering, når en anmelder ikke besvarer et kontrollbrev rettidigt, og afviser konsekvent at prøve civile tvister om ejerskab, der hører under domstolene. Oversigten kortlægger nævnets prøvelsesintensitet, de faktiske momenter nævnet lægger vægt på, dokumentations- og beviskravene samt sammenhængen med domstolenes praksis om stråmandskonstruktioner.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Erhvervsankenævnet kræver, at Erhvervsstyrelsen i sin afgørelse udtrykkeligt tager stilling til, om ledelsesmedlemmet formodes at have været eller ville blive anvendt som stråmand; manglende stillingtagen er en begrundelsesmangel, der fører til hjemvisning.
- 02 Erhvervsankenævnet afviser, at ren passivitet hos et ledelsesmedlem kan begrunde afregistrering – forarbejderne sonderer skarpt mellem stråmanden og den blot passive direktør.
- 03 Erhvervsankenævnet accepterer, at dokumentationskravene tilpasses selskabets karakter: for et nystiftet holdingselskab uden ansatte kan der ikke kræves bankdialog eller ansættelsesproces vedrørende et endnu ikke stiftet selskab.
- 04 Selskabslovens § 23 f hjemler kun afvisning og afregistrering af LEDELSESMEDLEMMER; nægtelse af at registrere ændrede EJERFORHOLD skal vurderes selvstændigt efter selskabslovens § 15, stk. 1, og manglende særskilt vurdering medfører hjemvisning.

- 05** Erhvervsankenævnet accepterer, at et manglende svar på et kontrolbrev inden fristen i sig selv giver Erhvervsstyrelsen en berettiget formodning om misbrug, der berettiger spærring for straksregistrering efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3.
- 06** Erhvervsankenævnet afviser at behandle klager over Erhvervsstyrelsens beslutning om politianmeldelse – en sådan beslutning er ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand.
- 07** Erhvervsankenævnet afviser at prøve civile tvister om ejerskab, underskrifters ægthed og gyldigheden af anpartsoverdragelser; sådanne spørgsmål henhører under domstolene efter selskabslovens § 20, medmindre registreringen er en åbenbar nullitet.
- 08** Erhvervsankenævnet kræver, at Erhvervsstyrelsen respekterer en kendt advokatrepræsentation og partshører selskabet, før der træffes afgørelse på det foreliggende grundlag.
- 09** Uoverensstemmelser mellem tiltrædelsesdatoer i direktørkontrakt, generalforsamlingsprotokollat og CVR underbygger berettiget tvivl om, at direktøren udøver den faktiske ledelse.
- 10** Dokumentation, der først dateres eller fremskaffes EFTER Erhvervsstyrelsens høringsbrev, tillægges begrænset vægt, fordi den ikke dokumenterer ledelse forud for kontrollen.
- 11** At den tidligere direktør eller ejer bevarer adgangen til selskabets bankkonti og fører al korrespondance med bank, revisor og rådgivere, vejer tungt imod, at den nye direktør udøver den faktiske ledelse.
- 12** Klagefristen til Erhvervsankenævnet er 4 uger fra afgørelsens meddelelse, jf. selskabslovens § 371, stk. 1, og hverken klagefristen eller klagen har i sig selv opsættende virkning.
- 13** Anmelderen indestår personligt for, at en registrering er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt og gyldig dokumentation, jf. selskabslovens § 15, stk. 2.
- 14** Er selskabet i mellemtiden taget under tvangsopløsning eller konkurs, ændrer Erhvervsankenævnet afgørelsen med kritiske bemærkninger frem for at hjemvise, fordi hjemvisning savner mening.

Retsgrundlaget: registreringskontrollen og stråmandsbekæmpelsen i selskabsloven

§ 1

Erhvervsstyrelsens kontrol med selskabsregistreringer hviler på en kæde af bestemmelser, der blev udbygget markant med **lov nr. 642 af 19. maj 2020** (lovforslag L 510 af 5. februar 2020) om bekæmpelse af stråmandsvirksomhed.

De bærende bestemmelser er:

- [Selskabsloven § 15, stk. 1](#): registrering må ikke finde sted, hvis det anmeldte forhold ikke opfylder loven eller vedtægterne, og heller ikke hvis den bagvedliggende **beslutning** ikke er blevet til i overensstemmelse med lovens og vedtægternes forskrifter (2. pkt.).
-

[Selskabsloven § 15, stk. 2](#): anmelderens indeståelsesansvar – anmelderen indestår for, at registreringen er lovligt foretaget, at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen er gyldig. Samme forpligtelse gentages i [anmeldelsesbekendtgørelsen § 9, stk. 1](#).

- [Selskabsloven § 23 a](#): styrelsens kontrolbeføjelse, opdelt i **registreringskontrol** af modtagne anmeldelser (stk. 2) og **efterfølgende risikobaseret kontrol** af gennemførte registreringer (stk. 3).
- [Selskabsloven § 23 b, stk. 1](#): styrelsen kan forlange de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til, om loven og vedtægterne er overholdt, *herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse*. Efter [stk. 2](#) kan styrelsen i særlige tilfælde kræve en uafhængig erklæring fra revisor, advokat eller anden sagkyndig.
- [Selskabsloven § 112, stk. 3](#): registrerede ledelsesmedlemmer skal være personer, som **faktisk fungerer** som ledelsesmedlemmer, jf. lovens kapitel 7. Indholdet af direktionshvervet fremgår af [§ 117](#).
- [Selskabsloven § 23 f](#): stk. 1 om frakendelse af retten til at være ledelsesmedlem, og – som den centrale bestemmelse i denne praksis – hjemlen til at afvise registrering af eller afregistrere et ledelsesmedlem, når der er **tvivl om, hvorvidt medlemmet faktisk udøver ledelsen**.
- [Selskabsloven § 23 g](#): anmeldelser afgøres ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling (stk. 1); styrelsen kan fastsætte en berigtigelsesfrist (stk. 2), og manglende berigtigelse afskærer registrering (stk. 3).
- [Selskabsloven § 23 c, stk. 1](#): ved tvivl om lovligheden af et anmeldt eller registreret forhold kan styrelsen beslutte, at registreringer ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed.
- [Selskabsloven § 23 h, stk. 1](#): styrelsen kan i indtil 5 år fra registreringstidspunktet kræve bevis for, at registreringen er lovligt foretaget; [stk. 2](#) hjemler administrativ korrektion af **åbenbart urigtige** oplysninger.

NUMMERERINGEN HAR FLYTTET SIG – VÆR OPMÆRKSOM VED LÆSNING AF ÆLDRE

KENDELSER. Kravet om faktisk ledelse stod oprindeligt i § 112, stk. 2, og hjemlen til afvisning/afregistrering i § 23 f (uden stykkeinddeling). Ved ændringen af 12. juni 2024 – der gennemførte digitaliseringsdirektivets artikel 13i om frakendelse – blev der indsat et nyt § 112, stk. 1 og et nyt § 23 f, stk. 1, hvorved faktisk ledelse rykkede til § 112, stk. 3, og afvisningshjemlen til § 23 f, stk. 2. Ved **lov nr. 1648 af 16. december 2025** (i kraft 1. januar 2026) er der indsat endnu et nyt § 23 f, stk. 2 om personer med ulovligt ophold, hvorved faktisk ledelse-hjemlen nu er [§ 23 f, stk. 3](#). Kendelser fra 2023-2025 citerer derfor § 112, stk. 2 og § 23 f uden stykke, mens de nyeste kendelser fra 2026 – bl.a. [25/04208](#) – henviser til § 23 f, stk. 3. Der er tale om samme materielle regel.

De pending ændringer indfører desuden et nyt [§ 112, stk. 4](#) om, at ledelsesmedlemmer ikke må opholde sig ulovligt her i landet, en ny oplysningshjemmel i § 23 b, stk. 6 og et nyt tvangsopløsningsgrundlag i [§ 225, stk. 1](#). Erhvervsankenævnet har endnu ikke prøvet disse regler.

LOV

[Anmeldelsesbekendtgørelsen § 9, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 15, stk. 1, 2](#)
[Selskabsloven § 23a](#)
[Selskabsloven § 23b, stk. 1, 2](#)
[Selskabsloven § 23c, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 23f](#)
[Selskabsloven § 23g, stk. 1-3](#)
[Selskabsloven § 23h, stk. 1, 2](#)
[Selskabsloven § 112, stk. 3](#)
[Selskabsloven § 117](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv

12.03.2026

Erhvervsankenævnets prøvelseskompetence – hvad nævnet kan og ikke kan prøve

§ 2

Klageadgangen følger af [selskabsloven § 371, stk. 1](#): Erhvervsstyrelsens afgørelser kan indbringes for Erhvervsankenævnet **senest 4 uger** efter, at afgørelsen er meddelt. Fristen håndhæves strengt. I [2014-0037766](#) afviste nævnet en klage indgivet knap fire uger for sent, uanset at styrelsen kulancemæssigt havde afholdt et møde efter fristens udløb og fastholdt afgørelsen – mødet skabte ikke en ny afgørelse.

[Selskabsloven § 371, stk. 2](#) afskærer klageadgangen på en række punkter, bl.a. for afgørelser om **fastsættelse af frist** efter § 23 g, stk. 2 og § 23 h, stk. 1 samt for beslutning om **tvangsopløsning** efter § 225, stk. 1 og § 226. I [25/01424](#) prøvede nævnet afregistreringen, men tog ikke stilling til den sideløbende beslutning om tvangsopløsning, netop fordi den ikke kunne påklages.

Nævnet afgrænser sin kompetence konsekvent på fire punkter:

1. Politianmeldelse er ikke en afgørelse. I [22/14119](#) afviste nævnet at behandle klagen over Erhvervsstyrelsens politianmeldelse for overtrædelse af [selskabsloven § 366](#) eller [straffeloven § 296, stk. 1, nr. 2](#), da en beslutning om politianmeldelse ikke er en forvaltningsretlig afgørelse. Samme resultat i [20/06271](#) og – på hvidvaskområdet – i [23/06287](#), hvor nævnet udtalte, at det ikke har kompetence til at behandle klager over en myndigheds beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Strafansvaret afgøres af straffedomstolene.

2. En vejledende henstilling er ikke en afgørelse. I [24/11844](#) afviste nævnet en klage over en mail, hvori styrelsen i forbindelse med registreringen af et nystiftet andelsselskab henstillede til, at to vedtægtspunkter blev præciseret. Nævnet lagde afgørende vægt på mailens ordlyd og fandt, at der ikke var tale om et påbud.

3. Civilretlige tvister hører under domstolene. Efter [selskabsloven § 20, stk. 1](#) hører spørgsmålet om sletning af en registrering under domstolene, og søgsmålsfristen er 6 måneder fra offentliggørelsen. Nævnet har fastholdt denne linje i en lang række sager: [20/06494](#), [22/14138](#), [24/12224](#) (påstået dokumentfalsk ved anpartsoverdragelse) og [22/16713](#). Kernen er formuleret i [20/06494](#):

"Erhvervsstyrelsen kan som registreringsmyndighed ikke foretage den nødvendige bevisvurdering af parternes påstande i forhold til, om en overdragelse af anparterne i B ApS har fundet sted eller ej."

Undtagelsen er den **åbenbare nullitet** og den utilsigtede fejlskrift, jf. [selskabsloven § 23 h, stk. 2](#). I [20/13169](#) blev administrativ udslettelse af to fratrædelsesregistreringer stadfæstet, fordi anmelderen ikke kunne påvise nogen retlig disposition, der berettigede fjernelsen af de registrerede ejere. Og i [23/09596](#) blev styrelsen pålagt at berigtige en åbenbar fejlregistrering af stifteren. Omvendt afviste nævnet i [25/04336](#) at pålægge tilbageførsel på grundlag af en **anket, ikke-endelig** byretsdom, og i [24/10098](#) ophævede nævnet en administrativ registrering, fordi den påberåbte landsretsdom alene indeholdt en handlepligt og ikke i sig selv overførte ejerskabet.

4. Sagsbehandlingstid og serviceniveau prøves ikke. Nævnet har afvist at behandle kritik af Erhvervsstyrelsens generelle sagsbehandlingstid og fristfastsættelse i ferieperioder under henvisning til lov om Erhvervsankenævnet § 1, stk. 1.

Opsættende virkning følger ikke automatisk af hverken klagefristen eller klagen; nævnet skal træffe særskilt beslutning herom. I 24/09250 og 25/04208 blev anmodning om opsættende virkning afslået af henholdsvis formanden og næstformanden. I 25/07012 beklagede nævnet en ekspeditionsfejl, hvorved anmodningen om opsættende virkning først kom frem under selve klagebehandlingen.

LOV	Selskabsloven § 20, stk. 1	Selskabsloven § 23h, stk. 2	Selskabsloven § 366
	Selskabsloven § 371, stk. 1, 2	Straffeloven § 296, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv		12.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse		15.01.2026
	Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold		11.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster: Tvist om ejerskifte og direktørudskiftning i anpartsselskab skal afgøres ved domstolene		22.09.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens henstilling om vedtægtsændringer var ikke en afgørelse – klage afvist af Erhvervsankenævnet		29.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital		13.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens manglende hjemmel til administrativ registrering af ejerforhold på baggrund af dom om overdragelsespligt		03.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk		24.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på administrativ korrektion af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse		10.01.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsen pålagt at berigtige åbenbar fejlregistrering af stifter i selskabstiftelse		22.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om PEP-kontrol og stadfæstelse af offentliggørelse i sag om revisionsvirksomheds overholdelse af hvidvaskloven		06.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering		09.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på administrativ udsettelse af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse		22.12.2021
	Erhvervsankenævnet · Administrativ udsettelse af uretmæssige ejerregistreringer som åbenbare nulliteter		08.09.2021
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af spærring for straksregistrering på virk.dk efter manglende dokumentation for selskabsændringer		05.03.2021
	Erhvervsankenævnet · Klage over påbud om inddrivelse af ulovligt udbytte afvist – klagefrist overskredet med næsten en måned		03.12.2014

Kernen i praksis: stråmandsformodningen som betingelse for nægtelse og afregistrering

§ 3

Den principielt vigtigste linje i Erhvervsankenævnets praksis er, at [selskabsloven § 23 f](#) skal læses i lyset af forarbejderne til lov nr. 642 af 19. maj 2020. Nævnet citerer i sag efter sag den samme passage fra bemærkningerne:

"Erhvervsstyrelsen vil altid foretage en konkret vurdering, og styrelsen vil alene nægte registrering eller afregistrere et ledelsesmedlem, såfremt det formodes at ledelsesmedlemmet har været anvendt som stråmand, og altså ikke hvis der er tale om et ledelsesmedlem som har forholdt sig passivt."

Forarbejderne beskriver baggrunden således:

"Der har i danske selskaber været anvendt såkaldte 'stråmænd' til at skjule identiteten på ledelsesmedlemmer, både med og uden stråmandens viden. Der har typisk været tale om virksomheder, som har foretaget ulovlige dispositioner, skattesvig og lignende."

Heraf udleder nævnet en **selvstændig materiel betingelse**, som Erhvervsstyrelsen skal tage stilling til i selve afgørelsen. Formuleringen i [24/03843](#) er retvisende:

"Efter forarbejderne til selskabslovens § 112, stk. 2, og § 23 f må det anses forudsat, at registrering af et ledelsesmedlem alene kan nægtes, hvis det efter en konkret vurdering må formodes, at ledelsesmedlemmet vil blive/har været anvendt som stråmand."

Den manglende stillingtagen udgør en begrundelsesmangel med retlig konsekvens. Nævnets standardformulering, som går igen i [23/12506](#), [24/05244](#) og [25/07012](#), lyder:

"Det fremgår ikke af Erhvervsstyrelsens afgørelse [...], om afregistreringen af klager som direktør [...] er baseret på en formodning hos styrelsen om, at han har været anvendt som stråmand, eller om styrelsen har anset klager som en direktør, der har forholdt sig passivt."

Sagsgruppen er stor og homogen:

Sag	Dato	Indgreb	Udfald
23/11185	2024	Nægtelse af direktørregistrering + lukning for straksregistrering	Ændret – burde have angivet stråmandsformodning
23/11884	2024	Afregistrering af adm. direktør	Hjemvist
23/12942	2024	Nægtelse af direktørregistrering	Ophævet og hjemvist
23/12506	2024	Afregistrering	Hjemvist
24/00390	2024	Nægtelse af direktørregistrering	Ændret med kritik
23/14349	2024	Nægtelse i fire selskaber	Ændret med kritik
23/10948	2024	Nægtelse af navne-, ledelses- og ejerændringer	Ændret
24/05244	2025	Afregistrering	Ophævet og hjemvist
25/04208	2026	Afregistrering	Ophævet og hjemvist
25/07012	2026	Afregistrering i to selskaber	Ændret (tvangsopløsning)

[25/04208](#) gør det tydeligt, at der er tale om en **materiel** og ikke blot formel mangel. Erhvervsstyrelsen havde her udelukkende begrundet afregistreringen med, at der ikke var fremlagt tilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse, og havde anført, at den manglende dokumentation "ikke alene er et udtryk for en passivitet [...] men et udtryk for manglende hensigt om at udøve den faktiske ledelse". Nævnet tog ikke stilling til, om

dokumentationen var tilstrækkelig, men ophævede afgørelsen alene fordi den konkrete stråmandsvurdering manglede.

Retsfølgen afhænger af selskabets status. Normalt hjemvises sagen. Er selskabet imidlertid taget under tvangsopløsning eller konkurs, savner hjemvisning mening, og nævnet **ændrer** i stedet afgørelsen med kritiske bemærkninger – således i 25/07012 (begge selskaber under tvangsopløsning), [23/02577](#) (selskabet under konkursbehandling, kurator ønskede ikke at indtræde) og 24/00390.

LOV	Selskabsloven § 15, stk. 1	Selskabsloven § 23f	Selskabsloven § 112, stk. 3
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen		13.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv		12.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sondring mellem stråmand og passiv ledelse		04.02.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse		15.01.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed		14.05.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kritik af Erhvervsstyrelsens afslag på direktørregistrering uden konkret begrundet mistanke om stråmandsvirksomhed		01.05.2024
	Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering som direktør grundet tvivl om faktisk ledelse og manglende begrundelse om stråmandsvirksomhed		01.05.2024
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed		21.03.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør: Manglende skelnen mellem stråmand og passiv ledelse		07.03.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet hjemviser sag om nægtelse af direktørregistrering grundet utilstrækkelig begrundelse vedrørende stråmandsformodning		01.03.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør grundet manglende dokumentation for faktisk ledelse		19.02.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kendelse om afvisning af direktørregistrering og kravet om konkret stråmandsformodning		02.02.2024

§ 4 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på ved vurderingen af faktisk ledelse

Hvor stråmandsformodningen er den retlige betingelse, er den **faktiske ledelse** bevistemaet. Erhvervsstyrelsen opstiller i sine høringsbreve en fast katalogliste over dokumentation, som nævnet gennemgående accepterer som relevant og lovlig efter [selskabsloven § 23 b, stk. 1](#):

- at direktøren handler på selskabets vegne over for tredjemand eller deltager i møder,
- direktørkontrakt samt dokumentation for stillingsopslag og ansættelsesproces,
- adgang til selskabets bankkonti og dialog med pengeinstituttet,
- lønsedler eller bevis for løbende lønudbetaling,
- korrespondance med revisor, advokat, kunder og leverandører,
- dokumentation for overdragelse af de opbevaringspligtige selskabsdokumenter, jf. [selskabsloven § 19, stk. 2](#),

- at generalforsamlingen, hvor direktøren blev valgt, er lovligt indkaldt og afholdt.

På tværs af afgørelserne træder følgende **mønstre** frem i det, Erhvervsankenævnet lægger vægt på:

Den tidligere direktør eller ejer bevarer den økonomiske kontrol. Det er det tungest vejende enkeltmoment. I [24/03843](#) skrev den nye direktør selv til banken: »Grundet ændringer i ledelse [...] skal jeg have adgang til selskabs konti. **Ejers adgang skal forblive uændret**«. Nævnet lagde udtrykkeligt vægt på, at den tidligere direktør fortsat havde adgang til selskabets bankkonti. Samme mønster i [23/00862](#), hvor anmelderen beholdt bankadgangen og "gav adgang til ledelsen efter behov", og i [23/03180](#), hvor de fremlagte kontobevægelser var underskrevet af den TIDLIGERE direktør og ikke af den nye.

Uoverensstemmende datoer. Datokonflikter mellem direktørkontrakt, generalforsamlingsprotokollat og CVR underbygger konsekvent tvivlen. I [22/14119](#) var direktørkontrakterne dateret 10. september 2021, selv om den ekstraordinære generalforsamling først blev afholdt 14. september 2021, og anpartsoverdragelsesaftalen fremstod som salg til to forskellige parter samme dato. I [23/02577](#) angav dokumenterne tre forskellige tiltrædelsesdatoer. I [24/05244](#) angav kontrakten tiltrædelse 1. oktober 2023, mens CVR angav tiltrædelse ved stiftelsen året før, og uoverensstemmelsen blev ikke fjernet ved den korrigerede kontrakt. I [25/04208](#) var forskellen 19. mod 24. september 2024.

Dokumenter dateret efter høringsbrevet. Nævnet og styrelsen tillægger materiale, der først opstår efter kontrolsagens start, begrænset vægt. I [24/03843](#) blev tillægget til direktørkontrakten – dateret 7. februar 2024 – først fremsendt underskrevet den 21. marts, og henvendelsen til banken skete over en måned efter tiltrædelsen og først efter høringsbrevet. I [25/04208](#) var den eneste lønseddel dateret 25. februar 2025, dvs. efter styrelsens høringsbrev, og dokumenterede dermed ikke ledelse forud for kontrollen.

Ledelseshandlingerne foretages af andre. I [22/14125](#) blev al korrespondance med rådgivere og bank ført af den tidligere ejer uden den nye direktørs involvering, og direktørens underskrifter fremstod identiske, som om de var indsat som billeder. I [24/03843](#) var årsrapporten, godkendt EFTER den nye direktørs angivelige tiltrædelse, underskrevet af den tidligere direktør som direktion.

Rollebeskrivelsen svarer ikke til direktørhvervet. I [24/06077](#) beskrev direktørens egen erklæring alene administrative opgaver, generalforsamlingsprotokollatet var ikke underskrevet af dirigent, og fuldmagten dokumenterede ingen reel virksomhedsoverdragelse. I [22/14125](#) var direktøren ansat på en **funktionærkontrakt** til "administrativt arbejde", og der var modstridende oplysninger om, hvorvidt hun overhovedet skulle have løn. Målestokken er direktionens opgaver efter [selskabsloven § 117, stk. 2](#): såvel den overordnede og strategiske som den daglige ledelse.

En ren skriftlig redegørelse er ikke dokumentation. [22/14117](#) er den ledende afgørelse: klageren indsendte en kort redegørelse og et foto af direktøren med sit pas, men ingen objektive beviser. Nævnet stadfæstede og understregede, at når tvivlen ikke afkræftes, har styrelsen pligt til at afvise registreringen for at sikre registerets troværdighed. Erhvervsstyrelsen påberåber sig i dag rutinemæssigt [22/14117](#) som praksisgrundlag.

Foranledigende omstændigheder skærper kontrollen. Kontrolsagerne udspringer typisk af, at den hidtidige ledelse er slettet på grund af retlige hindringer (konkurskarantæne eller rettighedsfrakendelse), af forudgående identitetstyveri i selskabet, af en anonym anmeldelse eller af en truende tvangsopløsning efter [selskabsloven § 225, stk. 1](#). I [25/01424](#) udsprang sagen af en anonym henvendelse om, at en konkurskarantæneramt person drev selskabet gennem en stråmandsdirektør, og nævnet stadfæstede afregistreringen. I [25/07012](#) indgik det i vurderingen, at klagerens ægtefælle havde konkurskarantæne og bistod med kundekontakt og administration, mens klageren selv var sygemeldt og i ressourceforløb.

De seneste stadfæstelser – [25/06346](#), [25/01424](#), [24/06077](#) og [23/10355](#) – viser, at kravet om stråmandsformodning ikke er en formalitet, der frikender enhver klager: når de faktiske momenter samlet set peger på, at en anden reelt driver selskabet, opretholder nævnet indgrebet.

LOV

Selskabsloven § 19, stk. 2

Selskabsloven § 23b, stk. 1

Selskabsloven § 112, stk. 3

Selskabsloven § 117, stk. 2

Selskabsloven § 225, stk. 1

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen

13.03.2026

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv

12.03.2026

Erhvervsankenævnet · Afvisning af direktørregistrering stadfæstet: Manglende dokumentation for faktisk ledelse i anpartsselskab

16.01.2026

Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold

11.12.2025

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på registrering af direktør i BB ApS grundet tvivl om faktiske ledelsesforhold

28.02.2025

Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sondring mellem stråmand og passiv ledelse

04.02.2025

Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse

15.01.2025

Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed

21.03.2024

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afregistrering af direktør i AA ApS grundet tvivl om faktisk ledelse

16.02.2024

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på registrering af direktør i BB ApS grundet manglende dokumentation for faktisk ledelse

04.10.2023

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af direktørregistrering og lukning af straksregistreringsadgang ved manglende bevis for faktisk ledelse

02.08.2023

Erhvervsankenævnet · Afslag på genoptagelse af AA ApS grundet tvivl om den faktiske ledelse af selskabet

24.02.2023

Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering

09.02.2023

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af direktør grundet manglende dokumentation for faktiske ledelse

09.02.2023

§ 5 Dokumentationskravet skal tilpasses selskabets karakter – holdingselskaber og nystiftede selskaber

Erhvervsankenævnet har markeret en klar grænse for, hvor omfattende dokumentation Erhvervsstyrelsen kan kræve: kravet må ikke være **logisk uopfyldeligt**.

Den ledende afgørelse er [23/07043](#). En advokat anmeldte stiftelsen af et 100 % ejet holdingselskab uden ansatte, hvis eneste aktivitet skulle være ejerskab af et driftsselskab. Erhvervsstyrelsen krævede direktørkontrakt, dokumentation for ansættelsesproces, dialog med banken om kontooprettelse og dialog med fremtidige samarbejdspartnere. Klageren gjorde gældende, at kravene var umulige at opfylde: man kan ikke fremvise bankdialog på vegne af et selskab, der endnu ikke er stiftet og ikke har CVR-nummer, og det giver ingen mening at kræve dokumentation for en ansættelsesproces, når stifter, enejer og direktør er samme person.

Erhvervsankenævnet gav klageren medhold og pålagde Erhvervsstyrelsen at registrere stiftelsen. Nævnet fandt de fremsendte oplysninger og advokatens redegørelse tilstrækkelige og fastslog, at **kravene til dokumentation for faktisk ledelse skal ses i lyset af selskabets karakter som nystiftet holdingselskab**.

Afgørelsen indeholder to yderligere principielle punkter:

- **Kapitalens tilstedeværelse.** Styrelsen havde afvist en kontoudskrift, der viste 48.000 kr. betegnet "stiftelsesomkostninger", fordi det ikke fremgik, hvilket selskab beløbet tilhørte. Nævnet fandt det dokumenteret, at selskabskapitalen på 40.000 kr. (plus 8.000 kr. til omkostninger) var indbetalt på **advokatens klientkonto** på anmeldelsestidspunktet i overensstemmelse med [selskabsloven § 40, stk. 2](#). Indbetaling på advokat klientkonto er altså en anerkendt dokumentationsform.
- **Indskærpelse af anmelderansvar bortfalder.** Styrelsen havde samtidig indskærpet advokatens anmelderansvar efter [selskabsloven § 15, stk. 2](#) og truet med at lukke adgangen til selvbetjeningsløsningen. Da nægtelsen blev kendt uberettiget, bortfaldt grundlaget for indskærpelsen.

23/07043 skal dog læses sammen med [23/03180](#), hvor klageren ligeledes påberåbte sig, at der var tale om et holdingselskab med begrænset aktivitet, hvor ledelsesopgaven blot bestod i bogføring af få bankbevægelser og indberetning af regnskab. Her stadfæstede nævnet afvisningen – men det afgørende var, at kontouttogene var underskrevet af den tidligere direktør, og at der ikke forelå mødereferater eller direkte korrespondance fra den nye direktør. Holdingargumentet frigør altså ikke fra dokumentationspligten, men afgrænser, hvad der med rimelighed kan kræves. Samme nuance i [24/03843](#), hvor klageren anførte, at et holdingselskab uden erhvervsmæssig aktivitet ikke kan fremskaffe "en masse korrespondance", men hvor de øvrige momenter (bankadgang hos den tidligere ejer, årsrapport underskrevet af denne) vejede tungere.

På kapitalsiden går nævnet omvendt hårdt til værks, hvor dokumentationen faktuel modsiges. I [24/09250](#) forelå en revisorerklæring om, at selskabskapitalen på 40.000 kr. var til stede, men udskriften fra stiftelsesadvokatens klientkonto viste kun 37.211,25 kr. efter betaling af en stiftelsesfaktura. Nævnet fandt revisorerklæringen faktuel forkert og fastholdt anmelderens pligt til at sikre gyldig dokumentation. Bemærk i den forbindelse [anmeldelsesbekendtgørelsen § 9, stk. 3](#), hvorefter der ved kontant kapitalindskud skal foreligge bankbilag – en **udskrift fra netbank udgør ikke tilstrækkelig dokumentation**.

LOV

[Anmeldelsesbekendtgørelsen § 9, stk. 3](#)[Selskabsloven § 15, stk. 1, 2](#)[Selskabsloven § 40, stk. 2](#)[Selskabsloven § 112, stk. 3](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital

13.07.2025

Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse

15.01.2025

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse 06.12.2023

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på registrering af direktør i BB ApS grundet manglende dokumentation for faktisk ledelse 04.10.2023

§ 23 f rækker kun til ledelsesmedlemmer – nægtelse af ejerregistrering kræver selvstændig hjemmel

En af de mest anvendelige afgrænsninger i praksis kommer fra [22/14119](#). Erhvervsstyrelsen havde nægtet at registrere anmeldte ændringer i **både** ledelses- og ejerforhold i to anpartsselskaber udelukkende med henvisning til [selskabsloven § 23 f](#).

Erhvervsankenævnet fandt denne fremgangsmåde mangelfuld. Nævnet fastslog, at § 23 f efter sin ordlyd og sit formål **kun** giver hjemmel til at afvise registrering af ledelsesmedlemmer. Ændringer i ejerforhold skal derimod vurderes efter [selskabsloven § 15, stk. 1, 2. pkt.](#) – altså efter, om den beslutning, der lægges til grund for registreringen, er blevet til i overensstemmelse med lovens og vedtægternes forskrifter.

Da styrelsen hverken havde foretaget en særskilt vurdering af ejerforholdene i forhold til den relevante hjemmel eller begrundet, hvorfor dokumentationen for **ejerregistreringen specifikt** var utilstrækkelig, blev denne del af afgørelsen hjemvist til fornyet behandling.

Den samme hjemmelsdisciplin gør sig gældende ved genoptagelse af tvangsopløste selskaber. I [23/02577](#) havde Erhvervsstyrelsen nægtet genoptagelse med hjemmel i § 23 f. Nævnet betegnede det som en væsentlig sagsbehandlingsfejl: § 23 f vedrører ledelsesmedlemmers registrering, mens genoptagelse reguleres af [selskabsloven § 231](#) og [§ 232](#). Nævnet udtalte:

"Erhvervsstyrelsen burde have anført hjemlen for sin afgørelse om nægtelse af registrering af genoptagelsen af selskabet, og styrelsen burde have anført udtrykkeligt, om styrelsen formodede, at klager havde været eller ville blive anvendt som stråmand."

Til sammenligning tåler nævnet rene skrivefejl: i [24/09250](#) havde styrelsen henvist til § 321 i stedet for § 231, hvilket nævnet betegnede som en tastefejl uden realitetsbetydning og blot korrigerede formelt.

En beslægtet hjemmelsdiskussion angår **spærring af registreringer i selskabet** (til forskel fra spærring af anmelderens adgang). Her er hjemlen [selskabsloven § 23 c, stk. 1](#) – tidligere § 16, stk. 3 – hvorefter styrelsen ved tvivl om lovligheden kan beslutte, at registreringer ikke kan finde sted, før der er klarhed.

I [23/03071](#) stadfæstede nævnet en nægtelse af at registrere ændret regnskabsår, fordi det bagvedliggende ejerforhold var uafklaret. Og i [17/01248](#) gik nævnet videre end styrelsen og **pålagde** spærring for fremtidige registreringer, fordi en verserende retssag, en politianmeldelse og dokumenteret tvivl om vedtægtsmæssigt samtykke tilsammen udgjorde tilstrækkelig tvivl. Samme resultat i [17/00224](#).

LOV

[Selskabsloven § 15, stk. 1](#)[Selskabsloven § 23f](#)[Selskabsloven § 23c, stk. 1](#)[Selskabsloven § 231](#)[Selskabsloven § 232](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital 13.07.2025

Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed 21.03.2024

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på registrering af ændringer i B ApS grundet uafklaret tvist om ejerforholdet	02.10.2023
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering	09.02.2023
Erhvervsankenævnet · Tvivl om ejerskab og ledelsesændringer i selskaber efter dødsfald førte til blokering af fremtidige registreringer	29.11.2017
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre for straksregistrering ved tvivl om ejerforhold	29.08.2017

§ 7 Spærring for straksregistrering: manglende svar på kontrolbrev er i sig selv nok

Hvor stråmandssporet er præget af hjemvisninger, er spærringssporet præget af **stadfæstelser**. Hjemlen er [anmeldelsesbekendtgørelsen § 5, stk. 3](#):

"Hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af selvbetjeningsløsningen, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen."

Indgrebets **proportionalitet** hviler på, at det ikke er indgribende: efter [§ 5, stk. 5](#) kan anmelderen fortsat foretage anmeldelser, som blot udtages til manuel sagsbehandling, og efter [§ 5, stk. 6](#) kan styrelsen på begæring eller eget initiativ genetablere adgangen. Nævnet fremhæver dette forhold i afgørelserne.

Erhvervsstyrelsens standardsynspunkt, som nævnet gennemgående tiltræder, er formuleret i [20/06271](#):

"Det er Erhvervsstyrelsens opfattelse, at et manglende svar på en af Erhvervsstyrelsen fremsendt kontrol af en registrering i sig selv kan begrunde en formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at foretage registreringer."

Nævnets egen formulering fra [23/02475](#):

"Ankenævnet finder, at Erhvervsstyrelsen på grundlag af AAs manglende besvarelse og sagens øvrige omstændigheder har haft en berettiget formodning om, at klager har misbrugt sin adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning."

Praksis viser følgende gennemgående træk:

- **Digital post er kommet frem.** I 20/06271 blev høringsbrevet anset for modtaget, fordi det var gjort tilgængeligt i Digital Post, uanset om klageren faktisk havde læst det. Klagerens forklaring om, at han havde solgt selskaberne og ikke længere havde adgang til selskabsmailen, ændrede intet – pligten til at spærre en medarbejdersignatur er anmelderens eget ansvar.
- **Efterfølgende dokumentation redder ikke afgørelsen.** I 23/02475 traf styrelsen afgørelse kl. 10.25, og revisorens dokumentation kom kl. 13.56 samme dag; nævnet stadfæstede, men bemærkede, at det ikke tog stilling til, om de efterfølgende oplysninger kunne begrunde genåbning ved en ny henvendelse. I [20/06676](#) tilbagekaldte styrelsen den del af afgørelsen, der vedrørte selve ejerforholdene, efter at parterne var blevet enige – men spærringen blev opretholdt, fordi den manglende medvirken til kontrollen var en selvstændig forseelse. Undskyldninger om dødsfald i den nærmeste familie ændrede ikke resultatet.

Anmelderansvaret bærer indgrebet. Nævnet knytter i [23/11236](#), 23/00862 og 22/14119 spærringen direkte til [selskabsloven § 15, stk. 2](#): anmelderen indestår for lovligheden og må derfor bære konsekvensen af ikke at kunne dokumentere den.

- **Spærring kan opretholdes, selv om nægtelsen hjemvises.** Det er 22/14119's vigtigste procesretlige pointe: nævnet hjemviste nægtelsen af at registrere ejerforholdene, men **stadfæstede** samtidig lukningen for straksregistrering, fordi anmelderen ikke havde formået at indsende tilstrækkelig dokumentation efter anmodning. De to indgreb vurderes selvstændigt.
- **Manglende identitetsdokumentation.** I [22/14141](#) blev både nægtelsen af adresseændring efter [selskabsloven § 23 d, stk. 5](#) og spærringen stadfæstet, da anmelderen intet svarede inden fristen.

Grænsen går ved **styrelsens egne sagsbehandlingsfejl**. I [21/10629](#) ophævede nævnet både spærringen og den administrative tilbageførsel af en ejerregistrering, fordi styrelsen var bekendt med, at klageren var repræsenteret af advokat, men sendte høringsbrevet direkte til klageren og traf afgørelse uden at afvente advokatens indlæg eller sætte en frist over for advokaten.

LOV	Anmeldelsesbekendtgørelsen § 5, stk. 3, 5, 6	Selskabsloven § 15, stk. 2
	Selskabsloven § 23h, stk. 1	Selskabsloven § 23d, stk. 5
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens lukning af adgang til straksregistreringer grundet manglende dokumentation 01.03.2024 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af direktørregistrering og lukning af straksregistreringsadgang ved manglende bevis for faktisk ledelse 02.08.2023 Erhvervsankenævnet · Stadsfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre adgang til straksregistrering efter formodning om misbrug 07.06.2023 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af afslag på adresseændring og lukning af adgang til straksregistrering grundet manglende identitetsdokumentation 20.02.2023 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering 09.02.2023 Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse grundet tilsidesættelse af advokatrepræsentation i sag om ejerregistrering 19.10.2022 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af lukning for adgang til straksregistrering i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning 08.06.2021 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af spærring for straksregistrering på virk.dk efter manglende dokumentation for selskabsændringer 05.03.2021	

§ 8 Forvaltningsretlige rammer: partshøring, berigtigelsesadgang og officialprincippet

Erhvervsankenævnet fører en selvstændig forvaltningsretlig kontrol med registreringskontrollen, og det er ofte her klagerne får medhold.

Partshøring. I [24/02794](#) ophævede nævnet en afvisning af en adresseændring, der var begrundet i tvivl om anmelderens (en advokats) identitet, fordi **selskabet** ikke var partshørt, jf. [forvaltningsloven § 19](#). Det er en principiel pointe: når styrelsen afviser en anmeldelse på grund af forhold hos anmelderen, rammer afgørelsen selskabet, som derfor er part. I [24/00027](#) ændrede nævnet ligeledes en afvisning, der byggede på en tidligere – muligvis ikke modtaget – afgørelse om manglende identifikation.

Berigtigelsesadgang. [22/14122](#) er central. Styrelsen havde afvist genoptagelse, fordi den valgte direktør stod med "ukendt adresse" i CPR. Nævnet hjemviste og citerede forarbejderne til [selskabsloven § 23 d](#):

"Ved nægtelse af registrering eller afregistrering, er det Erhvervsstyrelsens praksis at give mulighed for at berigtige ukorrekte oplysninger såfremt det er muligt. Der er ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer hertil."

Styrelsen havde ikke givet denne mulighed og havde desuden undladt at tage stilling til, om de øvrige betingelser for genoptagelse var opfyldt. Berigtigelsesadgangen har også positivretlig forankring i [selskabsloven § 23 g, stk. 2](#) om fristfastsættelse.

Officialprincippet og begrundelse. Klagere påberåber sig rutinemæssigt [forvaltningsloven § 22](#) og [§ 24](#) med den indvending, at styrelsen ikke konkret angiver, hvori tvivlen består. I [22/14117](#) afviste nævnet indsigelsen, fordi styrelsens høringsbrev indeholdt meget klare og konkrete eksempler på den ønskede dokumentation. Men i stråmandssagerne – [23/12506](#), [24/05244](#), [25/04208](#) – er det netop begrundelsesmanglen, der bærer hjemvisningen. Grænsen går altså ved, om styrelsen har taget stilling til den **retligt relevante** betingelse, ikke ved detaljeringsgraden af dokumentationskravene.

Retssikkerhedsloven. Erhvervsstyrelsen vejleder i kontrolbreve om [retssikkerhedslovens § 10, stk. 1](#) om selvinkriminering, når der kan foreligge overtrædelse af straffelagte bestemmelser – jf. [20/06676](#), [23/02475](#) og [24/03843](#). Vejledningen ændrer ikke ved, at manglende svar kan tillægges processuel skadevirkning i registreringssagen.

Kritik uden ændring af udfaldet. I [24/09394](#) fandt nævnet, at klageren havde dokumenteret sit ejerskab til ét af fire selskaber, og påpegede væsentlige sagsbehandlingsfejl hos styrelsen – men stadfæstede alligevel, fordi selskaberne i mellemtiden var taget under konkursbehandling. Det illustrerer nævnets pragmatiske tilgang: kritikken formuleres, men udfaldet følger den faktiske situation på afgørelsestidspunktet.

LOV	Forvaltningsloven § 19	Forvaltningsloven § 22	Forvaltningsloven § 24	
	Retssikkerhedsloven § 10, stk. 1	Selskabsloven § 23d	Selskabsloven § 23g, stk. 2	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv			12.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere			11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sontring mellem stråmand og passiv ledelse			04.02.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse			15.01.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om adresseændring grundet manglende partshøring af selskabet ved tvivl om anmelders identitet			06.08.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets ændring af Erhvervsstyrelsens afvisning af adresseændring grundet manglende identitetsdokumentation			18.06.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør: Manglende skelnen mellem stråmand og passiv ledelse			07.03.2024
	Erhvervsankenævnet · Stadsfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre adgang til straksregistrering efter formodning om misbrug			07.06.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af direktør grundet manglende dokumentation for faktiske ledelse			09.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse			22.12.2022

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af lukning for adgang til straksregistrering 08.06.2021
i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning

§ 9 Sammenhængen med domstolspraksis: stråmandskonstruktionen ved skifteretten og straffedomstolene

Erhvervsankenævnets afgørelser om selskabsregistrering indbringes sjældent for domstolene, og **Højesteret har ikke prøvet spørgsmålet om nægtelse af registrering efter selskabslovens § 23 f.** Det samme registreringsretlige begreb – hvem der reelt udøver ledelsen – afgøres til gengæld løbende af by- og landsretterne i to andre sammenhænge, og deres praksis er det naturlige spejlbillede af nævnets.

Konkurskarantæne mod stråmanden. Skifteretterne pålægger konsekvent den registrerede direktør, der reelt ikke har ledet selskabet, konkurskarantæne efter [konkursloven § 157, stk. 1](#). I [BS-14340/2018-ALB](#) fandt Retten i Aalborg, at det at fungere som stråmand uden reel ledelse i sig selv var groft uforsvarlig forretningsførelse, og pålagde tre års karantæne. Vestre Landsret stadfæstede i [BS-10071/2019-VLR](#) med udtrykkelig henvisning til stråmandsrollen og uegnetheden. Retten i Næstved nåede samme resultat i [BS-612/2016-NAE](#) og [BS-621/2016-NAE](#), hvor direktøren i en stråmandslignende konstruktion havde undladt at sikre bogførings- og momsregler ved import og salg af biler.

Den omvendte vinkel – karantæne mod **bagmanden** – ses i [BS-13779/2018-SON](#), hvor skifteretten lagde en stråmandskonstruktion til grund og pålagde den reelle leder, der havde indsat en stråmandsdirektør, tre års karantæne.

Dette forklarer, hvorfor konkurskarantæne er et tilbagevendende faktum i nævnssagerne: den hidtidige ledelse slettes af Erhvervsstyrelsen på grund af "retlige hindringer", selskabet bliver opløsningstruet efter [selskabsloven § 225, stk. 1](#), og en ny direktør anmeldes i hast – hvilket netop udløser kontrollen. Sådan forløb det i 22/14125, 23/02577, 24/03843 og 25/07012.

Bevisbyrden for de facto-ledelse i straffesager. [SS-16214/2022-KBH](#) viser den strafferetlige modvægt. En person, der ved landsretsdom var frakendt retten til at være direktør, var tiltalt efter [straffeloven § 131](#) for reelt at have udøvet direktørhvervet gennem registrerede stråmandsdirektører i ti år. Københavns Byret **frifandt**, fordi det ikke med tilstrækkelig sikkerhed kunne bevises, at tiltalte havde handlet som de facto direktør. Kontrasten til nævnspraksis er instruktiv: i straffesagen bærer anklagemyndigheden bevisbyrden for, at bagmanden ledede; i registreringsagen bærer anmelderen efter [selskabsloven § 15, stk. 2](#) bevisbyrden for, at den registrerede direktør leder. Registreringskontrollen kan derfor ramme forhold, som ikke kan straffes.

Domstolsprøvelse af registreringsnægtelser. I [SS-2051/2017-VLR](#) fastslog Vestre Landsret, at en person bevarede aktuel retlig interesse i en principiel prøvelse af Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering i hvidvaskregisteret, selv efter at han var udtrådt af direktionen og flyttet til England – en påmindelse om, at registreringsnægtelser kan prøves ved domstolene også efter nævnsbehandling.

Den bagvedliggende kriminalitet. At stråmandskonstruktioner ikke er en formalitet, illustreres af [SS-451/2024-OLR](#), hvor Østre Landsret idømte 9 og 6 års fængsel for organiseret hvidvask via et netværk af 40 danske kommanditselskaber, hvor den ene tiltalte netop fungerede som **nominel direktør** i selskaberne. Det er denne type misbrug, registreringskontrollen efter selskabslovens §§ 23 a-23 h skal forebygge.

Straffeloven § 131

PRAKSIS	Landsretten · Hvidvask via K/S-netværk med konti i Danske Banks estiske filial: 9 og 6 års fængsel (Østre Landsret 2026)	27.05.2026
	Landsretten · Konkurskarantæne stadfæstet ved Vestre Landsret efter stråmandsvirksomhed	08.04.2019
	Landsretten · Afvisning af registrering i hvidvaskregister - Principiel prøvelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse	10.01.2018
	Byretten · Frifindelse for overtrædelse af rettighedsfrakendelse ved udøvelse af ledelsesopgaver	10.02.2023
	Byretten · Konkurskarantæne ved stråmandskonstruktion i selskabsledelse	22.02.2019
	Byretten · Konkurskarantæne ved stråmandskonstruktion og groft uforsvarlig forretningsførelse	25.06.2018
	Byretten · Kendelse om konkurskarantæne for direktør i Virk. 3 ApS	29.06.2017
	Byretten · Konkurskarantæne pålagt grundet groft uforsvarlig forretningsførelse	11.09.2016
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen	13.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse	15.01.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed	21.03.2024
	Erhvervsankenævnet · Afslag på genoptagelse af AA ApS grundet tvivl om den faktiske ledelse af selskabet	24.02.2023

Sammenfatning: sådan afgør Erhvervsankenævnet en sag om registreringsnægtelse

§ 10

Praksis kan sammenfattes i en prøvelsesrækkefølge, som en klager og en rådgiver kan arbejde efter.

1. Er der overhovedet en afgørelse, og er klagen rettidig? Politianmeldelse, vejledende henstillinger og beslutninger om tvangsopløsning falder uden for. Klagefristen er 4 uger, jf. [selskabsloven § 371, stk. 1](#), og hverken fristen eller klagen har opsættende virkning.

2. Har Erhvervsstyrelsen anvendt den rigtige hjemmel? [Selskabsloven § 23 f](#) rækker kun til ledelsesmedlemmer. Ejerregistreringer bedømmes efter [§ 15, stk. 1](#), genoptagelse efter [§§ 231-232](#), spærring for registreringer i selskabet efter [§ 23 c, stk. 1](#) og administrativ korrektion efter [§ 23 h, stk. 2](#). Hjemmelsfejl er en væsentlig sagsbehandlingsfejl.

3. Har styrelsen taget stilling til stråmandsformodningen? Dette er den centrale kontrol. Erhvervsankenævnet kræver, at afgørelsen udtrykkeligt angiver, om ledelsesmedlemmet formodes at være eller blive anvendt som stråmand. En afgørelse, der alene konstaterer, at dokumentationen for faktisk ledelse er utilstrækkelig, opfylder ikke kravet – heller ikke selv om styrelsen tilføjer, at der er tale om "manglende hensigt" snarere end passivitet.

4. Er tvivlen berettiget efter en samlet vurdering? Her lægger nævnet særligt vægt på, om den tidligere direktør eller ejer har bevaret bankadgangen, om der er uoverensstemmende tiltrædelsesdatoer, om dokumentationen først er skabt efter høringsbrevet, om ledelseshandlingerne reelt udføres af andre, og om den beskrevne rolle svarer til direktionshvervet efter [§ 117](#). En ren skriftlig redegørelse uden objektive beviser er ikke tilstrækkelig.

5. Er dokumentationskravet realistisk? Kravene skal tilpasses selskabets karakter. Man kan ikke kræve bankdialog eller ansættelsesproces for et endnu ikke stiftet holdingselskab med én person som stifter, ejer og direktør, og kapital indbetalt på advokat klientkonto er tilstrækkeligt bevis for kapitalens tilstedeværelse.

6. Er de forvaltningsretlige regler overholdt? Advokatrepræsentation skal respekteres, selskabet skal partshøres, og der skal gives mulighed for berigtigelse, hvor det er muligt.

7. Spærringen for straksregistrering vurderes selvstændigt. Har anmelderen ikke svaret rettidigt på et kontrolbrev, har Erhvervsstyrelsen en berettiget misbrugsformodning efter [anmeldelsesbekendtgørelsen § 5, stk. 3](#), og spærringen opretholdes – også hvor selve nægtelsen hjemvises. Efterfølgende fremsendt dokumentation ændrer ikke lovligheden af afgørelsen, men kan begrunde en anmodning om genetablering efter [§ 5, stk. 6](#).

8. Civilretlige tvister prøves ikke. Uenighed om underskrifters ægthed, gyldigheden af en anpartsoverdragelse eller ejerskabet til kapitalandele afgøres af domstolene efter [selskabsloven § 20](#), medmindre registreringen er en åbenbar nullitet eller en utilsigtet fejlskrift.

Den samlede linje er, at Erhvervsankenævnet **tiltræder** Erhvervsstyrelsens brede oplysningsbeføjelse og dens vurdering af, hvad der udgør objektiv dokumentation, men **holder styrelsen fast på** den materielle betingelse, forarbejderne opstillede i 2020: der skal foreligge en konkret formodning om stråmandsvirksomhed. Afgrænsningsmæssigt bemærkes, at dokumentationen af reelle ejere behandles i [reelle-ejere-registrering](#), genoptagelse efter tvangsopløsning i [tvangsopløsning-genoptagelse-selskab](#) og konflikter mellem kapitalejere i [aktionærkonflikt](#).

LOV

[Anmeldelsesbekendtgørelsen § 5, stk. 3, 6](#)
[Selskabsloven § 15, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 20](#)
[Selskabsloven § 23f](#)
[Selskabsloven § 23c, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 23h, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 117](#)
[Selskabsloven § 371, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv	12.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed	21.03.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	06.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering	09.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af direktør grundet manglende dokumentation for faktiske ledelse	09.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på administrativ udslættelse af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse	22.12.2021
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af spærring for straksregistrering på virk.dk efter manglende dokumentation for selskabsændringer	05.03.2021

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

[Anmeldelsesbekendtgørelsen § 5](#)

stk. 3

[Anmeldelsesbekendtgørelsen § 9](#)

stk. 1

[Selskabsloven § 15](#)

stk. 1, 2

[Selskabsloven § 23b](#)

stk. 1

Selskabsloven § 23c	stk. 1	Selskabsloven § 23f	
Selskabsloven § 112	stk. 3	Selskabsloven § 371	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

56 afgørelser

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

3

27.05.2026	Hvidvask via K/S-netværk med konti i Danske Banks estiske filial: 9 og 6 års fængsel (Østre Landsret 2026)	10771-13813
08.04.2019	Konkurskarantæne stadfæstet ved Vestre Landsret efter stråmandsvirksomhed	481-557
10.01.2018	Afvisning af registrering i hvidvaskregister - Principiel prøvelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse	1063-1282

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

5

10.02.2023	Frifindelse for overtrædelse af rettighedsfrakendelse ved udøvelse af ledelsesopgaver	3510-4177
22.02.2019	Konkurskarantæne ved stråmandskonstruktion i selskabsledelse	480-556
25.06.2018	Konkurskarantæne ved stråmandskonstruktion og groft uforsvarlig forretningsførelse	763-864
29.06.2017	Kendelse om konkurskarantæne for direktør i Virk. 3 ApS	3692-4419
11.09.2016	Konkurskarantæne pålagt grundet groft uforsvarlig forretningsførelse	3691-4418

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

47

13.03.2026	Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen	25/07012
12.03.2026	Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv	25/04208
16.01.2026	Afvisning af direktørregistrering stadfæstet: Manglende dokumentation for faktisk ledelse i anpartsselskab	25-06346
15.01.2026	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse	25-04336
11.12.2025	Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	25-01424
22.09.2025	Erhvervsankenævnet stadfæster: Tvist om ejerskifte og direktørudskiftning i anpartsselskab skal afgøres ved domstolene	22-16713
29.07.2025	Erhvervsstyrelsens henstilling om vedtægtsændringer var ikke en afgørelse – klage afvist af Erhvervsankenævnet	24-11844
13.07.2025	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	24/09250
03.07.2025	Erhvervsstyrelsens manglende hjemmel til administrativ registrering af ejerforhold på baggrund af dom om overdragelsespligt	24/10098

24.04.2025	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk	24/12224
11.04.2025	Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	24/09394
28.02.2025	Stadfæstelse af afslag på registrering af direktør i BB ApS grundet tvivl om faktiske ledelsesforhold	24/06077
04.02.2025	Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sondring mellem stråmand og passiv ledelse	24/05244
15.01.2025	Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse	24-03843
06.08.2024	Hjemvisning af afgørelse om adresseændring grundet manglende partshøring af selskabet ved tvivl om anmelders identitet	24/02794
18.06.2024	Erhvervsankenævnets ændring af Erhvervsstyrelsens afvisning af adresseændring grundet manglende identitetsdokumentation	24/00027
14.05.2024	Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed	23/10948
01.05.2024	Nægtelse af registrering som direktør grundet tvivl om faktisk ledelse og manglende begrundelse om stråmandsvirksomhed	23/14349
01.05.2024	Erhvervsankenævnets kritik af Erhvervsstyrelsens afslag på direktørregistrering uden konkret begrundet mistanke om stråmandsvirksomhed	24/00390
21.03.2024	Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed	23/02577
07.03.2024	Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør: Manglende skelnen mellem stråmand og passiv ledelse	23/12506
01.03.2024	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens lukning af adgang til straksregistreringer grundet manglende dokumentation	23/11236
01.03.2024	Erhvervsankenævnet hjemviser sag om nægtelse af direktørregistrering grundet utilstrækkelig begrundelse vedrørende stråmandsformodning	23/12942
19.02.2024	Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør grundet manglende dokumentation for faktisk ledelse	23/11884
16.02.2024	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afregistrering af direktør i AA ApS grundet tvivl om faktisk ledelse	23/10355
02.02.2024	Erhvervsankenævnets kendelse om afvisning af direktørregistrering og kravet om konkret stråmandsformodning	23/11185
10.01.2024	Stadfæstelse af afslag på administrativ korrektion af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse	22/14138
22.12.2023	Erhvervsstyrelsen pålagt at berigtige åbenbar fejlregistrering af stifter i selskabsstiftelse	23/09596

06.12.2023	Hjemvisning af påbud om PEP-kontrol og stadfæstelse af offentliggørelse i sag om revisionsvirksomheds overholdelse af hvidvaskloven	23/06287
06.12.2023	Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	23/07043
04.10.2023	Stadfæstelse af afslag på registrering af direktør i BB ApS grundet manglende dokumentation for faktisk ledelse	23/03180
02.10.2023	Stadfæstelse af afslag på registrering af ændringer i B ApS grundet uafklaret tvist om ejerforholdet	23/03071
02.08.2023	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af direktørregistrering og lukning af straksregistreringsadgang ved manglende bevis for faktisk ledelse	23/00862
07.06.2023	Stadsfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre adgang til straksregistrering efter formodning om misbrug	23/02475
24.02.2023	Afslag på genoptagelse af AA ApS grundet tvivl om den faktiske ledelse af selskabet	22/14125
20.02.2023	Erhvervsankenævnets stadfæstelse af afslag på adresseændring og lukning af adgang til straksregistrering grundet manglende identitetsdokumentation	22/14141
09.02.2023	Erhvervsankenævnets stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af direktør grundet manglende dokumentation for faktiske ledelse	22/14117
09.02.2023	Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering	22/14119
22.12.2022	Hjemvisning af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse	22/14122
19.10.2022	Ophævelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse grundet tilsidesættelse af advokatrepræsentation i sag om ejerregistrering	21/10629
22.12.2021	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afslag på administrativ udslættelse af ejer- og ledelsesregistreringer ved tvist om anpartsoverdragelse	20/06494
08.09.2021	Administrativ udslættelse af uretmæssige ejerregistreringer som åbenbare nulliteter	20/13169
08.06.2021	Erhvervsankenævnets stadfæstelse af lukning for adgang til straksregistrering i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning	20/06676
05.03.2021	Stadfæstelse af spærring for straksregistrering på virk.dk efter manglende dokumentation for selskabsændringer	20/06271
29.11.2017	Tvivl om ejerskab og ledelsesændringer i selskaber efter dødsfald førte til blokering af fremtidige registreringer	17/01248
29.08.2017	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre for straksregistrering ved tvivl om ejerforhold	17/00224
03.12.2014	Klage over påbud om inddrivelse af ulovligt udbytte afvist – klagefrist overskredet med næsten en måned	2014-0037766

22.03.2025	Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - adgangsbegrænsning - uanset handicap - kompetence - parts- og vidneforklaringer	23-14349
------------	--	----------

05

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over registrering og dokumentation af reelle og legale ejere

Erhvervsankenævnets praksis om selskabslovens § 58 a, erhvervsvirksomhedslovens § 15 g og konsekvenserne af mangelfuld dokumentation

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 44 afgørelser · 1995–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Pligten til at indhente, registrere og i fem år opbevare dokumentation for reelle ejere er en af de mest sanktionsstærke registreringspligter i dansk selskabsret: mangler dokumentationen, kan Erhvervsstyrelsen oversende selskabet til tvangsopløsning eller slette virksomheden af registeret. Erhvervsankenævnet er klageinstans for styrelsens vurdering af dokumentationen – men ikke for selve beslutningen om oversendelse til skifteretten – og nævnets praksis fra 2020'erne tegner et forholdsvis skarpt billede af, hvad der kræves af beviser, hvornår et forhold kan berigtiges, og hvor grænsen går til domstolenes kompetence. Denne praksisoversigt samler Erhvervsankenævnets afgørelser om registrering og dokumentation af reelle og legale ejere, sammenholder dem med den parallelle domstolspraksis om tvangsopløsning og ejerskabstvister og med EU-Domstolens praksis om ejerregistre.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Dokumentationspligten efter selskabslovens § 58 a, stk. 5, er pr. definition retrospektiv: den skal belyse, hvad ledelsen faktisk foretog sig på registreringstidspunktet – ikke blot hvem der er ejer i dag.
- 02 Erhvervsankenævnet kræver dog, at Erhvervsstyrelsen indrømmer selskabet den adgang til berigtigelse ved en "fornyet indhentning af oplysninger", som forarbejderne til § 225, stk. 1, forudsætter, inden sagen oversendes til skifteretten.
- 03 Erhvervsankenævnet afviser rene redegørelser og partsforklaringer som selvstændigt bevis: dokumentationen skal bestå af underliggende, verificerbare dokumenter.
- 04 Erhvervsankenævnet kræver ved stiftelse, at det kan dokumenteres, HVEM der reelt indbetalte selskabskapitalen – en overførsel fra en unavngiven erhvervskonto er ikke tilstrækkelig.
- 05 Erhvervsankenævnet accepterer bevis ved sammenstilling af flere bilag: kontoudtog, overførselskvittering og kontooplysninger kan tilsammen godtgøre, at kapitalen kom fra den registrerede reelle ejer.

- 06** Ejerbøger, koncerndiagrammer, stiftelsesdokumenter og CVR-udskrifter dokumenterer det formelle ejerskab, men ikke hvem der reelt har indskudt kapitalen eller kontrollerer selskabet.
- 07** Erhvervsankenævnet prøver som udgangspunkt kun det grundlag, der forelå på Erhvervsstyrelsens afgørelsestidspunkt – dokumenter fremlagt efter fristens udløb indgår ikke i vurderingen.
- 08** Erhvervsstyrelsens beslutning om at anmode skifteretten om tvangsopløsning kan ikke påklages, jf. selskabslovens § 371, stk. 2, og erhvervsvirksomhedslovens § 23 b, stk. 2 – men styrelsens vurdering af dokumentationen kan, jf. § 371, stk. 1.
- 09** Erhvervsankenævnet kræver, at en afgørelse om afregistrering af et ledelsesmedlem eksplicit angiver, om styrelsen formoder stråmandsbrug; utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse er ikke i sig selv nok.
- 10** Erhvervsankenævnet afviser at afgøre, hvem der ER ejer: forudsætter spørgsmålet en egentlig bevisbedømmelse af aftaler eller påstået dokumentfalsk, henhører det under domstolene efter selskabslovens § 20.
- 11** EU-Domstolens dom i C-37/20 og C-601/20 begrænser alene OFFENTLIGHEDENS adgang til ejeroplysninger og berører ikke virksomhedernes pligt til at indhente, opbevare og udlevere oplysningerne til kompetente myndigheder.
- 12** En fejlagtig klagevejledning kan ikke skabe en klageadgang, der ikke har lovhjemmel – men mangelfuld klagevejledning kritiseres af nævnet som en sagsbehandlingsfejl.

§ 1 Retsgrundlaget: § 58 a, § 15 g og de to sanktionsspor

Regelsættet om reelle ejere blev indsat i dansk ret som gennemførelse af [4. hvidvaskdirektivs artikel 30](#) og siden skærpet ved [5. hvidvaskdirektiv \(direktiv \(EU\) 2018/843\)](#). For kapitalselskaber er kernebestemmelsen [selskabsloven § 58 a](#), der pålægger selskabet fire adskilte pligter:

- at **indhente** oplysninger om de reelle ejere og deres rettigheder ([§ 58 a, stk. 1](#)),
- at **registrere** oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt ([§ 58 a, stk. 3](#)),
- at **undersøge** oplysningerne mindst én gang årligt i forbindelse med årsrapporten ([§ 58 a, stk. 4](#)), og
- at **opbevare** dokumentation i 5 år – både for de indhentede oplysninger og for *ethvert forsøg* på identifikation ([§ 58 a, stk. 5](#)).

Hertil kommer udleveringspligten over for Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder efter [§ 58 a, stk. 6](#). Kan selskabet efter at have udtømt alle identifikationsmuligheder ingen reelle ejere identificere, skal direktionen registreres som reelle ejere, jf. [§ 58 a, stk. 3, 3. pkt.](#)

For interessentskaber, kommanditselskaber, S.M.B.A.'er og øvrige virksomheder med begrænset ansvar findes en ordret parallel i [erhvervsvirksomhedsloven § 15 g](#), herunder den samme 5-årige opbevaringspligt i [§ 15 g, stk. 5](#).

Sanktionssporene er to. For kapitalselskaber kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om tvangsopløsning efter [selskabsloven § 225, stk. 1](#) – dels ved manglende eller mangelfuld *registrering*, dels ved manglende

eller mangelfuld *opbevaring af dokumentation*. For virksomheder med begrænset ansvar findes hjemlen i [erhvervsvirksomhedsloven § 20 a, stk. 1](#), og for I/S og K/S i [§ 21, stk. 1](#) (administrativ sletning frem for tvangsopløsning).

Advarsel om nummerering. De numre, ældre afgørelser henviser til, er ikke længere aktuelle. Den seneste lovbekendtgørelse af selskabsloven (1. april 2025) placerer manglende registrering i [§ 225, stk. 1, nr. 4](#), og manglende opbevaring i nr. 5. Ved [lov nr. 1648 af 16. december 2025](#) er der pr. 1. januar 2026 indsat et nyt nr. 4 om kapitalejere med ulovligt ophold, hvorved de hidtidige numre rykker ét trin ned – en ændring, der endnu ikke er konsolideret ind i lovbekendtgørelsen. I *erhvervsvirksomhedsloven* er den tilsvarende forskydning allerede konsolideret, så registreringspligten nu er [§ 20 a, stk. 1, nr. 5](#), og opbevaringspligten nr. 6. Afgørelser truffet før 2026 – herunder samtlige nedenfor refererede – anvender derfor den tidligere nummerering.

De nærmere krav til, hvad der skal registreres, findes i [ejerregistreringsbekendtgørelsen](#), der pr. 1. september 2025 afløste den tidligere bekendtgørelse fra 2017, jf. [§ 59](#). For kapitalselskaber gælder [§ 22](#), for I/S, K/S og virksomheder med begrænset ansvar [§§ 10-11](#).

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 15g, stk. 5](#)[Erhvervsvirksomhedsloven § 20a, stk. 1](#)[Erhvervsvirksomhedsloven § 21, stk. 1](#)[Selskabsloven § 58a, stk. 1, 3, 5, 6](#)[Selskabsloven § 225, stk. 1](#)

Erhvervsankenævnets prøvelseskompetence:

§ 2 dokumentationsvurderingen kan prøves – oversendelsen kan ikke

Kompetencedelingen er skarp og bliver afgørende i næsten alle sager om reelle ejere.

Efter [selskabsloven § 371, stk. 1](#) kan Erhvervsstyrelsens afgørelser indbringes for Erhvervsankenævnet inden 4 uger. Men efter [§ 371, stk. 2](#) kan afgørelser efter [§ 225, stk. 1](#) – altså selve beslutningen om at anmode skifteretten om tvangsopløsning – **ikke** indbringes for anden administrativ myndighed. Den tilsvarende afskæring findes i [erhvervsvirksomhedsloven § 23 b, stk. 2](#) for afgørelser efter [§ 20 a, stk. 1](#).

Nævnet håndhæver denne grænse konsekvent. I [24/06075](#) – hvor et S.M.B.A. både fik sin direktør afregistreret og blev oversendt til tvangsopløsning på grund af manglende dokumentation for det reelle ejerforhold – afviste nævnet klagen over tvangsopløsningsdelen med henvisning til, at [erhvervsvirksomhedsloven § 23 b, stk. 2](#) eksplicit udelukker klageadgang for afgørelser efter [§ 20 a, stk. 1](#). Samme afgrænsning foretog nævnet i [25-01424](#), hvor kun spørgsmålene om afregistrering og reelle ejerforhold blev realitetsbehandlet.

Det *dokumentationsspørgsmål*, der ligger til grund for oversendelsen, kan derimod prøves. Det følger direkte af forarbejderne til [§ 225, stk. 1, nr. 5](#) (som bestemmelsen dengang var nummereret):

"Det bemærkes desuden, at et selskab kan indbringe Erhvervsstyrelsens afgørelse om, at den opbevarede dokumentation f.eks. er mangelfuld, for Erhvervsankenævnet i overensstemmelse med selskabslovens § 371."

I [24/09394](#) kritiserede nævnet netop Erhvervsstyrelsen for at have givet en klagevejledning, der alene henviste til [§ 371, stk. 2](#) og dermed *ikke* oplyste om adgangen til at klage over selve dokumentationsvurderingen efter [§ 371, stk. 1](#). Nævnet påpegede tillige, at afgørelsen ikke angav hjemmelsgrundlaget for vurderingen, som findes i [§ 23 b, stk. 1](#).

Sagsgangens øvrige elementer:

- **Klagefrist på 4 uger** fra afgørelsens meddelelse. Fristen håndhæves strengt: i [2014-0037766](#) afviste nævnet en klage, selv om styrelsen efter fristens udløb havde afholdt et kulancemøde og fastholdt afgørelsen; mødet skabte ikke en ny afgørelse og dermed ingen ny frist.
- **Fejlagtig klagevejledning skaber ikke kompetence.** I [94-50.431](#) havde styrelsen ved en fejl vedlagt klagevejledning i en tvangsopløsningssag. Nævnet udtalte: "Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved en fejl har givet klagevejledning, kan ikke medføre, at ankenævnet - i strid med loven - bliver kompetent til at behandle klagen."
- **Opsættende virkning** tillægges sjældent. I både [24/06075](#), [25-01424](#) og [24/09250](#) afviste nævnets formand at tillægge klagen opsættende virkning – med den praktiske konsekvens, at selskabet nåede at blive tvangsopløst eller taget under konkurs, mens klagen verserede.
- **Efterfølgende konkurs eller likvidation** afskærer i praksis hjemvisning. I både [24/09394](#), [24/06075](#) og [25/07012](#) konstaterede nævnet sagsbehandlingsfejl, men fandt hjemvisning meningsløs, fordi selskaberne i mellemtiden var taget under konkurs- eller likvidationsbehandling; nævnet nøjedes derfor med at ændre afgørelsen med en kritisk bemærkning.

Nævnets afgørelser er **bindende** for Erhvervsstyrelsen, men afskærer ikke domstolsprøvelse – forarbejderne understreger udtrykkeligt, at det "ikke er en forudsætning for at anlægge en sag ved domstolene, at de administrative ankemuligheder er udtømt".

LOV	Erhvervsvirksomhedsloven § 23b, stk. 2	Selskabsloven § 23b, stk. 1
	Selskabsloven § 225, stk. 1	Selskabsloven § 371, stk. 1, 2
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen	13.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	11.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	13.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	09.12.2024
	Erhvervsankenævnet · Klage over påbud om inddrivelse af ulovligt udbytte afvist – klagefrist overskredet med næsten en måned	03.12.2014
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	22.05.1995

§ 3 Dokumentationspligtens retrospektive karakter – og adgangen til at berigtige

Kernestriden i praksis er, om et selskab kan reparere en manglende historisk dokumentation ved at indhente oplysningerne på ny. Erhvervsstyrelsens standpunkt har været konsekvent afvisende, formuleret således i [21/00090](#):

"Dokumentationen skal gemmes i 5 år, jf. § 15 g, stk. 5, og er således pr. definition retrospektiv, og kan således ikke berigtiges ved at indsende nyere dokumentation."

Nævnets tidlige linje (2022): styrelsen fik medhold. I [21/07244](#) var et K/S slettet efter [erhvervsvirksomhedsloven § 15 g](#), fordi det ikke havde besvaret en kontrolhenvendelse. Selskabet fremlagde ved genregistreringsanmodningen dokumentation fra marts 2020 om de aktuelle ejere B og D, men kunne ikke dokumentere de identifikationsforsøg, der lå til grund for registreringerne i 2018 og 2019. Nævnet stadfæstede afslaget og bemærkede, at selskabet burde have søgt at *genskabe* dokumentationen ved at indhente den fra de involverede ejere.

I [21/00090](#) blev samme resultat nået, men **med dissens 2-1**. Flertallet lagde vægt på, at selskabet fortsat ikke havde fremlagt dokumentation for de identifikationsforsøg, der burde være foretaget i 2017 – trods et omfattende materiale med ejerskabsdiagrammer, pas, adressedokumentation, "Good Standing"-certifikater og e-mailkorrespondance med den reelle ejer. Mindretallet stemte for hjemvisning under henvisning til, at forarbejderne forudsætter en adgang til berigtigelse ved fornyet indhentning af oplysninger.

Vendepunktet: 23/03652 (2023). I [23/03652](#) gjorde mindretalsopfattelsen sig gældende. Et ApS var oversendt til tvangsopløsning i 2021, fordi det ikke kunne dokumentere identifikationsforsøgene bag registreringen af CC som 100 %-ejer i 2017. Ved genoptagelsesanmodningen fremlagde selskabet en anpartsoverdragelsesaftale fra 2019 og korrespondance fra januar 2021, hvor direktøren bad CC bekræfte sit ejerskab. Nævnet fremhævede de specielle bemærkninger til § 225, stk. 1, nr. 5:

"I sager, hvor et kapitalsselskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet [...] få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en fornyet indhentning af oplysninger om deres reelle ejere og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten."

Nævnet ophævede afgørelsen og hjemviste sagen, fordi det var **uklart, om styrelsen overhovedet havde indrømmet selskabet denne berigtigelsesadgang**. Styrelsen havde fejlagtigt krævet de historiske identifikationsforsøg fremlagt i stedet for at vurdere, om den nye indhentning kunne udgøre en tilstrækkelig berigtigelse.

Retstilstanden efter 23/03652 kan sammenfattes således:

Spørgsmål	Svar efter nævnets praksis
Er opbevaringspligten retrospektiv?	Ja – dokumentationen skal belyse identifikationen på registreringstidspunktet
Kan en manglende historisk dokumentation "repareres"?	Ja – ved en fornyet indhentning, som styrelsen SKAL give mulighed for inden oversendelse
Er det nok at fremlægge oplysninger om de aktuelle ejere?	Nej, hvis der ikke er foretaget en reel fornyet identifikation, jf. 21/07244
Hvornår skal berigtigelsen ske?	Senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, jf. § 232, stk. 3

Forarbejderne præciserer i øvrigt, hvornår dokumentationen er *mangelfuld*: når selskabet ikke kan dokumentere, at de registrerede personer faktisk er de reelle ejere, herunder arten og omfanget af ejerskabet – og når et selskab har registreret, at det ingen reelle ejere har eller ikke kan identificere dem, uden at kunne dokumentere at have udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder. Det er i den situation "ikke tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende".

LOV

Erhvervsvirksomhedsloven § 15g, stk. 5

Selskabsloven § 58a, stk. 5

Selskabsloven § 225, stk. 1

Selskabsloven § 232, stk. 3

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere	01.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere	30.12.2022
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab grundet manglende dokumentation for historiske identifikationsforsøg af reelle ejere	23.09.2022

§ 4 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på ved bedømmelsen af dokumentationen

På tværs af afgørelserne tegner der sig et forholdsvis fast vurderingsmønster.

1. Pengestrømmen ved stiftelsen er det centrale bevistema. Den ledende afgørelse er [24/09394](#), hvor Erhvervsstyrelsen kontrollerede fire selskaber og krævede dokumentation for, at den registrerede reelle ejer AA faktisk havde indbetalt selskabskapitalen. Styrelsen specificerede, at overførselskvitteringerne skulle vise:

- hvilken konto beløbet var overført fra,
- at kontoen tilhørte AA **personligt**, og
- en direkte sammenhæng med stiftelsen af det pågældende selskab.

Nævnet delte sagen op. For ét selskab var kravet opfyldt, fordi kontoudtog, overførselskvittering og kontooplysninger *sammenholdt* viste, at overførslen kom fra AA's egen konto:

"Ankenævnet finder således, at klager har fremsendt tilstrækkelig dokumentation for, at kontoen, som har indbetalt den kapital, der er blevet brugt til tegning af selskabskapitalen i BB ApS, tilhører AA."

For de tre øvrige selskaber var kapitalen overført fra en **unavngiven erhvervskonto**, uden at det var dokumenteret, hvem der ejede kontoen. Den dokumentation levede efter nævnets vurdering ikke op til kravene i [§ 58 a, stk. 6](#). Mønsteret er dermed klart: *det er ikke ejerbogen, men pengestrømmen, der afgør sagen.*

2. Formelle selskabsdokumenter er nødvendige, men ikke tilstrækkelige. I [24/09394](#) fremlagde klageren stiftelsesdokumenter, vedtægter, ejerbøger, koncerndiagrammer og CVR-udskrifter – uden at det ændrede udfaldet for de tre selskaber. Samme resultat i [25-01424](#), hvor nævnet fandt, at redegørelser, en investeringsaftale og ejerbøger for både selskabet og det udenlandske moderselskab "ikke godtgjorde, hvem der havde indbetalt selskabskapitalen" og dermed ikke dokumenterede, hvem der reelt ejede selskabet.

3. Rene redegørelser har ikke selvstændig bevisværdi. Både i [24/06075](#) og i [25-01424](#) fastholdt styrelsen – med nævnets tilslutning – at et skriftligt indlæg "af redegørende karakter" ikke i sig selv udgør dokumentation. Nævnet tilføjede i [25-01424](#), at klagers egne redegørelser "som udgangspunkt" ikke tillægges selvstændig bevisværdi, og at der ikke var grundlag for at fravige dette udgangspunkt.

4. Dokumenter, der ikke er underskrevet af den tegningsberettigede, tæller imod klageren. I [25-01424](#) var en kundaftale med banken underskrevet af direktørens kæreste, som ifølge CVR ikke var tegningsberettiget. Nævnet lagde "særlig vægt" på, at selskabet tilsyneladende var blevet tegnet af to personer, selv om kun direktøren var tegningsberettiget – et forhold, der i sig selv skabte tvivl.

5. Dokumentationskravet skal dog tilpasses selskabets karakter. Nævnet er ikke ubetinget streng. I [23/07043](#) ændrede nævnet et afslag på at registrere en stiftelse: kravene til dokumentation for faktisk ledelse skulle ses "i lyset af selskabets karakter som et nystiftet holdingselskab", og en kontoudskrift, der viste indbetaling på advokatens klientkonto, dokumenterede tilstrækkeligt, at kapitalen var til stede, jf. [selskabsloven § 40, stk. 2](#). Nævnet accepterede således et bevis, styrelsen havde afvist som uspecifikt.

6. Proportionalitet og berigtigelsesmulighed. Nævnet lægger vægt på, at styrelsen skal give en reel mulighed for at rette op. I [22/14121](#) hjemviste nævnet en afvist genoptagelse, fordi styrelsen ikke havde givet mulighed for at berigtige en manglende CPR-adresse, og citerede styrelsens egne bemærkninger til [§ 23 d](#): "Ved nægtelse af registrering eller afregistrering, er det Erhvervsstyrelsens praksis at give mulighed for at berigtige ukorrekte oplysninger såfremt det er muligt."

LOV

[Selskabsloven § 23b, stk. 1](#)[Selskabsloven § 23d](#)[Selskabsloven § 40, stk. 2](#)[Selskabsloven § 58a, stk. 6](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold 11.12.2025

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere 11.04.2025

Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA 09.12.2024

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse 06.12.2023

Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse 22.12.2022

§ 5 Bevisbyrde, frister og prøvelsestidspunkt

Bevisbyrden ligger hos virksomheden. Erhvervsstyrelsen kan efter [selskabsloven § 23 b, stk. 1](#) forlange "de oplysninger, som er nødvendige" for at kontrollere lovens overholdelse, herunder at kapitalgrundlaget er til stede og at de registrerede ledelsesmedlemmer udøver den faktiske ledelse. Efter [§ 15, stk. 2](#) indestår anmelderen for, at registreringen er lovligt foretaget. Kombinationen betyder i praksis, at det er selskabet – ikke styrelsen – der skal godtgøre rigtigheden.

Konsekvensen af ikke at svare er alvorlig. I [23/02475](#) stadfæstede nævnet en lukning af adgangen til straksregistrering, alene fordi anmelderen ikke havde besvaret kontrolanmodningen inden fristen – dokumentation indsendt samme dag, men tre timer *efter* afgørelsen, kunne ikke ændre resultatet. Nævnet udtalte:

"Ankenævnet finder, at Erhvervsstyrelsen på grundlag af AAs manglende besvarelse og sagens øvrige omstændigheder har haft en berettiget formodning om, at klager har misbrugt sin adgang til at foretage registreringer via styrelsens selvbetjeningsløsning."

Samme mønster i [23/00862](#), hvor anmelderens manglende evne til at dokumentere lovligheden både førte til registreringsnægtelse og lukning af straksadgangen.

Prøvelsen sker på grundlag af det, der forelå på afgørelsestidspunktet. Dette er et af de vigtigste – og for klager mest overraskende – elementer i nævnets praksis. I [25-01424](#) fremlagde klageren først under klagesagen

en række dokumenter, herunder en e-mail fra banken om, at direktøren havde en adgang til netbanken. Nævnet så bort fra materialet, fordi det "ikke kunne have betydning for, om Erhvervsstyrelsens afgørelse på afgørelsestidspunktet var mangelfuld". Tilsvarende i [25/07012](#), hvor klageren opdagede styrelsens opfølgende e-mail med frist til 30. juni før den 1. juli – dagen efter fristens udløb og efter afgørelsen.

Ved genoptagelse gælder et absolut samtidighedskrav. Efter [selskabsloven § 232, stk. 3](#) skal berigtigelsen foretages senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, og dokumentationen indsendes senest samtidig med anmeldelsen. I [24/00693](#) var årsrapporten først godkendt på generalforsamling dagen *efter* styrelsens afgørelse – det var for sent. I [24/09250](#) tilsidesatte nævnet en revisorerklæring om kapitalens tilstedeværelse, fordi klientkontoudtoget viste en saldo på 37.211,25 kr. mod kravet på 40.000 kr.:

"Ankenævnet finder på baggrund af ovenstående, at selskabet ikke har fremsendt den nødvendige dokumentation senest samtidig med anmeldelsen eller alternativt senest med fristens udløb..."

Forvaltningsretlige mangler kan dog vende sagen. I [21/10629](#) ophævede nævnet en afgørelse om administrativ tilbageførsel af en ejerregistrering, fordi styrelsen sendte høringsbrevet direkte til klageren og traf afgørelse på grundlag af manglende svar, selv om styrelsen var bekendt med, at klageren var repræsenteret af advokat, der udtrykkeligt havde anmodet om berostillelse.

Frister og fristforlængelser. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en afhjælpningsfrist efter [§ 225, stk. 2](#), og praksis viser, at styrelsen ofte forlænger. I [24/06075](#) blev fristen forlænget fra 15. april til 17. maj 2024, i [24/09394](#) fra 15. maj og videre. Men klagerens indsigelse i sidstnævnte sag om, at styrelsen ikke havde imødekommet yderligere fristanmodninger, blev ikke tillagt vægt.

LOV

[Selskabsloven § 15, stk. 2](#)[Selskabsloven § 23b, stk. 1](#)[Selskabsloven § 225, stk. 2](#)[Selskabsloven § 232, stk. 3](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen	13.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	11.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	13.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring	06.03.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	09.12.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af direktørregistrering og lukning af straksregistreringsadgang ved manglende bevis for faktisk ledelse	02.08.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre adgang til straksregistrering efter formodning om misbrug	07.06.2023
	Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse grundet tilsidesættelse af advokatrepræsentation i sag om ejerregistrering	19.10.2022

Afregistrering af ledelsesmedlemmer: kravet om en eksplicit stråmandsformodning

§ 6

Sager om reelle ejere optræder i praksis næsten altid sammen med sager om, hvorvidt den registrerede direktør faktisk udøver ledelsen. Hjemlerne er [selskabsloven § 23 f, stk. 2](#) (er der "tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3", kan styrelsen afvise registrering eller afregistrere) og den parallelle [erhvervsvirksomhedsloven § 17 f, stk. 2](#). Materielt bygger de på [selskabsloven § 112, stk. 3](#), hvorefter registrerede ledelsesmedlemmer "skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer".

Nævnets ledende princip er udledt af forarbejderne til den ændringslov, der i 2020 indførte bestemmelsen:

"Kravet til dokumentation vil afhænge af den konkrete situation, og således af aktiviteten i selskabet. Erhvervsstyrelsen vil altid foretage en konkret vurdering, og styrelsen vil alene nægte registrering eller afregistrere et ledelsesmedlem, såfremt det formodes at ledelsesmedlemmet har været anvendt som stråmand, og altså ikke hvis der er tale om et ledelsesmedlem som har forholdt sig passivt."

Nævnet har på det grundlag opstillet en skarp sontring:

Situation	Kan der afregistreres?
Konkret formodning om stråmandsbrug	Ja
Ledelsesmedlem blot passivt , men reelt	Nej
Alene konstateret utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	Nej – det er ikke i sig selv nok

Denne linje er blevet håndhævet i en næsten ubrudt række af afgørelser, hvor styrelsens afgørelser er blevet ophævet eller ændret, fordi begrundelsen ikke tog stilling til stråmandsspørgsmålet: [23/10948](#), [23/12506](#), [23/11884](#), [24/00390](#), [23/14349](#), [24/05244](#), [24/06075](#), [25/04208](#) og [25/07012](#).

I [25/07012](#) formulerede nævnet manglen præcist:

"Det fremgår ikke af Erhvervsstyrelsens afgørelse af [dato 1], om afregistreringen af klager som direktør i de omhandlede selskaber er baseret på en formodning hos styrelsen om, at hun har været anvendt som stråmand, eller om styrelsen har anset klager som en direktør, der har forholdt sig passivt."

I [24/06075](#) blev samme mangel konstateret under [erhvervsvirksomhedsloven § 17 f](#). Nævnet præciserede dog, at afgørelsen ikke havde præcedensværdi – udtrykket bruges sjældent og markerer, at ændringen alene skyldtes den konkrete begrundelsesmangel.

Modstykket: hvor styrelsen faktisk begrunder tvivlen konkret, stadfæster nævnet. Det skete i [23/10355](#), [24/03843](#), [24/06077](#), [23/00862](#) og [25-01424](#). De **indikatorer**, styrelsen efterspørger og nævnet accepterer som relevante, går igen: direktørkontrakt eller ansættelsesbevis, dokumentation for adgang til selskabets bankkonti, deltagelse i møder og korrespondance med kunder, overdragelse af selskabsdokumenter, og udbetaling af løbende løn. Omvendt vejer det tungt imod klageren, hvis en anden person reelt kontrollerer bankadgangen, jf. [23/00862](#), eller hvis en person med konkurskarantæne er tæt involveret, jf. [25-01424](#) og [25/07012](#).

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 17f, stk. 2](#)[Selskabsloven § 23f, stk. 2](#)[Selskabsloven § 112, stk. 3](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen

13.03.2026

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv	12.03.2026
Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	11.12.2025
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på registrering af direktør i BB ApS grundet tvivl om faktiske ledelsesforhold	28.02.2025
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sondring mellem stråmand og passiv ledelse	04.02.2025
Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse	15.01.2025
Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	09.12.2024
Erhvervsankenævnet · Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed	14.05.2024
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kritik af Erhvervsstyrelsens afslag på direktørregistrering uden konkret begrundet mistanke om stråmandsvirksomhed	01.05.2024
Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering som direktør grundet tvivl om faktisk ledelse og manglende begrundelse om stråmandsvirksomhed	01.05.2024
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør: Manglende skelnen mellem stråmand og passiv ledelse	07.03.2024
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør grundet manglende dokumentation for faktisk ledelse	19.02.2024
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afregistrering af direktør i AA ApS grundet tvivl om faktisk ledelse	16.02.2024
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af direktørregistrering og lukning af straksregistreringsadgang ved manglende bevis for faktisk ledelse	02.08.2023

Grænsen til domstolene: hvem der ER ejer, afgøres ikke administrativt

§ 7

Erhvervsankenævnet sonderer skarpt mellem to spørgsmål: om et selskab kan *dokumentere* sine ejerforhold (nævnets kompetence), og hvem der civilretligt *er* ejer (domstolenes kompetence).

Udgangspunktet er [selskabsloven § 20](#): mener nogen, at en registrering vedrørende en beslutning truffet af stifterne, generalforsamlingen eller ledelsen er den pågældende til skade, hører spørgsmålet om sletning under domstolene – og sag skal anlægges inden 6 måneder efter offentliggørelsen. Administrativ korrektion efter [§ 23 h, stk. 2](#) er forbeholdt åbenbare nulliteter, utilsigtede fejlskrifter og sagsbehandlerfejl.

Nævnet har fastholdt denne snævre ramme i en lang række sager:

- [19/04011](#): en dengang 14-årig var i 2017 registreret som legal ejer på grundlag af en handelsnota fra 2009 og bestred ethvert kendskab hertil. Styrelsen kunne ikke slette registreringen administrativt, fordi de modstridende forklaringer forudsatte en bevisvurdering, og fordi det registrerede hverken var en fejlskrift eller en åbenbar nullitet.
- [22/16658](#): sletning af en legal ejer på grundlag af en påberåbt tilbagekøbsret i en ejeraftale. Nævnet fandt, at registreringens lovlighed beroede på en bedømmelse af aftalegrundlaget, og at [§ 23 h, stk. 2](#) derfor ikke fandt anvendelse. At uenigheden angik en værdi på mellem 140.000 kr. og 7,8 mio. kr. ændrede intet.
-

[22/14111](#): heller ikke en fogedretskendelse, stadfæstet af landsretten, om at der var "tvivl" om ejerskabet efter [retsplejeloven § 501](#), gjorde registreringen til en åbenbar nullitet – fogedretten havde ikke taget materielt stilling til adkomsten.

- [24/12224](#): selv en påstand om, at overdragelsesaftalen var forfalsket, og at den påståede sælger befandt sig i udlandet på underskriftstidspunktet, krævede en bevisbedømmelse uden for styrelsens kompetence.
- [22-16713](#): en anpartsnota underskrevet af moderselskabets kurator, straks bestridt af en anden part, kunne ikke afgøres administrativt.
- [25-04336](#): en **anket** byretsdom, der gav klageren medhold i ejerskabstvisten, var ikke endelig og kunne derfor ikke dokumentere, at den registrerede oplysning var forkert.

Det betyder ikke, at administrativ udslettelse aldrig sker – nævnet har accepteret det, hvor registreringen klart hvilede på en nullitet, jf. [18/00074](#). Men tærsklen er høj.

Denne kompetencedeling er i øvrigt afgrænsningen mod praksisoversigten om [administrativ-udslettelse-registrering-domstolskompetence](#), ligesom genoptagelsesreglerne generelt behandles under [tvangsopløsning-genoptagelse-selskab](#).

LOV	Retsplejeloven § 501, stk. 1	Selskabsloven § 15, stk. 2	Selskabsloven § 20
	Selskabsloven § 23h, stk. 2		
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse		15.01.2026
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster: Tvist om ejerskifte og direktørudskiftning i anpartsselskab skal afgøres ved domstolene		22.09.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk		24.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af at tvist om sletning af legal ejer som følge af ejeraftale henhører under domstolene		06.06.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på administrativ udslettelse af ejerregistreringer i DD A/S grundet civilretlig tvist		14.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af administrativ sletning af legal ejer i ApS – domstolsprøvelse nødvendig		24.02.2020
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsen kunne administrativt slette ejerregistrering som åbenbar nullitet – mundtlig fuldmagt fra afdød direktør ikke tilstrækkelig		25.02.2019

EU-retten: registerpligten består – offentlighedens adgang er beskåret

§ 8

Et tilbagevendende anbringende fra klagerer er, at hele registreringspligten er ophævet af EU-Domstolen. Det er ikke rigtigt, og Erhvervsankenævnet har afvist synspunktet.

I de forenede sager [C-37/20](#) og [C-601/20](#) af 22. november 2022 erklærede Domstolens Store Afdeling artikel 1, nr. 15), litra c), i [5. hvidvaskdirektiv](#) ugyldig, for så vidt som bestemmelsen pålagde medlemsstaterne at gøre oplysninger om reelt ejerskab tilgængelige for "ethvert medlem af offentligheden" uden krav om legitim interesse. Indgrebet i [chartrets artikel 7](#) og [artikel 8](#) gik videre end nødvendigt.

I [24/06075](#) påberåbte klageren sig dommen mod selve kravet om registrering af reelle ejere. Erhvervsstyrelsen anførte – uden at nævnet tilsidesatte det – at dommen

kun vedrørte offentlighedens adgang til ejeroplysninger og ikke virksomhedernes pligt til at indhente, opbevare og udlevere oplysninger om reelle ejere til kompetente myndigheder.

Den sondring er retligt korrekt: [§ 58 a, stk. 1-6](#) og [§ 15 g, stk. 1-6](#) gennemfører [4. hvidvaskdirektivs artikel 30](#) om selve indhentnings-, registrerings- og opbevaringspligten, mens den ugyldigerklærede bestemmelse alene angik offentlighedsadgangen.

Dansk opfølgning. Danmark har gennemført konsekvenserne ved en omlægning af adgangsreglerne. Lovudkastet blev sendt i høring den 23. januar 2025 som [høring over lovforslag om begrænsning af adgangen til oplysninger om reelle ejere](#), hvor samtlige 17 høringsparter afgav bemærkninger. Kritikken gik især på, at adgangen for forpligtede enheder var afgrænset for snævert til aktive kundekendskabsprocedurer, og Dansk Journalistforbund og CVR API ApS var principielt imod, at en myndighed skal vurdere journalisters formål. Erhvervsministeriet imødekom en række af indvendingerne i høringsnotatet, herunder at revisorer skal have adgang ved øvrige lovpålagte forpligtelser, at kuratorer, likvidatorer og rekonstruktører sidestilles med forpligtede enheder, og at "civilsamfundsorganisationer" omfatter fagforeninger.

Resultatet ses i den nugældende [ejerregistreringsbekendtgørelse](#), hvor [§ 45](#) begrænser adgangen til kompetente myndigheder, forpligtede enheder og personer med legitim interesse, [§ 48](#) opregner de legitimt interesserede kategorier, [§ 49](#) afgrænser datasættet (navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af rettighederne), og [§ 53](#) indfører et treårigt adgangscertifikat med gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne. Den videre udmøntning af [6. hvidvaskdirektiv](#) – historiske ejeroplysninger og reelle ejeres ret til en adgangsløse – var i høring den 5. maj 2026.

Efterfølgende EU-praksis bekræfter retningen. I [C-684/24](#) opretholdt Domstolen gyldigheden af registreringspligten for trustlignende konstruktioner og fastslog, at national ret skal give adgang til foreløbig retsbeskyttelse, når en fritagelse fra adgang afslås. I [C-798/24](#) udstrakte Domstolen kravet om legitim interesse til offentlige selskabsregistres oplysninger om (minoritets)aktionærer. Registerpligten består altså uændret – det er *adgangssiden*, der er under omlægning.

LOV	Erhvervsvirksomhedsloven § 15g, stk. 1-6	Selskabsloven § 58a, stk. 1-6	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Offentliggørelse af aktionærdata i selskabsregistre: EU-Domstolen begrænser selskabsdirektivets oplysningspligt til ledelsesorganer og kræver legitim interesse ved adgang til minoritetsaktionærers persondata		03.09.2026
	EU-Domstolen · Italienske fiduciarmandater under hvidvaskdirektivet: Registreringspligt, adgang med legitimt interesse og krav om foreløbig retsbeskyttelse		21.05.2026
	EU-Domstolen · Ugyldighed af offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab i hvidvaskdirektivet (Sag C-37/20 og C-601/20)		22.11.2022
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA		09.12.2024

Sammenhængen med domstolspraksis: skifteretten kan ikke efterprøve oversendelsen

§ 9

Fordi klageadgangen over selve oversendelsen er afskåret, er det nærliggende at antage, at skifteretten så kan prøve grundlaget. Det kan den ikke.

I [L 1963/09-F \(B-257-10\)](#) protesterede et selskabs direktør mod tvangsopløsningen med den begrundelse, at årsrapporten var indgivet rettidigt. Landsretten stadfæstede skifterettens likvidationsbeslutning med den begrundelse, at skifteretten ikke kan efterprøve styrelsens opløsningsbeslutning. Samme resultat i [L 1822/09-E \(B-506-10\)](#), hvor et konkursdekret afsagt efter tvangsopløsning blev opretholdt, selv om direktøren ikke var indkaldt til tvangsopløsningsmødet: der forelå ingen lovbestemt indkaldelsespligt, og skifteretten kunne ikke efterprøve styrelsens oversendelse.

Den praktiske konsekvens er, at selskabet reelt kun har **to veje**: enten berigtige forholdet inden fristens udløb og undgå oversendelsen, eller – efter oversendelsen – anmode om genoptagelse efter [selskabsloven § 232](#) inden 3 måneder, jf. [§ 232, stk. 2](#), og samtidig indbringe *dokumentationsvurderingen* for Erhvervsankenævnet efter [§ 371, stk. 1](#). Denne konstruktion er netop den, der spilles ud i [23/03652](#).

Under selve tvangsopløsningen er skifterettens skøn ligeledes bredt: i [SKS-1950/2022-SHR](#) afviste Højesteret en anmodning om at afsætte den udpegede likvidator.

Domstolene prøver derimod gerne Erhvervsstyrelsens registreringsafgørelser i øvrigt. I

[SS-2051/2017-VLR](#) fastholdt Vestre Landsret, at en person havde aktuel retlig interesse i en principiel prøvelse af styrelsens nægtelse af at registrere ham i hvidvaskregistret, selv efter at han var udtrådt af direktionen og flyttet til England. Og i registreringstvister mellem private tager domstolene stilling til de spørgsmål, nævnet afviser: i [BS-7775/2022-FRB](#) fastslog Retten på Frederiksberg, at et partnerselskab ikke kunne nægte at registrere en aktiekøber i ejerbogen, og at ejeraftalens begrænsninger ikke kunne håndhæves af selskabet mod en aktionær, der ikke havde tiltrådt aftalen – et resultat, der stemmer med [selskabsloven § 82](#) om, at ejeraftaler ikke er bindende for selskabet.

Strafferetligt er baggrunden for hele regelsættet illustreret af [SS-451/2024-OLR](#), hvor Østre Landsret idømte 9 og 6 års fængsel for organiseret hvidvask gennem et netværk af 40 danske kommanditselskaber med en nominel direktør – netop den konstruktion, som stråmandsreglerne i [§ 23 f](#) og dokumentationskravene i [§ 58 a](#) skal ramme. Den strafbare hvidvask som sådan behandles under [hvidvask](#), og tilsynet med kundekendskabsprocedurer under [hvidvasktilsyn](#).

Højesteret har – så vidt ses – endnu ikke prøvet selve dokumentationskravet i [§ 58 a](#); den øverste instans i disse sager er i praksis Erhvervsankenævnet, med mindre selskabet vælger at anlægge civil søgsmål mod Erhvervsstyrelsen.

LOV

[Selskabsloven § 23f](#)
[Selskabsloven § 82](#)
[Selskabsloven § 232, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 371, stk. 1](#)

PRAKSIS	Landsretten · Hvidvask via K/S-netværk med konti i Danske Banks estiske filial: 9 og 6 års fængsel (Østre Landsret 2026)	27.05.2026
	Landsretten · Afvisning af registrering i hvidvaskregister - Principiel prøvelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse	10.01.2018
	Sø- og Handelsretten · Højesterets kendelse i tvangsopløsningssag: Anmodning om afsættelse af likvidator ikke imødekommet	20.12.2023
	Sø- og Handelsretten · Gyldighed af konkursdekret efter tvangsopløsning uden indkaldelse af ledelsen	01.01.2010
	Sø- og Handelsretten · Tvangsopløsning af selskab grundet manglende årsrapport og manglende anmodning om genoptagelse	16.09.2009

Byretten · Partnerselskab kunne ikke nægte at registrere aktiekøber i ejerbogen og var ikke bundet af ejeraftalens begrænsninger i aktionærens rettigheder 05.04.2023

Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere 01.12.2023

§ 10 Berøringsfladen til hvidvasktilsynet og til kundekendskab

Registreringspligten efter [selskabsloven § 58 a](#) og [erhvervsvirksomhedsloven § 15 g](#) skal holdes adskilt fra hvidvasklovens krav om, at *forpligtede enheder* identificerer og kontrollerer deres **kunders** reelle ejere. De to regelsæt har fælles begrebsgrundlag i 4. hvidvaskdirektiv, men forskellige adressater og forskellige sanktioner.

Erhvervsankenævnet behandler begge typer sager. I [23/14021](#) stadfæstede nævnet et påbud til en statsautoriseret revisionsvirksomhed om kontrol af kunders reelle ejere efter [hvidvaskloven § 11](#) – striden angik, om virksomhedens kontrol af distancekunder var "rimelig". Modstykket er sagerne om selskabets egen registrering, hvor det er ledelsen selv, der bærer pligten.

En tredje berøringsflade er hvidvasklovens registreringsnægtelse. I [18/08037](#) stadfæstede nævnet påbud til seks selskaber om at bringe en overtrædelse af [hvidvaskloven § 57, stk. 2](#) til ophør, fordi selskabernes direktør og **reelle ejer** var dømt for skatte- og momsunddragelse for i alt 2.964.201 kr. Nævnet lagde vægt på forholdenes karakter og størrelse samt gentagelsen og fandt konkret grund til at antage, at den pågældende ville misbruge sin kontrollerende indflydelse. At forholdene lå 5-14 år tilbage kunne ikke ændre vurderingen. Afgørelsen viser, at registreringen som reel ejer i sig selv kan udløse selvstændige tilsynsmæssige konsekvenser.

Endelig hænger dokumentationskravet sammen med den generelle registreringskontrol. Efter [selskabsloven § 23 b, stk. 2](#) kan Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde kræve en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger – og den erklærende skal bekræfte at være uafhængig. Uafhængighedskravet har lange rødder i nævnets praksis: allerede i [97-175.861](#) blev en registrering nægtet, fordi stifteren og den advokat, der modtog kapitalen på klientkonto, var én og samme person. Manglende erklæring efter [§ 23 b, stk. 2](#) er i øvrigt selv en tvangsopløsningsgrund efter [§ 225, stk. 1](#).

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 15g](#)[Hvidvaskloven § 11](#)[Hvidvaskloven § 57, stk. 2](#)[Selskabsloven § 23b, stk. 2](#)[Selskabsloven § 58a](#)[Selskabsloven § 225, stk. 1](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om kontrol af reelle ejere i revisionsvirksomhed efter hvidvaskloven

05.03.2024

§ 11 Sammenfatning: syv holdepunkter fra Erhvervsankenævnets praksis

1. To pligter, to sanktioner. Selskabet skal både *registrere* og *dokumentere*. Manglende registrering og manglende opbevaring af dokumentation er selvstændige tvangsopløsningsgrunde efter [selskabsloven § 225, stk. 1](#) og [erhvervsvirksomhedsloven § 20 a, stk. 1](#). Nummereringen af disse punkter er ændret pr. 1. januar 2026 og skal kontrolleres, før den citeres.

2. Dokumentation er retrospektiv – men kan berigtiges. [21/00090](#) og [21/07244](#) fastslog kravet om historiske identifikationsforsøg; [23/03652](#) fastslog, at forarbejderne samtidig kræver, at selskabet får lov at foretage en fornyet indhentning inden oversendelsen. Dissensen i 2022 er dermed blevet til hovedreglen i 2023.

3. Pengestrømmen slår ejerbogen. [24/09394](#) er den centrale bevisafgørelse: kapitalindbetalingen skal kunne føres tilbage til den registrerede reelle ejers egen konto, og en overførsel fra en unavngiven erhvervskonto er ikke nok – heller ikke suppleret med stiftelsesdokumenter, ejerbøger og koncerndiagrammer.

4. Redegørelser er ikke dokumentation. Nævnet tilslutter sig styrelsens faste praksis om, at partens egen fremstilling ikke i sig selv har bevisværdi, jf. [25-01424](#) og [24/06075](#). Dokumenter, der først kommer efter fristen, indgår ikke i prøvelsen.

5. Afregistrering af ledelsen kræver en stråmandsformodning – og den skal stå i afgørelsen. Fra [23/10948](#) og [23/12506](#) over [24/05244](#) til [25/04208](#) og [25/07012](#) er begrundelsesmanglen den hyppigste årsag til, at styrelsens afgørelser ikke holder.

6. Ejerskabstvister hører under domstolene. [§ 20](#) og den snævre undtagelse i [§ 23 h, stk. 2](#) betyder, at nævnet konsekvent henviser tvister om aftalegrundlag, forfalskede underskrifter og ejerftaler til de almindelige domstole – jf. [19/04011](#), [24/12224](#) og [25-04336](#).

7. EU-Domstolens ejerregisterdom er ingen redningsplanke. [C-37/20](#) og [C-601/20](#) rammer offentlighedens adgang, ikke pligten til at indhente, opbevare og udlevere oplysningerne til myndighederne, jf. [24/06075](#).

Praktisk anbefaling til rådgiveren: dokumentér identifikationen *samtidig* med registreringen – gem kvitteringen for kapitalindbetalingen med tydelig kontoejer, korrespondancen med den formodede reelle ejer, og noter over de forsøg, der ikke lykkedes. Reager på styrelsens kontrolbrev inden fristen, og bed udtrykkeligt om adgang til at foretage en fornyet indhentning efter forarbejderne til [§ 225, stk. 1](#), hvis den historiske dokumentation ikke findes. Klag inden 4 uger – også over dokumentationsvurderingen, selv om klagevejledningen kun nævner, at oversendelsen ikke kan påklages.

LOV

[Erhvervsvirksomhedsloven § 20a, stk. 1](#)[Selskabsloven § 20](#)[Selskabsloven § 23h, stk. 2](#)[Selskabsloven § 225, stk. 1](#)

PRAKSIS	EU-Domstolen · Ugyldighed af offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab i hvidvaskdirektivet (Sag C-37/20 og C-601/20)	22.11.2022
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen	13.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv	12.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse	15.01.2026
	Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	11.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk	24.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sondring mellem stråmand og passiv ledelse	04.02.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	09.12.2024
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed	14.05.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør: Manglende skelnen mellem stråmand og passiv ledelse	07.03.2024

Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere	01.12.2023
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere	30.12.2022
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab grundet manglende dokumentation for historiske identifikationsforsøg af reelle ejere	23.09.2022
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af administrativ sletning af legal ejer i ApS – domstolsprøvelse nødvendig	24.02.2020

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Erhvervsvirksomhedsloven § 15g	stk. 5	Erhvervsvirksomhedsloven § 20a	stk. 1
Selskabsloven § 23b	stk. 1	Selskabsloven § 23f	stk. 2
Selskabsloven § 58a	stk. 5	Selskabsloven § 225	stk. 1
Selskabsloven § 371	stk. 1		

MATERIALE Citerede afgørelser

44 afgørelser

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL		3
03.09.2026	Offentliggørelse af aktionærdata i selskabsregistre: EU-Domstolen begrænser selskabsdirektivets oplysningspligt til ledelsesorganer og kræver legitim interesse ved adgang til minoritetsaktionærs persondata	C-798/24
21.05.2026	Italienske fiduciarmandater under hvidvaskdirektivet: Registreringspligt, adgang med legitimt interesse og krav om foreløbig retsbeskyttelse	C-684/24
22.11.2022	Ugyldighed af offentlig adgang til oplysninger om reelt ejerskab i hvidvaskdirektivet (Sag C-37/20 og C-601/20)	C-37/20
LANDSRETTE · ANKEINSTANS		2
27.05.2026	Hvidvask via K/S-netværk med konti i Danske Banks estiske filial: 9 og 6 års fængsel (Østre Landsret 2026)	10771-13813
10.01.2018	Afvisning af registrering i hvidvaskregister - Principiel prøvelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse	1063-1282
SØ- OG HANDELSRETTE · SPECIALRET		3
20.12.2023	Højesterets kendelse i tvangsopløsningssag: Anmodning om afsættelse af likvidator ikke imødekommet	6857-8239
01.01.2010	Gyldighed af konkursdekret efter tvangsopløsning uden indkaldelse af ledelsen	L 1822/09-E (B-506-10)
16.09.2009	Tvangsopløsning af selskab grundet manglende årsrapport og manglende anmodning om genoptagelse	L 1963/09-F (B-257-10)

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

1

05.04.2023	Partnerselskab kunne ikke nægte at registrere aktiekøber i ejerbogen og var ikke bundet af ejeraftalens begrænsninger i aktionærens rettigheder	10915-14049
------------	---	-------------

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

34

13.03.2026	Erhvervsankenævnet ændrer afregistrering af direktør – Erhvervsstyrelsen burde eksplicit have angivet stråmandsformodning i afgørelsesbegrundelsen	25/07012
12.03.2026	Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv	25/04208
15.01.2026	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af at tilbageføre ejerregistrering trods anket byretsdom om aktieoverdragelse	25-04336
11.12.2025	Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	25-01424
22.09.2025	Erhvervsankenævnet stadfæster: Tvist om ejerskifte og direktørudskiftning i anpartsselskab skal afgøres ved domstolene	22-16713
13.07.2025	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	24/09250
24.04.2025	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens henvisning til domstolene ved tvist om ejerforhold og påstået dokumentfalsk	24/12224
11.04.2025	Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	24/09394
06.03.2025	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring	24/00693
28.02.2025	Stadfæstelse af afslag på registrering af direktør i BB ApS grundet tvivl om faktiske ledelsesforhold	24/06077
04.02.2025	Hjemvisning af afgørelse om afregistrering af direktør grundet manglende sontring mellem stråmand og passiv ledelse	24/05244
15.01.2025	Erhvervsstyrelsens nægtelse af registrering af direktør stadfæstet grundet tvivl om faktisk ledelse	24-03843
09.12.2024	Afvisning af klage over tvangsopløsning og kritik af mangelfuld begrundelse ved afregistrering af direktør i CC SMBA	24/06075
14.05.2024	Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed	23/10948
01.05.2024	Nægtelse af registrering som direktør grundet tvivl om faktisk ledelse og manglende begrundelse om stråmandsvirksomhed	23/14349
01.05.2024	Erhvervsankenævnets kritik af Erhvervsstyrelsens afslag på direktørregistrering uden konkret begrundet mistanke om stråmandsvirksomhed	24/00390
07.03.2024	Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør: Manglende skelnen mellem stråmand og passiv ledelse	23/12506

05.03.2024	Stadfæstelse af påbud om kontrol af reelle ejere i revisionsvirksomhed efter hvidvaskloven	23/14021
19.02.2024	Hjemvisning af sag om afregistrering af direktør grundet manglende dokumentation for faktisk ledelse	23/11884
16.02.2024	Stadfæstelse af Erhvervsstyrelsens afregistrering af direktør i AA ApS grundet tvivl om faktisk ledelse	23/10355
06.12.2023	Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	23/07043
01.12.2023	Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere	23/03652
02.08.2023	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af direktørregistrering og lukning af straksregistreringsadgang ved manglende bevis for faktisk ledelse	23/00862
07.06.2023	Stadsfæstelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om at spærre adgang til straksregistrering efter formodning om misbrug	23/02475
06.06.2023	Stadfæstelse af at tvist om sletning af legal ejer som følge af ejeraftale henhører under domstolene	22/16658
14.02.2023	Stadfæstelse af afslag på administrativ udslettelse af ejerregistreringer i DD A/S grundet civilretlig tvist	22/14111
30.12.2022	Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere	21/00090
22.12.2022	Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse	22/14121
19.10.2022	Ophævelse af Erhvervsstyrelsens afgørelse grundet tilsidesættelse af advokatrepræsentation i sag om ejerregistrering	21/10629
23.09.2022	Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab grundet manglende dokumentation for historiske identifikationsforsøg af reelle ejere	21/07244
24.02.2020	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af administrativ sletning af legal ejer i ApS – domstolsprøvelse nødvendig	19/04011
25.02.2019	Erhvervsstyrelsen kunne administrativt slette ejerregistrering som åbenbar nullitet – mundtlig fuldmagt fra afdød direktør ikke tilstrækkelig	18/00074
03.12.2014	Klage over påbud om inddrivelse af ulovligt udbytte afvist – klagefrist overskredet med næsten en måned	2014-0037766
22.05.1995	Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	94-50.431
LIGEBEHANDLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
22.03.2025	Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - adgangsbegrænsning - uanset handicap - kompetence - parts- og vidneforklaringer	23-14349

06

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over revisionspligt, regnskabskontrol og påbud om omgørelse af årsrapport

Erhvervsankenævnets prøvelse af Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol, revisionspåbud og tilbagetrækning af groft misvisende årsrapporter

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 30 afgørelser · 2004-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Erhvervsstyrelsen kontrollerer indsendte årsrapporter efter årsregnskabslovens §§ 159-159 b og kan reagere med påtale, påbud om berigtigelse, pålæg om revision i indeværende og de to følgende regnskabsår samt tilbagetrækning af groft misvisende regnskaber fra offentliggørelse. Erhvervsankenævnet er klageinstans for disse afgørelser, og nævnets praksis viser et fast mønster: den regnskabsfaglige og skønsmæssige kerne prøves tilbageholdende, mens hjemmel, sagsoplysning og partshøring prøves intensivt. Denne oversigt kortlægger, hvad Erhvervsankenævnet konkret lægger vægt på – væsentlighedsvurderingen, dokumentationskravene ved indregning af aktiver, de formelle betingelser for fravalg af revision og proportionaliteten i styrelsens reaktion – og sammenholder nævnets linje med den parallelle domstolspraksis om regnskabs- og revisionsmangler.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erhvervsankenævnet kræver, at Erhvervsstyrelsen partshører og reelt inddrager klagerens indsigelser, før styrelsen træffer den skønsmæssige afgørelse om, at en årsrapport er "groft misvisende" – sker det ikke, ophæves afgørelsen som ugyldig og hjemvises.
- 02** Erhvervsankenævnet accepterer, at flere fejl, der hver for sig er uvæsentlige, tilsammen kan gøre et årsregnskab væsentligt fejlbehæftet og dermed udløse revisionspåbud.
- 03** Erhvervsankenævnet afviser proportionalitetsindsigelser mod tre års revisionspligt, når den konstaterede fejl rammer poster, der udgør en betydelig del af balancesummen eller hele aktivmassen.
- 04** Erhvervsankenævnet kræver "overbevisende dokumentation" for indregning af udskudte skatteaktiver i virksomheder, der for nylig har været tabsgivende; etårige eller ubegrundede budgetter og løse ekspansionsplaner er ikke tilstrækkeligt.

- 05 Erhvervsankenævnet fortolker oplysningskravet ved fravalg af revision strikt efter ordlyden: mangler oplysningen i den seneste reviderede årsrapport, er fravalget ugyldigt, selv om generalforsamlingen faktisk har truffet beslutningen.
- 06 Erhvervsankenævnet prøver hjemmel, sagsoplysning og saglighed intensivt, men tilsidesætter ikke styrelsens regnskabsfaglige væsentlighedsskøn, når afgørelsen ikke lider af mangler.
- 07 Erhvervsankenævnet afviser klager over vejledende udtalelser og henstillinger, og fejlagtig klagevejledning skaber ikke kompetence for nævnet.
- 08 Erhvervsankenævnet fastholder, at virksomhedens ledelse bærer det fulde ansvar for de indberettede oplysninger og underskriftsforhold – også når en teknisk indberetningsfejl på virk.dk har genereret en revisorerklæring, revisor ikke kan vedkende sig.
- 09 Klage til Erhvervsankenævnet har ikke opsættende virkning, medmindre det er fastsat ved lov, men nævnets formand kan konkret tillægge klagen opsættende virkning.
- 10 Erhvervsankenævnet afviser klagepunkter, der ikke længere er aktuelle, fordi virksomheden selv har berigtiget forholdet eller styrelsen allerede har gennemført den påklagede handling.
- 11 Tvister, der kræver egentlig bevisbedømmelse – fx om en generalforsamling reelt er afholdt – henviser både Erhvervsstyrelsen og Erhvervsankenævnet til domstolene.
- 12 Domstolene prøver regnskabs- og revisionsmangler i erstatnings- og straffesager, og her strandede kravene typisk på manglende årsagssammenhæng mellem regnskabsfejlen og tabet.

Kontrolsporet i årsregnskabsloven og Erhvervsankenævnets rolle som klageinstans

§ 1

Erhvervsstyrelsens kontrol med indsendte årsrapporter hviler på [årsregnskabsloven § 159](#), hvorefter styrelsen fører kontrol med årsrapporter, undtagelseserklæringer, halvårsrapporter og delårsrapporter, og hvorefter kontrollen kan udføres som kontrol i forbindelse med indberetningen efter [§ 159 a](#) og som efterfølgende risikobaseret kontrol efter [§ 159 b](#). Kontrollen efter [§ 159 b](#), stk. 1, omfatter ikke kun årsregnskabsloven selv, men også bogføringsloven, selskabsloven, hvidvaskloven, revisorloven m.fl. – og efter [§ 159, stk. 4](#) kan kontrollen i særlige tilfælde udføres som tilfældig stikprøvevis kontrol.

Reaktionsmulighederne er samlet i [§ 161, stk. 1](#): styrelsen kan **påtale** en overtrædelse, **påbyde, at en fejl rettes**, og **påbyde, at en overtrædelse bringes til ophør**, med frist efter [§ 161, stk. 2](#). Hertil kommer to skarpere instrumenter: tilbagetrækning af groft misvisende dokumenter fra offentliggørelse efter [§ 154, stk. 1](#) og suspension af retten til at fravælge revision efter [§ 135 a, stk. 3](#) (tidligere [§ 135, stk. 7](#)). Efterkommes et påbud ikke, kan styrelsen anmode skifteretten om at opløse virksomheden, jf. [§ 162 a, stk. 1, nr. 3](#), og styrelsen kan efter [§ 160, stk. 1](#) kræve alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om der er sket en overtrædelse.

At reaktionsvalget skal stå i forhold til overtrædelsens karakter, har hjemmel allerede i de oprindelige forarbejder til [§ 161](#), hvor det hedder:

"Bestemmelsen giver således hjemmel til forskellige reaktioner, som kan bringes i anvendelse over for virksomhederne afhængig af den konstaterede lovovertrædelses art og grovhed. Ved bagatelagtige overtrædelser kan påtale undlades."

Og videre:

"Erhvervs- og Selskabsstyrelsens erfaringer viser, at de fleste overtrædelser af årsregnskabslovgivningen er af en sådan karakter, at det ikke vil være rimeligt at kræve omgående berigtigelse og offentliggørelse af en omgjort årsrapport."

Erhvervsankenævnet er alene klageinstans for **administrative afgørelser** i det omfang, det er fastsat i lov eller i henhold til lov. Nævnet prøver derfor ikke styrelsens generelle vejlednings- eller oplysningsvirksomhed. I [03-223.014](#) afviste nævnet en klage over et brev, der besvarede en hypotetisk henvendelse om et anonymiseret selskab, og udtalte utvetydigt:

"Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har givet klagevejledning, medfører ikke, at ankenævnet bliver kompetent til at behandle klagen."

Samme linje er fastholdt i [24-11844](#), hvor en mail med en *henstilling* om at præcisere vedtægter ikke blev anset for en afgørelse, hvorfor klagen blev afvist uden stillingtagen til det materielle spørgsmål.

LOV

[Årsregnskabsloven § 135a, stk. 3](#)

[Årsregnskabsloven § 154, stk. 1](#)

[Årsregnskabsloven § 159, stk. 1, 4](#)

[Årsregnskabsloven § 159a, stk. 1](#)

[Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1](#)

[Årsregnskabsloven § 160, stk. 1](#)

[Årsregnskabsloven § 161, stk. 1-2](#)

[Årsregnskabsloven § 162a, stk. 1](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens henstilling om vedtægtsændringer var ikke en afgørelse – 29.07.2025
klage afvist af Erhvervsankenævnet

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over vejledende udtalelse om ophævelse af frivillig likvidation – klagevejledning skaber ikke kompetence 18.08.2004

§ 2 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på ved påbud om omgørelse af årsrapporten

På tværs af nævnets kendelser tegner der sig et konsistent vurderingsmønster. Erhvervsankenævnet lægger navnlig vægt på følgende:

- **Fejlens andel af balancen.** Jo større en del af aktivmassen den fejlbehæftede post udgør, desto mere direkte fører nævnet fra fejl til væsentlighed. I [19/09056](#) udgjorde tilgodehavender hos moderselskabet og et udskudt skatteaktiv tilsammen ca. 33 % af aktiverne; i [2015-14671](#) udgjorde de omtvistede poster stort set hele aktivmassen; i [25/00183](#) vedrørte den manglende noteoplysning selskabets eneste aktiv, der udgjorde 100 % af balancesummen; og i [24-05644](#) svarede skatteaktivet til ca. 44 % af balancen og 46 % af egenkapitalen.
- **Om regnskabsbrugeren afskæres fra at danne sig et retvisende billede.** Målestokken er [§ 11, stk. 1](#). I [22/14127](#) var det afgørende, at et tinglyst virksomhedspant på 1,2 mio. kr. objektivt bestod på balancedagen – selskabets indsigelse om, at pantet var uden realitet og alene blev opretholdt som chikane, kunne ikke fravige oplysningspligten i [§ 64, stk. 2](#). At selskabet efterfølgende fik rettens ord for, at pantet skulle aflyses, ændrede ikke bedømmelsen af det påbud, der var givet forinden.
-

Objektive, konstaterbare forhold frem for partens hensigt. Nævnet vurderer, om regnskabet *er* forkert, ikke om ledelsen har villet vildlede. I [2013-0034160](#) bestod "årsrapporten" alene af nogle nøgletal i tekstform uden ledelsespåtegning, balance, noter og egenkapitalopgørelse, og nævnet fastslog kort, at manglende påtale i tidligere år ikke kunne føre til et andet resultat.

- **Tidligere accept binder ikke.** Argumentet om, at styrelsen har godtaget samme regnskabsform i årevis, afvises konsekvent, jf. [2013-0034160](#).
- **Revisors eget forbehold som indgang til kontrollen.** Flere sager udspringer af, at revisor har taget forbehold eller afgivet afkræftende konklusion, hvorefter styrelsen udtager årsrapporten til kontrol – det gælder både [19/09056](#) og [2015-14671](#).

Omvendt sætter nævnet grænser, hvor fejlen reelt er uden betydning for regnskabsbrugeren. I [2006-0008503](#) – hvor Fondsrådet havde pålagt en børsnoteret virksomhed at offentliggøre supplerende information om fire forhold – tiltrådte et flertal i nævnet alene pålægget vedrørende indregning af udskudte skatteaktiver, mens fejlene om renteswap (USD 9.832), oplysning om afskrivningsperiode ("op til 25 år") og ledelsesberetningens valuta blev ophævet, fordi de hverken hver for sig eller samlet kunne påvirke investorernes beslutninger. Et mindretal ville have stadfæstet i sin helhed. Kendelsen er den klareste illustration af, at nævnet foretager en selvstændig væsentlighedsprøvelse – og at den kan falde ud til klagers fordel.

LOV	Årsregnskabsloven § 11, stk. 1	Årsregnskabsloven § 64, stk. 2
	Årsregnskabsloven § 161, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv	05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og noteoplysninger for investeringsejendomme målt til dagsværdi	10.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant	16.05.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver	04.03.2021
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver	04.07.2016
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af mangelfuld årsrapport for anpartsselskab	11.06.2013
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Selskab delvist pålagt offentliggørelse af supplerende information til årsrapport – kun udskudte skatteaktiver opretholdt	12.06.2007

§ 3 Væsentlighedsvurderingen: hvornår udløser fejl pålæg om revision efter § 135 a, stk. 3

Efter [§ 135 a, stk. 3](#) kan Erhvervsstyrelsen træffe afgørelse om, at en virksomhed ikke kan anvende erklæringsstandarden for små virksomheder eller fravælge revision **for det indeværende og de 2 følgende regnskabsår**, hvis styrelsen ved kontrol efter [§ 159 b, stk. 1](#) – eller ved kontrol efter [bøgføringsloven § 23](#) – har konstateret væsentlige fejl eller mangler. Bestemmelsen svarer til den tidligere § 135, stk. 7, som mange af nævnets ældre kendelser henviser til.

Forarbejderne til den opstramning, der i 2010 udvidede perioden, sætter rammen for væsentlighedsvurderingen:

"Fastlæggelsen af fejlen eller manglens omfang vil tage udgangspunkt i virksomhedens forhold, herunder regnskabsbrugernes interesse i at få den pågældende oplysning, og der skal som udgangspunkt være tale om fejl, der bevirker, at der ikke gives et retvisende billede af virksomheden."

Og negativt afgrænset:

"Hvis der omvendt er tale om ubetydelige fejl og mangler i forhold til regnskabs- eller selskabslovgivningen, og fejlene og manglerne samlet set er uvæsentlige i forhold til det samlede økonomiske billede af virksomheden, berettiger dette ikke til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen træffer afgørelse i medfør af bestemmelsen. Der kan f.eks. være tale om, at virksomheden har glemt at give en formel noteoplysning."

Forarbejderne opstiller endda en tommelfingerregel om, at ubetydelige ændringer i samlede aktiver eller egenkapital som udgangspunkt ikke berettiger til bortfald af fravalgsretten, og de fremhæver som "særligt grove tilfælde" forsætligt overtrædelser med henblik på egen vinding.

Erhvervsankenævnet har præciseret, at uvæsentlige fejl kan **kumulere**. I [22/14128](#), hvor styrelsen havde konstateret seks overtrædelser vedrørende et ejendomsselskabs investeringsejendom (99 % af balancesummen), udtalte nævnet:

"Erhvervsankenævnet bemærker, at hvis et årsregnskab lider af flere fejl eller mangler, som hver for sig må anses for at være uvæsentlige, kan antallet og karakteren af disse fejl eller mangler føre til, at årsregnskabet samlet set må anses for at være væsentligt fejlbehæftet eller mangelfuldt."

Typeeksempler på fejl, der har udløst revisionspåbud:

Sag	Fejltype	Andel/omfang	Udfald
2015-14671	Udokumenterede tilgodehavender + udskudt skatteaktiv	Reelt hele aktivmassen	Stadfæstet
19/09056	Tilgodehavende hos moderselskab + skatteaktiv	Ca. 33 % af aktiverne	Stadfæstet
22/14128	Seks fejl om klassifikation, måling og noter	Ejendom = 99 % af balancen	Stadfæstet
22/14115	Ulovlig kapitalerlån	2,5 mio. kr.	Stadfæstet
25/00183	Uretmæssig brug af mikroregler + manglende dagsværdiforudsætninger	Eneste aktiv, 100 % af balancen	Stadfæstet
24-05644	Udokumenteret udskudt skatteaktiv	44 % af balancen	Stadfæstet

Proportionalitetsindsigelsen – at tre års revision koster over 100.000 kr. for et lille selskab – er gennemgående fremført og gennemgående afvist, når fejlen er væsentlig. I [22/14128](#) fandt nævnet, at en fejl i opskrivningsreserven på ca. 250.000 kr. i en balance på 16 mio. kr. ikke isoleret var afgørende, men at kombinationen af fejl var det. I [22/14115](#) afviste nævnet klagerens anbringende om "skøn under regel" og tiltrådte, at lån på over 2,5 mio. kr. er af "ikke ubetydelig størrelse", med henvisning til, at der efter forarbejderne som udgangspunkt altid skal pålægges revision, når forholdene omkring et ulovligt lån fører til politianmeldelse.

At lånet var tilbagebetalt med renter, og at revisionsfirmaet havde påtaget sig ansvaret, ændrede intet – ligesom i [2016-12348](#), hvor tilbagebetaling under ankesagens forløb ikke fjernede grundlaget for revisionspåbuddet.

LOV	Bogføringsloven § 23	Årsregnskabsloven § 135a, stk. 3	Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og noteoplysninger for investeringsejendomme målt til dagsværdi Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr. Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver		
			05.12.2025
			10.07.2025
			28.02.2023
			17.02.2023
			04.03.2021
			10.05.2017
			04.07.2016

§ 4 Dokumentations- og beviskrav ved indregning af aktiver – skatteaktiver og tilgodehavender

Den største gruppe af berigtigelsespåbud i nævnets praksis angår indregning og måling af aktiver. Retsgrundlaget er [§ 33, stk. 1](#), hvorefter et aktiv kun kan indregnes, "når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden og aktivets værdi kan måles pålideligt", sammenholdt med [§ 46, stk. 1](#) om nedskrivning af omsætningsaktiver til lavere nettorealisationsværdi og [§ 47](#) om udskudt skat.

Bevisbyrden ligger hos virksomheden. Nævnet kræver ikke, at styrelsen beviser, at aktivet er værdiløst – det er virksomheden, der skal sandsynliggøre værdien. Mønstrer er markant:

- I [2015-14671](#) havde tilgodehavender hos udenlandske debitorer stået uændret i balancen i fem år uden afdrag eller renter. Nævnet fandt, at selskabet ikke havde sandsynliggjort, at debitorerne kunne og ville betale, og at posten derfor skulle nedskrives til 0 kr.
- I [19/09056](#) blev argumentet om, at debitor (moderselskabet) ejede kreditor, afvist: det afgørende er debitors faktiske betalingsevne på balancedagen – ikke koncernstrukturen.
- Ved **udskudte skatteaktiver** anvender nævnet konsekvent standarden om, at der kræves *overbevisende dokumentation* for fremtidig skattepligtig indkomst, når virksomheden for nylig har været tabsgivende, jf. IAS 12, afsnit 35, som fortolkningsbidrag. Et etårigt budget uden forklaring på historiske afvigelser er ikke nok ([2015-14671](#)); et enkeltstående overskudsår efter otte års underskud er ikke nok ([19/09056](#)); og et bestyrelsesgodkendt rullende budget uden budgetforudsætninger er heller ikke nok, når overskuddet hidrører fra ét tidsbegrænset kundeforhold ([24-05644](#)).

I [24-05644](#) – nævnets hidtil grundigste kendelse på området – havde Erhvervsstyrelsen ført korrespondance med selskabet i ca. 11 måneder efter [§ 160](#) og undervejs frafaldet kritikken af omsætnings- og tilgodehavendeindregningen. Kun skatteaktivet blev fastholdt. Styrelsen lagde vægt på, at kontrakten med den ene kunde alene dækkede fase 1 af 5 og udløb ved udgangen af det følgende år, at der ikke forelå dokumentation

for fase 2 på balancetidspunktet, og at en ny kunde først var kommet til i det efterfølgende regnskabsår og derfor ikke kunne understøtte indregningen pr. balancedagen. Nævnet konkluderede:

"Ankenævnet konstaterede, at Erhvervsstyrelsens afgørelse ikke led af mangler, og tiltrådte derfor, at det ikke var sandsynliggjort, at klager ville opnå positiv indtjening i de kommende år, således at det udskudte skatteaktiv kunne udnyttes."

Efterfølgende begivenheder tæller ikke. Både [24-05644](#) og [22/14127](#) viser, at vurderingen knytter sig til balancedagen og til det materiale, virksomheden fremlagde under kontrollsagen – ikke til, hvordan forholdene senere udviklede sig.

Noteoplysninger er ikke formalia. Ved måling til dagsværdi uden observationer på et aktivt marked kræver [§ 58 a, stk. 2](#) oplysning om "de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen". I [25/00183](#) havde selskabet uretmæssigt anvendt mikrereglerne – en ejendomsbesiddende virksomhed er afskåret herfra – og dermed undladt at oplyse forudsætningerne bag værdiansættelsen af sit eneste aktiv, målt til dagsværdi efter [§ 38, stk. 1](#). Nævnet fandt fejlen væsentlig og stadfæstede både berigtigelsespåbuddet og revisionspåbuddet.

LOV

Årsregnskabsloven § 33, stk. 1

Årsregnskabsloven § 38, stk. 1

Årsregnskabsloven § 46, stk. 1

Årsregnskabsloven § 47, stk. 1

Årsregnskabsloven § 58a, stk. 2

Årsregnskabsloven § 160, stk. 1

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv 05.12.2025

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og noteoplysninger for investeringsejendomme målt til dagsværdi 10.07.2025

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant 16.05.2023

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver 04.03.2021

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver 04.07.2016

Fravalg af revision: nævnets strikte ordlydsfortolkning af oplysningskravet

§ 5

Udgangspunktet efter [§ 135, stk. 1](#) er revisionspligt for regnskabsklasse B, C og D. En klasse B-virksomhed kan undlade revision, hvis den i 2 på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrider to af tre størrelsesgrænser (balancesum 4 mio. kr., nettoomsætning 8 mio. kr., 12 heltidsbeskæftigede). Hertil kommer, at [§ 10 a, stk. 1](#) kræver, at det – hvis årsregnskabet er revideret – i tilknytning til ledelsespåtegningen oplyses, hvis generalforsamlingen har besluttet, at det **kommende** regnskabsår ikke skal revideres.

Netop § 10 a er den hyppigste enkeltårsag til revisionspåbud i nævnets praksis, og nævnet håndhæver bestemmelsen efter ordlyden – også når resultatet forekommer hårdt:

- [2011-0023581](#): selskabet havde skrevet "Da ledelsen har fravalgt revision" i 2008-rapporten, men ikke oplyst, at fravalget gjaldt 2009. Nævnet stadfæstede **2 mod 1**; mindretallet fandt, at en regnskabslæser ikke kunne være i tvivl, og at selskabet ikke burde bære udgiften til en efterfølgende revision.
-

[2011-0025370](#): oplysningen skal gentages hvert år i den forudgående årsrapport, så længe beslutningen er gældende. At klageren selv var registreret revisor skærpede snarere end mildnede bedømmelsen.

- [17/00340](#): et selskab med en balancesum på over 3,5 mia. kr. og aktiver i Brasilien og Tyskland blev pålagt at indsende en revideret årsrapport inden for fire uger, fordi oplysningen manglede i det foregående års rapport. Nævnet fandt heller ikke grundlag for at tilsidesætte styrelsens afslag på at lade selskabet omgøre den tidligere årsrapport.
- [20/12544](#) og [21/12022](#) bekræfter linjen. I [21/12022](#) fremhævede nævnet, at ordlyden er utvetydig, og at hverken en lukket ejerkreds, en tidligere korrekt oplysning i en ældre årsrapport eller en faktisk generalforsamlingsbeslutning kan reparere manglen.

Fravalget kan også fejle på andre formalia. I [18/03251](#) var årsrapporten revideret af et revisionsfirma, hvis udpegning var erklæret en åbenbar nullitet, fordi revisorskiftet ikke var besluttet på en generalforsamling, jf. [selskabsloven § 144](#). Kravet i § 135, stk. 1, om revision ved en generalforsamlingsvalgt revisor var dermed ikke opfyldt, og berigtigelsespåbuddet blev stadfæstet. I samme sag gengav nævnet styrelsens fortolkning af kontrolhjemlen:

"Styrelsen fortolker i henhold til langvarig praksis anvendelsen af årsregnskabslovens §§ 159 og 160 sådan, at bestemmelserne – udover at give hjemmel til at rejse sager med åbenbare overtrædelser af bestemmelser i årsregnskabsloven, selskabsloven m.v. – læst i sammenhæng også giver mulighed for at rejse controlsager, hvor der er klare indikationer på overtrædelser af bestemmelser i den relevante lovgivning."

Endelig bemærkes, at ledelsen efter [§ 164, stk. 2](#) kan straffes med bøde, hvis årsregnskabet undlades revideret uden at betingelserne i § 135, stk. 1, 3. pkt., er opfyldt – det administrative revisionspåbud er altså ikke den eneste konsekvens af et ugyldigt fravalg.

LOV

[Selskabsloven § 144](#)

[Årsregnskabsloven § 10a, stk. 1](#)

[Årsregnskabsloven § 135, stk. 1](#)

[Årsregnskabsloven § 164, stk. 2](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Krav om revision af årsrapport på grund af manglende oplysninger om fravalg i det foregående år	19.10.2022
	Erhvervsankenævnet · Manglende oplysning om fravalg af revision i tidligere årsrapport medfører krav om revideret regnskab	19.02.2021
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om berigtigelse af årsrapport revideret af ikke-generalforsamlingsgodkendt revisor	09.07.2019
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende overholdelse af oplysningskrav ved fravalg	30.08.2017
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende oplysninger om fravalg i tidligere årsrapport	21.05.2012
	Erhvervsankenævnet · Selskab pålagt revision af årsrapport på grund af manglende oplysning om fravalg for det kommende regnskabsår	19.08.2011

Groft misvisende årsrapporter og tilbagetrækning fra offentliggørelse efter § 154

§ 6

Efter [§ 154, stk. 1](#) skal Erhvervsstyrelsen straks bekendtgøre modtagelsen af årsrapporter m.v., men bestemmelsen fortsætter:

"Konstaterer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en kontrol efter bestemmelserne i §§ 159-159 b, at en årsrapport m.v. indeholder så alvorlige fejl eller mangler, at dokumentet er groft misvisende, kan styrelsen trække dokumentet tilbage fra offentliggørelse. En årsrapport m.v., som ikke er behørigt godkendt og revideret, kan tilsvarende trækkes tilbage fra offentliggørelse."

Tilbagetrækningen er ikke lydløs: efter [indberetningsbekendtgørelsens § 9](#) offentliggør styrelsen en notits på CVR om, at årsrapporten er trukket tilbage, med begrundelse. Reaktionen er dermed offentligt synlig og indgribende, hvilket forklarer, at nævnet stiller skærpede krav til sagsbehandlingen (se næste afsnit).

Den ledende sag er forløbet i [23/00159](#) og den efterfølgende [23/07370](#). Et selskab havde ved den digitale indberetning svaret "ja" til, at der forelå en revisorerklæring, hvorved systemet automatisk genererede overskriften "Revisors erklæring om opstilling af finansielle oplysninger" med den pågældende revisors navn og MNE-nummer. Revisoren – som faktisk havde ydet assistance til opstillingen og havde faktureret over 16.000 kr. herfor – henvendte sig til styrelsen og oplyste, at han ikke havde afgivet erklæringen. Styrelsen trak straks årsrapporten tilbage som groft misvisende og påbød revision i tre år.

Efter hjemvisningen og en fornyet, korrekt gennemført sagsbehandling stadfæstede nævnet i [23/07370](#) afgørelsen materielt:

"Ankenævnet finder, at klagers årsrapport for 2021 med den omhandlede revisorerklæring må anses for at være groft misvisende og at indeholder væsentlige fejl. Ankenævnet er enig i Erhvervsstyrelsens begrundelse herfor, herunder at årsrapporten med den urigtige erklæring er misvisende i en sådan grad, at fejlen kan påvirke en regnskabsbrugers beslutninger på grundlag af årsrapporten."

Nævnet lagde vægt på, at revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant efter [revisorloven § 16, stk. 1](#), og at en erklæring, revisor ikke kan vedkende sig, kan få regnskabsbrugere til at tillægge rapporten større troværdighed, end den har. Afgørende var endvidere, at **ledelsen bærer det fulde ansvar for de indberettede oplysninger og underskriftsforhold**, jf. [indberetningsbekendtgørelsens § 2](#), hvorefter ledelsen er ansvarlig, "uanset om ledelsen har anmodet en rådgiver, f.eks. en revisor eller en advokat, om at forestå indberetningen", og hvorefter indberetteren indestår for underskriftsforholdene. Kravene til erklæringens angivelse af revisionsvirksomhedens CVR-nummer og revisors MNE-nummer følger af [bekendtgørelsens § 28](#).

At selskabet i mellemtiden selv havde indsendt en ny, behørig årsrapport, fjernede ikke styrelsens adgang til at træffe afgørelse om de oprindelige fejlforhold. Muligheden for selv at omgøre en offentliggjort årsrapport er i øvrigt snæver: efter [indberetningsbekendtgørelsens § 11](#) kan en offentliggjort årsrapport kun omgøres, hvis det er i regnskabsbrugernes interesse som nødvendig rettelse af væsentlige eller åbenbare fejl eller som berigtigelse af ulovlige forhold, omgørelse må ikke bruges til at indsætte nye oplysninger om fravalg af revision efter § 10 a, og en omgjort årsrapport modtaget efter udløbet af det følgende regnskabsår kan kun offentliggøres, hvis omgørelsen skyldes et krav fra styrelsen efter § 161, stk. 1, nr. 2 og 3. Netop denne begrænsning lå bag afslaget på omgørelse i [17/00340](#).

Om den regnskabstekniske virkning af et påbud om ny årsrapport eller supplerende/korrigerende information henviser Erhvervsstyrelsen til [vejledningen om virkningen af Finanstilsynets hhv. Erhvervsstyrelsens afgørelser om ændring af regnskabsinformation](#), hvorefter ændringernes indhold og beløbsmæssige indvirkning skal forklares, og hvorefter rettelse af fundamentale fejl indregnes direkte i egenkapitalen med tilpasning af sammenligningstal.

Årsregnskabsloven § 161, stk. 1

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring	08.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	31.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende overholdelse af oplysningskrav ved fravalg	30.08.2017

§ 7 Partshøring, officialprincippet og forudindtagede afgørelser – nævnets skarpeste prøvelse

Hvor nævnet er tilbageholdende med det regnskabsfaglige skøn, er det til gengæld intensivt i den forvaltningsretlige prøvelse. [23/00159](#) er den centrale kendelse. Erhvervsstyrelsen havde truffet en første afgørelse uden partshøring, herefter erkendt et forkert hjemmelsgrundlag og trukket afgørelsen tilbage – men i den nye afgørelse fastholdt de samme materielle krav (revision i tre år) og varslede endda politianmeldelse, uden at inddrage eller kommentere selskabets omfattende indsigelser og 11 bilag, herunder fakturaer, der dokumenterede, at revisor faktisk havde assisteret.

Nævnet ophævede afgørelsen som ugyldig og hjemviste sagen med denne præmis:

"Erhvervsstyrelsens afgørelse af 30. november 2022, som til dels beror på skønsmæssige vurderinger, fremstår som truffet på samme grundlag som afgørelsen af 16. november 2022 og uden nogen inddragelse af eller henvisning til klagers indsigelser og bemærkninger."

De bærende elementer i nævnets ræsonnement er:

- Skønsmæssige afgørelser skærper partshøringspligten.** Netop fordi vurderingen af, om en årsrapport er "groft misvisende", beror på et skøn, var det en væsentlig retlig fejl ikke at inddrage partens synspunkter i beslutningsgrundlaget, jf. [forvaltningsloven § 19, stk. 1](#).
- Officialprincippet kræver, at begge parter dokumentation efterprøves.** Klageren gjorde med rette gældende, at styrelsen havde lagt revisorens henvendelse uprøvet til grund uden at holde den op mod selskabets dokumentation for faktisk udført arbejde.
- En formelt "ny" afgørelse må ikke være en genudsendelse.** Når styrelsen har oplyst, at den er ved at vurdere indsigelserne, men den nye afgørelse fremstår identisk med den første, er den forudindtaget.

Hjemvisningen er ikke ensbetydende med, at klageren vinder materielt. Efter fornyet sagsbehandling og korrekt partshøring nåede styrelsen samme resultat, og nævnet stadfæstede i [23/07370](#) – udtrykkeligt med den bemærkning, at partshøringspligten nu var overholdt. Forløbet illustrerer præcist rækkevidden af nævnets forvaltningsretlige kontrol: den sikrer processen, ikke udfaldet.

Modsat findes der ikke partshøringspligt, når de faktiske oplysninger stammer fra virksomhedens eget materiale. I [22/14115](#) afviste nævnet en partshøringsindsigelse, fordi oplysningerne om lånets størrelse fremgik af selskabets egen underskrevne årsrapport, og fandt afgørelsen tilstrækkeligt begrundet efter [forvaltningsloven § 24](#). Tilsvarende blev indsigelser om manglende aktindsigt og mundtlig forhandling afvist i [2016-12348](#), bl.a. fordi klageren ikke havde fremsat konkrete anmodninger under sagsbehandlingen.

Også indsigelser om inhabilitet og forskelsbehandling prøves, men fører sjældent til noget. I [24-05644](#) gjorde klageren gældende, at sagsbehandleren var inhabil (bl.a. som vidne i et verserende erstatningssøgsmål mod styrelsen), og at afgørelsen krænkede lighedsgrundsætningen, fordi ingen andre selskaber angiveligt var pålagt at ændre årsrapport af samme årsag. Styrelsen korrigerede efterfølgende sin egen aktindsigtsoplysning og oplyste, at der faktisk var truffet tre sammenlignelige afgørelser i perioden. Nævnet fandt, at ingen af indsigelserne kunne føre til et andet resultat.

LOV	Forvaltningsloven § 6, stk. 2	Forvaltningsloven § 19, stk. 1
	Forvaltningsloven § 24, stk. 1	Årsregnskabsloven § 154, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv 05.12.2025 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring 08.12.2023 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring 31.03.2023 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr. 28.02.2023 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt 10.05.2017	

§ 8 Nævnets prøvelsesintensitet: hvor grænsen går mellem legalitetskontrol og skøn

Erhvervsankenævnets prøvelse i regnskabskontROLSager kan opdeles i tre lag med markant forskellig intensitet.

Fuld prøvelse – retsanvendelsen. Nævnet efterprøver selvstændigt, om lovens betingelser er opfyldt: om årsrapporten opfylder minimumskraverne, om fravalgsbetingelserne i § 10 a var mødt, om et aktiv kunne indregnes efter [§ 33, stk. 1](#), om et lån var en sædvanlig forretningsmæssig disposition efter [selskabsloven § 212](#). Her fører nævnet sin egen argumentation, jf. fx [2016-12348](#), hvor nævnet lagde særlig vægt på, at selskabet ikke havde dokumenteret at have indgået tilsvarende aftaler med uafhængige tredjemænd.

Fuld prøvelse – sagsbehandlingen. Partshøring, officialprincip, begrundelse, habilitet og lighedsgrundsætning prøves intensivt, jf. [23/00159](#).

Tilbageholdende prøvelse – reaktionsvalget. Selve valget mellem påtale, berigtigelsespåbud, revisionspåbud og tilbagetrækning behandles som et skøn. Formuleringen i [24-05644](#) er repræsentativ: nævnet fandt efter en gennemgang af sagen, at fejlen var væsentlig, tiltrådte styrelsens begrundelse og fandt "herefter ikke grundlag for at tilsidesætte det skøn, Erhvervsstyrelsen havde udøvet".

At tilbageholdenheden ikke er absolut, viser to sager. I [2006-0008503](#) ophævede nævnets flertal tre af Fonderådets fire pålægspunkter efter en selvstændig vurdering af, om fejlene kunne påvirke investorernes beslutninger. Og i [22/14131](#) ophævede nævnet en administrativ tilbageføring, fordi styrelsen ikke havde "fornødent grundlag" for at anvende undtagelsesbestemmelsen om åbenbar nullitet – en påmindelse om, at nævnet reelt efterprøver, om det faktiske grundlag bærer den valgte reaktion.

Nævnet afskærer omvendt prøvelse i to typetilfælde:

•

Bevispørgsmål hører under domstolene. I [2010-0022580](#) afviste nævnet en anpartshavers krav om, at styrelsen skulle kræve en ny årsrapport, fordi generalforsamlingen angiveligt aldrig var afholdt. Dirigentens underskrift er efter indberetningsreglerne dokumentation for behørig godkendelse, og styrelsen som registreringsmyndighed skal ikke foretage bevisbedømmelse; anfægtelse skal ske ved sag efter [selskabsloven § 109](#).

- **Ikke-aktuelle klagepunkter afvises.** I [2016-4118](#) var både offentliggørelsen af styrelsens afgørelse og aktindsigten allerede gennemført, da klagen blev behandlet; genstanden for rekursbehandlingen var dermed bortfaldet, og klagegebyret blev tilbagebetalt. Tilsvarende undlod nævnet i [22/14128](#) at tage stilling til berigtigelsespåbuddet, fordi selskabet under sagen selv havde indsendt en rettet og revideret årsrapport – men prøvede og stadfæstede revisionspåbuddet.

LOV	Selskabsloven § 109	Selskabsloven § 212	Årsregnskabsloven § 33, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv			05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring			31.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om administrativ tilbageføring af direktørfratræden ved ejerstrid			13.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport			17.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt			10.05.2017
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over regnskabskontrol og aktindsigt grundet manglende aktualitet			29.11.2016
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af anmodning om ny årsrapport som følge af tvist om generalforsamlingens gyldighed			29.03.2011
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Selskab delvist pålagt offentliggørelse af supplerende information til årsrapport – kun udskudte skatteaktiver opretholdt			12.06.2007

Sagsgang ved Erhvervsankenævnet: klageadgang, opsættende virkning og tvangsopløsningstruslen

Klagesagens praktiske rammer har selvstændig betydning i denne sagstype, fordi et påbud typisk er ledsaget af en kort frist og en trussel om tvangsopløsning.

Klagen har som udgangspunkt ikke opsættende virkning. Erhvervsstyrelsen henviste i [18/03251](#) udtrykkeligt til, at det følger af lov om Erhvervsankenævnet, at en klage ikke har opsættende virkning, medmindre dette er fastsat ved lov. Nævnets formand kan dog konkret imødekomme en anmodning herom – det skete i [24-05644](#), hvor formanden tillagde klagen opsættende virkning ca. to måneder efter klagens indgivelse. I [18/03251](#) traf styrelsen selv en supplerende afgørelse om, at selskabet ikke ville blive oversendt til tvangsopløsning, så længe den sammenhængende klagesag verserede.

Fristerne er korte og skal beregnes korrekt. Efter [§ 161, stk. 2](#) fastsætter styrelsen en frist for efterlevelse. I [18/03251](#) havde styrelsen fastsat fristen til en helligdag i strid med [§ 153, stk. 5](#) og måtte korrigere ved en tillægsafgørelse. I [17/00340](#) blev en frugersfrist opretholdt over for et selskab med milliardbalance og aktiver i flere lande.

Manglende efterlevelse fører til skifteretten – og den beslutning kan ikke påklages. Efter [§ 162 a, stk. 1, nr. 3](#) kan styrelsen anmode skifteretten om at opløse virksomheden, hvis et påbud efter [§ 161, stk. 1, nr. 2](#) eller 3, ikke efterkommes. Både i [18/03251](#) og [17/00340](#) anførte styrelsen – uimodsagt – at beslutningen om oversendelse til skifteretten ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. I [17/00340](#) blev selskabet faktisk oversendt til tvangsopløsning under klagesagens behandling.

Sagsbehandlingstiden er lang. Fra styrelsens afgørelse til nævnets kendelse går typisk 1-2 år: i [24-05644](#) traf styrelsen afgørelse i maj 2024, og nævnet afgjorde sagen i december 2025; i [22/14128](#) og [22/14127](#) gik der ligeledes over et år. Kombineret med den manglende opsættende virkning betyder det, at mange virksomheder efterkommer påbuddet, mens klagesagen verserer – hvilket i sig selv kan gøre en del af klagen uaktuel, jf. [22/14128](#).

Klagegebyr. Nævnet opkræver et klagegebyr, som tilbagebetales ved afvisning, jf. [2016-4118](#).

Nævnets afgørelser er bindende for styrelsen. Til forskel fra visse private klagenævn træffer Erhvervsankenævnet bindende afgørelser i rekursform: nævnet stadfæster, ændrer, ophæver eller hjemviser. [23/00159](#) og [22/14131](#) viser, at ophævelse forekommer.

LOV	Årsregnskabsloven § 153, stk. 5	Årsregnskabsloven § 161, stk. 1-2
	Årsregnskabsloven § 162a, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktivitet	05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant	16.05.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	31.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om administrativ tilbageføring af direktørfratræden ved ejerstrid	13.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport	17.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om berigtigelse af årsrapport revideret af ikke-generalforsamlingsgodkendt revisor	09.07.2019
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende overholdelse af oplysningskrav ved fravalg	30.08.2017
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over regnskabskontrol og aktindsigt grundet manglende aktualitet	29.11.2016

Sammenhæng med domstolspraksis: regnskabsmangler i

§ 10 erstatnings- og straffesager

Erhvervsankenævnets afgørelser om regnskabskontrol kan indbringes for domstolene, men i det gennemgåede materiale ses ingen dom fra Højesteret, landsretten eller byretten, der direkte prøver et påbud efter [årsregnskabsloven § 161](#) eller et revisionspålæg efter [§ 135 a, stk. 3](#). Domstolene møder derimod de samme regnskabs- og revisionsmangler i to andre spor: erstatningsansvaret og strafansvaret.

Erstatningssporet – ansvarsgrundlaget kan være til stede, men kausaliteten svigter. Højesteret frifandt i [Sag 87/2011 \(U-sagen om eHuset\)](#) to revisionsfirmaer for krav rejst af en bank og et konkursbo på grundlag af mangelfuld revision af årsregnskaber forud for konkursen: der var konstateret revisionsmangler, men

sagsøgerne kunne ikke godtgøre årsagsforbindelse mellem fejlene og tabet. Samme mønster i Vestre Landsrets dom i [BS-426/2011-VLR](#), hvor Finansiell Stabilitets krav på 275 mio. kr. mod en sparekasses tidligere direktør, bestyrelsesformand, næstformand samt to revisionsvirksomheder og to revisorer blev afvist – landsretten fandt ikke grundlag for ansvar hverken for den generelle drift eller for de konkrete engagementer.

I Østre Landsrets dom i [BS-15446/2020-OLR](#) (Hesalight A/S under konkurs) blev tre centrale ledelsesmedlemmer solidarisk dømt til at betale 200 mio. kr. for fundamentale svigt i ledelse, økonomistyring og kreditvurdering, mens **revisoren blev frifundet, fordi revisors fejl ikke havde ført til tabet**. Sagen er samtidig et eksempel på, at [årsregnskabsloven § 8](#) om ledelsens ansvar og [revisorloven § 16, stk. 1](#) om god revisorskik indgår side om side i domstolenes ansvarsbedømmelse – de samme normer, Erhvervsankenævnet påberåber sig i [23/07370](#).

At bevisførelsen om revisionskvalitet er tung, illustreres af Højesterets kendelse i [BS-35784/2024-HJR](#) i O.W. Bunker-komplekset, hvor landsretten efter flere års forgæves søgen efter habile og kvalificerede skønsmænd omgjorde tilladelsen til syn og skøn om god revisionsskik – og Højesteret stadfæstede.

Straffesporet. Overtrædelse af årsregnskabslovens materielle regnskabsbestemmelser straffes med bøde efter [§ 164, stk. 1](#), medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven, og [§ 164, stk. 7](#) fastsætter en 5-årig forældelsesfrist. I [SS-27529/2012-KBH](#) idømte Københavns Byret en direktør og eneanpartshaver betinget fængsel for særligt grove overtrædelser af regnskabs- og bogføringslovgivningen, hvor forholdet blev henført under [straffeloven § 302](#). Sagen viser den øvre ende af den skala, hvis nedre ende er styrelsens administrative påtale – og understreger forarbejdernes pointe om, at revisionspåbud efter [§ 135 a, stk. 3](#), som udgangspunkt er forbeholdt tilfælde, hvor der *ikke* er grundlag for en egentlig straffesag.

Revisorsporet. Endelig prøver domstolene revisorers disciplinæransvar. I [BS-11922/2023-OLR](#) stadfæstede Østre Landsret Revisornævnets kendelse om, at en revisor havde overtrådt uafhængighedsreglerne ved at revidere årsrapporter for et selskab, hvis bestyrelsesformand var revisorens medinvestor, og fandt ikke grundlag for at ændre bøden på 100.000 kr. Sagen illustrerer, at nævnsafgørelser på revisionsområdet faktisk indbringes for og prøves af domstolene – men også at domstolene her, ligesom Erhvervsankenævnet, viser tilbageholdenhed over for det specialiserede organs sanktionsudmåling. Revisors erstatnings- og disciplinæransvar behandles nærmere i [revisoransvar](#).

LOV	Revisorloven § 16, stk. 1	Straffeloven § 302, stk. 1	Årsregnskabsloven § 8
	Årsregnskabsloven § 164, stk. 1, 7		
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret stadfæster afvisning af syn og skøn i O.W. Bunker-erstatningssag pga. manglende kvalificerede skønsmænd		06.12.2024
	Højesteret · Revisorers erstatningsansvar ved mangelfulde årsregnskaber og spørgsmålet om årsagsforbindelse ved konkurs		05.02.2014
	Landsretten · Revisor idømt bøde for brud på uafhængighedsreglerne – landsret stadfæster Revisornævnets kendelse		02.01.2025
	Landsretten · Landsrettens dom i sag om erstatningsansvar i Hesalight A/S konkursbo		17.03.2023
	Landsretten · Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse		28.02.2020
	Byretten · Direktør idømt betinget fængsel for grov overtrædelse af bogføringsloven og årsregnskabsloven		25.01.2013
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring		08.12.2023

§ 11 Aktuel retstilstand og kommende ændringer

Retsgrundlaget er i de senere år blevet omstruktureret, og ældre kendelser skal læses med det for øje.

- **Fra § 135, stk. 7 til § 135 a, stk. 3.** Hjemlen til at fratage retten til at fravælge revision er flyttet til § 135 a, stk. 3. Nævnet gør selv opmærksom på sammenhængen, jf. 22/14128 og 24-05644. Bestemmelsen omfatter i dag udtrykkeligt også væsentlige fejl eller mangler konstateret ved kontrol efter [bøgføringsloven § 23](#). Hertil kommer to selvstændige fravalgsspærringer i § 135 a, stk. 1 (bødeforelæg eller dom for overtrædelse af selskabs-, regnskabs-, hvidvask- eller skatte- og afgiftslovgivningen) og § 135 a, stk. 2 (ledelsesmedlem med konkurskarantæne).
- **Skærpet revisionskrav i risikobrancher.** Efter § 135, stk. 5 skal en klasse B-virksomhed i en klassificeret risikobranche have en revisorerklæring om assistance eller en erklæring med sikkerhed, hvis nettoomsætningen i 2 på hinanden følgende år overstiger 5 mio. kr. – en regel, der udvider kredsen af virksomheder, hvor et revisorforhold overhovedet foreligger, og dermed også hvor problemstillingen fra 23/07370 kan opstå.
- **Digital straksafgørelse.** Kontrolsporet er delt i den automatiske kontrol ved indberetningen efter § 159 a, hvor styrelsen kan afvise en årsrapport ved digital straksafgørelse med den virkning, at dokumentet ikke offentliggøres, og den efterfølgende risikobaserede kontrol efter § 159 b, som de fleste af nævnets sager udspringer af.
- **Vedtagne, endnu ikke konsoliderede ændringer.** Ved lov nr. 729 af 1. september 2026 (- lov-nr-729-af-01-09-2026) ændres overskriften til årsregnskabslovens kapitel 20 til »Offentliggørelse m.v.«, og overskriften før § 154 til »Offentliggørelse af årsrapporter m.v.«, som konsekvens af en ny § 154 a om videresendelse til ESAP. Der ændres desuden konsekvensmæssigt i henvisningerne i § 159 b, stk. 1, nr. 6 og 7, til Erhvervsfondsloven og Erhvervsvirksomhedsloven. Ændringerne berører ikke tilbagetræknings- eller påbudshjemlens materielle indhold.

De underliggende indberetningsregler findes i [bekendtgørelse om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen](#), hvis § 2 fastslår ledelsens ubetingede ansvar og giver styrelsen adgang til i indtil 5 år at kræve dokumentation for, at regnskabsdokumentet er udarbejdet, eventuelt revideret, godkendt og indberettet i overensstemmelse med lovgivningen og vedtægterne, jf. [årsregnskabsloven § 160](#).

LOV	Bøgføringsloven § 23	Årsregnskabsloven § 135a, stk. 1-3	Årsregnskabsloven § 135, stk. 5
	Årsregnskabsloven § 159a, stk. 1	Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1	Årsregnskabsloven § 160, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv 05.12.2025		
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring 08.12.2023		
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport 17.02.2023		

Sammenfatning: sådan afgøres en regnskabskontrolsag i

§ 12 Erhvervsankenævnet

Praksis kan sammenfattes i seks led.

1. Nævnet stadfæster som hovedregel. I det gennemgåede materiale stadfæstes langt de fleste påbud om berigtigelse og revision. Ophævelse forekommer i to situationer: ved væsentlige sagsbehandlingsfejl ([23/00159](#)) og ved en selvstændig væsentlighedsprøvelse, hvor fejlene ikke kunne påvirke regnskabsbrugerens beslutninger ([2006-0008503](#)).

2. Væsentlighed måles på balancen og på regnskabsbrugeren. Rammer fejlen en post, der udgør en betydelig andel af aktiverne eller egenkapitalen, er den væsentlig. Flere uvæsentlige fejl kan kumulere til en samlet væsentlig mangel ([22/14128](#)). Rent formelle noteudeladelser uden betydning for det økonomiske billede berettiger derimod ifølge forarbejderne ikke til at fratage fravalgsretten.

3. Bevisbyrden for aktivers værdi ligger hos virksomheden. Kravet er ikke sandsynliggørelse i almindelighed, men – ved skatteaktiver i nyligt tabsgivende virksomheder – *overbevisende dokumentation*: underskrevne kontrakter, realistiske og begrundede flerårige budgetter, dokumenteret betalingsevne hos debitor. Løse forventninger, etårige budgetter og efterfølgende indtrufne begivenheder er ikke nok ([2015-14671](#), [19/09056](#), [24-05644](#)).

4. Formalia omkring fravalg af revision håndhæves efter ordlyden. Manglende oplysning efter [§ 10 a](#) medfører revisionspligt uanset virksomhedens størrelse, ejerkreds eller faktiske generalforsamlingsbeslutning ([2011-0023581](#), [17/00340](#), [21/12022](#)).

5. Den forvaltningsretlige prøvelse er den reelle klagevej. Klagerens bedste chance ligger i processen: manglende partshøring, utilstrækkelig sagsoplysning, forudindtagethed. Men hjemvisning giver kun en ny chance, ikke et andet materielt resultat, jf. forløbet [23/00159](#) → [23/07370](#).

6. Proportionalitet er et reelt, men snævert argument. Forarbejderne til [§ 161](#) og til den tidligere [§ 135](#), stk. 7, forudsætter en gradueret reaktion efter overtrædelsens "art og grovhed", og [2006-0008503](#) viser, at nævnet kan skære et pålæg til. Men når fejlen først er kvalificeret som væsentlig, afviser nævnet konsekvent, at omkostningen ved tre års revision i sig selv gør reaktionen uproportional ([22/14128](#), [22/14115](#), [25/00183](#)).

For rådgivere er den praktiske konsekvens klar: kontrolsagen skal vindes hos Erhvervsstyrelsen, mens den er under oplysning – med fuldstændig, samtidig dokumentation for balancedagens forhold – og indsigelserne skal fremsættes så konkret og bilagsunderbygget, at styrelsen ikke kan træffe afgørelse uden at forholde sig til dem.

LOV

[Årsregnskabsloven § 10a, stk. 1](#)
[Årsregnskabsloven § 135a, stk. 3](#)
[Årsregnskabsloven § 161, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv	05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og noteoplysninger for investeringsejendomme målt til dagsværdi	10.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring	08.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	31.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr.	28.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport	17.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Krav om revision af årsrapport på grund af manglende oplysninger om fravalg i det foregående år	19.10.2022

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver	04.03.2021
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende overholdelse af oplysningskrav ved fravalg	30.08.2017
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver	04.07.2016
Erhvervsankenævnet · Selskab pålagt revision af årsrapport på grund af manglende oplysning om fravalg for det kommende regnskabsår	19.08.2011
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Selskab delvist pålagt offentliggørelse af supplerende information til årsrapport – kun udskudte skatteaktiver opretholdt	12.06.2007

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Revisorloven § 16	stk. 1	Årsregnskabsloven § 11	stk. 1
Årsregnskabsloven § 135	stk. 1	Årsregnskabsloven § 135a	stk. 3
Årsregnskabsloven § 154	stk. 1	Årsregnskabsloven § 159	stk. 1
Årsregnskabsloven § 159b	stk. 1	Årsregnskabsloven § 161	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

30 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

06.12.2024	Højesteret stadfæster afvisning af syn og skøn i O.W. Bunker-erstatningssag pga. manglende kvalificerede skønsmænd	7018-8428
05.02.2014	Revisorers erstatningsansvar ved mangelfulde årsregnskaber og spørgsmålet om årsagsforbindelse ved konkurs	87-2011- og-93-2011

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

3

02.01.2025	Revisor idømt bøde for brud på uafhængighedsreglerne – landsret stadfæster Revisornævnets kendelse	10916-14050
17.03.2023	Landsrettens dom i sag om erstatningsansvar i Hesalight A/S konkursbo	2997-3547
28.02.2020	Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse	1289-1558

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

1

25.01.2013	Direktør idømt betinget fængsel for grov overtrædelse af bogføringsloven og årsregnskabsloven	1512-1824
------------	---	-----------

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

23

05.12.2025	Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv	24-05644
------------	---	----------

29.07.2025	Erhvervsstyrelsens henstilling om vedtægtsændringer var ikke en afgørelse – klage afvist af Erhvervsankenævnet	24-11844
10.07.2025	Stadfæstelse af påbud om revision og noteoplysninger for investeringsejendomme målt til dagsværdi	25/00183
08.12.2023	Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring	23/07370
16.05.2023	Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant	22/14127
31.03.2023	Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	23/00159
13.03.2023	Ophævelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om administrativ tilbageføring af direktørfratræden ved ejerstrid	22/14131
28.02.2023	Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr.	22/14115
17.02.2023	Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport	22/14128
19.10.2022	Krav om revision af årsrapport på grund af manglende oplysninger om fravalg i det foregående år	21/12022
04.03.2021	Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver	19/09056
19.02.2021	Manglende oplysning om fravalg af revision i tidligere årsrapport medfører krav om revideret regnskab	20/12544
09.07.2019	Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om berigtigelse af årsrapport revideret af ikke-generalforsamlingsgodkendt revisor	18/03251
30.08.2017	Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende overholdelse af oplysningskrav ved fravalg	17/00340
10.05.2017	Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt	2016-12348
29.11.2016	Afvisning af klage over regnskabskontrol og aktindsigt grundet manglende aktualitet	2016-4118
04.07.2016	Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver	2015-14671
11.06.2013	Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af mangelfuld årsrapport for anpartsselskab	2013-0034160
21.05.2012	Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende oplysninger om fravalg i tidligere årsrapport	2011-0025370
19.08.2011	Selskab pålagt revision af årsrapport på grund af manglende oplysning om fravalg for det kommende regnskabsår	2011-0023581
29.03.2011	Afvisning af anmodning om ny årsrapport som følge af tvist om generalforsamlingens gyldighed	2010-0022580

12.06.2007	Erhvervsankenævnet: Selskab delvist pålagt offentliggørelse af supplerende information til årsrapport – kun udskudte skatteaktiver opretholdt	2006-0008503
18.08.2004	Erhvervsankenævnet afviser klage over vejledende udtalelse om ophævelse af frivillig likvidation – klagevejledning skaber ikke kompetence	03-223.014
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
04.12.2023	Twist om ankomsttidspunkt og tidsforbrug ved parkering i Aalborg	park-3547

07

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over revisorgodkendelse, obligatorisk efteruddannelse og fratagelse

Erhvervsankenævnets faste praksis om »40-timers-grænsen«, dokumenteret fravær fra stillingen og generhvervelse

Version 1 Opdateret 29. maj 2026 12 afgørelser · 2013-2020

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Denne praksisoversigt samler Erhvervsankenævnets praksis om Erhvervsstyrelsens administrative fratagelse af godkendelsen som registreret eller statsautoriseret revisor, når revisoren ikke har gennemført den obligatoriske efteruddannelse på 120 timer pr. treårsperiode. Praksis er bemærkelsesværdigt fast: i en lang række afgørelser fra 2013-2018 har Erhvervsankenævnet stadfæstet styrelsens afgørelser med den begrundelse, at fratagelse er obligatorisk og uden skøn, når revisoren mangler mere end en »mindre del« – i forarbejderne defineret som 1/3 eller 40 timer – uanset revisorens alder, karrierens længde eller personlige forhold. Oversigten gennemgår 40-timers-grænsen, kravet om dokumenteret fravær fra stillingen ved sygdom, hvad der ikke tæller som efteruddannelse, reglerne om generhvervelse samt sammenhængen med domstolsprøvelsen.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Erhvervsankenævnet fastholder, at en »mindre del« af efteruddannelsen er højst 1/3 – 40 timer – og at fratagelse er obligatorisk og uden skønsmargen, når manglen overstiger dette, uanset årsagen.
- 02 Erhvervsankenævnet afviser, at en lang, pletfri karriere på 40-50 år, omfattende praktisk erfaring eller fravær af tidligere klagesager kan opveje manglende efteruddannelse.
- 03 Erhvervsankenævnet kræver dokumenteret fravær fra selve stillingen i mindst to sammenhængende måneder for at reducere timekravet; en enkeltmandsrevisor, der fortsat afgiver erklæringer eller underskriver regnskaber, anses ikke for fraværende.
- 04 Erhvervsankenævnet afviser, at pasning af en alvorligt syg ægtefælle udgør lovligt forfald i bekendtgørelsens forstand – kun revisorens egen dokumenterede uarbejdsdygtighed kan udløse reduktion.
- 05 Erhvervsankenævnet accepterer kun reduktion på 7 timer pr. fulde to måneders fravær, og reglen er mekanisk: der gives ingen yderligere skønsmæssig lempelse, heller ikke når revisoren »burde« have sygemeldt sig.

- 06** Erhvervsankenævnet afviser, at selvstudium, læsning af faglitteratur eller udvikling af eget kvalitetssikringssystem tæller som obligatorisk efteruddannelse.
- 07** Erhvervsankenævnet fastslår, at efteruddannelses timer ikke kan overføres bagud fra en senere periode, og at en mangel i en afsluttet treårsperiode ikke kan repareres med tilbagevirkende kraft – generhvervelse sker først efter en årrække og en særlig prøve.
- 08** Erhvervsankenævnet prøver afgørelsen som ren legalitetskontrol: når lovens objektive betingelser er opfyldt, foreligger der intet rimelighedsskøn, og hverken proportionalitet, sagsbehandlingstid eller erhvervsmæssige konsekvenser kan føre til et andet resultat.

Retsgrundlaget: efteruddannelsespligt, fratagelse og

§ 1 Erhvervsankenævnets prøvelse

Revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant, og det er en løbende betingelse for at opretholde godkendelsen, at revisor vedligeholder og opdaterer sine faglige kvalifikationer. [Revisorloven § 4, stk. 1](#) pålægger godkendte revisorer at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, og det nærmere omfang fastsættes i bekendtgørelse. Efter [Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 2](#) skal en revisor som udgangspunkt gennemføre mindst 120 timers efteruddannelse inden for hver treårsperiode (efter en modernisering i 2024 kan kravet alternativt opfyldes med 90/60 timer kombineret med en årlig kompetenceevaluering).

Kravet udspringer af EU-retten. Forarbejderne henviser udtrykkeligt til artikel 13 i revisordirektivet – [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF, artikel 13](#) – der forpligter medlemsstaterne til at sikre, at revisorer deltager i et passende vedvarende uddannelsesprogram, mens [artikel 30](#) kræver, at der kan pålægges passende sanktioner, i sidste instans frakendelse af godkendelsen. Det danske efteruddannelsesregime blev forberedt i **Betænkning nr. 1478/2006 om Revisorlovgivning i internationalt perspektiv** og udmøntet i revisorloven af 2008. Lovgiver var bevidst om sanktionens vægt:

"Herved bliver sanktionen direktivkonform. Direktivet fastsætter således, at fratagelse af godkendelse skal være en mulig sanktion for manglende opfyldelse af efteruddannelseskravet. Sanktionen understreger tillige den betydning, som efteruddannelsen tillægges."

Da de centrale afgørelser blev truffet, stod hjemlen til fratagelse i revisorlovens dagældende § 8, stk. 2, nr. 2, mens muligheden for at give en frist ved en mindre mangel stod i § 8, stk. 3. Ved en ændringslov vedtaget i december 2018 (ikrafttræden 1. januar 2019) blev konsekvenserne af manglende efteruddannelse udskilt til en selvstændig bestemmelse, så fratagelse i dag følger af [Revisorloven § 8 a](#), mens [Revisorloven § 8](#) nu alene angår fratagelse ved nægtelse af kvalitetskontrol. De materielle kriterier – 120-timers-kravet, 40-timers-grænsen for frist og reduktionsadgangen ved fravær – er videreført uændret. Generhvervelse efter fratagelse reguleres af [Revisorloven § 9](#).

Erhvervsstyrelsen træffer afgørelsen i første instans, og afgørelsen kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Som det fremgår af de følgende afsnit, udøver nævnet i disse sager en ren legalitetskontrol: når lovens objektive betingelser er opfyldt, er der intet rimelighedsskøn at prøve. Oversigten afgrænses mod revisors disciplinær- og erstatningsansvar for mangelfulde erklæringer ([revisoransvar](#)), mod påbud om revision eller omgørelse

af en konkret årsrapport ([revisionspligt-regnskabskontrol-paabud](#)) og mod ledelsens regnskabsafgifter (-[aarsrapport-afgift-eftergivelse](#)).

LOV

[Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 2](#)[Revisorloven § 4, stk. 1](#)[Revisorloven § 8](#)[Revisorloven § 9, stk. 3](#)

PRAKSIS **Erhvervsankenævnet** · Stadfæstelse af fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse 04.06.2015

Erhvervsankenævnet · Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011 17.10.2014

§ 2 »En mindre del« = 40 timer: tærsklen for obligatorisk fratagelse

Kernen i hele praksis er fortolkningen af, hvornår en revisor kun mangler »en mindre del« af efteruddannelsen. Forarbejderne til revisorlovens § 8 besvarer spørgsmålet præcist:

"Det er alene revisorer, der mangler at opfylde en mindre del af efteruddannelseskravene, der vil kunne opnå en sådan frist. Som udgangspunkt vil der ved en mindre del skulle forstås 1/3 eller mindre af efteruddannelsen."

Denne tærskel er kodificeret som en absolut beløbsgrænse i [Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 29](#) : mangler revisoren ved treårsperiodens udløb højst 40 timer, kan Erhvervsstyrelsen meddele dispensation og fastsætte en frist; mangler revisoren mere, er der ingen hjemmel til en frist, og godkendelsen skal fratages. Erhvervsankenævnet har gennemgående understreget, at grænsen er objektiv og ikke kan fraviges. Selv en registreret revisor med over 40 års pletfri karriere, der manglede 71 timer, måtte acceptere fratagelse – nævnet fandt i [2014-0037775](#), at der ikke var fremført omstændigheder, der kunne føre til et andet resultat.

Mønsteret er entydigt på tværs af afgørelserne:

Afgørelse	Manglende timer	Reduktion givet	Netto-mangel	Udfald
2014-0037775	71	–	71	Fratagelse stadfæstet
2014-0038310	105	–	105	Fratagelse stadfæstet
2014-0037519	120	–	120	Fratagelse stadfæstet
2014-9320	120	–	120	Fratagelse stadfæstet
2015-6446	82	–	82	Fratagelse stadfæstet
2012-0032589	74	7	67	Afslag på frist stadfæstet
2015-7427	51	7	44	Afslag på frist stadfæstet
2012-0027402	45,5	–	45,5	Afslag stadfæstet
2012-0027348	45,5	–	45,5	Afslag stadfæstet
17/01264	26	–	26	Påbud om 26 timer (under grænsen)

Tabellen viser også grænsens skarphed: i [2015-7427](#) bragte en reduktion på 7 timer manglen ned til 44 timer – stadig fire timer over grænsen – og det var nok til afslag. Modsat illustrerer [17/01264](#), hvad der sker under

grænsen: her manglede revisoren 26 timer, og styrelsen meddelte derfor blot et påbud om at gennemføre de manglende timer inden en frist, ikke fratagelse. Tærsklen afgør altså ikke kun udfaldet, men hele sanktionstypen.

LOV	Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 29	Revisorloven § 8, stk. 3	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Statsautoriseret revisor påbudt 26 timers efteruddannelse – hustruens kræftsygdom anerkendes ikke som lovligt forfald		03.01.2018
	Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for statsautoriseret revisor grundet manglende opfyldelse af timekrav		04.04.2016
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende efteruddannelse og afslag på dispensation		07.12.2015
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse		04.06.2015
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af godkendelse som revisor som følge af manglende opfyldelse af krav om obligatorisk efteruddannelse		11.02.2015
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse		11.02.2015
	Erhvervsankenævnet · Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011		17.10.2014
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation for manglende efteruddannelse for statsautoriseret revisor		23.07.2013
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation og reduktion af efteruddannelseskrav for revisor		26.06.2013
	Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for revisor grundet omfattende mangel på timer trods sygdomsforløb		22.05.2013

§ 3 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på: dokumenteret fravær fra stillingen

Timekravet kan reduceres, hvis revisoren har været syg eller på anden måde haft lovligt forfald. Efter [Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 26](#) reduceres kravet med 7 timer pr. to sammenhængende måneders fravær fra stillingen, forudsat at revisoren kan dokumentere lovligt forfald. Erhvervsankenævnet lægger her afgørende vægt på ét bevistema: om revisoren reelt var fraværende **fra stillingen**, ikke blot om vedkommende var syg.

Dette mønster slår igennem især over for selvstændige enkeltmandsrevisorer. Erhvervsstyrelsen har formuleret det kriterium, som nævnet tiltræder:

"Revisor må under sit fravær fra stillingen ikke afgive erklæringer med sikkerhed eller udføre anden revisions- eller rådgivningsmæssige arbejdsopgaver for sine kunder, idet dette indikerer, at revisor ikke har været fraværende fra sin stilling som revisor."

Konsekvensen er, at en revisor, der trods sygdom fortsætter med at afgive erklæringer, ikke kan opnå reduktion. I [2015-6446](#) gennemgik styrelsen CVR-registret og påviste, at revisoren havde afgivet revisorerklæringer i alle måneder af 2009 på nær august; der var derfor ikke dokumenteret to sammenhængende måneders fravær. Tilsvarende blev en revisor i [2014-0038310](#), der fortsat underskrev regnskaber fra sin bopæl under et alvorligt sygdomsforløb, ikke anset for fraværende fra stillingen. I [2012-0027402](#) afviste revisoren betydningen af, at hun havde dateret en erklæring i sygeperioden, med den farverige bemærkning:

"Jeg vil vove den påstand at selv revisorerne for Mærsk ikke har lavet alt arbejdet den dag de underskriver erklæringer."

Nævnet fastholdt ikke desto mindre, at netop afgivelsen af en erklæring med sikkerhed dokumenterede, at hun ikke havde været fraværende fra stillingen i det krævede omfang.

Reduktionsreglen er desuden mekanisk. I [2012-0032589](#) anerkendte styrelsen en sammenhængende sygdomsperiode på tre måneder og gav reduktion på 7 timer – men ikke mere. Revisoren argumenterede for, at hun »burde« have sygemeldt sig på fuld tid frem for at holde virksomheden kørende af hensyn til sine fire ansatte, hvilket ville have bragt manglen under grænsen. Erhvervsankenævnet afviste at lægge et hypotetisk fravær til grund: reduktionen følger den faktisk dokumenterede fraværperiode, og der er ingen adgang til yderligere skøn.

LOV

Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 26

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende efteruddannelse og afslag på dispensation	07.12.2015
Erhvervsankenævnet · Fratagelse af godkendelse som revisor som følge af manglende opfyldelse af krav om obligatorisk efteruddannelse	11.02.2015
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation og reduktion af efteruddannelseskrav for revisor	26.06.2013
Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for revisor grundet omfattende mangel på timer trods sygdomsforløb	22.05.2013

Egen sygdom kontra pasning af pårørende – beviskravet for lovligt forfald

§ 4

Et tilbagevendende og menneskeligt tungt spørgsmål er, om pasning af en alvorligt syg ægtefælle kan udløse reduktion. Erhvervsankenævnet har klart afvist dette: kun revisorens **egen** dokumenterede uarbejdsdygtighed kan begrunde lovligt forfald i bekendtgørelsens forstand.

Det principielle udtryk for linjen er [17/01264](#), hvor en enkeltmandsrevisor havde brugt store dele af 2012 på at pleje sin hustru, der døde af kræft, og som havde tilbragt sine sidste tre måneder på hospice. Revisoren fremlagde lægeerklæringer om forløbet, men nævnet stadfæstede påbuddet om 26 timers efteruddannelse og udtalte, at uarbejdsdygtighed og fravær i anledning af hustruens kræftsygdom og bortgang ikke i sig selv kan begrunde lovligt forfald. Den fremlagte dokumentation præciserede heller ikke den konkrete periode, hvori revisoren ikke havde kunnet varetage sit arbejde. Styrelsen henviste til en modsætningssag (j.nr. 2011-0026265), hvor en formel **terminalorlov** bevilget af kommunen havde medført reduktion – netop fordi den formelle orlov betød, at revisoren ikke kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er altså den formaliserede, dokumenterede afskæring fra at arbejde, der er afgørende, ikke den faktiske belastning.

Samme beviskrav ses i [2012-0027348](#), hvor en revisor efter sin ægtefælles død udviklede en langvarig depression. Da han selv beskrev tilstanden som en »naturlig menneskelig reaktion« og ikke fremlagde lægelig dokumentation for uarbejdsdygtighed, var der ikke grundlag for reduktion. Og i [2015-7427](#) anerkendte styrelsen revisorens egen dokumenterede sygdomsperiode på tre måneder (7 timers reduktion), men afviste yderligere reduktion for den tid, han brugte på at passe sin uhelbredeligt syge hustru, og for et udokumenteret blodpropforløb. Erhvervsankenævnet lægger dermed konsekvent vægt på, at reduktion forudsætter (1)

revisorens egen uarbejdsdygtighed, (2) i en konkret afgrænset og dokumenteret periode på mindst to sammenhængende måneder.

LOV	Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 26	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Statsautoriseret revisor påbudt 26 timers efteruddannelse – hustruens kræftsygdom anerkendes ikke som lovligt forfald	03.01.2018
	Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for statsautoriseret revisor grundet manglende opfyldelse af timekrav	04.04.2016
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på dispensation for manglende efteruddannelse for statsautoriseret revisor	23.07.2013

§ 5 Hvad der ikke tæller som efteruddannelse

Selv revisorer, der har været fagligt aktive i hele perioden, kan miste godkendelsen, hvis aktiviteten ikke har form af tællende efteruddannelse. Efter [Revisorloven § 4, stk. 1](#) skal efteruddannelsen være struktureret, og det er revisoren selv, der til enhver tid skal kunne dokumentere opfyldelsen, jf. [Revisorloven § 4, stk. 3](#). Forarbejderne anerkender flere former – kurser, foredrags- og forfattervirksomhed samt fagligt udvalgsarbejde – men kun hvis det faglige niveau og indhold er dokumenteret.

Erhvervsankenævnet lægger vægt på, at uformel faglig aktivitet falder udenfor:

- **Selvstudium og læsning** af faglitteratur og nyheder tæller ikke. I [2015-6446](#) blev revisorens omfattende selvstudium afvist.
- **Udvikling af eget kvalitetssikringssystem** tæller ikke, uanset systemets faglige niveau eller at det efterfølgende blev godkendt af en kvalitetskontrollant. I [2014-9320](#) blev der nægtet godskrivning af både 100 timer for et kvalitetssikringssystem og 41 timer for litteraturlæsning i en skatteankesag.
- **Praktisk erhvervserfaring uden for revisionsbranchen** kan ikke erstatte dokumenteret efteruddannelse. I [2014-0037519](#) havde revisoren opretholdt sin godkendelse via en inhouse-forsikring, mens han arbejdede som økonomidirektør med transfer pricing m.v.; arbejdet holdt ikke hans efteruddannelsespligt opfyldt.
- **Kurser tælles kun med deres faktiske varighed.** I [17/01264](#) kunne et informationsmøde kun godkendes med 3 timer.

Det bærende synspunkt er, at samme objektive krav gælder for alle godkendte revisorer uanset virksomhedsform, og at den enkelte revisor selv bærer bevisbyrden for, at den gennemførte aktivitet opfylder kravene. Argumentet om manglende kendskab til reglerne – fordi man arbejdede uden for branchen – kunne ikke føre til et andet resultat i [2014-0037519](#).

LOV	Revisorloven § 4, stk. 1, 3	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Statsautoriseret revisor påbudt 26 timers efteruddannelse – hustruens kræftsygdom anerkendes ikke som lovligt forfald	03.01.2018
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende efteruddannelse og afslag på dispensation	07.12.2015
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	04.06.2015
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	11.02.2015

§ 6 Generhvervelse: ingen reparation med tilbagevirkende kraft

En revisor, der har fået frtaget godkendelsen, kan ikke blot tage de manglende timer og få godkendelsen tilbage. Erhvervsankenævnet skelner skarpt mellem de to generhvervelsessjæmmer. Efter [Revisorloven § 9, stk. 2](#) kan godkendelsen genopnås, hvis betingelserne for godkendelse igen er opfyldt – men en mangel i en **afsluttet** treårsperiode kan ikke fjernes med tilbagevirkende kraft. I [2015-6446](#) havde revisoren taget rigeligt med timer i den efterfølgende periode 2012-2014, men nævnet fastslog, at årsagen til frtagelsen – manglen i 2009-2011 – udgjorde en blivende mangel. Generhvervelse kan derfor først ske via [Revisorloven § 9, stk. 3](#), dvs. efter en årrække (som udgangspunkt mindst tre år) og ved at bestå en særlig prøve for Revisorkommissionen.

Forarbejderne forklarer, hvorfor reparation bagud er udelukket:

"Bestemmelsen kan kun benyttes af personer, der frivilligt eller ufrivilligt har været ude af erhvervet som revisor i en årrække ... Herved undgås det, at godkendte revisorer spekulerer i at undlade at efteruddanne sig."

Samme logik gælder overførsel af timer. Timer kan kun overføres **fremad** – op til 20 timer til den følgende periode efter [Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 17](#) – men aldrig bagud fra en ny periode til at dække en gammel mangel; det blev afvist i [2014-0037775](#). Endelig kan en revisor ikke undgå fratagelse ved at deponere godkendelsen, når styrelsen først har truffet afgørelse om fratagelse – den mulighed blev afvist i [2014-0037519](#).

LOV	Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 17	Revisorloven § 9, stk. 2-3	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende efteruddannelse og afslag på dispensation		07.12.2015
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse		11.02.2015
	Erhvervsankenævnet · Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011		17.10.2014

§ 7 Prøvelsesintensitet, sagsgang og sammenhæng med domstolspraksis

Sagerne starter typisk med, at Erhvervsstyrelsen via registret over godkendte revisorer (Revireg) eller via en kvalitetskontrol konstaterer manglende indberetning eller dokumentation. Styrelsen sender en agterskrivelse (partshøring) og træffer derefter afgørelse, som revisoren kan indbringe for Erhvervsankenævnet. Afgørelserne er bindende.

Det karakteristiske ved nævnets prøvelse er den lave intensitet i skønsdelen: når lovens objektive betingelser er konstateret, er der ikke noget rimelighedsskøn at efterprøve. Det blev formuleret klart i [2012-0032589](#):

"Da reglerne ... er præcist defineret med en beløbsmæssig grænse på 40 timer, var der ikke hjemmel til at udvise det ønskede skøn, uanset de personlige og erhvervsmæssige konsekvenser for klageren."

Nævnet afviser derfor systematisk de argumenter, der typisk fremføres: proportionalitet og EU-rettes krav om mildere sanktioner (afvist i [2014-9320](#), hvor nævnet bemærkede, at direktivet netop forudsætter, at fratagelse skal være en mulig sanktion), samt styrelsens timing midt i højsæsonen, sagsbehandlingstiden og konsekvenserne for et planlagt generationsskifte (alt afvist i [2014-0037775](#)).

Forarbejderne forudsætter, at fratagelse kan prøves ved domstolene, og styrelsens og nævnets afgørelser kan som forvaltningsafgørelser indbringes for de almindelige domstole. Der ses imidlertid ikke offentliggjort domstolspraksis, der har prøvet – og slet ikke korrigeret – netop fratagelsen for manglende efteruddannelse; nævnets linje står dermed uantastet. Til sammenligning føres egentlige ansvarssager mod revisorer ved landsretten: i [BS-426/2011-VLR](#) frifandt Vestre Landsret de eksterne revisorer (og ledelsen) for Finansiell Stabilitets erstatningskrav på 275 mio. kr. efter en sparekasses sammenbrud, og i [BS-1291/2010-OLR](#) blev der indhentet skønserklæringer om revisorers overholdelse af god revisionsskik i en bank. Disse sager angår revisors erstatnings- og disciplinæransvar – behandlet under [revisoransvar](#) – og ikke den administrative godkendelsesfratagelse, men de illustrerer, at den endelige domstolsprøvelse af revisorforhold sker ved landsretten.

LOV	Revisorloven § 8	
PRAKSIS	Landsretten · Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse	28.02.2020
	Landsretten · Supplerende skønserklæringer om revisorers ansvar i finansiell virksomhed	10.07.2014
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	04.06.2015
	Erhvervsankenævnet · Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011	17.10.2014
	Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for revisor grundet omfattende mangel på timer trods sygdomsforløb	22.05.2013

§ 8 Sammenfatning: en regelbunden, objektiv praksis

Erhvervsankenævnets praksis på området er usædvanlig forudsigelig, fordi den hviler på objektive, talmæssige kriterier frem for skøn. Det centrale takeaway er, at **40-timers-grænsen er afgørende**: mangler revisoren højst 40 timer (1/3), kan styrelsen give en frist; mangler revisoren mere, skal godkendelsen fratages, og nævnet har intet rum til at lempe – heller ikke over for en revisor med en 40-50-årig pletfri karriere.

Reduktion ved sygdom er en snæver undtagelse. Erhvervsankenævnet kræver, at revisoren **selv** har været uarbejdsdygtig og fraværende fra stillingen i mindst to sammenhængende måneder, dokumenteret for en konkret periode; en revisor, der fortsat afgiver erklæringer, er ikke fraværende, og pasning af en syg ægtefælle udgør ikke lovligt forfald. Uformel faglig aktivitet – selvstudium, læsning, eget kvalitetssikringssystem – tæller ikke, og en mangel i en afsluttet periode kan ikke repareres bagud; generhvervelse forudsætter en årrække ude af erhvervet og en særlig prøve.

For den praktiserende revisor er den tydeligste lære, at efteruddannelsen skal planlægges og dokumenteres løbende over hele treårsperioden, og at der ikke kan spekuleres i at indhente det forsømte. Som det fremgår af bl.a. [2014-0037775](#), [2015-6446](#) og [17/01264](#), står og falder sagen med det dokumenterede timetal og – ved sygdom – med beviset for fravær fra selve stillingen.

LOV	Revisorloven § 4, stk. 1	Revisorloven § 8, stk. 3	
Erhvervsankenævnet	Statsautoriseret revisornåbuds 26 timers efteruddannelse i 2010 og 2011		07.01.2018
Erhvervsankenævnet	Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011		17.10.2014
	Revisorgodkendelse, obligatorisk efteruddannelse og fratagelse		97

PRAKSIS

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 2	Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 26
Efteruddannelsesbekendtgørelsen § 29	Revisorloven § 4 stk. 1
Revisorloven § 8 stk. 2-3	Revisorloven § 9 stk. 2-3

MATERIALE Citerede afgørelser

12 afgørelser

LANDSRETTE	ANKEINSTANS	2
28.02.2020	Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse	1289-1558
10.07.2014	Supplerende skønserklæringer om revisorers ansvar i finansiel virksomhed	1872-2231
ERHVERVSANKENÆVNET	NÆVN / KLAGEINSTANS	10
03.01.2018	Statsautoriseret revisor påbudt 26 timers efteruddannelse – hustruens kræftsygdom anerkendes ikke som lovligt forfald	17/01264
04.04.2016	Afslag på frist til efteruddannelse for statsautoriseret revisor grundet manglende opfyldelse af timekrav	2015-7427
07.12.2015	Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende efteruddannelse og afslag på dispensation	2015-6446
04.06.2015	Stadfæstelse af fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	2014-9320
11.02.2015	Fratagelse af godkendelse som revisor som følge af manglende opfyldelse af krav om obligatorisk efteruddannelse	2014-0038310
11.02.2015	Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	2014-0037519
17.10.2014	Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011	2014-0037775
23.07.2013	Stadfæstelse af afslag på dispensation for manglende efteruddannelse for statsautoriseret revisor	2012-0027348
26.06.2013	Stadfæstelse af afslag på dispensation og reduktion af efteruddannelseskrav for revisor	2012-0027402
22.05.2013	Afslag på frist til efteruddannelse for revisor grundet omfattende mangel på timer trods sygdomsforløb	2012-0032589

FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Revisorlovgivning - I internationalt perspektiv

2006 · Økonomi- og Erhvervsministeriet

08

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over sagsbehandlingsfejl, hjemmel og hjemvisning ved Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet

Erhvervsankenævnets prøvelse af hjemmel, partshøring, officialprincippet og begrundelse

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 24 afgørelser · 2021-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Erhvervsankenævnet er klageinstans for afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet og prøver både afgørelsernes materielle rigtighed og deres forvaltningsretlige lovlighed. Denne praksisoversigt samler Erhvervsankenævnets praksis om forvaltningsretlige mangler – forkert eller manglende hjemmelsangivelse, brud på partshøring, officialprincippet, begrundelse, proportionalitet og klagevejledning – og om, hvornår sådanne mangler fører til ophævelse og hjemvisning. Det gennemgående mønster er, at angivelse af forkert hjemmel og tilsidesættelse af garantiforskrifter som partshøring normalt medfører hjemvisning, men at nævnet undlader hjemvisning, når selskabet i mellemtiden er gået konkurs eller tvangsopløst. Oversigten sammenholder nævnets linje med parallel domstolspraksis fra Højesteret og landsretterne, der efterprøver tilsvarende myndighedsafgørelser for hjemmel, kontradiktion og begrundelse.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erhvervsankenævnet anser angivelse af forkert hjemmel – fx selskabsloven § 15 i stedet for §§ 231-232 eller § 23 f i stedet for §§ 231-232 – for en væsentlig sagsbehandlingsfejl, der normalt medfører ophævelse og hjemvisning.
- 02** Erhvervsankenævnet kræver, at Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet angiver det korrekte retsgrundlag i afgørelsen, jf. forvaltningslovens § 24 om begrundelse, og at indgrebshjemmel som § 23 b og klageadgangen efter § 371 fremgår.
- 03** Erhvervsankenævnet afviser, at Finanstilsynet kan træffe en bebyrdende afgørelse "på det foreliggende grundlag" og samtidig pålægge parten at indsende basale oplysninger, som tilsynet efter officialprincippet selv burde have indhentet.
- 04** Erhvervsankenævnet ophæver afgørelser, hvor en fornyet afgørelse fremstår forudindtaget og truffet på samme grundlag som den oprindelige, uden inddragelse af partens indsigelser.

- 05** Erhvervsankenævnet kræver, at en part – herunder et selskab – partshøres selvstændigt efter forvaltningslovens § 19, før der træffes en bebyrdende afgørelse på grundlag af oplysninger, parten ikke kender.
- 06** Erhvervsankenævnet kræver, at inddragelse af en tilladelse eller andet indgreb normalt forudgås af en frist til berigtigelse; undladelse medfører hjemvisning.
- 07** Erhvervsankenævnet undlader at hjemvise, når selskabet i mellemtiden er gået konkurs eller tvangsopløst, og ændrer i stedet begrundelsen eller stadfæster med kritik, da hjemvisning da savner retlig mening.
- 08** Erhvervsankenævnet accepterer, at skønsmæssige vurderinger (fx om en årsrapport er "groft misvisende", eller om hvidvaskprocedurer er tilstrækkelige) kun tilsidesættes, hvis skønnet hviler på fejl eller utilstrækkeligt grundlag.
- 09** Erhvervsankenævnet afviser at behandle beslutninger om politianmeldelse, da disse er procesledende beslutninger og ikke afgørelser, der kan påklages.
- 10** Erhvervsankenævnet kræver, at afgørelser er proportionale og indeholder korrekt klagevejledning, herunder oplysning om adgangen til at indbringe vurderingen for nævnet.

Retsgrundlaget og Erhvervsankenævnets prøvelse af forvaltningsretlige mangler

Erhvervsankenævnet behandler klager over afgørelser fra Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, herunder afgørelser efter selskabsloven, årsregnskabsloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og lov om betalinger. Klageadgangen for selskabsretlige afgørelser følger af [Selskabsloven § 371](#). Når nævnet prøver en afgørelse, efterprøver det både dens **materielle rigtighed** og dens **forvaltningsretlige lovlighed**, dvs. om afgørelsen er truffet med korrekt hjemmel, med tilstrækkelig sagsoplysning, efter partshøring og med en fyldestgørende begrundelse.

De forvaltningsretlige krav, nævnet prøver op imod, er navnlig:

- **Partshøring** efter [Forvaltningsloven § 19](#) – myndigheden skal af egen drift høre parten over faktiske oplysninger af væsentlig betydning, som er til ugunst for parten, før der træffes afgørelse.
- **Begrundelse** efter [Forvaltningsloven § 22](#) og [§ 24](#) – en afgørelse, der meddeles skriftligt, skal ledsages af en begrundelse, der bl.a. indeholder "en henvisning til retsgrundlaget for den trufne afgørelse".
- Det **ulovbestemte officialprincip** – myndigheden skal sørge for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst, før der træffes afgørelse.
- **Proportionalitetsprincippet** og pligten til korrekt **klagevejledning**.

Prøvelsesintensiteten varierer. Spørgsmål om hjemmel, sagsbehandling og lovfortolkning prøver nævnet fuldt ud. Derimod tiltræder nævnet skønsmæssige vurderinger, medmindre skønnet hviler på fejl eller et utilstrækkeligt grundlag. I de to hvidvasksager [j.nr. 24/03037 \(j.nr. 24/03037\)](#) og [j.nr. 24/03152 \(j.nr. 24/03152\)](#) fastslog nævnet udtrykkeligt, at vurderingen af, om en virksomhed opfylder hvidvasklovens krav,

"beror på en skønsmæssig vurdering", og at der ikke var grundlag for at tilsidesætte styrelsens skøn. Tilsvarende tiltrådte nævnet i **j.nr. 23/07370** ([j.nr. 23/07370](#)) styrelsens skøn om, at en årsrapport var "groft misvisende".

For administrative indgreb i allerede gennemførte registreringer er prøvelsen særligt tilbageholdende: I **j.nr. 19/08127** ([j.nr. 19/08127](#)) fastslog nævnet, at Erhvervsstyrelsen kun har en "meget snæver adgang" til administrativt at slette en registrering af en generalforsamlingsbeslutning, og at sletning kun kan ske ved en åbenbar fejl eller åbenbar nullitet, jf. [Selskabsloven § 20](#) – ellers henhører spørgsmålet under domstolene. Denne oversigt behandler ikke selve admissibiliteten (klageberettigelse, gebyr og afgørelsesbegrebet), som er emnet for [erhvervsankenævnet-klageadgang-partsbegreb-proces](#), og heller ikke aktindsigt, jf. [aktindsigt](#).

LOV	Forvaltningsloven § 19, stk. 1	Forvaltningsloven § 22	Forvaltningsloven § 24, stk. 1
	Selskabsloven § 20, stk. 1	Selskabsloven § 371	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om hvidvaskprocedurer og hjemvisning af sag om specifik kundevurdering 31.01.2025 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud til revisionsvirksomhed for utilstrækkelige hvidvaskprocedurer og risikovurderinger 21.01.2025 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring 08.12.2023 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kendelse om administrativ udslettelse af ejerregistrering i B A/S 28.09.2021		

§ 2 Forkert eller manglende hjemmelsangivelse som væsentlig sagsbehandlingsfejl

Den hyppigste hjemvisningsgrund i nævnets nyere praksis er, at Erhvervsstyrelsen har truffet afgørelse med **forkert eller manglende hjemmel**. Kravet udspringer af [Forvaltningsloven § 24](#), hvis forarbejder fastslår, at begrundelsen "for det første skal indeholde en henvisning til retsgrundlaget for den trufne afgørelse".

Den ledende afgørelse er **j.nr. 23/13991** ([j.nr. 23/13991](#)), hvor Erhvervsstyrelsen havde afvist genoptagelse af et tvangsopløst selskab med henvisning til [Selskabsloven § 15, stk. 1](#). Nævnet udtalte:

"Denne bestemmelse [§ 15] vedrører imidlertid ikke genoptagelse. Spørgsmål om genoptagelse reguleres i selskabslovens § 231 og § 232. Ankenævnet finder, at det må anses at være en væsentlig sagsbehandlingsfejl, at den påklagede afgørelse ikke indeholder en angivelse af sit hjemmelsgrundlag."

Afgørelsen blev ophævet og hjemvist, og nævnet tilføjede, at uoverensstemmelser i indsendte vedtægter ikke kan begrunde afvisning af genoptagelse, når tvangsopløsningsgrunden i øvrigt er berigtiget, jf. [Selskabsloven § 232, stk. 3](#).

Samme fejlttype optræder, når styrelsen anvender registreringsbestemmelser i stedet for de bestemmelser, der materielt regulerer det påklagede forhold:

- I **j.nr. 23/02577** ([j.nr. 23/02577](#)) havde styrelsen anvendt [Selskabsloven § 23 f](#) (registrering af ledelsesmedlemmer) som hjemmel til at afvise en *genoptagelse* – nævnet fastslog, at de korrekte hjemler var §§ 231-232.
- I **j.nr. 24/09394** ([j.nr. 24/09394](#)) havde styrelsen undladt at angive hjemlen til at indhente oplysninger i [Selskabsloven § 23 b, stk. 1](#) og givet mangelfuld klagevejledning, da den ikke oplyste om adgangen til

at indbringe dokumentationsvurderingen efter [Selskabsloven § 371, stk. 1](#) – begge dele betegnedes som væsentlige sagsbehandlingsfejl.

- I **j.nr. 24/00390** ([j.nr. 24/00390](#)) manglede afgørelsen en udtrykkelig stillingtagen til, om der forelå en formodning om stråmandsvirksomhed, hvilket nævnet anså som en begrundelsesmangel.

Det er ikke uden betydning, at en myndighed selv erkender hjemmelsfejlen: I partshøringssagen **j.nr. 23/00159** ([j.nr. 23/00159](#)) havde Erhvervsstyrelsen selv erkendt, at den havde anvendt et forkert hjemmelsgrundlag og trukket den første afgørelse tilbage. **Mønster:** Erhvervsstyrelsen kan ikke nøjes med at henvise til en generel registreringsbestemmelse – afgørelsen skal angive den specifikke materielle hjemmel, og fejl heri er som udgangspunkt en væsentlig sagsbehandlingsfejl, der medfører hjemvisning.

LOV	Forvaltningsloven § 24, stk. 1	Selskabsloven § 15, stk. 1	Selskabsloven § 23b, stk. 1
	Selskabsloven § 231	Selskabsloven § 232, stk. 3	Selskabsloven § 371, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere 11.04.2025 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser 01.05.2024 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kritik af Erhvervsstyrelsens afslag på direktørregistrering uden konkret begrundet mistanke om stråmandsvirksomhed 01.05.2024 Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed 21.03.2024 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring 31.03.2023		

§ 3 Konkursundtagelsen: når en hjemvisningsegnet fejl ikke fører til hjemvisning

En markant linje i nævnets praksis er, at en ellers hjemvisningsegnet sagsbehandlingsfejl **ikke** fører til hjemvisning, hvis selskabet i mellemtiden er taget under konkursbehandling eller tvangsopløst. Begrundelsen er, at en hjemvisning til fornyet behandling i sådanne tilfælde savner retlig mening, fordi selskabet er ophørt eller under afvikling.

Tre afgørelser fra 2024-2025 illustrerer mønsteret samlet:

Sag	Konstateret fejl	Selskabets status	Udfald
j.nr. 23/02577	Forkert hjemmel (§ 23 f i stedet for §§ 231-232) + manglende stråmandsvurdering	Taget under konkurs under klagesagen	Afgørelsen ændret med kritik; afvisning af genoptagelse opretholdt
j.nr. 24/00390	Manglende begrundelse for stråmandsformodning, jf. § 23 f	Konkurs + tvangsopløst efter § 225	Afgørelsen ændret med kritik; registrering gennemføres ikke
j.nr. 24/09394	Manglende hjemmelsangivelse (§ 23 b) + mangelfuld klagevejledning (§ 371)	Tre af fire selskaber taget under konkurs	Stadfæstet med kritiske bemærkninger

I **j.nr. 24/00390** ([j.nr. 24/00390](#)) formulerede nævnet princippet klart: en sådan mangel ville "normalvis" føre til hjemvisning, men da selskabet var taget under konkursbehandling og sendt til tvangsopløsning efter

[Selskabsloven § 225](#), "savnede [en hjemvisning] mening". Afgørelsen blev derfor stående som en principiel ændring og kritik af styrelsens praksis, uden at registreringen blev gennemført. Den samme fremgangsmåde anvendtes i [j.nr. 23/02577 \(j.nr. 23/02577\)](#) og [j.nr. 24/09394 \(j.nr. 24/09394\)](#).

Mønster: Erhvervsankenævnet bruger sin reaktionsmulighed for at *ændre* en afgørelse (frem for at ophæve og hjemvise) til at markere myndighedens retlige fejl, samtidig med at det undgår en formålsløs tilbagesendelse til et selskab, der ikke længere eksisterer. Konstateringen af fejlen bevares dermed som præcedens for fremtidig forvaltningspraksis.

LOV	Selskabsloven § 23f	Selskabsloven § 23b, stk. 1	Selskabsloven § 225
	Selskabsloven § 371, stk. 1		
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere		11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kritik af Erhvervsstyrelsens afslag på direktørregistrering uden konkret begrundet mistanke om stråmandsvirksomhed		01.05.2024
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed		21.03.2024

§ 4 Officialprincippet: konkret og individuel sagsoplysning før bebyrdende afgørelser

Erhvervsankenævnet stiller skarpe krav til, at både Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen oplyser en sag konkret og individuelt, før der træffes en bebyrdende afgørelse. Officialprincippet er et ulovbestemt, grundlæggende princip i dansk forvaltningsret, jf. også omtalen i [officialprincippet](#).

Den ledende afgørelse er [j.nr. 22/14105 \(j.nr. 22/14105\)](#). Finanstilsynet havde påbudt to selskaber at bringe deres virksomhed i overensstemmelse med FAIF-loven, men afgørelsen var truffet "på det foreliggende grundlag" på baggrund af en gennemgang af blot 2 ud af 27 investeringsprojekter – samtidig med at tilsynet i selve afgørelsen pålagde selskaberne efterfølgende at indsende basale oplysninger om 25 projekter (juridisk status, antal investorer, indløsningsret mv.). Nævnet ophævede afgørelsen som ugyldig og hjemviste sagen, idet det fandt det modstridende, at tilsynet pålagde parten at indsende netop de oplysninger, tilsynet selv burde have indhentet for at kunne vurdere, om projekterne var omfattet af loven. Klageren havde under sagen netop anført, at der ved bebyrdende forvaltningsakter i grænsetilfælde påhviler myndigheden "en skærpet pligt til at sikre sig, at enhver tvivl søges entydigt afklaret, inden der træffes endelig beslutning".

De samme krav ses i selskabsretlige sager:

- I [j.nr. 24/00680 \(j.nr. 24/00680\)](#) havde Erhvervsstyrelsen påbudt inddrivelse af et angiveligt ulovligt kapitalejerlån alene på grundlag af en formodet "anerkendelse" fra ledelsen. Nævnet fandt det "særdeles tvivlsomt", om der reelt forelå en anerkendelse, og fastslog, at en sådan uanset alt ikke fritog styrelsen fra selvstændigt at vurdere de materielle regler i [Selskabsloven § 210](#), herunder undtagelserne i [§§ 211-212](#). Sagen blev hjemvist.
- I [j.nr. 24/03152 \(j.nr. 24/03152\)](#) hjemviste nævnet et enkelt påbud, fordi styrelsen fejlagtigt havde lagt til grund, at der ikke forelå en risikovurdering af en bestemt kunde, selv om klageren kunne dokumentere en sådan – et utilstrækkeligt faktisk grundlag.

Mønster: Erhvervsankenævnet lægger afgørende vægt på, at myndigheden har foretaget en *konkret og individuel* vurdering med selvstændig stillingtagen til de materielle betingelser, og afviser kollektive vurderinger eller afgørelser, der bygger på en uefterprøvet partsudtalelse eller på et faktum, myndigheden selv burde have afdækket.

LOV	Selskabsloven § 210	Selskabsloven § 211	Selskabsloven § 212
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om hvidvaskprocedurer og hjemvisning af sag om specifik kundevurdering 31.01.2025 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om inddrivelse af kapitalejerlån grundet mangelfuld sagsoplysning og vurdering 24.07.2024 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets hjemvisning af påbud til ejendoms- og solcelleprojekter grundet utilstrækkelig sagsoplysning 02.03.2023		

§ 5 Partshøring og forbuddet mod den forudindtagne fornyede afgørelse

Partshøring efter [Forvaltningsloven § 19](#) er en garantiforskrift, hvis tilsidesættelse efter omstændighederne gør en afgørelse ugyldig. Forarbejderne til § 19 fremhæver, at høringspligten har særlig vægt, "hvis den påtænkte afgørelse vil være af indgribende betydning for den pågældende part som f.eks. forbud, påbud, fratagelse af rettigheder m.v." Det generelle tema er nærmere behandlet i [partshøring](#).

Den centrale afgørelse er **j.nr. 23/00159** ([j.nr. 23/00159](#)). Erhvervsstyrelsen havde påbudt revision i tre år, først uden høring og dernæst – efter at selskabet havde indsendt 11 bilag med indsigelser – i en ny afgørelse, der fastholdt de samme krav uden at inddrage indsigelserne. Nævnet ophævede afgørelsen som ugyldig og lagde afgørende vægt på, at den fornyede afgørelse fremstod forudindtaget:

"Erhvervsstyrelsens afgørelse af 30. november 2022, som til dels beror på skønsmæssige vurderinger, fremstår som truffet på samme grundlag som afgørelsen af 16. november 2022 og uden nogen inddragelse af eller henvisning til klagers indsigelser og bemærkninger."

At en part skal høres *selvstændigt*, blev understreget i **j.nr. 24/02794** ([j.nr. 24/02794](#)), hvor styrelsen havde afvist en adresseændring på grund af tvivl om en advokats (anmelderens) identitet uden at høre selskabet:

"Den påklagede afgørelse vedrører en registrering foretaget på vegne af AA ApS (selskabet), idet advokat BB er anset for at være anmelder i selskabslovens forstand. Følgelig er selskabet part i sagen og har derfor en selvstændig ret til at blive hørt."

Manglende partshøring var også afgørende i fondssagen **j.nr. 22/15843 og 23/07982** ([j.nr. 22/15843 og 23/07982](#)), hvor stifterforeningen ikke var hørt før en vedtægtsændring, der berørte dens udpegningsret.

Modsætningsvis fører partshøring ikke til ugyldighed, når den faktisk er gennemført eller berettiget undladt:

- I **j.nr. 23/07370** ([j.nr. 23/07370](#)) – opfølgningen på j.nr. 23/00159 – stadfæstede nævnet styrelsens fornyede afgørelse, fordi partshøringen nu var korrekt gennemført.
- I **j.nr. 23/12027** ([j.nr. 23/12027](#)) fandt nævnet det berettiget, at styrelsen så bort fra materiale indsendt efter høringsfristen, da klageren havde fået udvidet frist og aktindsigt; reglerne i [Forvaltningsloven § 19](#), [§ 21](#) og [§ 22](#) var ikke overtrådt.

Mønster: Erhvervsankenævnet kræver, at myndigheden reelt forholder sig til partens indsigelser før afgørelsen – en "genfremsendt" afgørelse, der blot gentager den oprindelige, opfylder ikke partshøringspligten.

LOV	Forvaltningsloven § 19, stk. 1	Forvaltningsloven § 21	Forvaltningsloven § 22
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud og påtaler for omfattende overtrædelser af hvidvaskloven i rådgivningsvirksomhed 10.01.2025 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om adresseændring grundet manglende partshøring af selskabet ved tvivl om anmelders identitet 06.08.2024 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om vedtægtsændringer i erhvervsdrivende fond grundet manglende partshøring og uklarhed om udpegningsret 11.04.2024 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring 08.12.2023 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring 31.03.2023		

§ 6 Frist til berigtigelse før indgreb og inddragelse

Erhvervsankenævnet lægger vægt på, at et indgreb – navnlig inddragelse af en tilladelse – normalt skal forudgås af en **frist til berigtigelse**, så parten får mulighed for at rette op på de forhold, der begrundet indgrebet.

Den ledende afgørelse er **j.nr. 23/08397 (j.nr. 23/08397)**. Finanstilsynet havde inddraget et selskabs tilladelse som e-pengeinstitut efter [Lov om betaling § 135, stk. 1](#). Nævnet fandt, at betingelserne for inddragelse materielt var til stede efter nr. 2 og nr. 5 (manglende brug af tilladelsen inden 12 måneder og manglende dansk tilknytning), men hjemviste alligevel sagen, fordi tilsynet ikke havde meddelt en forudgående frist til berigtigelse:

"[F]orholdene [var ikke] af en sådan karakter, at Finanstilsynet kunne fravige det grundlæggende princip om at meddele en frist til berigtigelse."

Nævnet underkendte samtidig inddragelsesgrundlaget om "urigtige eller vildledende oplysninger" (§ 135, stk. 1, nr. 4), idet det ikke fandt det godtgjort, at selskabets forretningsplan indeholdt bevidst urigtige oplysninger:

"Efter en samlet vurdering finder ankenævnet det ikke godtgjort, at de af AA ApS i forbindelse med ansøgningen meddelte oplysninger herunder særligt AA ApS's forretningsplan, indeholder bevidst urigtige eller vildledende oplysninger."

Berigtigelsesadgangen har dog grænser, som beror på fejlens karakter. I **j.nr. 24/11571 (j.nr. 24/11571)** fastslog nævnet, at berigtigelsesfristen i [Selskabsloven § 23 g, stk. 2](#) kun omfatter mangler, der kan udbedres gennem beslutninger i selskabets egne organer. En fejl i en uafhængig vurderingsmands erklæring om selskabskapitalens tilstedeværelse (her angivet til 40.000 kr. i stedet for de lovpligtige 400.000 kr. for et aktieselskab) faldt uden for berigtigelsesadgangen, da erklæringen efter [Selskabsloven § 37](#) skal hidrøre fra en uafhængig sagkyndig. Afvisningen efter [Selskabsloven § 231, stk. 1](#) blev derfor stadfæstet.

Mønster: Erhvervsankenævnet kræver en forudgående berigtigelsesfrist før indgribende reaktioner, men kun for mangler, der reelt kan afhjælpes af parten selv – er manglen uafhjælpelig eller knyttet til en uvildig erklæring, kan afgørelsen stadfæstes uden frist.

[Lov om betalinger § 135, stk. 1](#)

[Selskabsloven § 23g, stk. 2](#)

[Selskabsloven § 37](#)

[Selskabsloven § 231, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital	13.05.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om inddragelse af e-pengeinstituttilladelse grundet manglende frist til berigtigelse	04.07.2024

§ 7 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på – dokumentationskrav, bevis og proportionalitet

På tværs af afgørelserne tegner der sig et tydeligt billede af, hvilke forhold der afgør udfaldet ved Erhvervsankenævnet.

Dokumentations- og beviskrav. Ved genoptagelse af tvangsopløste selskaber stiller anmeldelsesbekendtgørelsen specifikke dokumentationskrav. Efter [Bekendtgørelse om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen § 26](#) skal anmeldelsen bl.a. vedlægges protokoludskrift, eventuelle nye vedtægter, en vurderingsmandserklæring om kapitalens tilstedeværelse og den manglende årsrapport. Forarbejderne til [Selskabsloven § 232](#) forudsætter, at "det forhold som medførte anmodning om tvangsopløsning, skal være berigtiget, førend genoptagelse kan beslattes". Nævnet anvender disse krav konkret:

- I [j.nr. 23/13991](#) ([j.nr. 23/13991](#)) fandt nævnet, at der hverken i loven eller forarbejderne er krav om at indsende vedtægter ved genoptagelse, når der ikke ændres i kapitalens størrelse.
- I [j.nr. 25/02067](#) ([j.nr. 25/02067](#)) fandt nævnet, at ansættelseskontrakter og ejerbog var tilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse.
- I [j.nr. 24/09394](#) ([j.nr. 24/09394](#)) foretog nævnet en konkret, selskab-for-selskab-vurdering af bankkvitteringer og kontoudtog og gav klageren medhold for det ene selskab (BB ApS), hvor dokumentationen var i orden, men tiltrådte tvangsopløsningen for de tre øvrige, hvor det ikke var godtgjort, hvem der ejede de konti, kapitalen kom fra.

Bevisbyrde. Det er som udgangspunkt anmelderen/selskabet, der skal kunne dokumentere de registrerede forhold, jf. ansvaret efter [Selskabsloven § 15, stk. 2](#). Men ved indgreb påhviler det myndigheden at føre bevis – i [j.nr. 23/08397](#) havde Finanstilsynet ikke løftet bevisbyrden for, at forretningsplanen var bevidst vildledende.

Proportionalitet. Klagere påberåber sig ofte, at sanktionen er uproportional. I [j.nr. 23/07370](#) ([j.nr. 23/07370](#)) afviste nævnet, at tre års revisionspligt var uproportional, da der forelå en væsentlig overtrædelse (en revisorerklæring, revisor ikke kunne vedkende sig), jf. [Årsregnskabsloven § 135, stk. 7](#). Nævnet tiltrådte styrelsens begrundelse ordret:

"Ankenævnet finder, at klagers årsrapport for 2021 med den omhandlede revisorerklæring må anses for at være groft misvisende og at indeholder væsentlige fejl."

Klagevejledning. I [j.nr. 24/09394](#) kritiserede nævnet, at klagevejledningen var mangelfuld, fordi den ikke oplyste om muligheden for at indbringe dokumentationsvurderingen efter [Selskabsloven § 371](#).

Mønster: Erhvervsankenævnet lægger vægt på, om parten konkret kan dokumentere de relevante forhold, om myndigheden har løftet sin bevisbyrde ved indgreb, og om reaktionen står i rimeligt forhold til overtrædelsens

grovhed. Det generelle proportionalitetstema er uddybet i [proportionalitetsprincippet-forvaltning](#) og begrundelseskravet i [begrundelse-forvaltning](#).

LOV

Selskabsloven § 15, stk. 2

Selskabsloven § 232, stk. 3

Selskabsloven § 371, stk. 1

Årsregnskabsloven § 135, stk. 7

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Ansættelseskontrakter og ejerbog tilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse ved genoptagelse af tvangsopløst ApS	05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om inddragelse af e-pengeinstitut tilladelse grundet manglende frist til berigtigelse	04.07.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser	01.05.2024
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring	08.12.2023

Klagebehandling, sagsgang og prøvelsesformer ved

§ 8 Erhvervsankenævnet

Sagsgangen ved Erhvervsankenævnet har en række træk, der har betydning for, hvad nævnet kan og ikke kan tage stilling til.

Klagefrist og opsættende virkning. En afgørelse skal som udgangspunkt indbringes for nævnet inden for en frist på fire uger. Det fremgår bl.a. af [Vejledning om virkningen af Finanstilsynets hhv. Erhvervsstyrelsens afgørelser](#), at afgørelsen skal indbringes "senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt", og at anke til nævnet "som hovedregel ikke [har] opsættende virkning", men at nævnet i særlige tilfælde kan tillægge en klage opsættende virkning. Dette skete i [j.nr. 22/14105 \(j.nr. 22/14105\)](#), hvor nævnets formand tillagde klagen over Finanstilsynets påbud opsættende virkning under sagens behandling.

Reaktionsmuligheder. Nævnet kan afvise, stadfæste, ophæve, hjemvise eller ændre afgørelsen. Ved sagsbehandlingsfejl og hjemmelsmangler er hjemvisning den typiske reaktion – som det også beskrives generelt i forvaltningspraksis, anvendes hjemvisning, hvor "sagsbehandlingen i forbindelse med den oprindelige afgørelse har været mangelfuld" eller ved "væsentlige sagsbehandlingsfejl eller hjemmelsmangler". Hvor hjemvisning savner mening (konkurs), benytter nævnet i stedet ændring (jf. afsnittet om konkursundtagelsen).

Procesledende beslutninger kan ikke påklages. Nævnet har gentagne gange afvist at behandle Erhvervsstyrelsens **beslutning om politianmeldelse**, fordi en sådan beslutning er procesledende og ikke en selvstændig afgørelse. Det fastslog nævnet i både [j.nr. 24/03152 \(j.nr. 24/03152\)](#), [j.nr. 23/12027 \(j.nr. 23/12027\)](#) og [j.nr. 24/03037 \(j.nr. 24/03037\)](#).

Afgørelsesbegrebet som forudsætning. Nævnets kompetence forudsætter, at der foreligger en administrativ afgørelse. I den ældre afgørelse [j.nr. 92-70.286 \(j.nr. 92-70.286\)](#) afviste nævnet at realitetsbehandle en sag, da styrelsens vejledende udtalelse om en lånekonstruktion ikke var en "afgørelse". Afgrænsningen af afgørelsesbegrebet behandles nærmere i [erhvervsankenaevnet-klageadgang-partsbegreb-proces](#).

Aktindsigt og prøvelsesintensitet. I [j.nr. 24/09800 \(j.nr. 24/09800\)](#) ændrede og hjemviste nævnet en aktindsigtsafgørelse fra Finanstilsynet, fordi tilsynet havde fortolket undtagelsen i [Lov om finansiel virksomhed](#)

§ 354, stk. 5 for restriktivt – et eksempel på, at nævnet også prøver myndighedens fortolkning af egne tavshedsregler fuldt ud.

LOV	Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 5	Selskabsloven § 371, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets hjemvisning af sag om aktindsigt i konkursramt banks dokumenter til brug for civil retssag		28.03.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om hvidvaskprocedurer og hjemvisning af sag om specifik kundevurdering		31.01.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud til revisionsvirksomhed for utilstrækkelige hvidvaskprocedurer og risikovurderinger		21.01.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud og påtaler for omfattende overtrædelser af hvidvaskloven i rådgivningsvirksomhed		10.01.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets hjemvisning af påbud til ejendoms- og solcelleprojekter grundet utilstrækkelig sagsoplysning		02.03.2023

§ 9 Sammenhæng med domstolspraksis

Erhvervsankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene, og myndighedsafgørelser på beslægtede områder efterprøves løbende af byret, landsret og Højesteret. Domstolene anlægger samme grundlæggende prøvelse af hjemmel, kontradiktion og begrundelse som nævnet.

Højesteret – partshøring og begrundelse. Den centrale dom er Højesterets dom i **BS-16807/2022-HJR** ([BS-16807/2022-HJR](#)) om administrativ fratagelse af statsborgerskab. Højesteret prøvede her, om partshøring efter [Forvaltningsloven § 19, stk. 1](#) og begrundelseskravet i [§ 24](#) var overholdt i en indgribende forvaltningsafgørelse, og fandt – efter en konkret væsentlighedsvurdering – at sagsbehandlingen var lovlig, og at afgørelsen var gyldig. Dommen viser, at hvorvidt en mangel medfører ugyldighed, beror på en konkret vurdering af manglens væsentlighed, ganske som i nævnets praksis.

Landsretten – domstolene ophæver myndighedspåbud uden hjemmel. I **BS-10730/2022-OLR** ([BS-10730/2022-OLR](#)) ophævede Østre Landsret en del af et påbud fra Finanstilsynet, fordi et generelt dokumentationskrav manglede den fornødne hjemmel i [Kreditaftaleloven § 7 c, stk. 1](#) – en direkte parallel til nævnets prøvelse af, om myndigheden har handlet inden for sin hjemmel. I en forudgående kendelse i samme sag, ligeledes **BS-10730/2022-OLR** ([kendelse om opsættende virkning](#)), nægtede landsretten at tillægge søgsmålet opsættende virkning.

Landsretten – hjemvisning ved manglende analyse og sagsbehandlingsfejl. I **BS-19090/2021-OLR** ([BS-19090/2021-OLR](#)) fandt Østre Landsret et påbud fra Jernbanenævnet uberettiget, fordi nævnet ikke havde foretaget den fornødne konkurrenceanalyse, som hjemmelsgrundlaget forudsatte. I **BS-5308/2021-OLR** ([BS-5308/2021-OLR](#)) ophævede landsretten Konkurrencerådets afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling. Og i **BS-28311/2024-OLR** ([BS-28311/2024-OLR](#)) ophævede og hjemviste landsretten en kendelse på grund af en sagsbehandlingsfejl (manglende kontradiktion).

Mønster: Domstolene bekræfter nævnets linje – manglende hjemmel og tilsidesættelse af kontradiktion/begrundelse fører til ophævelse og hjemvisning, mens gyldighedsspørgsmålet i øvrigt afgøres efter en konkret væsentlighedsvurdering. Det understøtter, at Erhvervsankenævnet og de almindelige domstole anvender det samme forvaltningsretlige målestok.

LOV	Forvaltningsloven § 19, stk. 1	Forvaltningsloven § 24	Kreditaftaleloven § 7c, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om administrativ fratagelse af dansk statsborgerskab for fremmedkriger tilknyttet Islamisk Stat 05.10.2022 Landsretten · Østre Landsret hjemviser sag om markedsføringsforbud mod lægemiddel grundet sagsbehandlingsfejl 23.08.2024 Landsretten · Gyldigheden af Finanstilsynets påbud om kreditværdighedsvurdering og gyldigheden af en kreditaftale 22.03.2024 Landsretten · Dom om konkurrencebegrænsende adfærd i forbindelse med DSB-udbud 27.02.2023 Landsretten · Kendelse om opsættende virkning af søgsmål vedrørende Finanstilsynets påbud om kreditværdighedsvurdering 28.06.2022 Landsretten · Østre Landsret: Jernbanenævnets påbud om takstnedsættelse for kombiterminaler var uberettiget grundet manglende konkurrenceanalyse 26.04.2022		

§ 10 Sammenfatning af Erhvervsankenævnets linje

Erhvervsankenævnets praksis om sagsbehandlingsfejl, hjemmel og hjemvisning kan sammenfattes i nogle få bærende grundsætninger.

For det **første** er angivelse af forkert eller manglende hjemmel den hyppigste selvstændige hjemvisningsgrund. Nævnet betragter det som en væsentlig sagsbehandlingsfejl, når Erhvervsstyrelsen henviser til en registreringsbestemmelse (typisk [Selskabsloven § 15](#) eller [§ 23 f](#)) i stedet for den bestemmelse, der materielt regulerer forholdet (fx [§§ 231-232](#) om genoptagelse), jf. [j.nr. 23/13991](#) og [j.nr. 23/02577](#).

For det **andet** håndhæver nævnet officialprincippet strengt: en bebyrdende afgørelse må ikke træffes "på det foreliggende grundlag", når myndigheden samtidig efterspørger de basale oplysninger, den selv burde have indhentet ([j.nr. 22/14105](#)), og myndigheden skal foretage en selvstændig materiel vurdering frem for at læne sig op ad en formodet partsanerkendelse ([j.nr. 24/00680](#)).

For det **tredje** er partshøring en garantiforskrift: en forudindtaget fornyet afgørelse, der gentager den oprindelige uden at inddrage partens indsigelser, er ugyldig ([j.nr. 23/00159](#)), og en part skal høres selvstændigt ([j.nr. 24/02794](#)).

For det **fjerde** forudsætter indgreb og inddragelse normalt en forudgående frist til berigtigelse ([j.nr. 23/08397](#)), dog kun for mangler, parten selv kan afhjælpe ([j.nr. 24/11571](#)).

For det **femte** undlader nævnet at hjemvise, når selskabet er gået konkurs eller tvangsopløst, og markerer i stedet fejlen ved at ændre afgørelsen eller stadfæste med kritik ([j.nr. 24/00390](#) og [j.nr. 24/09394](#)).

Endelig prøver nævnet skønsmæssige vurderinger tilbageholdende og tiltræder dem, medmindre de hviler på fejl eller utilstrækkeligt grundlag – en linje, der bekræftes af parallel domstolspraksis fra Højesteret og landsretterne, herunder [BS-16807/2022-HJR](#) og [BS-10730/2022-OLR](#).

LOV	Selskabsloven § 15, stk. 1	Selskabsloven § 231	Selskabsloven § 232
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om administrativ fratagelse af dansk statsborgerskab for fremmedkriger tilknyttet Islamisk Stat 05.10.2022 Landsretten · Gyldigheden af Finanstilsynets påbud om kreditværdighedsvurdering og gyldigheden af en kreditaftale 22.03.2024 Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af AAA/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital 13.05.2025		

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	11.04.2025
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afgørelse om adresseændring grundet manglende partshøring af selskabet ved tvivl om anmelders identitet	06.08.2024
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om inddrivelse af kapitalejerlån grundet mangelfuld sagsoplysning og vurdering	24.07.2024
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om inddragelse af e-pengeinstituttiladelse grundet manglende frist til berigtigelse	04.07.2024
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser	01.05.2024
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kritik af Erhvervsstyrelsens afslag på direktørregistrering uden konkret begrundet mistanke om stråmandsvirksomhed	01.05.2024
Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed	21.03.2024
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	31.03.2023
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets hjemvisning af påbud til ejendoms- og solcelleprojekter grundet utilstrækkelig sagsoplysning	02.03.2023

REFERENCE Lovgrundlag 6 paragraffer

Forvaltningsloven § 19	stk. 1	Forvaltningsloven § 22	
Forvaltningsloven § 24	stk. 1	Selskabsloven § 15	stk. 1
Selskabsloven § 232	stk. 3	Selskabsloven § 371	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser 24 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS 1

05.10.2022	Højesterets dom om administrativ fratagelse af dansk statsborgerskab for fremmedkriger tilknyttet Islamisk Stat	bs-16807-2022-hjr
------------	---	-------------------

LANDSRETTE · ANKEINSTANS 5

23.08.2024	Østre Landsret hjemviser sag om markedsføringsforbud mod lægemiddel grundet sagsbehandlingsfejl	6096-7302
22.03.2024	Gyldigheden af Finanstilsynets påbud om kreditværdighedsvurdering og gyldigheden af en kreditaftale	2932-7344
27.02.2023	Dom om konkurrencebegrænsende adfærd i forbindelse med DSB-udbud	2939-3485
28.06.2022	Kendelse om opsættende virkning af søgsmål vedrørende Finanstilsynets påbud om kreditværdighedsvurdering	2932-3476
26.04.2022	Østre Landsret: Jernbanenævnets påbud om takstnedsættelse for kombiterminaler var uberettiget grundet manglende konkurrenceanalyse	3985-4815

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 18

05.12.2025	Ansættelseskontrakter og ejerbog tilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse ved genoptagelse af tvangsopløst ApS	25/02067
13.05.2025	Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital	J.NR. 24/11571
11.04.2025	Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	24/09394
28.03.2025	Erhvervsankenævnets hjemvisning af sag om aktindsigt i konkursramt banks dokumenter til brug for civil retssag	24/09800
31.01.2025	Stadfæstelse af påbud om hvidvaskprocedurer og hjemvisning af sag om specifik kundevurdering	24/03152
21.01.2025	Stadfæstelse af påbud til revisionsvirksomhed for utilstrækkelige hvidvaskprocedurer og risikovurderinger	24/03037
10.01.2025	Stadfæstelse af påbud og påtaler for omfattende overtrædelser af hvidvaskloven i rådgivningsvirksomhed	23/12027
06.08.2024	Hjemvisning af afgørelse om adresseændring grundet manglende partshøring af selskabet ved tvivl om anmelders identitet	24/02794
24.07.2024	Hjemvisning af påbud om inddrivelse af kapitalejerlån grundet mangelfuld sagsoplysning og vurdering	24/00680
04.07.2024	Hjemvisning af sag om inddragelse af e-pengeinstituttiladelse grundet manglende frist til berigtigelse	23/08397
01.05.2024	Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser	23/13991
01.05.2024	Erhvervsankenævnets kritik af Erhvervsstyrelsens afslag på direktørregistrering uden konkret begrundet mistanke om stråmandsvirksomhed	24/00390
11.04.2024	Hjemvisning af sag om vedtægtsændringer i erhvervsdrivende fond grundet manglende partshøring og uklarhed om udpegningsret	22/15843 og 23/07982
21.03.2024	Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed	23/02577
08.12.2023	Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring	23/07370
31.03.2023	Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	23/00159
02.03.2023	Erhvervsankenævnets hjemvisning af påbud til ejendoms- og solcelleprojekter grundet utilstrækkelig sagsoplysning	22/14105
28.09.2021	Erhvervsankenævnets kendelse om administrativ udsettelse af ejerregistrering i B A/S	19/08127

09

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over tvangsopløsning og genoptagelse af kapitalsekskaber

Erhvervsankenævnets praksis om selskabslovens §§ 225, 231 og 232 – kapitalkrav, berigtigelse og dokumentation

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 27 afgørelser · 1993–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Tvangsopløsning og genoptagelse af kapitalsekskaber er talmæssigt det største enkeltområde i Erhvervsankenævnets selskabsretlige praksis. Erhvervsstyrelsen kan efter selskabslovens § 225, stk. 1 anmode skifteretten om at opløse et selskab, der bl.a. mangler årsrapport, lovlig ledelse eller dokumentation for reelle ejere, og selskabet kan herefter kun reddes gennem den snævre genoptagelsesadgang i §§ 231 og 232. Erhvervsankenævnet prøver ikke selve oversendelsen til skifteretten, men efterprøver til gengæld intensivt, om betingelserne for genoptagelse var opfyldt: at selskabskapitalen var intakt, at opløsningsgrunden var berigtiget senest samtidig med beslutningen, og at der er valgt en ledelse, der faktisk fungerer. Oversigten kortlægger, hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på, hvilke dokumentationskrav nævnet stiller, og hvor nævnet gentagne gange har underkendt Erhvervsstyrelsens hjemmelsangivelse og begrundelse.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Erhvervsankenævnet kan ikke prøve Erhvervsstyrelsens beslutning om at oversende et selskab til tvangsopløsning efter selskabslovens § 225, stk. 1, jf. § 371, stk. 2 – men nævnet prøver den underliggende vurdering af, om den afkrævede dokumentation var tilstrækkelig, jf. § 371, stk. 1.
- 02 Erhvervsankenævnet kræver, at selskabskapitalen er fuldt til stede på selve beslutningstidspunktet; fradrag af stiftelsesomkostninger, der bringer indeståendet under minimumskravet, medfører afslag på genoptagelse.
- 03 Erhvervsankenævnet accepterer ikke en vurderingsmandserklæring, der angiver et forkert kapitalbeløb, og fejlen kan ikke berigtiges efter § 23 g, stk. 2, fordi erklæringen skal hidrøre fra en uvildig sagkyndig og ikke kan repareres ved en generalforsamlingsbeslutning.
- 04 Erhvervsankenævnet afviser genoptagelse, hvis den manglende årsrapport først godkendes eller modtages efter beslutningen om genoptagelse – berigtigelsen skal ske senest samtidig med beslutningen, jf. § 232, stk. 3.

- 05 Erhvervsankenævnet tilsidesætter afslag, der bygger på krav, som hverken §§ 231 eller 232 eller forarbejderne hjemler – fx krav om fremsendelse af ajourførte vedtægter, når opløsningsgrunden i øvrigt er berigtiget.
- 06 Erhvervsankenævnet anser det for en væsentlig sagsbehandlingsfejl, at Erhvervsstyrelsen begrundet et afslag på genoptagelse i § 15, stk. 1 eller § 23 f i stedet for §§ 231 og 232.
- 07 Erhvervsankenævnet kræver, at nægtelse af at registrere et ledelsesmedlem hviler på en konkret formodning om stråmandsbrug – utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse er ikke i sig selv nok.
- 08 Erhvervsankenævnet lægger afgørende vægt på modstridende oplysninger om tiltrædelsesdato, løn og rolle samt på dokumentation, der først er skabt efter styrelsens kontrolhenvendelse.
- 09 Erhvervsankenævnet accepterer ansættelseskontrakter underskrevet af direktøren alene som tilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse i en mindre virksomhed, når de dækker selskabets aktivitetsperiode.
- 10 Anmelderen indestår efter § 15, stk. 2 for dokumentationens gyldighed; en kladde i Virk.dk er ikke en indsendelse, og systemfejl fritager ikke for fristoverskridelse.
- 11 Fristerne i § 232, stk. 2 – 3 måneder fra oversendelsen og 5-års-karensen efter tidligere tvangsopløsning – er efter forarbejderne absolutte og kan ikke fraviges.
- 12 En oprindelig mangel i stiftelsesgrundlaget, fx stiftelse foretaget af en juridisk person uden retsevne, kan ikke berigtiges, og genoptagelse er derfor udelukket.
- 13 Bliver selskabet taget under konkursbehandling under klagesagen, og indtræder konkursboet ikke, bortfalder den retlige interesse, og nævnet afviser klagen eller undlader hjemvisning som formålsløs.
- 14 Skifteretten kan ikke efterprøve Erhvervsstyrelsens beslutning om at oversende selskabet til tvangsopløsning; prøvelsen af genoptagelsesbetingelserne hører under styrelsen og dermed under Erhvervsankenævnet.

§ 1 Retsgrundlaget: fra § 225-oversendelse til § 232-genoptagelse

Erhvervsstyrelsen kan efter [selskabsloven § 225, stk. 1](#) anmode skifteretten om at opløse et kapitalsekskab. Katalogget af opløsningsgrunde er udtømmende og omfatter bl.a., at styrelsen ikke rettidigt har modtaget den godkendte årsrapport (nr. 1), at selskabet ikke har den ledelse eller det hjemsted, loven eller vedtægterne foreskriver (nr. 2), at selskabet ikke har registreret eller har foretaget mangelfuld registrering af reelle ejere (nr. 4), at selskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om reelle ejere (nr. 5), og at selskabet ikke indsender eller indsender mangelfulde oplysninger efter § 23 h, stk. 1 (nr. 7). Styrelsen kan efter [§ 225, stk. 2](#) fastsætte en afhjælpningsfrist, inden beslutningen om tvangsopløsning træffes, og selve opløsningsanmodningen sker efter [§ 226](#).

Genoptagelse er reguleret i to bestemmelser. § 231, stk. 1 opstiller de materielle betingelser: udlodning efter § 223 må ikke være påbegyndt, der skal vælges ledelse og eventuel revisor, og der skal udarbejdes en erklæring fra en vurderingsmand, jf. § 37, om at kapitalen er til stede. Er kapitalen mindre end kapitalkravet i § 4, stk. 2, skal den bringes op til mindst dette beløb. Efter § 231, stk. 2 skal beslutningen anmeldes senest 2 uger fra beslutningsdatoen, vedlagt en erklæring fra en godkendt revisor om, at der ikke er ydet ulovlige kapitalejerlån.

§ 232 overfører reglerne til sekskaber under tvangsopløsning og skærper dem: anmeldelsen skal være modtaget senest 3 måneder efter styrelsens anmodning til skifteretten, og genoptagelse er udelukket, hvis sekskabet inden for de sidste 5 år tidligere har været under tvangsopløsning, jf. § 232, stk. 2. Har skifteretten udnævnt en likvidator, skal denne samtykke, jf. § 232, stk. 4, og er sekskabet besluttet tvangsopløst af retten efter § 230, kan genoptagelse slet ikke ske, jf. § 232, stk. 5.

De konkrete anmeldelseskrav står i anmeldelsesbekendtgørelsen § 26, der kræver protokoludskrift, eventuelle nye ajourførte vedtægter, vurderingsmandserklæringen om kapitalens tilstedeværelse og fraværet af lån i strid med § 210, stk. 1, den manglende årsrapport samt dokumentation for likvidators samtykke.

Aktuel retsstilling om kapitalkravet: minimumskapitalen for anpartsselskaber er nedsat fra 40.000 kr. til 20.000 kr. ved lov nr. 1552 af 30. december 2024 (Iværksætterpakken), mens aktieselskabers minimumskapital fortsat er 400.000 kr., jf. § 4, stk. 2. Nævnsafgørelser fra 2024-2025, der opererer med 40.000 kr. for et ApS, er derfor afsagt efter den dagældende beløbsgrænse; retsprincippet – at kapitalen skal være intakt op til lovens minimum – er uændret.

LOV

Anmeldelsesbekendtgørelsen § 26

Selskabsloven § 4, stk. 2

Selskabsloven § 37

Selskabsloven § 225, stk. 1-2

Selskabsloven § 226

Selskabsloven § 231, stk. 1-2

Selskabsloven § 232, stk. 2-5

§ 2 Erhvervsankenævnets prøvelseskompetence – hvad der kan og ikke kan påklages

Klageadgangen følger af selskabsloven § 371, stk. 1: Erhvervsstyrelsens afgørelser kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. § 371, stk. 2 undtager derimod udtrykkeligt bl.a. afgørelser efter § 225, stk. 1, § 226 og § 232, stk. 2 samt fristfastsættelse efter § 23 g, stk. 2 fra administrativ rekurs.

Denne kompetencegrænse er fast praksis. I 2015-6306 afviste nævnet uden videre den del af klagen, der angik selve oversendelsen til skifteretten, men realitetsbehandlede afslaget på genoptagelse. Tilsvarende afviste nævnet i 94-50.431 en klage over tvangsopløsning, selv om styrelsen ved en fejl havde vedlagt klagevejledning:

"Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved en fejl har givet klagevejledning, kan ikke medføre, at ankenævnet - i strid med loven - bliver kompetent til at behandle klagen."

Afgrænsningen er imidlertid ikke absolut. I 24/09394 fastslog nævnet, at selv om beslutningen om at anmode skifteretten om opløsning efter § 225, stk. 1, nr. 5 ikke kan påklages, kan den underliggende vurdering af, om den dokumentation, styrelsen havde afkrævet efter § 23 b, stk. 1, var tilstrækkelig, prøves efter § 371, stk. 1. Nævnet kritiserede udtrykkeligt, at styrelsens klagevejledning kun havde nævnt afskæringen i stk. 2 og ikke

denne klageadgang – og foretog derefter sin egen bevisvurdering af overførselskvitteringer og kontoudtog, hvorved nævnet fandt dokumentationen tilstrækkelig for ét af fire sekskaber.

Endelig er genoptagelse den **eneste** lovlige måde at afbryde en iværksat tvangsopløsning på. I [96-95.809](#) fastslog nævnet, at adgangen til at beslutte frivillig likvidation ophører, når styrelsen har anmodet skifteretten om opløsning – herefter er det alene retten, der bestemmer opløsningsmåden.

LOV

[Selskabsloven § 23b, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 23g, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 225, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 371, stk. 1-2](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire sekskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	11.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af sekskab uden retsevne	29.03.2016
	Erhvervsankenævnet · Grønlandsk anpartsselskab under tvangsopløsning afskåret fra at beslutte frivillig likvidation	27.02.1997
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	22.05.1995

Kapitalen skal dokumenteres intakt – vurderingsmandserklæringen som hård kerne

Forarbejderne til [§ 231](#) er utvetydige om, hvorfor kravet er skarpt. Af bemærkningerne til den oprindelige sekskabslov fremgår:

"Det er endvidere et krav, at der ved genoptagelse ikke bare er dækning for kreditorerne, men sekskabskapitalen skal være til stede i sekskabet. Genoptagelse af et sekskab kan sidestilles med en nystiftelse ved indskud af værdier. Det foreslås derfor, at der i overensstemmelse med gældende ret fortsat skal foreligge en revisorerklæring om sekskabskapitalens tilstedeværelse. [...] den erklæring, som en vurderingsmand skal udarbejde, skal være en erklæring med høj grad af sikkerhed."

Erhvervsankenævnet håndhæver dette efter sin ordlyd, og **nævnet lægger afgørende vægt på det faktiske indestående på beslutningstidspunktet – ikke på erklæringens ordlyd**. I [24/09250](#) forelå der en revisorerklæring om, at kapitalen på 40.000 kr. var til stede, men udskriften fra stiftelsesadvokatens klientkonto viste en saldo på 37.211,25 kr. efter betaling af en stiftelsesfaktura på 2.788,75 kr. Nævnet tilsidesatte erklæringen som faktisk forkert:

"Ankenævnet finder på baggrund af ovenstående, at sekskabet ikke har fremsendt den nødvendige dokumentation senest samtidig med anmeldelsen eller alternativt senest med fristens udløb... Herefter anses sekskabet ikke for at være berettiget til genoptagelse af sekskabet efter sekskabslovens § 232, stk. 3."

En erklæring med et forkert kapitalbeløb kan heller ikke repareres. I [J.NR. 24/11571](#) angav revisorerklæringen for et **aktieselskab**, at egenkapitalen mindst svarede til en sekskabskapital på 40.000 kr., mens minimumskravet er 400.000 kr., jf. [§ 4, stk. 2](#). Klageren gjorde gældende, at der var tale om en åbenlys tastefejl, og at styrelsen burde have givet en berigtigelsesfrist efter [§ 23 g, stk. 2](#). Nævnet afviste dette: bestemmelsen omfatter alene fejl, der kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller en beslutning i det centrale ledelsesorgan, og en vurderingsberetning skal hidrøre fra en uvildig sagkyndig, jf. [§ 37](#). Nævnet fandt heller ikke, at der var pligt til

partshøring efter [forvaltningsloven § 19, stk. 1](#), da sekskabet gennem anmelderen var bekendt med grundlaget, jf. [§ 15, stk. 2](#).

Kapitalkravet prøves også regnskabsteknisk. I [23/04138](#) gennemgik nævnet fire omstridte poster i saldobalancen – støtteindtægter fra en fond, et tilgodehavende hos en nystiftet forening, afskrivninger på udviklingsomkostninger og udokumenterede gældseftergivelser – og fastslog, at klageren ikke med tilstrækkelig sikkerhed havde sandsynliggjort, at posterne kunne indregnes efter [årsregnskabsloven § 49, stk. 1](#) og [§ 43, stk. 1](#). Den retvisende egenkapital var herefter ca. -2,56 mio. kr., og afslaget blev stadfæstet.

Modsat viser [23/07043](#), at nævnet accepterer indbetaling til en advokats klientkonto som dokumentation for kapitalens tilstedeværelse, når sammenhængen mellem indbetalingen og sekskabet er godtgjort – dokumentationskravet er reelt, ikke formalistisk.

Sag	Kapitalproblem	Udfald
24/09250	Stiftelsesomkostninger trak klientkontoen under minimumskravet	Afslag stadfæstet
J.NR. 24/11571	Erklæring angav 40.000 kr. for et A/S (krav 400.000 kr.)	Afslag stadfæstet – ingen berigtigelsesfrist
23/04138	Negativ retvisende egenkapital efter eliminerings af udokumenterede poster	Afslag stadfæstet
22/14144	Erklæring dateret efter generalforsamlingen og indsendt for sent	Afslag stadfæstet
23/07043	Kapital indbetalt til advokats klientkonto	Afgørelse ændret – registrering skulle ske

LOV

[Forvaltningsloven § 19, stk. 1](#)[Selskabsloven § 4, stk. 2](#)[Selskabsloven § 15, stk. 2](#)[Selskabsloven § 23g, stk. 2](#)[Selskabsloven § 37](#)[Selskabsloven § 231, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 49, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	13.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital	13.05.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af AA A/S grundet manglende selskabskapital	11.01.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	06.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af genoptagelse for KL IVS grundet overskridelse af berigtigelsesfrist	10.02.2023

§ 4 Berigtigelse af opløsningsgrunden – timing er alt efter § 232, stk. 3

[§ 232, stk. 3](#) indeholder tre selvstændige tidskrav: berigtigelsen skal foretages **senest samtidig med beslutningen** om genoptagelse, dokumentationen skal indsendes **senest samtidig med anmeldelsen**, og manglende årsrapporter, hvis indsendelsesfrist er udløbet, skal være **modtaget**. Bestemmelsen blev indsat som en kodificering af hidtidig praksis; af forarbejderne fremgår:

"Det foreslås at præcisere bestemmelsen om genoptagelse ved at indsætte et nyt stk. 3, som kodificerer hidtil gældende ret. På den måde vil det fremover klart fremgå af loven, at det forhold som medførte anmodning om tvangsopløsning, skal være berigtiget, førend genoptagelse kan besluttes."

Erhvervsankenævnet håndhæver timingen strengt. I [24/00693](#) var selskabet oversendt til tvangsopløsning på grund af den manglende årsrapport for 2022/2023. Anmeldelsen om genoptagelse blev indgivet 10. januar 2024, styrelsen traf afgørelse 16. januar 2024, årsrapporten blev godkendt på generalforsamling 17. januar 2024 og modtaget 22. januar 2024. Nævnet konkluderede:

"Ankenævnet finder herefter [...] at anmeldelsen af genoptagelse var mangelfuld, idet forholdet, der begrundende selskabets oversendelse til tvangsopløsning ikke var berigtiget senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, og Erhvervsstyrelsen har derfor været berettiget til at nægte registreringen af selskabets genoptagelse."

Samme sag illustrerer et andet mønster: revisoren havde ved anmeldelsen uploadet en fil benævnt "Faktura for genoptagelse" – reelt en kvittering fra betalingsmodulet – i stedet for vurderingsmandserklæringen. Nævnet bemærkede, at anmeldelsen også af den grund var mangelfuld, men afgjorde sagen alene på den manglende berigtigelse.

Berigtigelseskravet har dog en grænse: det er **netop** den grund, der udløste oversendelsen, der skal berigtiges. I [23/13991](#) havde styrelsen afvist genoptagelse, fordi de indsendte vedtægter afveg fra de tidligere registrerede. Nævnet ophævede afgørelsen:

"Hverken efter ordlyden af selskabslovens §§ 231 og 232 eller lovforarbejderne til bestemmelserne ses der imidlertid ikke at være et krav om fremsendelse af selskabets vedtægter i forbindelse med en anmeldelse om genoptagelse. Da klager blev oversendt til opløsning ved skifteretten, fordi klager ikke rettidigt havde indleveret sit årsregnskab for 2022, kan de anførte vedtægtsuoverensstemmelser ikke begrunde afvisning af genoptagelse, jf. selskabslovens § 232, stk. 3, 1. pkt."

Hvor opløsningsgrunden er manglende dokumentation for reelle ejere efter [§ 225, stk. 1, nr. 5](#), jf. [§ 58 a](#), har nævnet i [23/03652](#) hjemvist et afslag med henvisning til, at forarbejderne forudsætter, at selskabet kan berigtige forholdet ved en **forny et indhentning** af oplysninger:

"I sager, hvor et kapitalsekskab påtænkes oversendt til tvangsopløsning, vil selskabet [...] få mulighed for at berigtige forholdet, dvs. foretage en forny et indhentning af oplysninger om deres reelle ejere og opbevare dokumentationen herfor, inden sagen oversendes til skifteretten."

Denne fortolkning står i kontrast til flertallets linje i den ældre [21/00090](#) om genregistrering af et K/S, hvor et flertal fandt dokumentationspligten retrospektiv, mens mindretallet med henvisning til de samme forarbejder ville hjemvise. Med [23/03652](#) er mindretalssynspunktet reelt slået igennem for sekskaber under tvangsopløsning.

Endelig er der grænsen for, hvad der overhovedet **kan** berigtiges. I [2015-6306](#) var selskabet stiftet af et moderselskab, der endnu ikke var registreret og derfor manglede retsevne. Nævnet udtalte:

"... da stiftelsen er sket i strid med selskabsloven, og der er tale om en oprindelig mangel i stiftelsesgrundlaget, som ikke kan berigtiges, tiltræder ankenævnet, at Erhvervsstyrelsen ved afgørelsen af 5. maj 2015 har meddelt, at selskabet ikke kan genoptages, jf. § 232, stk. 3, 1. og 2. pkt."

Selskabsloven § 232, stk. 3

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring	06.03.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser	01.05.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere	01.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere	30.12.2022
	Erhvervsankenævnet · Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af selskab uden retsevne	29.03.2016

§ 5 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på ved dokumentation for lovlig og faktisk ledelse

Fordi § 231, stk. 1 kræver, at der vælges ledelse, og fordi ledelsesmedlemmer efter § 112, stk. 3 skal være personer, der **faktisk fungerer** som ledelsesmedlemmer, kobles genoptagelsessagerne rutinemæssigt sammen med stråmandskontrollen i § 23 f og oplysningspligten i § 23 b, stk. 1.

Erhvervsankenævnet lægger her vægt på et genkendeligt sæt af momenter:

- **Modstridende oplysninger om tiltrædelsestidspunkt, løn og rolle.** I 22/14125 fremhævede nævnet "en række modstridende oplysninger og dokumentation, herunder om tiltrædelsesdatoen [...], om CC skulle modtage løn fra selskabet, og om CC skulle udøve en rolle og varetage opgaver for selskabet svarende til den faktiske ledelse". I 24/08373 var der oplyst tre forskellige tiltrædelsesdatoer.
- **Dokumentation skabt efter kontrolhenvendelsen.** I 24/08373 var direktørkontrakten først udarbejdet efter styrelsens første afvisning, og e-mails til kunder var sendt efter gentagne anmodninger om dokumentation – hvilket svækkede bevisværdien.
- **Misforhold mellem omsætning og ledelsesspor.** I samme sag fandt nævnet det "påfaldende", at selskabet i 1. kvartal 2024 havde en omsætning på 403.353 kr. og udgifter til vikarer og underleverandører på 148.406 kr., uden at der forelå nogen dokumentation for, at den anmeldte direktør havde ageret over for disse parter.
- **Hvem der reelt fører korrespondancen.** I 22/14125 og 23/02577 lagde nævnet vægt på, at al kontakt med rådgivere og bank blev varetaget af den tidligere, konkurskarantæneramte ledelse.

Omvendt er nævnet ikke formalistisk, når der faktisk foreligger substans. I 25/02067 havde Erhvervsstyrelsen afvist over 144 bilag som utilstrækkelige. Nævnet ophævede afgørelsen og lagde vægt på tre ansættelseskontrakter underskrevet af klageren alene som arbejdsgiver, sammenholdt med ejerbog og kontoudskrift:

"Ankenævnet finder, at ansættelse af medarbejdere i en mindre virksomhed med eksempelvis tre medarbejdere i sagens natur må anses for at udgøre en væsentlig handling indenfor såvel den daglige og strategiske ledelse, idet lønnede ansættelser er egnede til at påvirke selskabets økonomi samt daglige drift."

Nævnet afviste samtidig styrelsens formelle indsigelser (fx at ejerbogen manglede CVR-nummer, hvilket beroede på, at CVR-nummeret først tildeles efter kapitalindbetalingen) og fastslog, at eneejeren gyldigt kan fravige indkaldelsesvarslet efter § 76, stk. 2.

Erhvervsankenævnet kræver desuden, at en nægtelse hviler på en konkret stråmandsformodning. Det følger af en fast linje i [23/02577](#), [23/10948](#) og senest [25/04208](#), hvor nævnet ophævede en afregistrering med den begrundelse, at utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse ikke i sig selv er nok – der kræves en konkret formodning om, at personen er eller vil blive anvendt som stråmand. I [24/08373](#) accepterede nævnet dog, at en sådan formodning kunne lægges til grund, selv om den ikke fremgik udtrykkeligt af afgørelsen.

Endelig prøver nævnet også de rent registreringstekniske ledelseskrav med et proportionalitetsfilter. I de parallelle kendelser [22/14121](#) og [22/14122](#) var genoptagelse afvist, fordi direktøren stod med "ukendt adresse" i CPR. Nævnet hjemviste begge sager med henvisning til forarbejderne til [§ 23 d](#):

"Ved nægtelse af registrering eller afregistrering, er det Erhvervsstyrelsens praksis at give mulighed for at berigtige ukorrekte oplysninger såfremt det er muligt. Der er ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer hertil."

LOV	Selskabsloven § 23f	Selskabsloven § 23b, stk. 1	Selskabsloven § 23d, stk. 2
	Selskabsloven § 76, stk. 2	Selskabsloven § 112, stk. 3	Selskabsloven § 231, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv		12.03.2026
	Erhvervsankenævnet · Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold		11.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Ansættelseskontrakter og ejerbog tilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse ved genoptagelse af tvangsopløst ApS		05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af selskab grundet tvivl om den anmeldte direktørs faktiske ledelse		30.01.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed		21.03.2024
	Erhvervsankenævnet · Afslag på genoptagelse af AA ApS grundet tvivl om den faktiske ledelse af selskabet		24.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse		22.12.2022
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse		22.12.2022

§ 6 Frister, berigtigelsesfrister og anmelderens indeståelse

Genoptagelsessagerne er i praksis fristsager. Tre fristlag spiller sammen:

- Den absolutte 3-måneders frist og 5-års-karensen**, jf. [§ 232, stk. 2](#). Forarbejderne til bestemmelsen er kategoriske:

"Begge frister er absolutte, og der kan ikke dispenseres fra dem uanset baggrunden for den sene anmeldelse. Der kan dog ske genoptagelse senere end 3 måneder efter oversendelsestidspunktet, hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har begået fejl ved oversendelsen."

Fristen suspenderes dog, hvis selskabet tages under rekonstruktionsbehandling – en tilføjelse indsat som konsekvensændring ved rekonstruktionsreformen i 2010. Afgørelser om fristen efter [§ 232, stk. 2](#), kan ikke påklages, jf. [§ 371, stk. 2](#).

2.

2-ugers anmeldelsesfristen efter § 231, stk. 2 og kravet om, at vurderingsmandserklæringen skal foreligge **senest på beslutningstidspunktet**. I 22/14144 blev genoptagelsen besluttet på generalforsamling 3.

februar 2022, mens vurderingsmandens erklæring først blev underskrevet 22. februar 2022 – erklæringen forelå altså ikke, da beslutningen blev truffet. Erhvervsstyrelsen anvender i tilknytning hertil aldersgrænsen i § 36, stk. 2 analogt, således at en kapitalerklæring, der er mere end 4 uger gammel, afvises; det var grundlaget for afvisningen af den første anmeldelse i 24/00693 og et af styrelsens argumenter i 23/13991.

3. **Berigtigelsesfristen** efter § 23 g, stk. 2, hvor styrelsen efter § 23 g, stk. 3 skal nægte registrering, hvis fristen overskrides. I 22/14144 havde styrelsen forlænget fristen flere gange til 15. august 2022; erklæringen blev modtaget 24. august 2022. Klageren fremlagde et skærmpoint af en kladde i Virk.dk som bevis for rettidig upload, men nævnet fastslog, at en kladde ikke er en indsendelse, og at ansvaret for korrekt indsendelse påhviler anmelderen.

Dette anmelderansvar er en gennemgående nøgle. Efter § 15, stk. 2 indestår anmelderen for, at registreringen er lovligt foretaget, og at dokumentationen er gyldig. Nævnet brugte bestemmelsen i 24/09250 til at afvise, at en uafhængig revisors attest kan fritage anmelderen, og i J.NR. 24/11571 til at fastslå, at afgørelsen med rette blev sendt til anmelderen frem for til selskabet selv.

Endelig løber genoptagelsessager parallelt med afgiftssystemet for for sent indsendte årsrapporter. I 2012-0027322 blev årsrapporten først modtaget i forbindelse med anmodningen om genoptagelse, og ledelsen blev alligevel pålagt afgift efter årsregnskabsloven § 151, stk. 1 – genoptagelse fjerner altså ikke afgiftsansvaret.

LOV	Selskabsloven § 15, stk. 2	Selskabsloven § 23g, stk. 2-3	Selskabsloven § 36, stk. 2
	Selskabsloven § 231, stk. 2	Selskabsloven § 232, stk. 2	Årsregnskabsloven § 151, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital		
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital		
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring		
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser		
	Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af genoptagelse for KL IVS grundet overskridelse af berigtigelsesfrist		
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ledelsesaftifter for for sent indsendt årsrapport trods påberåbt sygdom og uopmærksomhed		

§ 7 Hjemmel og begrundelse – nævnets faste kritik af Erhvervsstyrelsen

Et selvstændigt og gentaget tema er, at Erhvervsstyrelsen begrunder afslag på genoptagelse i den **generelle** registreringsnægtelseshjemmel i § 15, stk. 1 eller i stråmandsbestemmelsen i § 23 f i stedet for i de **specielle** genoptagelsesbestemmelser i § 231 og § 232.

Den klareste udtalelse findes i 23/13991:

"I den påklagede afgørelse har Erhvervsstyrelsen som hjemmel for at nægte at registrere genoptagelse af det omhandlede selskab henvist til selskabslovens § 15, stk. 1. Denne bestemmelse vedrører imidlertid ikke genoptagelse.

Spørgsmål om genoptagelse reguleres i selskabslovens § 231 og § 232. Ankenævnet finder, at det må anses at være en væsentlig sagsbehandlingsfejl, at den påklagede afgørelse ikke indeholder en angivelse af sit hjemmelsgrundlag."

Samme kritik rejses i [23/02577](#), hvor styrelsen havde brugt § 23 f som hjemmel for at nægte genoptagelse, kombineret med at det ikke fremgik, om afgørelsen byggede på en stråmandsformodning. I [24/08373](#) præciserede nævnet igen, at styrelsen "burde have henvist til selskabslovens §§ 231 og 232 som en del af hjemmelsgrundlaget". Og i [24/09394](#) påpegede nævnet både manglende hjemmelsangivelse for dokumentationsvurderingen efter [§ 23 b, stk. 1](#) og en mangelfuld klagevejledning.

Retsvirkningen afhænger af, om fejlen har haft betydning. Nævnet sonderer skarpt:

- **Ren skrivefejl uden realitetsbetydning:** i [24/09250](#) havde styrelsen skrevet "§ 321" i stedet for § 231. Nævnet betegnede det som en tastefejl uden realitetsbetydning og korrigerede blot henvisningen.
- **Manglende hjemmelsangivelse med betydning for prøvelsen:** fører til ophævelse og hjemvisning, jf. [23/13991](#).
- **Fejl, hvor hjemvisning er formålsløs:** fører til stadfæstelse med udtrykkelige kritiske bemærkninger, jf. [23/02577](#) og [24/09394](#).

Et beslægtet spor er kravet om reel partsinddragelse. Nævnet har uden for genoptagelsessagerne skærpet kravene til partshøring og til at respektere advokatrepræsentation, jf. [23/00159](#). I genoptagelsessagerne modificeres partshøringspligten dog af anmelderkonstruktionen: i [J.NR. 24/11571](#) fandt nævnet, at selskabet gennem anmelderen var bekendt med sagens faktiske grundlag, og at høring efter [forvaltningsloven § 19, stk. 1](#) derfor ikke var påkrævet.

LOV

[Forvaltningsloven § 19, stk. 1](#)[Selskabsloven § 15, stk. 1](#)[Selskabsloven § 23f](#)[Selskabsloven § 23b, stk. 1](#)[Selskabsloven § 231](#)[Selskabsloven § 232](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital 13.07.2025

Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital 13.05.2025

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere 11.04.2025

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af selskab grundet tvivl om den anmeldte direktørs faktiske ledelse 30.01.2025

Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser 01.05.2024

Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed 21.03.2024

Sagsgang ved Erhvervsankenævnet: klagefrist, gebyr, opsættende virkning og intervention

§ 8

Klagefrist. 4 uger fra afgørelsens meddelelse, jf. [selskabsloven § 371, stk. 1](#). Fristen har selvstændig betydning i genoptagelsessager, fordi et selskab, der ikke påklager selve afregistreringen af direktøren, kun kan angribe det efterfølgende afslag på genoptagelse – som i [25/02067](#), hvor klageren ikke havde anket afgørelsen af 14. august 2024 inden for klagefristen.

Gebyr. Klagen skal efter [bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7, stk. 2](#) ledsages af et gebyr på 4.000 kr. (2.000 kr., hvis klagen ikke har forbindelse med klagerens erhvervsudøvelse); betales gebyret ikke inden formandens frist, afvises klagen. Gebyret tilbagebetales, hvis klagen afvises, jf. [§ 8, stk. 2](#).

Afvisning. Nævnet eller formanden kan efter [§ 8, stk. 1](#) afvise klager, der falder uden for nævnets kompetence, er for sent indgivet, eller er indgivet af en ikke-klageberettiget. Det var grundlaget for afvisningen i [94-50.431](#) og [2015-6306](#).

Opsættende virkning. En klage har som udgangspunkt ikke opsættende virkning, medmindre nævnet bestemmer det – et princip nævnet allerede fastslog i [63181-0004](#). Beslutningen træffes af formanden og er i genoptagelsessager reelt afgørende for, om selskabet overlever klagesagen. Praksis er delt: klagen blev tillagt opsættende virkning i [23/04138](#) (formandens afgørelse af 11. maj 2023) og i [24/08373](#), men nægtet i [24/09250](#) og [J.NR. 24/11571](#) – begge sekskaber gik efterfølgende konkurs.

Intervention. Tredjemand med retlig interesse kan efter [§ 10](#) få tilladelse til at indtræde. Det skete i [24/00693](#), hvor en medejer indtrådte til støtte for genoptagelsen.

Sagsbehandlingstid. Genoptagelsessager afgøres typisk 10-16 måneder efter klagen (fx klage 27. september 2024 og kendelse 13. juli 2025 i [24/09250](#); klage 17. januar 2024 og kendelse 6. marts 2025 i [24/00693](#)) – et tidsrum, der i praksis ofte overstiger sekskabets levetid under skifteretsbehandlingen.

Afgørelsernes retsvirkning. Erhvervsankenævnets kendelser er bindende for Erhvervsstyrelsen. Nævnet kan stadfæste, ændre afgørelsen (og dermed pålægge styrelsen at registrere, jf. [23/07043](#)) eller ophæve og hjemvise til fornyet behandling – den hyppigste udgang, når afgørelsen lider af hjemmels- eller begrundelsesmangler.

LOV

[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 7, stk. 2](#)

[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8, stk. 1-2](#)

[Bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 10](#)

[Selskabsloven § 371, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Ansættelseskontrakter og ejerbog tilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse ved genoptagelse af tvangsopløst ApS	05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	13.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital	13.05.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring	06.03.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af selskab grundet tvivl om den anmeldte direktørs faktiske ledelse	30.01.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af AA A/S grundet manglende selskabskapital	11.01.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	06.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af selskab uden retsevne	29.03.2016
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	22.05.1995
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsbøder for manglende indsendelse af halvårsregnskab og afklaring af klagefristers opsættende virkning	15.12.1993

§ 9 Når klagen bliver genstandsløs: konkurs under klagesagens behandling

Et strukturelt træk ved sagsfeltet er, at selskabet ofte er taget under konkursbehandling, inden Erhvervsankenævnet når at afgøre klagen. Det skyldes kombinationen af den korte 3-måneders frist i § 232, stk. 2, skifterettens fortsatte behandling og nævnets sagsbehandlingstid.

Nævnets håndtering følger to spor:

- **Afvisning på grund af bortfaldet retlig interesse.** I 2011-0025578 blev selskabet sendt til tvangsopløsning under klagesagen og senere erklæret konkurs. Da konkursboet ikke ønskede at indtræde, afviste nævnet klagen uden realitetsbehandling.
- **Realitetsbehandling uden hjemvisning.** I 23/02577 og 24/09394 konstaterede nævnet væsentlige sagsbehandlingsfejl, som normalt ville have ført til hjemvisning, men fandt hjemvisning meningsløs, fordi selskaberne var under konkursbehandling. Nævnet stadfæstede derfor afgørelserne, men "ændrede" dem med udtrykkelige kritiske bemærkninger om hjemmel, stråmandsvurdering og klagevejledning.

Konsekvensen er, at en betydelig del af nævnets vejledende udsagn om §§ 231-232 er afgivet i sager, hvor selskabet reelt ikke længere kunne reddes. Det gør bemærkningerne til de facto praksisdannende retningslinjer for styrelsens fremtidige sagsbehandling snarere end til afgørelser med virkning for den konkrete klager. For klageren understreger mønstret betydningen af at få klagen tillagt opsættende virkning tidligt, og – hvor selskabet allerede er konkurs – at få kurator til at tage stilling til indtræden, jf. 2011-0025578.

LOV

Selskabsloven § 232, stk. 2

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital	13.05.2025
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	11.04.2025
Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed	21.03.2024
Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over revisorregistrering som følge af konkurs og manglende retlig interesse	24.06.2013

§ 10 Sammenhæng med domstolspraksis: skifteretten kan ikke efterprøve oversendelsen

Kompetencedelingen mellem Erhvervsstyrelsen (og dermed Erhvervsankenævnet) på den ene side og skifteretten på den anden er stadfæstet i domstolspraksis, og den forklarer, hvorfor genoptagelsessporet er selskabets eneste reelle mulighed.

I L 1963/09-F (B-257-10) protesterede en direktør over for skifteretten mod tvangsopløsning med den begrundelse, at årsrapporten var indsendt rettidigt, men selskabet anmodede aldrig styrelsen om genoptagelse. Landsretten stadfæstede tvangsopløsningen:

„...skifteretten ikke kan efterprøve Erhvervs- og Selskabsstyrelsens beslutning om opløsning af selskabet...”

Prøvelsen af, om betingelserne for genoptagelse er opfyldt, foretages af styrelsen – og dermed i klageinstansen af Erhvervsankenævnet.

Samme linje følger [L 1822/09-E \(B-506-10\)](#), hvor en tidligere direktør gjorde gældende, at konkursdekretet var ugyldigt, fordi han ikke var indkaldt til tvangsopløsningsmødet. Indkaldelsen var sendt til selskabets registrerede adresse og kommet retur som "ubekendt på stedet", og 3-måneders fristen var udløbet. Landsretten bemærkede, at det havde været hensigtsmæssigt at indhente supplerende oplysninger, men at

der ikke i lovgivningen er foreskrevet en pligt for skifteretten til at indkalde et selskabs ledelse til et retsmøde, selvom det er praksis.

Efter tvangsopløsningens iværksættelse er domstolens rolle i det væsentlige begrænset til opløsningens gennemførelse – herunder spørgsmål om likvidator, jf. [SKS-1950/2022-SHR](#), hvor en anmodning om afsættelse af likvidator ikke blev imødekommet. Likvidators rolle er i øvrigt selvstændigt relevant for genoptagelsen, fordi likvidator efter [§ 232, stk. 4](#) skal samtykke – et krav, der også fremgår af [anmeldelsesbekendtgørelsen § 26, stk. 2, nr. 5](#).

Den praktiske konsekvens er, at et selskab, der bestrider grundlaget for oversendelsen, ikke opnår noget ved at protestere i skifteretten. Vejen går gennem en rettidig og fuldstændig genoptagelsesansøgning til Erhvervsstyrelsen – og derfra til Erhvervsankenævnet. Domstolsprøvelsen af selve genoptagelsesbetingelserne sker i givet fald ved almindeligt søgsmål mod Erhvervsstyrelsen efter nævnets kendelse.

Afgrænsningsmæssigt behandles selve konkursbehandlingen, omstødelse og konkursskarantæne i [konkurs- , omstødelse-konkurs](#) og [konkursskarantæne](#), mens dokumentationskravet for reelle ejere som selvstændig opløsningsgrund er behandlet i [reelle-ejere-registrering](#) og stråmandskontrollen ved nyregistrering i [selskabsregistrering-naegtelse-straamand](#).

LOV	Anmeldelsesbekendtgørelsen § 26, stk. 2	Selskabsloven § 232, stk. 4
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Højesterets kendelse i tvangsopløsningssag: Anmodning om afsættelse af likvidator ikke imødekommet	20.12.2023
	Sø- og Handelsretten · Gyldighed af konkursdekret efter tvangsopløsning uden indkaldelse af ledelsen	01.01.2010
	Sø- og Handelsretten · Tvangsopløsning af selskab grundet manglende årsrapport og manglende anmodning om genoptagelse	16.09.2009

Sammenfatning: den praktiske tjekliste efter Erhvervsankenævnets praksis

Erhvervsankenævnets praksis tegner et konsistent billede: de **materielle** genoptagelsesbetingelser håndhæves uden elasticitet, mens nævnet omvendt er villigt til at underkende Erhvervsstyrelsen, når styrelsen tilføjer krav uden hjemmel eller undlader at angive den korrekte hjemmel.

De krav, der i praksis afgør udfaldet, kan sammenfattes således:

- **Fristen først.** Anmeldelsen skal være modtaget senest 3 måneder efter styrelsens anmodning til skifteretten, og selskabet må ikke have været under tvangsopløsning inden for de sidste 5 år, jf. [§ 232, stk. 2](#). Fristerne er efter forarbejderne absolutte.
-

Kapitalen på beslutningsdagen. Vurderingsmandserklæringen skal være dateret senest samtidig med generalforsamlingens beslutning og skal angive det korrekte minimumsbeløb – 400.000 kr. for A/S og 20.000 kr. for ApS efter den gældende § 4, stk. 2. Erklæringen er ikke bevisafgørende, hvis kontoudtog viser noget andet, jf. 24/09250, og en fejl i erklæringen kan ikke berigtiges efter § 23 g, stk. 2, jf. J.NR. 24/11571.

- **Opløsningsgrunden skal være væk – inden beslutningen.** Manglende årsrapporter skal være godkendt og modtaget senest samtidig med genoptagelsesbeslutningen, jf. 24/00693. Er opløsningsgrunden manglende dokumentation for reelle ejere, kan en fornyet indhentning udgøre berigtigelse, jf. 23/03652.
- **Kun opløsningsgrunden.** Styrelsen kan ikke afvise genoptagelse med henvisning til forhold, der ikke var opløsningsgrunden – fx vedtægtsuoverensstemmelser, jf. 23/13991.
- **Ledelsen skal være reel, men beviskravet er proportionalt.** Modstridende datoer og efterrationaliseret dokumentation fælder sagen, jf. 24/08373 og 22/14125; omvendt kan få, men substantielle bilag som ansættelseskontrakter være nok, jf. 25/02067. Nægtelse af ledelsesregistrering kræver en konkret stråmandsformodning, jf. 25/04208.
- **Berigtigelsesmuligheden skal gives, hvor den er mulig.** Erhvervsstyrelsen skal efter forarbejderne til § 23 d give lejlighed til at rette ukorrekte oplysninger, jf. 22/14121 og 22/14122.
- **Anmelderen bærer risikoen.** Kladder i Virk.dk, systemfejl og revisorfejl fritager ikke, jf. § 15, stk. 2 og 22/14144.

For rådgiveren er den praktiske lære, at genoptagelsen bør forberedes **før** generalforsamlingen: vurderingsmandserklæringen, årsrapporten, likvidators samtykke og ledelsesdokumentationen skal alle foreligge på beslutningsdagen, jf. anmeldelsesbekendtgørelsen § 26. Rækkefølgen kan ikke repareres bagefter – det er den enkeltfaktor, der oftest afgør sagerne til selskabets ugunst.

LOV	Anmeldelsesbekendtgørelsen § 26	Selskabsloven § 4, stk. 2	Selskabsloven § 15, stk. 2
	Selskabsloven § 23g, stk. 2	Selskabsloven § 231, stk. 1	Selskabsloven § 232, stk. 2-3
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv Erhvervsankenævnet · Ansættelseskontrakter og ejerbog tilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse ved genoptagelse af tvangsopløst ApS Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af selskab grundet tvivl om den anmeldte direktørs faktiske ledelse Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere Erhvervsankenævnet · Afslag på genoptagelse af AA ApS grundet tvivl om den faktiske ledelse af selskabet Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af genoptagelse for KL IVS grundet overskridelse af berigtigelsesfrist Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse		
			12.03.2026
			05.12.2025
			13.07.2025
			13.05.2025
			06.03.2025
			30.01.2025
			01.05.2024
			01.12.2023
			24.02.2023
			10.02.2023
			22.12.2022

Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse 22.12.2022

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Anmeldelsesbekendtgørelsen § 26		Selskabsloven § 4	stk. 2
Selskabsloven § 15	stk. 1	Selskabsloven § 225	stk. 1
Selskabsloven § 231	stk. 1	Selskabsloven § 232	stk. 2-3
Selskabsloven § 371	stk. 2		

MATERIALE Citerede afgørelser

27 afgørelser

SØ- OG HANDELSRET TEN · SPECIALRET

3

20.12.2023	Højesterets kendelse i tvangsopløsningssag: Anmodning om afsættelse af likvidator ikke imødekommet	6857-8239
01.01.2010	Gyldighed af konkursdekret efter tvangsopløsning uden indkaldelse af ledelsen	L 1822/09-E (B-506-10)
16.09.2009	Tvangsopløsning af selskab grundet manglende årsrapport og manglende anmodning om genoptagelse	L 1963/09-F (B-257-10)

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

24

12.03.2026	Erhvervsankenævnet: Afregistrering af direktør kræver konkret stråmand-formodning – utilstrækkelig dokumentation er ikke nok i sig selv	25/04208
11.12.2025	Afregistrering af direktør pga. tvivl om faktisk ledelse og udokumenterede ejerforhold	25-01424
05.12.2025	Ansættelseskontrakter og ejerbog tilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse ved genoptagelse af tvangsopløst ApS	25/02067
13.07.2025	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	24/09250
13.05.2025	Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital	J.NR. 24/11571
11.04.2025	Stadfæstelse af tvangsopløsning af fire selskaber grundet utilstrækkelig dokumentation for reelle ejere	24/09394
06.03.2025	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring	24/00693
30.01.2025	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af selskab grundet tvivl om den anmeldte direktørs faktiske ledelse	24/08373
01.05.2024	Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser	23/13991

21.03.2024	Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed	23/02577
11.01.2024	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af AA A/S grundet manglende selskabskapital	23/04138
06.12.2023	Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	23/07043
01.12.2023	Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere	23/03652
24.02.2023	Afslag på genoptagelse af AA ApS grundet tvivl om den faktiske ledelse af selskabet	22/14125
10.02.2023	Nægtelse af registrering af genoptagelse for KL IVS grundet overskridelse af berigtigelsesfrist	22/14144
30.12.2022	Stadfæstelse af afslag på genregistrering af kommanditselskab pga. manglende historisk dokumentation for reelle ejere	21/00090
22.12.2022	Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse	22/14121
22.12.2022	Hjemvisning af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse	22/14122
29.03.2016	Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af selskab uden retsevne	2015-6306
24.06.2013	Afvisning af klage over revisorregistrering som følge af konkurs og manglende retlig interesse	2011-0025578
13.12.2012	Stadfæstelse af ledelsesafgifter for for sent indsendt årsrapport trods påberåbt sygdom og uopmærksomhed	2012-0027322
27.02.1997	Grønlandsk anpartsselskab under tvangsopløsning afskåret fra at beslutte frivillig likvidation	96-95.809
22.05.1995	Afvisning af klage over tvangsopløsning grundet manglende ledelse trods fejlagtig klagevejledning	94-50.431
15.12.1993	Stadfæstelse af tvangsbøder for manglende indsendelse af halvårsregnskab og afklaring af klagefristers opsættende virkning	63181-0004

10

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over ulovlige kapitalejerlån og ulovlig kapitalafgang

Erhvervsankenævnets praksis om påbud efter selskabslovens §§ 210-215 og § 194 – og retstilstanden efter ophævelsen af låneforbuddet den 1. januar 2025

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 28 afgørelser · 1994-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Erhvervsankenævnet har gennem to årtier været den centrale klageinstans for Erhvervsstyrelsens påbud om at inddrive ulovlige kapitalejerlån og tilbageføre ulovlig kapitalafgang. Praksis er bygget op omkring én bærende metode: en disposition bedømmes efter sin reelle økonomiske effekt som helhed, ikke efter sin formelle indpakning, og undtagelserne til de præceptive kapitalbeskyttelsesregler fortolkes indskrænkende. Retsgrundlaget er imidlertid ændret markant – selskabslovens §§ 210-212 om kapitalejerlån blev ophævet med virkning fra 1. januar 2025, mens forbuddet mod selvfinansiering i [selskabsloven § 206](#) og tilbageførselspligten i [§ 215](#) består uændret. Nævnets afgørelser er derfor fortsat levende ret for selvfinansiering, for ulovlig kapitalafgang efter [§ 179](#) og [§ 194](#) og for forvaltningsretlige krav til Erhvervsstyrelsens kontROLSAGER.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erhvervsankenævnet vurderer en transaktion efter dens REELLE ØKONOMISKE EFFEKT som helhed – ikke isoleret og ikke efter sin formelle betegnelse; overdragelse af en fordring til underpris med det formål at modregne i et ulovligt aktionærlån er derfor ulovlig uddeling af selskabets midler.
- 02** Erhvervsankenævnet kræver, at selskabet POSITIVT DOKUMENTERER at have indgået tilsvarende transaktioner med uafhængige tredjemænd på tilsvarende vilkår, før undtagelsen om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner kan anvendes – bevisbyrden ligger hos selskabet, og to enkeltstående eksempler over 3,5 år er ikke nok.
- 03** Erhvervsankenævnet afviser, at godkendelse fra rekonstruktører, kreditorer eller skifteretten kan legalisere en disposition i strid med selskabslovens præceptive kapitalregler.
- 04** Erhvervsankenævnet lægger afgørende vægt på VILKÅRENE: manglende betalingsfrist, manglende løbende afvikling, manglende rentetilskrivning og manglende sikkerhedsstillelse peger konsekvent på et ulovligt lån.
- 05** Erhvervsankenævnet accepterer, at en hændelig ekspeditionsfejl i et reelt og løbende samhandelsforhold, som modparten af egen drift tilbagefører få dage efter, ikke udgør økonomisk bistand i lovens forstand.

- 06** Erhvervsankenævnet kræver, at Erhvervsstyrelsen SELVSTÆNDIGT oplyser og vurderer sagen efter officialprincippet – en (tvivlsom) tilkendegivelse fra ledelsen om, at et lån er ulovligt, fritager ikke styrelsen for dens undersøgelsespligt, og manglen er en væsentlig sagsbehandlingsfejl der fører til hjemvisning.
- 07** Kravet på lovpligtig rente efter selskabslovens § 215, stk. 1, består, selv om hovedstolen allerede er tilbagebetalt – tilbagebetaling af hovedstolen efterlever ikke påbuddet fuldt ud.
- 08** Et ulovligt lån kan IKKE lovliggøres efterfølgende ved at tilrette lånevilkårene; § 215, stk. 1, kræver fuld tilbageførsel.
- 09** En efterfølgende ændring af vilkårene for et lovligt selvfinansieringslån – fx en ensidig rentenedsættelse – kan kun foretages, hvis det fremgår af de oprindeligt aftalte vilkår; ellers mister lånet sin lovlighed i sin helhed, og tilbagebetaling af alene rentedifferencen er ikke tilstrækkelig.
- 10** Erhvervsankenævnet accepterer, at Erhvervsstyrelsen under klagesagen korrigerer en forkert hjemmelsangivelse (§ 210 → § 206), uden at afgørelsen dermed bliver ugyldig.
- 11** Ved kontrol efter årsregnskabsloven kan flere hver for sig uvæsentlige fejl samlet set gøre et årsregnskab væsentligt fejlbehæftet og udløse tvungen revision i to kommende regnskabsår.
- 12** Selskabslovens §§ 210-212 er OPHÆVET med virkning fra 1. januar 2025, hvorved Erhvervsstyrelsens kontrol med kapitalejerslån er ophørt og overtrædelser er afkriminaliseret – selvfinansieringsreglerne i §§ 206-209 og tilbageførselspligten i § 215 gælder derimod uændret.
- 13** Domstolene supplerer nævnet: Østre Landsret har fastslået, at ledelsesmedlemmer hæfter SOLIDARISK for tilbageførsel af et samlet ulovligt kapitalejerslån, selv om gælden efterfølgende blev opdelt på to gældsbreve, og at bevisbyrden for indfrielse påhviler ledelsen.

Fra generelt låneforbud over betinget lovliggørelse til ophævelse i 2025

§ 1

Retsgrundlaget for Erhvervsankenævnets praksis på området har skiftet karakter tre gange, og det er afgørende for læsningen af nævnets afgørelser at vide, hvilken retstilstand den enkelte kendelse hviler på.

Fase 1 – det generelle forbud (2009-2016). Selskabslovens § 210 videreførte det låneforbud, der blev indført ved lov nr. 282 og nr. 283 af 9. juni 1982. Af de oprindelige lovforarbejder til selskabsloven fremgår baggrunden:

"Det blev bl.a. påpeget, at lån eller sikkerhedsstillelse af denne karakter blev misbrugt og skete uden hensyn til selskabernes erhvervsmæssige formål."

Undtagelserne var moderselskabslån (§ 211), sædvanlige forretningsmæssige dispositioner (§ 212), pengeinstitutter og realkreditlån (§ 213) samt medarbejderdispositioner (§ 214). Det store flertal af nævnets kendelser – fra **2012-0026400** over **2013-0033908** til **2016-4247** – hviler på denne fase.

Fase 2 – betinget lovgiggørelse (2017-2024). Ved [lov nr. 1547 af 13. december 2016](#) blev § 210 nyaffattet, så kapitalejrlån blev lovlige på fire kumulative betingelser: bstanden skulle kunne rummes inden for de frie reserver, jf. [§ 180, stk. 2](#), ydes på sædvanlige markedsvilkår, besluttes af generalforsamlingen eller efter bemyndigelse herfra, og først efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport. Af bemærkningerne til den nye § 210, stk. 2, fremgår kravet til markedsvilkår præcist:

"Dvs. at vilkårene for den økonomiske bstand, herunder rentefod, aftalt låneafvikling, sikkerhedsstillelse og kreditvurdering, skal svare til de vilkår, som kapitalejeren eller ledelsesmedlemmet vil kunne opnå i en bank."

Samtidig blev det i det nye stk. 3 præciseret, at selvfinansiering fortsat skulle opfylde de strengere betingelser i §§ 206-209.

Fase 3 – ophævelse (fra 1. januar 2025). Ved [lov nr. 1668 af 30. december 2024](#) blev §§ 210-212 ophævet i deres helhed. Af bemærkningerne fremgår rækkevidden:

"Den foreslåede ophævelse af særlige betingelser for kapitalejrlån vil desuden indebære, at Erhvervsstyrelsens kontrol med kapitalejrlån vil ophøre. Det vil betyde, at der ikke vil blive ført kontrol med om de kapitalejrlån, der er optaget inden eller efter lovforslagets ikrafttræden, opfylder de særlige betingelser. Styrelsen vil dog fortsat føre kontrol med overholdelsen af selskabslovens og årsregnskabslovens bestemmelser om selvfinansiering [...]"

Erhvervsministeriet lagde til grund, at kreditorbeskyttelsen fremover varetages af ledelsens almindelige pligter i selskabslovens §§ 115-118 og af [§ 127](#) om utilbørlige dispositioner. Ophævelsen indebar tillige en **afkriminalisering**:

"Eftersom de særlige betingelser i selskabsloven for kapitalejrlån foreslås ophævet og overtrædelsen dermed afkriminaliseres, bør straffesager, der alene vedrører overtrædelsen af selskabslovens §§ 210-212, blive frafaldet som følge af afkriminaliseringen."

Som konsekvensændring blev henvisningen i § 213, § 214, stk. 1, og [§ 215, stk. 1-3](#) ændret fra »§§ 206 og 210« til »§ 206«. Tilbageførselspligten og ledelsens indeståelse i § 215 knytter sig derfor i dag alene til ulovlig selvfinansiering. Skatteretligt er retsstillingen uændret – Skatteministeriet konstaterede i høringen over [L 171 om lempelse af beskattningen af aktionærlån](#), at »Som følge af at Erhvervsstyrelsen ikke i samme omfang som før vil kræve kapitalejrlån indfriet, forventes det at færre vil tilbagebetale lånene«.

LOV

[Selskabsloven § 127](#)[Selskabsloven § 180, stk. 2](#)[Selskabsloven § 206](#)[Selskabsloven § 210](#)[Selskabsloven § 211](#)[Selskabsloven § 212](#)[Selskabsloven § 214](#)[Selskabsloven § 215, stk. 1-3](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Ledespåbud om inddrivelse af ulovlige lån efter overtagelse af partneres gældsbebre i et partnerselskab 29.11.2016

Erhvervsankenævnet · Selskab påbudt at inddrive ulovlige aktionærlån trods modregningsaftaler og pantebrevssikkerhed 05.11.2013

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt aktionærlån trods påstand om sædvanlig forretningsmæssig disposition 28.01.2013

§ 2 Erhvervsankenævnets prøvelseskompetence og prøvelsesintensitet

Erhvervsankenævnets kompetence forudsætter, at der foreligger en **administrativ afgørelse** med lovfæstet klageadgang. Efter [selskabsloven § 371, stk. 1](#) kan Erhvervsstyrelsens afgørelser indbringes senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt – men [stk. 2](#) afskærer en række afgørelsestyper, herunder oversendelse til tvangsopløsning efter § 226. I **2015-6306** afviste nævnet derfor at behandle klagen over selve oversendelsen til skifteretten, men realitetsbehandlede spørgsmålet om genoptagelse.

Nævnet prøver ikke hypotetiske dispositioner. I den principielle kendelse [92-70.286](#) ønskede et dansk datterselskab en bindende forhåndsbesked om lovligheden af et påtænkt lån til sit udenlandske moderselskab. Nævnet fastslog, at der hverken efter selskabslovgivningen, årsregnskabsloven eller almindelige forvaltningsretlige principper påhviler Erhvervsstyrelsen en pligt til at afgive bindende forhåndsbeskeder om dispositioner, der ikke er registrerings- eller godkendelsespligtige. En vejledende udtalelse er ikke en afgørelse – og kan derfor ikke prøves.

Prøvelsens intensitet er høj på det retlige plan og lavere på det skønsmæssige. Nævnet foretager selv den fulde retlige subsumption af, om en disposition er omfattet af låneforbuddet, af selvfinansieringsforbuddet eller af en undtagelse. Det ses tydeligt i **22/14142**, hvor nævnet **ændrede** styrelsens afgørelse og ophævede påbuddet, og i **2013-0034620**, hvor nævnet foretog en selvstændig helhedsvurdering af en sammensat transaktion. Omvendt tilsidesætter nævnet ikke uden videre styrelsens vurdering af, om konstaterede regnskabsfejl er »væsentlige«; her prøves alene, om skønnet er udøvet på et forsvarligt grundlag.

Hjemmelsspørgsmål behandles pragmatisk. I [19/03011](#) havde Erhvervsstyrelsen henvist til § 210, mens den korrekte hjemmel var § 206 om selvfinansiering. Styrelsen anerkendte fejlen under klagesagen, og nævnet fandt ikke, at hjemmelsfejlen medførte ugyldighed – klagen blev behandlet på grundlag af styrelsens fornyede vurdering.

Endelig prøver nævnet konsekvent, om styrelsen har overholdt de forvaltningsretlige krav, og har ikke vejet tilbage for at ophæve afgørelser som ugyldige. Det gælder både partshøringspligten efter [forvaltningsloven § 19, stk. 1](#), jf. **23/00159**, og officialprincippet, jf. **24/00680** nedenfor.

LOV	Forvaltningsloven § 19, stk. 1	Selskabsloven § 206	Selskabsloven § 371, stk. 1, 2
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om inddrivelse af kapitalejerlån grundet mangelfuld sagsoplysning og vurdering 24.07.2024		
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring 31.03.2023		
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets ophævelse af påbud om ulovligt kapitalejerlån vedrørende en faktureringsfejl 23.02.2023		
	Erhvervsankenævnet · Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr. 27.03.2020		
	Erhvervsankenævnet · Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af selskab uden retsevne 29.03.2016		
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af påbud om tilbagebetaling af ulovlig kapitaludlodning maskeret som fordringssalg 14.10.2014		
	Erhvervsankenævnet · Afslag på bindende forhåndsbesked om lån til udenlandsk moderselskab kunne ikke påklages 07.02.1994		

§ 3 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på ved undtagelsen om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner

Undtagelsen i [selskabsloven § 212](#) var den langt hyppigst påberåbte – og den langt oftest forkastede. Nævnets praksis danner et meget stabilt mønster, hvor det samme sæt kriterier går igen kendelse efter kendelse.

Erhvervsankenævnet lægger afgørende vægt på:

- **Om selskabet LØBENDE indgår tilsvarende transaktioner med UAFHÆNGIGE tredjemænd.** Dette er det bærende kriterium. I [2013-0033908](#) formulerede nævnet det ordret:

"Erhvervsankenævnet har herved navnlig lagt vægt på, at der efter det oplyste ikke er tale om, at K ApS har indgået tilsvarende transaktioner med uafhængige tredjemænd, og at det endvidere må lægges til grund, at selskabet ikke ville foretage tilsvarende transaktioner med uafhængige tredjemænd."

- **Om vilkårene er sædvanlige.** Manglende betalingsbetingelser, manglende løbende afvikling og manglende rentetilskrivning er de tre klassiske indicier. I [2016-12907](#) havde selskabet faktureret lægelige konsulenttydelser til et interessentskab ejet af en person med samme bopælsadresse som direktøren, uden betalingsfrister og uden udligning; tilgodehavendet voksede blot år for år.
- **Om der er sikkerhedsstillelse i forhold til beløbets størrelse og kredittidens længde.** I [22/14132](#) var 25 % af et interessentskab overdraget til hovedanpartshaveren for 3.783.775 kr. på kredit. Nævnet lagde afgørende vægt på, at overdragelsesaftalen ikke indeholdt konkrete bestemmelser om, hvornår modydelsen skulle falde, og at det hverken for selskabet eller branchen var sædvanligt at sælge aktiver for over 3,7 mio. kr. på kredit i 11 måneder uden sikkerhed.
- **Om mellemregningen indeholder poster, der er selskabet uvedkommende.** I [2016-12348](#) indeholdt mellemregningen betaling af direktørens personlige forsikringer, benzin, bilreparation og private indkøb – et forhold der i sig selv trak stærkt i retning af ulovligt lån.

Hvad der IKKE er tilstrækkeligt:

Anbringende	Nævnets stilling	Sag
Selskabet fik bedre forrentning end i banken, og lånet var pantesikret	Ikke sædvanligt; to sammenligningslån over 3,5 år er ikke »løbende«	2015-7483
Lånet var nødvendigt for koncernens overlevelse under finanskrisen	Selskabets egen interesse gør ikke dispositionen sædvanlig	2012-0026400
Lange kredittider er sædvanlige i landbruget	Ikke godtgjort for selskabet eller branchen konkret	22/14132
Konstruktionen svarer til sædvanlige leasingmodeller i branchen	Ingen dokumentation for aftaler med uafhængige tredjemænd	2016-12348
Modregningsaftale med en anden anpartshaver gjorde nettobalancen positiv	Enhedsbetragtning afvist	2013-0033908
Revisor havde accepteret låneforholdet	Revisionspåtegningen sagde det modsatte	2015-7483

Slægtskab og nærtstående-status vurderes bredt. I [2015-7483](#) var et lån til direktørens datter til finansiering af en andelslejlighed omfattet, fordi forbuddet direkte omfattede personer knyttet til ledelsen ved slægtskab i nedstigende linje. I [2016-12907](#) var sammenfaldende bopælsadresse i CVR tilstrækkeligt indicium for nærtstående-relationen.

Den historiske afgrænsning nedad er trukket i [99-183.156](#), hvor nævnet – med henvisning til forarbejderne om, at »et selskabs kreditforhold i forbindelse med ordinære erhvervsmæssige transaktioner« falder uden for låneforbuddet – fastslog, at fordringer på aktietegnere opstået ved sædvanlige vareleverancer på normale

handels- og kreditvilkår ikke rammes af forbuddet mod indskud af fordringer. Nævnet fremhævede den urimelige konsekvens af en videre fortolkning: banker ville da ikke kunne nytegne aktiekapital hos sædvanlige bankkunder.

LOV	Selskabsloven § 210, stk. 1	Selskabsloven § 212	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån opstået ved salg af virksomhedsandel på kredit		17.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån grundet manglende forretningsmæssig begrundelse		10.05.2017
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt		10.05.2017
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån ydet til datter af selskabets ledelse		19.10.2015
	Erhvervsankenævnet · Selskab påbudt at inddrive ulovlige aktionærlån trods modregningsaftaler og pantebrevssikkerhed		05.11.2013
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt aktionærlån trods påstand om sædvanlig forretningsmæssig disposition		28.01.2013
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Fordringer på aktietegnere fra ordinære vareleverancer omfattes ikke af forbuddet i aktieselskabslovens § 6, stk. 2		15.03.2000

§ 4 Den reelle økonomiske effekt: ulovlig kapitalafgang og omgåelseskonstruktioner

Den vigtigste enkeltafgørelse for forståelsen af nævnets metode er [2013-0034620](#). Under en rekonstruktion solgte et datterselskab en fordring mod sit moderselskab på nominelt 20.492.757 kr. til koncernens ultimative ejer for 200.000 kr. – ca. 1 % af pålydende. Overdragelsen var udtrykkeligt betinget af, at køberen skulle bruge fordringen til at modregne i sit eget ulovlige aktionærlån på ca. 8,5 mio. kr.

Post	Beløb
Fordringens pålydende	20.492.757 kr.
Ejerens ulovlige lån	8.490.841 kr.
Betalt købesum	200.000 kr.
Nettofordel ved modregning	ca. 8.300.000 kr.

Nævnet fandt, at **samtlige omstændigheder ved overdragelsen skulle vurderes som en helhed og ikke isoleret**. Selv om en ekstern tredjemand kun ville betale 200.000 kr. for fordringen, repræsenterede den for netop denne køber en værdi svarende til det ulovlige lån, krone for krone. Differencen på ca. 8,3 mio. kr. var derfor en uddeling af selskabets midler til en kapitalejer, som ikke var sket efter de udtømmende former i [selskabsloven § 179, stk. 1](#), og bestyrelsen blev påbudt at søge beløbet tilbagebetalt med rente efter [§ 194, stk. 1](#). Nævnet præciserede desuden to ting af principiel rækkevidde:

- Hverken **rekonstruktørers, kreditorers eller skifterettens godkendelse** kan legalisere en disposition i direkte strid med selskabslovens præceptive regler om kapitalafgang.
- Erhvervsstyrelsen havde ikke overskredet sin kompetence ved at anvende tvangsmidler efter [§ 366, stk. 2](#) for at sikre lovligheden.

Samme realitetsbetragtning bærer [2016-4247](#), hvor et advokatpartnerselskab ved partneres udtræden overtog gældsbreve udstedt af de tilbageværende partneres ejerselskaber. Erhvervsstyrelsen anførte:

"Transaktionen kan fuldt ud sidestilles med, at K P/S yder sine kapitalejere et lån til brug for at indfri kapitalejernes private kreditorer – en transaktion som er direkte omfattet af lovens ordlyd."

Nævnet stadfæstede og afviste både § 212-, § 211- og § 214-undtagelserne. Selskabet havde ellers indvendt, at en så vidtgående analog fortolkning var betænkelig, fordi overtrædelse af låneforbuddet var strafsanktioneret efter [§ 367](#), jf. [straffeloven § 1](#) om klar lovhjemmel – et argument nævnet ikke fulgte, men som har fået fornyet aktualitet med afkriminaliseringen i 2025.

Omvendt viser [22/14142](#), at realitetsbetragtningen også kan slå ud til selskabets fordel. En forpagtningsfaktura på 485.000 kr. blev ved en netbankfejl betalt to gange den 31. december 2021 og tilbageført af kapitalejeren af egen drift den 5. januar 2022. Erhvervsstyrelsen fastholdt, at loven omfatter enhver form for økonomisk bistand, også ved fejl, og at det aldrig kan være »sædvanligt« at betale samme faktura to gange. Nævnet ændrede afgørelsen og lagde vægt på, at der forelå en reel forpagtningsaftale med forfald netop den 31. december, at overførslen skete som følge af en hændelig faktureringsfejl i en sædvanlig samhandel, at selskabet ikke havde haft til hensigt at stille midler til rådighed, og at beløbet blev tilbageført efter fem dage.

LOV

[Selskabsloven § 179, stk. 1](#)[Selskabsloven § 194, stk. 1](#)[Selskabsloven § 366, stk. 2](#)[Selskabsloven § 367, stk. 1](#)[Straffeloven § 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets ophævelse af påbud om ulovligt kapitalejerlån vedrørende en faktureringsfejl	23.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Ledelsespåbud om inddrivelse af ulovlige lån efter overtagelse af partneres gældsbreve i et partnerselskab	29.11.2016
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af påbud om tilbagebetaling af ulovlig kapitaludlodning maskeret som fordringssalg	14.10.2014

Ulovlig selvfinansiering – den del af praksis der fortsat er gældende

§ 5 ret

Efter ophævelsen af §§ 210-212 er selvfinansieringsreglerne det centrale bevarede kontrolområde. [Selskabsloven § 206, stk. 1](#) forbyder, at et kapitalselskab direkte eller indirekte stiller midler til rådighed, yder lån eller stiller sikkerhed for tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet eller dets moderselskab. Undtagelsen i [stk. 2](#) forudsætter generalforsamlingens godkendelse på grundlag af ledelsens redegørelse efter [§ 207](#), kreditvurdering efter [stk. 3](#) og at bistanden ydes på **sædvanlige markedsvilkår**, jf. [§ 209](#).

Erhvervsankenævnet har i tre kendelser trukket rammerne skarpt op.

Formålsfortolkning og realitetsgrundsætning. I [2013-0036082](#) havde et moderselskab købt de resterende 60 % af aktierne i et datterselskab, hvorefter datterselskabet optog realkreditlån på ca. 35 mio. kr. og videreudlånte provenuet til moderselskabet, som indfrie akkvisitionskrediten. Kort efter blev ejendommen, gælden og tilgodehavendet grenspaltet ud i et søsterselskab. Nævnet lagde afgørende vægt på, at der forelå en klar finansieringsplan fra december 2008, som kobledes belåningen direkte sammen med indfrielsen af moderselskabets akkvisitionsgæld – planen var underskrevet af målselskabets ledelse længe før både udbetalingen og spaltningen. Nævnet afviste analogien til udlodning af frie midler og fastslog, at det ulovlige låneforhold blev **videreført** i det udspaltede selskab.

Markedsvilkår kræver dokumentation for, at samme finansiering kunne opnås hos en professionel långiver. I [19/03527](#) ydede et selskab i 2013 sønnen et selvfinansieringslån på 5 mio. kr. ved et generationsskifte, forrentet med den gennemsnitlige lange realkreditobligationsrente (3 % p.a.) og **uden sikkerhedsstillelse**. Nævnet tilsluttede sig, at en rente på realkreditniveau normalt kun forekommer, hvor der stilles pant i fast ejendom, og at de fremlagte banktilbud alle forudsatte pant. Låntagers personlige egenkapital på ca. 22,5 mio. kr. og selskabets solide økonomi ændrede ikke resultatet. Nævnet tilføjede, at **et ulovligt lån ikke kan lovliggøres ved efterfølgende at tilrette lånevilkårene**.

Efterfølgende vilkårsændringer kræver hjemmel i de oprindelige vilkår. I [19/03011](#) var der i 2013 lovligt ydet et selvfinansieringslån på 5.722.000 kr. med 6 % rente, reguleret efter diskontoen. Ledelsen nedsatte ensidigt renten til 1,5 % med den begrundelse, at »såfremt renten er så høj at betaling misligholdes, er det vel fornuftigt at sætte renten ned [...] ægtefæller og ejere imellem«. Diskontoen havde været uændret 0 % siden 2012, så gælds brevet gav ingen hjemmel. Nævnet fastslog, at

"Selskabslovens bestemmelser om selvfinansiering, jf. §§ 206-209, er præceptive værneregler, der varetager beskyttelseshensyn over for selskabets kreditorer og andre interessenter – og disse kan ikke fraviges."

Nævnet fandt det unødvendigt at afgøre novationsspørgsmålet: rentenedsættelsen var under alle omstændigheder foretaget i strid med kravene til lovlig selvfinansiering, og **tilbagebetaling af alene rentedifferencen ville ikke opfylde formålet med bestemmelserne**. Hele lånet skulle inddrives efter [§ 215, stk. 1](#).

LOV

[Selskabsloven § 206, stk. 1-3](#)[Selskabsloven § 207](#)[Selskabsloven § 209](#)[Selskabsloven § 215, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente	10.07.2020
	Erhvervsankenævnet · Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr.	27.03.2020
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ulovlig selvfinansiering i forbindelse med aktieoverdragelse og efterfølgende spaltning	16.06.2014

§ 6 Dokumentations- og beviskrav i kontrolsagerne

Kontrolsagerne begynder næsten altid samme sted: Erhvervsstyrelsen udtager en årsrapport til kontrol efter [årsregnskabsloven § 159 b, stk. 1](#), der udtrykkeligt hjemler kontrol med overholdelsen af både årsregnskabsloven, bogføringsloven og **selskabsloven**. Udløseren er typisk enten regnskabsposten

»tilgodehavende hos virksomhedsdeltagere og ledelse« eller en supplerende oplysning i revisionspåtegningen om overtrædelse af selskabsloven.

Bevisbyrden ligger hos selskabet. Det er gennemgående for hele praksis, at det er selskabet, der skal godtgøre, at en undtagelse finder anvendelse. Nævnet accepterer ikke generelle henvisninger til branchekutyme; der kræves konkret dokumentation for, at selskabet **faktisk** har indgået tilsvarende aftaler med uafhængige parter på tilsvarende vilkår. I **2016-12348** var påstanden om, at leasingmodellen var sædvanlig i tandlægebranchen, uden dokumentation ikke tilstrækkelig.

Hvilke beviser vejer tungt:

- Skriftlige aftaler med **klare betalingsbetingelser, forfaldstid, rentefod og sikkerhedsstillelse**.
- Bindende tilbud eller udtalelser fra en uafhængig professionel långiver om, at samme finansiering kunne opnås på samme vilkår – men kun hvis tilbuddet reelt er sammenligneligt. I **19/03527** faldt selskabet netop på, at banktilbuddene angik realkreditlån mod pant, mens selskabets eget lån var usikret.
- Revisorerklæring med **høj grad af sikkerhed** for indfrielse inklusive lovpligtige renter; det var det, styrelsen krævede i **22/14142**.
- Dokumentation for generalforsamlingsbeslutning eller bemyndigelse, jf. bogføringslovens dokumentationskrav, som forarbejderne til 2016-loven udtrykkeligt knyttede an til.

Hvilke beviser afvises:

- Revisors påståede mundtlige accept – særligt når revisionspåtegningen siger det modsatte (**2015-7483**).
- Efterfølgende omstruktureringer, fusioner eller konfusion, der bringer fordringen til ophør. I **2012-0026400** ophørte et lån på 82,3 mio. kr. formelt ved konfusion efter en koncernomstrukturering, men nævnet fastslog, at overtrædelsen ved lånets stiftelse i 2008 stod ved magt.
- Styrelsens manglende reaktion ved tidligere års regnskabskontrol. I **2013-0033908** afviste nævnet, at passivitet ved gennemgangen af 2010-årsrapporten kunne føre til et andet resultat: ledelsen bærer selv ansvaret for at overholde de selskabsretlige regler uanset styrelsens tidligere kontrolfokus.

Officialprincippet sætter grænsen for, hvad styrelsen må bygge på. **24/00680** er den skarpeste afgørelse på dette punkt. Erhvervsstyrelsen havde bygget hele sin vurdering på ledelsens brev:

"På baggrund af ledelsens tilkendegivelse af, at lånet er ulovligt, er det styrelsens vurdering, det indregnede tilgodehavende hos virksomhedsdeltagere og ledelse er et kapitalejerlån i strid med selskabslovens § 210."

Nævnet fandt det »særdeles tvivlsomt«, om der overhovedet forelå en sådan anerkendelse – og fastslog, at en anerkendelse under alle omstændigheder **ikke fritager styrelsen for pligten til selvstændigt at oplyse og vurdere sagen**. Undladelsen var en væsentlig sagsbehandlingsfejl, afgørelsen blev ophævet, og sagen hjemvist uden stillingtagen til de materielle anbringender om frie reserver, moderselskabsbegrebet for erhvervsdrivende fonde og § 212. Klageren havde tillige gjort gældende, at styrelsen ikke havde vejledt om retten til ikke at inkriminere sig selv efter **retssikkerhedsloven § 10, stk. 3**, når oplysningskrav fremsættes under trussel om tvangsopløsning i en sag med konkret mistanke om et strafbart forhold.

LOV

Forvaltningsloven § 7, stk. 1

Retssikkerhedsloven § 10, stk. 3

Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1

Årsregnskabsloven § 160

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om inddrivelse af kapitalejerlån grundet mangelfuld sagsoplysning og vurdering	24.07.2024
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets ophævelse af påbud om ulovligt kapitalejerlån vedrørende en faktureringsfejl	23.02.2023
Erhvervsankenævnet · Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente	10.07.2020
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt	10.05.2017
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån ydet til datter af selskabets ledelse	19.10.2015
Erhvervsankenævnet · Selskab påbudt at inddrive ulovlige aktionærlån trods modregningsaftaler og pantebrevssikkerhed	05.11.2013
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt aktionærlån trods påstand om sædvanlig forretningsmæssig disposition	28.01.2013

§ 7 Retsvirkningerne: inddrivelse med rente, solidarisk ledelsesansvar og tvungen revision

Når en overtrædelse konstateres, følger en fast reaktionstrappe.

1. Straks-inddrivelse med lovpligtig rente. Efter [selskabsloven § 215, stk. 1](#) skal beløbet tilbageføres til selskabet sammen med en årlig rente svarende til renten efter [renteloven § 5, stk. 1](#) og 2 med et **tillæg af 2 pct.**, medmindre højere rente er aftalt. Ved ulovlig udlodning gælder den parallelle regel i [§ 194, stk. 1](#) – dog med den vigtige begrænsning, at tilbagebetaling af **udbytte** kun kan kræves, hvis kapitalejeren indså eller burde have indset, at udbetalingen var ulovlig.

Rentekravet er selvstændigt. I **2015-7483** var lånet tilbagebetalt under klagesagens forløb, men nævnet fastholdt, at kravet om lovpligtig forrentning skal opfyldes, uanset om hovedstolen efterfølgende er tilbagebetalt. Samme resultat i **2016-12907**, hvor kun rente-delen af påbuddet resterede.

2. Ledelsens indeståelse. Kan tilbagebetaling ikke finde sted, indestår efter [§ 215, stk. 2](#) de personer, der har truffet aftale om eller **opretholdt** dispositionen, for selskabets tab. Efter [§ 194, stk. 2](#) er de, der har medvirket til beslutningen eller gennemførelsen, ansvarlige efter almindelige erstatningsregler. I **2016-4247** blev ledelsen udtrykkeligt mindet om det solidariske ansvar. Det bemærkes, at [§ 215, stk. 3](#) beskytter en godtroende aftalepart: sikkerhedsstillelse i strid med [§ 206](#) er bindende for selskabet, hvis aftaleparten ikke kendte til ulovligheden.

3. Fratagelse af retten til at fravælge revision. Efter [årsregnskabsloven § 135 a, stk. 3](#) – tidligere [§ 135, stk. 7](#) – kan Erhvervsstyrelsen bestemme, at revisionsfravalg ikke kan anvendes for det indeværende og de to følgende regnskabsår, når kontrollen efter [§ 159 b, stk. 1](#), har afdækket væsentlige fejl eller mangler i forhold til selskabs- eller regnskabslovgivningen. Sanktionen blev tiltrådt i **2016-12348**, **2016-12907**, **22/14132**, **19/03011** og **19/03527**. I **22/14128** præciserede nævnet væsentlighedsvurderingen:

"Erhvervsankenævnet bemærker, at hvis et årsregnskab lider af flere fejl eller mangler, som hver for sig må anses for at være uvæsentlige, kan antallet og karakteren af disse fejl eller mangler føre til, at årsregnskabet samlet set må anses for at være væsentligt fejlbehæftet eller mangelfuldt."

Bemærk, at [§ 135 a, stk. 1](#) selvstændigt afskærer revisionsfravalg i tre regnskabsår, hvis virksomheden har accepteret et bødeforelæg eller er dømt for overtrædelse af bl.a. selskabslovgivningen. Efter afkriminaliseringen af §§ 210-212 kan et rent kapitalejerlån ikke længere udløse dette.

4. Påbud, tvangsbøder og tvangsopløsning. [Årsregnskabsloven § 161, stk. 1](#) hjemler påtale, påbud om at rette en fejl og påbud om at bringe en overtrædelse til ophør, med frist efter stk. 2. Efterkommes påbuddet ikke, kan styrelsen anmode skifteretten om at opløse virksomheden, jf. [§ 162 a, stk. 1](#). Hertil kommer tvangsbøder efter [selskabsloven § 366, stk. 2](#) – i **19/03011** blev der pålagt 75.000 kr. pr. ledelsesmedlem, i alt 150.000 kr.

5. Politianmeldelse. Området var strafbelagt, og sager blev rutinemæssigt oversendt. **17/00232** illustrerer den samlede virkning: et anpartshaverlån på 1.250.000 kr. udløste både fratagelse af revisionsfravalg og politianmeldelse; sigtelsen blev senere opgivet, fordi revisor over for politiet oplyste, at beløbet fejlagtigt var posteret som ulovligt lån og rettelig burde have været en tilgodehavende salgssum. Selskabet slap alligevel ikke for revisionspligt, fordi den berigtigede 2015-årsrapport manglede oplysningen efter [årsregnskabsloven § 10 a](#) om fravalg for det kommende regnskabsår. Efter 1. januar 2025 gælder, at straffesager, der alene angår §§ 210-212, skal frafaldes som følge af afkriminaliseringen; opretholdelse af dispositioner i strid med [§ 206](#) er derimod fortsat strafbelagt efter [§ 367, stk. 1](#).

LOV	Renteloven § 5, stk. 1	Selskabsloven § 194, stk. 1, 2	Selskabsloven § 215, stk. 1-3
	Selskabsloven § 366, stk. 2	Selskabsloven § 367, stk. 1	Årsregnskabsloven § 135a, stk. 1, 3
	Årsregnskabsloven § 161, stk. 1	Årsregnskabsloven § 162a, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån opstået ved salg af virksomhedsandel på kredit 17.02.2023 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport 17.02.2023 Erhvervsankenævnet · Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente 10.07.2020 Erhvervsankenævnet · Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr. 27.03.2020 Erhvervsankenævnet · Anpartsselskab pålagt revisionspligt for 2016 – fravalg af revision kræver oplysning i foregående årsrapport 10.10.2017 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån grundet manglende forretningsmæssig begrundelse 10.05.2017 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt 10.05.2017 Erhvervsankenævnet · Ledelsespåbud om inddrivelse af ulovlige lån efter overtagelse af partneres gældsbreve i et partnerselskab 29.11.2016 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån ydet til datter af selskabets ledelse 19.10.2015		

§ 8 Sagsgang og klagebehandling ved Erhvervsankenævnet

Klageadgang og frist. Erhvervsstyrelsens afgørelser i controlsager om kapitalejerlån, selvfinansiering og kapitalafgang træffes med hjemmel i selskabsloven og årsregnskabsloven og kan indbringes for Erhvervsankenævnet **senest fire uger** efter, at afgørelsen er meddelt, jf. [selskabsloven § 371, stk. 1](#). Fristen håndhæves. I **17/00232** kunne en henvendelse indgivet ca. syv måneder efter et påbud ikke behandles som en klage over dette påbud.

Afgørelserne er bindende. Til forskel fra de forbrugerorienterede ankenævn træffer Erhvervsankenævnet bindende forvaltningsretlige afgørelser over for Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet. Nævnet kan stadfæste, ændre eller ophæve – og gør brug af alle tre. Af de kendelser, denne oversigt bygger på, blev **22/14142** ændret til klagerens fordel, mens **24/00680** og **23/00159** blev ophævet og hjemvist på processuelt grundlag.

Opsættende virkning. Nævnet kan tillægge en klage opsættende virkning. Det skete i **19/03527**, hvor klagen ved særskilt kendelse af 6. juni 2019 blev tillagt opsættende virkning under sagens behandling – en praktisk vigtig mulighed, når påbuddet lyder på straks-inddrivelse af millionbeløb.

Sagsbehandlingskrav til Erhvervsstyrelsen. Nævnet stiller reelle krav til den underliggende sagsbehandling:

- **Partshøring.** I **23/00159** ophævede nævnet en afgørelse som ugyldig, fordi styrelsen traf den første afgørelse uden høring og derefter traf en ny afgørelse, der »fremstår som truffet på samme grundlag [...] og uden nogen inddragelse af eller henvisning til klagers indsigelser og bemærkninger«. Når afgørelsen beror på et skøn, er det en væsentlig retlig fejl ikke at inddrage partens synspunkter.
- **Officialprincippet.** Se **24/00680** ovenfor.
- **Væsentlighedsvurdering ved øvrige mangler.** Manglende aktindsigt og manglende mundtlig forhandling førte derimod ikke til ugyldighed i **2016-12907** og **2016-12348**, fordi fejlene konkret ikke kunne antages at have påvirket resultatet.

Retlig interesse trods efterlevelse. Nævnet realitetsbehandler også klager, hvor lånet er indfriet under sagen. I **2013-0036082** fandt nævnet, at klagerne havde retlig interesse i at få spørgsmålet prøvet, netop fordi Erhvervsstyrelsen havde oversendt sagen til politiet med henblik på vurdering af strafansvar efter § 367, stk. 1.

Klagegrænser. Afgørelser omfattet af § 371, stk. 2 – herunder oversendelse til tvangsopløsning efter § 226 – kan ikke indbringes, jf. **2015-6306**.

LOV

Forvaltningsloven § 19, stk. 1

Selskabsloven § 367, stk. 1

Selskabsloven § 371, stk. 1, 2

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om inddrivelse af kapitalejerlån grundet mangelfuld sagsoplysning og vurdering	24.07.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	31.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets ophævelse af påbud om ulovligt kapitalejerlån vedrørende en faktureringsfejl	23.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente	10.07.2020
	Erhvervsankenævnet · Anpartsselskab pålagt revisionspligt for 2016 – fravalg af revision kræver oplysning i foregående årsrapport	10.10.2017
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån grundet manglende forretningsmæssig begrundelse	10.05.2017
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt	10.05.2017
	Erhvervsankenævnet · Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af selskab uden retsevne	29.03.2016
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ulovlig selvfinansiering i forbindelse med aktieoverdragelse og efterfølgende spaltning	16.06.2014

§ 9 Sammenhæng med domstolspraksis: hæftelse, konkurskarantæne og den skatteretlige parallel

Erhvervsankenævnets afgørelser afgør kun det forvaltningsretlige spørgsmål, om påbuddet var lovligt. Selve **tilbagebetalingskravet** og **ledelsens hæftelse** afgøres af domstolene – typisk når selskabet er gået konkurs, og kurator forfølger kravet efter [selskabsloven § 215](#).

Solidarisk hæftelse og bevisbyrde for indfrielse. Den ledende afgørelse er [BS-35759/2023-OLR](#), hvor Østre Landsret den 6. februar 2025 stadfæstede byrettens dom i [BS-12162/2022-KBH](#). Domus Housing ApS havde ydet et kapitalejrlån anerkendt ved to gældsbreve på i alt 2.595.000 kr. Ledelsen gjorde gældende, at gælden var udlignet ved indbetalinger fra tredjemand (appellantens far). Landsretten fandt, at appellanterne **ikke havde løftet bevisbyrden** for indfrielse, og at restbeløbet på 2.014.742,56 kr. med renter skulle tilbageføres til konkursboet efter den dagældende § 215, stk. 1. Om hæftelsen udtalte landsretten, at det samlede lån måtte anses for ydet til fordel for begge ledelsesmedlemmer, og at de allerede af den grund hæftede **solidarisk** – den efterfølgende opdeling på to separate gældsbreve kunne ikke føre til et andet resultat. Sagen illustrerer også, hvordan et påbud fra Erhvervsstyrelsen med kort frist kan generere en hastig og udokumenteret indbetalingsstrøm, der senere bliver bevistema.

Konkurskarantæne. Ulovlige kapitalejerlån indgår som et selvstændigt moment i vurderingen af groft uforsvarlig forretningsførelse. I [B-3-17](#) og [B-4-17](#) pålagde Sø- og Handelsretten to tidligere direktører i et byggefirma to års konkurskarantæne bl.a. under henvisning til ulovlige kapitalejerlån, mangelfuld bogføring og manglende momsafregning.

Ledelsesansvar ved lån til køb af egne kapitalandele. I [BS-241/2017-HJR](#) af 1. december 2022 fandt Højesteret den tidligere administrerende direktør i et krakket pengeinstitut erstatningsansvarlig for tab på kreditter bevilget til køb af bankens egne aktier, mens bestyrelsesmedlemmerne blev frifundet. Dommen viser, at det personlige ansvar for aktiekreditter afgøres efter en konkret culpavurdering af den enkeltes rolle i bevillingsprocessen – ikke som et objektiveret medansvar.

Den skatteretlige parallel er uændret af selskabsretsreformen. Højesteret har i to domme fastlagt rækkevidden af [ligningsloven § 16 E](#). I [BS-30246/2021-HJR](#) af 30. august 2022 blev en eneaktionær beskattet af løbende hævn timer på en mellemregningskonto; beskatningen indtræder på udbetalingstidspunktet, og senere tilbagebetaling ophæver ikke den indtrådte beskatning. I [BS-44644/2021-HJR](#) af 8. februar 2023 fastslog Højesteret, at tilbagebetalinger ikke skaber en skattefri kredit til senere hævn timer. Vestre Landsret nåede samme resultat i [BS-40313/2020-VLR](#) for tre hævn timer á 200.000 kr., der hurtigt blev tilbagebetalt. Højesteret afviste senest i [BS-47890/2024-HJR](#) af 20. juni 2025 at henvise en aktionærlåns sag til landsretten som 1. instans, fordi sagen i høj grad beroede på konkrete bevismæssige vurderinger – et signal om, at de principielle spørgsmål på skatteområdet nu anses for afklarede.

Bemærk, at undtagelsen om »sædvanlig forretningsmæssig disposition« findes både i den (nu ophævede) selskabsretlige § 212 og i ligningslovens § 16 E, men at de to regelsæt har hvert sit formål og hver sin praksis. Efter ophævelsen af §§ 210-212 er det skatteretlige spor i praksis blevet den primære reaktion på kapitalejerlån.

LOV	Konkursloven § 157, stk. 1	Ligningsloven § 16e, stk. 1	Selskabsloven § 215, stk. 1, 2
PRAKSIS	Højesteret · Nægtelse af henvisning til landsretten i sag om beskatning af aktionærlån 20.06.2025 Højesteret · Højesterets dom om beskatning af aktionærlån på mellemregningskonto trods løbende tilbagebetaling 08.02.2023		

Højesteret · Højesterets dom i sag om erstatningsansvar for tidligere ledelsesmedlemmer i Bank 1	01.12.2022
Højesteret · Beskatning af aktionærlån via mellemregningskonto efter ligningslovens § 16 E	30.08.2022
Landsretten · Østre Landsret: Solidarisk hæftelse for ulovligt kapitalejerlån på 2 mio. kr. ikke indfriet ved indbetalinger fra tredjemand	06.02.2025
Landsretten · Beskatning af gentagne aktionærlån på mellemregningskonto trods hurtig tilbagebetaling	25.10.2021
Sø- og Handelsretten · Konkurskarantæne pålagt tidligere ledelse i byggefirma grundet groft uforsvarlig forretningsførelse	05.07.2018
Byretten · Dom om solidarisk hæftelse for ulovlige kapitalejerlån i Domus Housing ApS	06.07.2023

Sammenfatning og betydningen af retstilstanden efter 1. januar 2025

§ 10

Erhvervsankenævnets praksis om ulovlige kapitalejerlån og ulovlig kapitalafgang hviler på fire søjler.

For det første en konsekvent realitetsbetragtning: en disposition bedømmes efter sin samlede økonomiske effekt for selskabet og for modtageren, ikke efter sin formelle betegnelse. Fordringssalg til underpris med modregningsformål (**2013-0034620**), køb af fordringer på egne kapitalejere (**2016-4247**), koncernintern videreudlån af realkreditprovenu efter en forudlagt finansieringsplan (**2013-0036082**) og salg af aktiver på lang, usikret kredit (**22/14132**) er alle blevet ramt af denne betragtning.

For det andet en indskrænkende fortolkning af undtagelserne, kombineret med en klar bevisbyrde for selskabet. Kravet om at godtgøre tilsvarende transaktioner med uafhængige tredjemænd på tilsvarende vilkår er reelt afgørende for udfaldet i næsten samtlige § 212-sager.

For det tredje en fast reaktionstrappe: straks-inddrivelse med rente efter rentelovens sats plus 2 pct., ledelsens indeståelse for selskabets tab, fratagelse af retten til at fravælge revision i to kommende regnskabsår, tvangsbøder og – historisk – politianmeldelse. Rentekravet består selvstændigt, og et ulovligt lån kan ikke helbredes ved efterfølgende vilkårstilretning.

For det fjerde et reelt forvaltningsretligt værn: nævnet hjemviser eller ophæver, når Erhvervsstyrelsen har svigtet partshøringen (**23/00159**) eller officialprincippet (**24/00680**), og ændrer afgørelsen, når styrelsens materielle vurdering ikke holder (**22/14142**).

Retstilstanden i dag. Med ophævelsen af selskabslovens §§ 210-212 pr. 1. januar 2025 er selve låneforbuddet borte, Erhvervsstyrelsens særskilte kontrol med kapitalejerlån ophørt, og overtrædelser afkriminaliseret, så verserende straffesager herom skal frafaldes. Kapitalejerlån reguleres nu alene af ledelsens almindelige pligter efter selskabslovens §§ 115-118 om forsvarligt kapitalberedskab og af § 127 om utilbørlige dispositioner, med bødeansvar efter § 367, stk. 1. Regnskabsmæssigt består kravet om særskilt indregning under »tilgodehavende hos virksomhedsdeltagere og ledelse« samt notekravet i årsregnskabsloven § 73 om væsentligste vilkår, rentefod, tilbagebetalinger, nedskrivninger og eventuelle afkald, når tilgodehavendet er hos et ledelsesmedlem.

Derimod er praksis om **ulovlig selvfinansiering** (§§ 206-209, § 215) og om **ulovlig kapitalafgang** (§ 179-, § 194) fuldt ud gældende ret. Kendelserne **19/03011**, **19/03527**, **2013-0036082** og **2013-0034620** er derfor fortsat de centrale retskilder på deres områder – ligesom nævnets forvaltningsretlige krav til Erhvervsstyrelsens controlsager efter årsregnskabsloven § 159 b gælder uændret. Endelig er den skatteretlige regulering i ligningsloven § 16 E og domstolenes praksis herom uberørt af selskabsretsreformen, ligesom det civilretlige tilbagebetalingskrav mod ledelsen fortsat kan forfølges af et konkursbo, jf. **BS-35759/2023-OLR**.

For afgrænsningen til beslægtede emner henvises til [bestyrelsesansvar](#) om ledelsens erstatningsansvar og forsvarlig drift generelt, til [aktionærkonflikt](#) om tvister mellem kapitalejere om udbytte og indløsning, og til [aktionærlaan-beskatning](#) om den skatteretlige behandling.

LOV

[Ligningsloven § 16e, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 127](#)
[Selskabsloven § 179, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 194, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 206](#)
[Selskabsloven § 215, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 367, stk. 1](#)
[Årsregnskabsloven § 73, stk. 1](#)

PRAKSIS	Landsretten · Østre Landsret: Solidarisk hæftelse for ulovligt kapitalejerlån på 2 mio. kr. ikke indfriet ved indbetalinger fra tredjemand	06.02.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om inddrivelse af kapitalejerlån grundet mangelfuld sagsoplysning og vurdering	24.07.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	31.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets ophævelse af påbud om ulovligt kapitalejerlån vedrørende en faktureringsfejl	23.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån opstået ved salg af virksomhedsandel på kredit	17.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente	10.07.2020
	Erhvervsankenævnet · Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr.	27.03.2020
	Erhvervsankenævnet · Ledelsespåbud om inddrivelse af ulovlige lån efter overtagelse af partneres gældsbreve i et partnerselskab	29.11.2016
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af påbud om tilbagebetaling af ulovlig kapitaludlodning maskeret som fordringssalg	14.10.2014
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ulovlig selvfinansiering i forbindelse med aktieoverdragelse og efterfølgende spaltning	16.06.2014

REFERENCE Lovgrundlag

9 paragraffer

Selskabsloven § 179	stk. 1	Selskabsloven § 194	stk. 1
Selskabsloven § 206	stk. 1	Selskabsloven § 209	
Selskabsloven § 210		Selskabsloven § 212	
Selskabsloven § 215	stk. 1-3	Årsregnskabsloven § 159b	stk. 1
Årsregnskabsloven § 161	stk. 1		

MATERIALE Citerede afgørelser

28 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

4

20.06.2025	Nægtelse af henvisning til landsretten i sag om beskatning af aktionærlån	47890-2024
------------	---	------------

08.02.2023	Højesterets dom om beskatning af aktionærlån på mellemregningskonto trods løbende tilbagebetaling	bs-44644-2021-hjr
01.12.2022	Højesterets dom i sag om erstatningsansvar for tidligere ledelsesmedlemmer i Bank 1	2367-2825
30.08.2022	Beskatning af aktionærlån via mellemregningskonto efter ligningslovens § 16 E	bs-30246-2021-hjr
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		2
06.02.2025	Østre Landsret: Solidarisk hæftelse for ulovligt kapitalejerlån på 2 mio. kr. ikke indfriet ved indbetalinger fra tredjemand	11062-14260
25.10.2021	Beskatning af gentagne aktionærlån på mellemregningskonto trods hurtig tilbagebetaling	2338-2783
SØ- OG HANDELSRET TEN · SPECIALRET		1
05.07.2018	Konkurskarantæne pålagt tidligere ledelse i byggefirma grundet groft uforsvarlig forretningsførelse	B-3-17 og B-4-17
BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		1
06.07.2023	Dom om solidarisk hæftelse for ulovlige kapitalejerlån i Domus Housing ApS	10319-12130
ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		19
24.07.2024	Hjemvisning af påbud om inddrivelse af kapitalejerlån grundet mangelfuld sagsoplysning og vurdering	24/00680
31.03.2023	Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	23/00159
23.02.2023	Erhvervsankenævnets ophævelse af påbud om ulovligt kapitalejerlån vedrørende en faktureringsfejl	22/14142
17.02.2023	Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport	22/14128
17.02.2023	Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån opstået ved salg af virksomhedsandel på kredit	22/14132
10.07.2020	Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente	19/03527
27.03.2020	Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr.	19/03011
10.10.2017	Anpartsselskab pålagt revisionspligt for 2016 – fravalg af revision kræver oplysning i foregående årsrapport	17/00232
10.05.2017	Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån grundet manglende forretningsmæssig begrundelse	2016-12907
10.05.2017	Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt	2016-12348

29.11.2016	Ledelsespåbud om inddrivelse af ulovlige lån efter overtagelse af partneres gældsbreve i et partnerselskab	2016-4247
29.03.2016	Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af selskab uden retsevne	2015-6306
19.10.2015	Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån ydet til datter af selskabets ledelse	2015-7483
14.10.2014	Erhvervsankenævnets stadfæstelse af påbud om tilbagebetaling af ulovlig kapitaludlodning maskeret som fordringssalg	2013-0034620
16.06.2014	Stadfæstelse af ulovlig selvfinansiering i forbindelse med aktieoverdragelse og efterfølgende spaltning	2013-0036082
05.11.2013	Selskab påbudt at inddrive ulovlige aktionærlån trods modregningsaftaler og pantebrevssikkerhed	2013-0033908
28.01.2013	Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt aktionærlån trods påstand om sædvanlig forretningsmæssig disposition	2012-0026400
15.03.2000	Erhvervsankenævnet: Fordringer på aktietegnere fra ordinære vareleverancer omfattes ikke af forbuddet i aktieselskabslovens § 6, stk. 2	99-183.156
07.02.1994	Afslag på bindende forhåndsbesked om lån til udenlandsk moderselskab kunne ikke påklages	92-70.286
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
17.03.2023	Kontrolafgift for parkering med trailer uden for opmærket bås i forbindelse med flytning	park-2825